

నాల్గవ కూర్పు
౨౦౦౦ ప్రతులు.

౧౯౪౪

ANDHRA GRANTHAMALA,
No. 7, Thambu Chetty Street, G. T., Madras.

Printed at the Andhra Patrika Press,
G. T., Madras.

సూ చ న

గాంధీమహాత్ముని ఆత్మకథకు ప్రపంచము కుస్వాగతంబు నొసంగినది. భిన్నార్థప్రతిపాదకములైన స్వకీయచరిత్రము, సత్యాగ్రహణము, ఆత్మకథ, మానవజీవయాత్రయందు సమానార్థమును ప్రతిపాదించుచున్న విధమును గాంధీమహాత్ముని ఆత్మకథ విశేషము చేయుచున్నది. మొదటి భాగమునందు జననము, విద్యాభ్యాసము, వివాహము, న్యాయవాదిజీవనము, దక్షిణాఫ్రికాప్రవాసము మొదలగు విషయములకు సంబంధించిన విశేషాంశములు గలవు.

రెండవ భాగము దక్షిణాఫ్రికాసత్యాగ్రహప్రస్థానముతో శారంభమై రౌలటుకాసనసత్యాగ్రహప్రస్థానముతో నంతము నొందుచున్నది. రౌలటుసత్యాగ్రహము నిరంకుశాధికారులకు విస్మయమును, భారతీయుల కాత్మవిశ్వాసమును గలుగజేసినది. ప్రపంచకల్యాణమునకు నవధర్మము సాధనముగా గల విధమును భారతీయోత్సాహములు విశేషము చేసినవి.

భిన్నభిన్నధర్మప్రతిపాదకములైన దేహయాత్ర, సత్యాగ్రహణము, ఆత్మయాత్ర సమానధర్మప్రతిపాదకములైనవి. సత్యారాధనము మతవిషయములందువలెనే రాజకీయసాంఘికార్థికవిషయములందును పరమధర్మమని ఆత్మకథ ప్రత్యక్షము చేసినది. ఈ పరమార్థమునే ఆత్మకథారూపమునను లోకమున కనుగ్రహించిన గాంధీమహాత్ముడు ధన్యుడు, పూజ్యుడు, కృతకృత్యుడు, లోకారాధ్యుడు. సత్యాగ్రహప్రభావమును భారతీయులు బాగుగ గ్రహించిన విధమును గతించిన పదేండ్లచరిత్రము విశేషము చేయుచున్నది. స్వరాజ్యసంపాదనమునకు

భారతీయులవలంబించిన సత్యాగ్రహప్రస్థానము శ్రవణం చేతిహాసములం దపూర్వమై ధర్మజ్ఞుల ప్రశంసలకు పాత్ర మైనది. భారతీయులవలంబించిన మార్గమునే ఇతరజాతులును నవలంబించి కామితార్థములను బడయుటకు చేయుచున్న ప్రయత్నములు సత్యాగ్రహప్రభావమునకు నిదర్శనములు. ధర్మవిజయమునకు సత్యవ్రతము మూలాధార మని ఆత్మకథ అన్ని సందర్భములందును ప్రత్యక్షము చేయుచున్నది.

ఈ ఉత్తనుగ్రంథముయొక్క రెండవ భాగము గుజరాతీ హిందీ ఆంధ్రాదిభాషలయందు చిరకాలముక్రితమే ప్రచురింపబడినది. ఆంధ్రభాషయందును ప్రచురించుటకు వలయు ప్రయత్నములు చేయబడినను దేశావృతమైన ఆకాంతియును, నా నిర్బంధమును ప్రతిబంధకము లైనవి. నిరంతరము శ్రమచేసి, అచిరకాలములోనే ఆంధ్రాను వాదముచేసి ఆంధ్రముద్రణము సాధ్యముచేసిన శ్రీ వేలూరి శివరామ శాస్త్రిగా రాంధ్రుల కృతజ్ఞతకు పాత్రులు. ఆంధ్రలోక మియమూల్యమైన ఆత్మకథ నాదరించి పారాయణముచేసి ఆత్మోద్ధరణమును బడయును గాత!

ప్రమోదూతే పుష్పి }
 శు ౧ శుక్రవారము. }

కా. నాగేశ్వర రావు.

విషయ సూచి

నాలవ భాగము

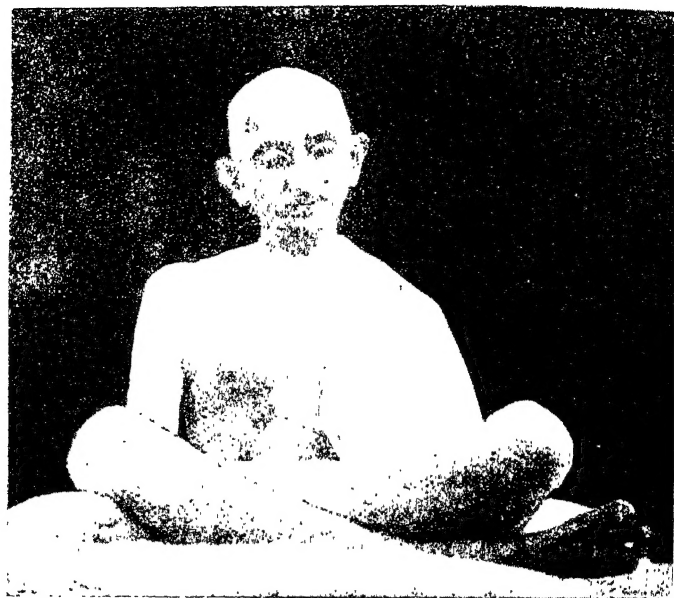
విషయము	పుట
౧ ప్రేమచే జేసిన శ్రమ విత యాయనా ...	౩౬
౨ ఆసియానుండి నిరంకుశాధికారము ...	౭౯
౩ అనమానసహవము ...	౧౦-౧౩
౪ త్యాగవృద్ధి ...	౧౪-౧౬
౫ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము ...	౧౭-౨౧
౬ శాకాహారమునకు బిలి ...	౨౨-౨౪
౭ వట్టి, నీరు: వీనితో సరీత ...	౨౫-౨౮
౮ ఒక హెచ్చరిక ...	౨౯-౩౨
౯ బలముతో లడాయి ...	౩౩-౩౬
౧౦ పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము ...	౩౭-౪౦
౧౧ ఆంగ్లేయులతో గాఢపరిచితి ...	౪౧-౪౪
౧౨ ఆంగ్లేయులతో పరిచితి ...	౪౫-౪౯
౧౩ 'ఇండియన్ ఒపినియన్' ...	౫౦-౫౩
౧౪ కూలీలొకేషనా, లేక మాలగూడెమా? ...	౫౪-౫౭
౧౫ మహామారి (౧) ...	౫౮-౬౧
౧౬ మహామారి (౨) ...	౬౨-౬౬
౧౭ లొకేషనును తగులఁజెట్టుట ...	౬౭-౬౯
౧౮ ఒక - గ్రంథప్రభావము ...	౭౦-౭౩
౧౯ ఫీనిక్సు - స్థాపన ...	౭౪-౭౬
౨౦ తొలిరేయి ...	౭౭-౮౦
౨౧ పోలొగుగూడ దిగమ ...	౮౧-౮౪

	పుట
౨౨ రాముఁడే రక్షకుఁడు	... ౨౫-౨౯
౨౩ ఇంటిదెస	... ౯౦-౯౩
౨౪ జులూతిరుగుబాటు	... ౯౪-౯౭
౨౫ హృదయమథనము	... ౯౮-౧౦౦
౨౬ సత్యాగ్రహోత్పత్తి	... ౧౦౨-౧౦౩
౨౭ ఆహారపరిశోధనములు	... ౧౦౪-౧౦౬
౨౮ కస్తూరబాయిశ్చైర్యము	... ౧౦౭-౧౧౦
౨౯ ఇంటిలో సత్యాగ్రహము	... ౧౧౨-౧౧౫
౩౦ సంయమము	... ౧౧౬-౧౧౮
౩౧ ఉపవాసము	... ౧౧౯-౧౨౩
౩౨ వంతులుగారు	... ౧౨౪-౧౨౭
౩౩ అక్షరజ్ఞానము	... ౧౨౮-౧౩౧
౩౪ ఆత్మశిక్ష	... ౧౩౨-౧౩౫
౩౫ వియ్యములో వడ్లు	... ౧౩౬-౧౩౭
౩౬ ప్రాయశ్చిత్తయోగముగు ఉపవాసము	... ౧౩౮-౧౪౦
౩౭ గోఖలేగారిని కలియఁబోవుట	... ౧౪౧-౧౪౩
౩౮ యుద్ధములో నా పాలు	... ౧౪౪-౧౪౭
౩౯ ధర్మసం దేహము	... ౧౪౮-౧౫౧
౪౦ సత్యాగ్రహాల్పి పిసరూ	... ౧౫౨-౧౫౭
౪౧ గోఖలేగారి జౌదార్యము	... ౧౫౮-౧౬౦
౪౨ వాఁపులకు వైద్యము	... ౧౬౧-౧౬౩
౪౩ దేశమునకు ప్రయాణము	... ౧౬౪-౧౬౬
౪౪ ప్రిడరీలో కొన్ని గుర్తులు	... ౧౬౭-౧౭౦
౪౫ చాతుర్యమా?	... ౧౭౧-౧౭౩
౪౬ క్లయంటు సహచరు లగుట	... ౧౭౪-౧౭౫
౪౭ క్లయంటుకు చెఱ తప్పట	... ౧౭౬-౧౮౦

అయిదవ భాగము

విషయము	పుట
౧ మొదటి అనుభవము	... ౧౮౧-౧౮౩
౨ పూనాలో గోఖలేగారితో	... ౧౮౪-౧౮౬
౩ బెదరింపాకి	... ౧౮౭-౧౯౧
౪ శాంతినికేతనము	... ౧౯౨-౧౯౫
౫ మాడవతరగతిబాటసారుల కడగండ్లు	... ౧౯౬-౧౯౮
౬ నాప్రయత్నములు	... ౧౯౯-౨౦౦
౭ కుంభోత్సవము	... ౨౦౧-౨౦౬
౮ లక్ష్మణ-రథాలా (వం తెన)	... ౨౦౭-౨౧౧
౯ ఆశ్రమస్థాపనము	... ౨౧౨-౨౧౪
౧౦ పరీక్ష!	... ౨౧౫-౨౧౮
౧౧ గిరిమిటుపద్ధతి నెత్తివేయుట	... ౨౧౯-౨౨౪
౧౨ నీలిమందుడాగు	... ౨౨౫-౨౨౮
౧౩ బిహారువారి కుంచితనము	... ౨౨౯-౨౩౩
౧౪ అహింసాజేవిసాక్షాత్కారము	... ౨౩౪-౨౩౮
౧౫ కేసు తీసివేసికొనుట	... ౨౩౯-౨౪౨
౧౬ కార్యపద్ధతి	... ౨౪౩-౨౪౬
౧౭ సహచరులు	... ౨౪౭-౨౫౦
౧౮ గ్రామప్రవేశము	... ౨౫౧-౨౫౩
౧౯ మంచి అధికారివలని ప్రయోజనము	... ౨౫౪-౨౫౬
౨౦ కూలివారితో	... ౨౫౭-౨౬౦
౨౧ ఆశ్రమము నొక్కతూరి తొంగిచూచుట	... ౨౬౧-౨౬౩
౨౨ ఉపవాసము	... ౨౬౪-౨౬౮
౨౩ ఖేడాసత్యాగ్రహము	... ౨౬౯-౨౭౧
౨౪ ఉల్లిదొంగ	... ౨౭౨-౨౭౪

విషయము	పుట
౨౫ ఖేడాసత్యాగ్రహ సమాప్తి	... ౨౭౫-౨౭౬
౨౬ వికృతమునకు ప్రయత్నము	... ౨౭౭-౨౮౧
౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట	... ౨౮౨-౨౮౯
౨౮ మృత్యుపథము	... ౨౯౦-౨౯౫
౨౯ శాలకుచట్టము - నా ధర్మసందేహము	... ౨౯౬-౩౦౦
౩౦ అద్భుతముగు హారతాళము	... ౩౦౧-౩౦౪
౩౧ ఆరోజులు (౧)	... ౩౦౫-౩౧౧
౩౨ ఆరోజులు (౨)	... ౩౧౨-౩౧౫
౩౩ కొండంత తప్ప	... ౩౧౬-౩౧౮
౩౪ నవజీనకొ యంగిండియాలు	... ౩౨౯-౩౨౯
౩౫ పంజాబులో	... ౩౩౩-౩౩౬
౩౬ బదులుకు బదులా?	... ౩౩౭-౩౩౯
౩౭ ఆమృతసరపు కాంగ్రెసు	... ౩౩౩-౩౩౬
౩౮ కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబంధము	... ౩౩౭-౩౩౯
౩౯ ఖాదీపుట్టుక	... ౩౪౦-౩౪౨
౪౦ దొరకను	... ౩౪౩-౩౪౬
౪౧ ఒక సంవాసము	... ౩౪౭-౩౫౦
౪౨ అసహకారము	... ౩౫౧-౩౫౫
౪౩ నాగపురమున	... ౩౫౬-౩౫౮
పూర్ణాహుతి	... ౩౫౯-౩౬౧

శ్రీ మోహన్ దాస్ కరంచంద్ గాంధీ.

ఆత్మ కథ

నాల్గవ భాగము.

వేనుచే జేసిన శ్రమ వితయా యెలా ?

మి. చేంబర్లైను దక్షిణ-అక్రికా దేశములో మూడు కోట్ల యేలదిలక్షల పౌనులు కానుక గొని తెల్లవారలము, వీలగు నేని బోయగులము ఉల్లముల పల్ల వింపజేయుటకు వచ్చియుండెను. ఇటులగుటజేసి యితఁడు ఇండియా ప్రతినిధులకు శాంతివచనములను ఈ రీతిగాఁ జెప్పెను:—

‘తమ్ముఁ దాము పరిపాలించుకొను వలసరాజ్యములపై సామ్రాజ్య ప్రభుత్వమున కుండు నధికారము నామమాత్రమని మీ రెఱిగినజేకదా! మీరు చెప్పకొను కష్టములు సత్యమేయగును. వానిని తొలగించుటను వా శక్తికొలఁదిని పొటుపడుదురు. కాని తెల్లవారిలో నివసించ నెంచుచునే మీ శక్తికొలఁది. వారితో సంధికుదుర్చుకొనవలసి యుండురని మీరును మఱవరాదు.’

ఈజవాబుతో ప్రతినిధులయొడలు చల్లబడినవి. నాకును ఆసలుడిగెను. ఈజవాబు మమ్ము బాగుకాకుల నొనరించెను. మరల ఓన మాలకడను డి ప్రారంభించవలయునని మాకు తెలిసివచ్చెను. వాతో పని చేయువారలకు ఈసంగతి యంతయు లెస్సగా తెలిపితిని.

కాని మి. చేంబర్లైనుమాట జాటా యగువా ? మాయమాటలు గాక యతఁడు నిక్కమాడెను. ‘బడితె యెవగిదో బ్రె-వారిదో’ అను నీ సామెతను ఇతఁడు మెత్తిగా చెప్పెను:

* ‘నోయిగలవానిదే రాజ్యము’ అని తెలుగువారి సామెత. ‘హారే తేనీ త వార’ అని గుజరాతువారి సామెత. ‘ఉన్కీ లాతీ ఉన్కీ ఖైంవ్ అని హిందీ సామెత. అను.

ఆత్మకథ

కాని మనకడ బడితె యేదీ? బడితెమాట యటుండె; బడితె దెబ్బలు తినుటకుఁ దగినంత కఠినముగూడ మనకు లేదు.

బి. చేంబర్లను అచట కొలఁదికాలమే ఉండెను దక్షిణ-ఆఫ్రికా దేశ మొక లాడితెఁడు కాదు; ఇంచుమించుగా అదియు నొక భూఖండము. ఆఫ్రికాలో కొన్ని ఉపఖండము లున్నవి. కన్యాకుమారినుండి శ్రీనగరమునకు ౧౯౦౦ మైళ్లు ఉండుచో డిరబనునుండి కేప్టౌనుకు ౧౧౦౦ మైళ్లకు తక్కువలేదు. ఇంత గొప్ప భూఖండమున నితఁడు వాయువేగమునఁ బరుగిడెను.

అతఁడు నేటాలునుండి ట్రాన్స్వాలుకు వెళ్లెను. విషయముల నన్నిటిని నేకరించుకొని భారతీయుల కష్టస్థితులను నేను వారి యెదుటఁ బెట్టవలసియుఁ టిని. 'ఇంగులకు ప్రిటోరియా చేరు టెయులు' అను సమస్య అడ్డువారెను. తఱిలో నే నటకుఁ జేగటకు అనుజ్ఞా పత్రకను సంపాదింపఁగల వీలు ప్రిటోరియాలో నున్న మనవారికి లేకపోయెను.

బోయగుయధము జరిగిన తరువాత ట్రాన్స్వాలు బాహు మనుచుండెను. అచట తిరుటకు గింజలేగు; కట్ట గుడ్డలేను; వీధులు శూన్యములు; అంగళ్లు చూయఁబడి యుండెను. వస్తువులు రావలయు; దుకాణములు తెరివఁబడవలయు. అదియు వెంటనే జరుగువది కాదు. ఇది జరుగనిదే వెడలిపోయినవారు మరల చేచ్చుకొనఁబడవగు. కావున ట్రాన్స్వాలులోని ప్రతివాఁడును ఒక అనుజ్ఞాపత్రక తెచ్చికొనవలసి యుండెను తెల్లవారి కిది హస్తామలకము; మఱి నెల్లవారికో ఆకాళ కుసుమము.

యధధిపములలో దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు సిందూదేశమునుండియు, లంకనుండియు పలువురు ఉద్యోగులును సిపాయులును వచ్చియుండిరి.

౧ ప్రేమచే జేసిన శ్రమ వితయాయెనా?

వీరిలో నెవరేని అనట కాపుర మండల దలంచుకొందురేని వారికి ఘోషాయము చేయుట విధి యని బ్రిటిష్ అధికారులకు తోచెను వీరేపట్టణనేని క్రొత్త ఉద్యోగములను బనాయించగలగు. దీనికి తగినటులు అనుభవము కలనారు కావలసినంతమంది తయారుగా నుండిరి. ఈ యుద్యోగుల తీవ్రబుద్ధి ఒక క్రొత్త డిపార్టుమెంటును సృష్టించెను. ఇట్టి పనులలో వారు చాల సమగ్గులు. నీగ్రోలకు వేతన ఒక డిపార్టుమెంటు కలదు. ఇక ఆసియా వారికి ఒకటి యేల యండరాదు? ఈ వాదము న్యాయ్యముగనే కానిపించెడిని. నేను బ్రాహ్మణులు చేరువటకే ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటు ప్రారంభమై మెల్లగా నెల్లెడలను తనవలను పరగించుచుండెను.

అనుష్ఠాపత్రికల నిచ్చు నధికారులు తిరిగివచ్చినవారి కందఱుకును అనుష్ఠాపత్రికలను ఈయవచ్చున; కాని ఆసియావారి విషయమున నిది చెల్లువా? ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటువారి యనుమతితో అనుష్ఠాపత్రికల నిచ్చుచో ఈ యధికారుల వ్రాచీయును, బహువును భ్యేషావును. కావున ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటు ఆవశ్యకముని వారి ఖాదము. అసలుచూట యేమనగా ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటువారికి ఏదో కొంతపని యింకవచ్చును; వారికి ధనము కావలయును. పని యేమి యు లేనిచో వృథాగద! పని లేనిచో ఈ డిపార్టుమెంటు ఎత్తివేయబడును. కావున ఈపనిని తమకుఁ గామ సృష్టించుకొనిరి.

హిందవు లీ డిపార్టుమెంటు వారికి అర్జీ పెట్టుకొనవలయును. కొన్నాళ్లకు జనాబు వచ్చును. బ్రాహ్మణులకు తిరిగివచ్చువారు పలువురు కాఁగా దళారులను మదలు మందలుగా పోగైరి. వీరును, ఆఫీసరులును గలిసి నిటువేదలుగ హిందువులకడనుండి వేలకొలది రూపాయలను గుంజుకొనిరి. పలుకుబడి లేనిచో నీటి పుట్టదనియు వికే

ఆత్మకథ

షించి కొందఱవిషయమున మాటుపొనులేని వ్యయముచేయించో దొరకదనియు నాకు తెలియవచ్చెను. ఇట్టిస్థితిలో నటకుపోవుటకు నా కేటి వీలు ?

నా ప్రాతఃచెత్తికొఁడు డరబను పోలీసు నూపరింటెండెంటు కడకు వెళ్లి—చీటుల నిచ్చు ఆఫీసరుకు నన్నెఱిగించి నాకొక చీటి పుట్టునటులు చూపవలసినదనియు, నేను ట్రాన్సుగాలువాని నని మీ రెఱుగుదురుకదా యని అంటిని. అతఁడు వెటనే తలకు ట్రోపీ తగిలించుకొని నాతోవచ్చి చీటి యిప్పించెను. గైలుకు గంటకన్న అవకాశములేదు. సామాను సద్దుకొంటిని. అలెగ్జాండరుగారిని తలచి కొనుమ ప్రెటోరియాకు బయలుదేరితిని.

ముసళ్లప డుగు ముందున్నదని నేనెఱుగుదును, ప్రిటోరియా చేరి దరఖాస్తును తయారుచేసితిని. దర్బనులో ముందుగా ప్రతినిధుల పేగు లడినటులు నాకు గుఱుతులేను. కాని యిప్పు డిచట క్రొత్త డిపార్టుమెంటు పనిచేయుచుండుటచే ముందు ప్రతినిధుల పేగులు చెప్పు దని యడిగిరి. ఆఫీసరులు ప్రతినిధులపట్టికనుంకి నా పేగును తొలగిం పదలచిరని ప్రిటోరియాలో హిందువు లిదివఱకే యెఱిగియుండిరి.

దుఃఖజనకమయ్యును మనోరంజకమగు నీ విషయము ముందు ప్రకరణమున.

ఆసియానుండి నిరంకుశాధికారము

నేను బ్రాహ్మణులలో నెటులు కా లిడఁగలిగితినో అది క్షుణ్ణాత్మ డిపార్టుమెంటువారికి తెలియరాలేదు. వారు తమకంటె వచ్చుచుఁ బోవుచుండు హిందూదేశమువారిని కనుఁగొనిరి గాని వీరికి మాత్ర మేమి తెలియును? నేను నా పురాతన పరిచయబలమున చీటి లేకుండఁగనే ప్రవేశించియుండునని వారనుమానించిరి; అటులగుచో నన్ను చెఱఁబెట్టరచ్చును.

పెద్దయుద్ధ మొకటి ముగిసిన పిదప కొంతకాలమువఱకు ప్రభుత్వమువారు ఒక విశేషాధికారము వహించుట అలవాటు. నాఁటి దక్షిణ-ఆఫ్రికాస్థితి సరిగా అట్టిదే కాఁతని నెలకొలుపుటకు వారొక కాసనమును నిర్మించిరి. నెలవచీటి లేక బ్రాహ్మణులు ప్రవేశించు వారు చెఱసాలలో నుంపఁబడుచు రని ఆ కాసనము. దీనిని బట్టి నన్ను చెఱఁబెట్ట నుఁపించిరి కాని 'నెలవచీటి యేది?' అని నన్నుడు గుటకు వీరికి సాహసము చాలకపోయెను.

ఆఫీసులు డరబనుకు తఱియఁపిరి. చీటితోనే నేను వచ్చి నటులు తెలిసికొని, పాపము వారు నిరాశు లయిరి. కాని వారంత టితో ఆసలుడుగువారు కారు. నేను బ్రాహ్మణులలోఁ జొచ్చితిఁ గాని వారు నన్ను మి. చేబల్లనును ఁడకుండఁ జేయఁగలరు.

ఇందులకు ముందుగా వారు ప్రతినిధుల పేరు లికిరి. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నెల్లెవలను రంగులెఱలు కానుపించుచునే యుండును; కాని, ఇ డిగూలో ఎట్టి మకిల, ఎట్టి క్రొకలలో అట్టిది అచట లేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ప్రజలకొఱకు ఉన్న డిపార్టుమెంటులు ప్రజా

౨ ఆసియానుండి నిరంకుశాధికారము

‘ఇటు లగుచో మేము అదటమను ఇటు నెందుక? మీ సరక్షణమనకుఁగాదా మే ముండుట? ఇచ్చటి స్థితిగతులు గాంధీ కేమి తెలియును?’

‘వైరుబోనేను సరిగ్గకే సమాధానము ఇటులు చెప్పెను—
‘నిక్కమే. మీరు కలరు. కాని గాంధీ మా వాడైతే? అతనికి మాభావ తెలియును; మాభావము తెలియును. మీ కెట్టివారయినను తుదకు ఆఫీసులు!’

‘గా.ధీని నా కడకుఁగొనిరమ్మని ఆయాఫీసురు మాకు మిచ్చెను

నేను వైరుబోనేక్ వగైరాతో ఆఫీసుర గారికడ కరిగితిని. అదట మాకు కుర్చీ లెటులుఁ గడున? మే మందఱమును నెటారుగా నిలువఁబడి చెప్పుకొనవలయును.

నాకేసీ కన్ను లెత్తి ఆయాఫీసురు ‘సీకేల యిచ్చుటికి వచ్చితివి?’ అని యడిగెను.

‘మావారందఱు నన్ను గోరఁగా నలహా యిచ్చుటకు వచ్చితి నని నేన టి.

‘ఇచ్చటికి వచ్చుటకు నీకు హక్కు నేదీని తెలియదా? పొరపా టున నీకు చీటి ఫట్టి-ది. నీవు ఈ జేకాసివిగా పరిగణింపఁబడవు. నీవు మఱివానలకి యుండువు. నీకు చేంబరేకుగారి దొనను దొర కదు. భారతీయుల రక్షణముకొఱకే ప్రశ్నేకముగా ఏషియాటిక్ డిపార్టుమెంటు నెలకొల్పఁబడినది. మంచిది. నీవిక వెళ్లవచ్చును.’

ఇంత వక్కాణించి ఆఫీసురుగారు నాకు నెల వొసఁగిరి. జవా బిచ్చుటకు నా కవకాశ మియలేదు.

సిదప నాతోడివారిని ఆపి—‘గా.ధీని ట్రాన్సువాలునుండి వంపివేయుఁ’ డని మెల్ల మెల్లగా చివాట్లు పెట్టెను.

నాకు నూతి ముఱకటించుకొని వెనుదిరిగిరి. మాయెదుట ఈ శ్రాత్తసమస్య! అదియు ఆకస్మికము.

అవమానసహనము

ఈ యవమానము నామనస్సులో బాధ కలిగించెను. అయినను తొల్లి నే నిట్టివి పెక్కు సహించియుంటిని గాన అవి నాకు అలవాటయిపోయెను. కావున నే నీ క్రొత్త యవమానమును సహించి తటస్థుడనై కర్తవ్యమును నిర్వర్తింప నిశ్చయించితిని.

ఇటుపిమ్మట ఆ యాశీసగుడకుంకి ఒకచీటి వచ్చెను. అందిటుల కలదు : 'గాంధీ దరబనులో మి. చేంబర్లెనును చూచియుండిన గాన ఇప్పుడు ప్రతనిధుల పట్టికనుండి ఇతని పేరు తొలగించుట ఆవశ్యకమాయెను.'

ఈ యుత్తరము నాతోడివారలకు సహ్యము కాలేను. ఇప్పుడు ప్రతనిధుల నసలే పంపవలదనుకొనిరి. అప్పుడు నే నచటి విషమస్థితిని నరీగా నిటులు తెలిపితిని. 'మీ రందఱును మి. చేంబర్లెనును కలిసి కొని చూడనిచో మీ కేమియు కష్టస్మరములు లేవనియే అర్థమగును. అది యటుండె. మనము వ్రాసిక వా మచకష్టములఁ దెలుపుకొనవలెను. అర్జీని మనము గ్రాయనే వ్రాసికొంటిమి. దానిని నేఁ జదివినశేమి ఇంకొకరు చదివిన శేమి? మి. చేంబర్లెను ఈ విషయమును గుఱించి మనతో వాదింపఁబోవఁడుకదా! మనకుఁ గలిగిన ఈ యవమానము సహించనొప్పును.'

నేనిటులు ముగింపకమునుపే త్రైయబ్ నేతు—'మీ కవమానము కలిగినచో అందఱును కలిగినటులు కాదా! మీగు మా ప్రతనిధులను మాట మే మెటులు మఱవఁగలము?' అని బిట్టనెను.

3 అవమాన సహనము

‘నిక్కమే, కౌరి మనసంఘ మంతయు ఇట్టి యవమానముల దిక్ప్రొంగవలయును. దానికంటె వేరే గతి యున్నదా?’ అని నే నంటి.

‘ఏ మయినను సరే, మనము మఱియొక క్రొత్తయవమానము నేల నెత్తిపై తెచ్చి పెట్టుకొనవలయు? ఇక దీని కన్న నెక్కుడు దుస్థితి రాదు. మనకున్న అధికారము లేవి పోయినేవి?’ అని త్రైయబ్ సేతు ప్రత్యుత్తరించెను.

త్రైయబ్ సేతుగారి యీ వీరత్వము నాకు అనందము కలిగించెను; కాని యీ పరాక్రమముచే ప్రయోజనములేదని నే నెఱుఁగుదును. వీరి లోటపాటు లన్నియు నే నెఱుఁగుదును. కావున వీరి నందఱను శాంతింపఁజేసితిని. ‘నాకు బగులుగా ఇంద్రియకౌ బారిష్ట రయిన జార్జి గాడ్ ఫ్రేగారిని (ఇపుడు స్వర్గీయులు) నియమించుకొనఁ దని వీరికి సలహా ఇచ్చితిని.

ఈరీతిగా శ్రీగాడ్ ఫ్రేగారి ఒధ్యక్షతతో వీరు మి. చేంబర్లనుగారిని జూజుబోయిరి. నన్ను తొలగించిన విషయమునఁగూడ మి. చేంబర్లను కొంచెము మాటలాడెను. ‘ఇనుమాఱులు ఒక ప్రతినిధితోడనే మాటలాడుటఁ న్ను మఱొక క్రొత్త ప్రతినిధితో మాటలాడుట మేలుతరము కాదా?’ అని చెప్పి అయిన గాయముమీఁద పట్టి వేయఁజూచెను.

దీనితో నాయొక్కయు, సంఘముయొక్కయు పని ముగియుటకు బదులు మోచ్చును. మేము మరల ఓనమా లకడకుఁ బోయితిమి. ‘మీ మూలమునఁ గదా మనవారు యుద్ధములోనికి దిగిరి! దానికి ఫలమిది’ అని కొందఱాడిపోసిరి. కాని దీనికి నేఁ జలింప లేదు. నే నిటు లంటి—‘నాచేతకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. అటులు

ఆత్మకథ

చేయుట మంచి దనియే నేటికిని నేర దలఁతును. అటులు చేయుట కర్తవ్యమును పరిపాలించుట. ఫలము వెంటనే కనబడుతుండుగాక; సత్కార్యము సత్ఫలమునే యిచ్చువని నాకు గట్టి నమ్మకము. 'ఇక మనము గతించిన దానిని వర్జించి కర్తవ్యమును గుఱించి విచారించుట లాభకరము.'

ఇతర మిత్రులును నా యీ మాటలను సమర్థించిరి.

మరల నే నిటులంటి—'నిక్కమాడవలయుచో నన్ను పిలిచిన వని ముగిసె ననఁదగును. మీ గెల్లగును 'ఇంటికిఁ బో'మృతి' నాకు సెల వొనఁగినను 'ట్రాన్సునాలునుండి కాలు కడపవలగు' అని నా యంత రాత్మ నాకు తెలుపుచున్నది. నేట్రానునకు పోకక ఇవటనే యుండి వనిచేయఁదలఁచితిని. నే నింకొక యేడాదిదాక భారతశత్రువునకు పోవు తలఁపును వివనాడుకొంటిని. ఇవట వకాలకు చేయఁదలఁచి తిని. ఈ క్రొత్త డిపార్టుమెంటువారితో మంచిమాట చేసికొనఁగలనని నాకు ధైర్యము కలగు. మన మీ వ్యవహారమును పరిష్కరించుకొన నిచో మనవారందఱు కొల్లగొట్టబడుదు; ఈ దేశమునుండి వెళ్ళఁ గొట్టబడుదురు; క్రొత్తయవనానములు తలఁచాల్పఁ జేయఁబడుదుగు. నా కీ విషయమున ఇసుమంతయు సందియము లేదు. మి. చేంబర్లను నన్ను జూడకుండంటయు, ఆ యాఫీసుకు నన్ను తిరస్కరించి నాకు మన్నా చేప్పటయు ఇవి ఈ ప్రతినిధుల యవమానమునందు భారతీయ సమాజము నవమానమునందు ఇసుమంతయుఁ గావు. మనము కుక్కల వలె కాలముగడపుట తగునా?

నే నీరీతిగా నా యభిప్రాయమును వారియెదుట నిశితిని. ప్రెటోరియా జోహాన్స్ బర్గులో నన్ను భారతీయమిత్రులతో నాలొ చించి జోహాన్స్ బర్గులో ఆఫీసు నడప నిశ్చయించితిని.

3 అవమాన సహనము

ట్రాన్సువాలులో నాకు వకాలతు-సనదు ఫట్టునా ఫట్టగాః అని సందియమే. కొని లా సాస్ట్రేవారు నా దరఖాస్తునకు అడ్డము రాలేదు. కోర్టువారు మంజూరు చేసిరి.

అచట ఆఫీసు పెట్టికొనుటకు భారతీయునకు మంచితావు దొరకదు. లోంగడ నాకు రివ్ గారితో మంచి పరిచయము కలదు. అపుడు ఆతఁడు బేహారము చేయుచుండెను. ఆతఁడెఱిగిన ఇండ్ల యేజింటు ఒకఁడు కలఁడు. స్ట్రీట్ గుండు ఉండుచోటున ఆతఁడు మంచి గదులు కుదిర్చిపెట్టెను. నేను వకాలతుచేయ మొదటిడితిని.

త్యాగవృద్ధి

ప్రాన్ను చాలులోని భారతీయుల హక్కులు కాపాడుటకు చేసిన ప్రయత్నమును గుర్చీయు, ఏషియాటిక్ డిపార్ట్ మెంటువారితో జరిపిన వ్యవహారములగుర్చీయు ఎక్కువగా వర్ణింపకముందు అప్పటి నాస్థితిగతులను గుర్చీ కొంత ముచ్చటించును.

ఇంతవఱకును కొలదియొకప్పుడొకప్పుడు కూడఁచెట్టి వలయునను నాశ నామనసులో ఉండేయొప్పుది. పరమార్థముతో పాటు, ఈ స్వార్థమును కలిసియే యున్నది.

బాంబాయిలో నేను వకప్పుడు చేయుచుండునపుడు ఆమెరికా బీమా ఏజెంట్ టాకఁడు ననుకూలవచ్చిన అతనిరూపము రమణీయము, పలుకు మధురము. చిరకాలమిత్రమువలె అతఁడు నాకు భవిష్యత్కాలమున మేలకలుగ నిట్లు ప్రసంగించెను. 'ఆమెరికాగా మివంటి స్థితిగతులు కలవారములు తమతమ జీవితకాలము బీమాచేయుచుకొందురు. మీగుకూడ వారివలె భవిష్యన్విషయమున చీకచింతలులేకుండ ఉండఁగోరుచున్నాను. జీవితము శాశ్వతమా శిమా ఆమెరికావారు బీమాచేయుచుకొంటే సర్దుముగా పరిగణింతురు. తా మొక చిన్నపాలిసీని తీసికొంటున్నాను బులిపింతును.'

ఇంతవఱకు ఇంకీయూగాను, డీకా-ఆఫ్రికాగాను ఎందఱో ఏజెంట్లు నాకనురైరి కాని నేనెవరికంటె యీలేదు. ఏలే! బీమా చేయుచుకొనుట అనఁగా భయము చెంటే, ఈశ్వరునియొడ విశ్వాసము గొనకపోవుట యని నేనెఱుఁగును. ఇటులయునను నే నీతూరి

౪ త్యాగవృద్ధి

బులిపింపబడితిని. అతఁడు తన వాదమును చెప్పకొనుచుఁ జోవుచుం
డఁగా నాయెదుట నా యాలుబిడ్డల ప్రతిమలు గోచరించెను. 'ఓయీ!
నీవు నీయాలినగలు ఇంచుమించుగ నన్నియు అమ్మనే యమ్మితివి
నీ శరీరమునకు ఏదేని సంభవించుచో నీయాలుబిడ్డల బరువు? తండ్రి
తరువాత తండ్రియై పోషించుచున్న నీయన్న గారైవై బడును. అతఁ
డేమో ధనికుఁడా? దరిఁగ్రుఁడు. ఇటు లొనరించుట నీకేటిపాడి?;
ఇటులు నా మనసులో నిర్ధారించుకొని పదివేలరూకలకు బీమా
చేయించుకొంటిని.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా జీవితపు చూపు మాటులచే నా భావ
ములును మాటెను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో వచ్చిన ఈ నూతనాపత్సమయ
మున నే నేదిచేసినను ఈశ్వరుని సాక్షిగా నిడికొని చేసితిని. నేను
దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఇంకను ఎంతకాలము ఉండవలయుదునో అది
జేలలేదు. ఇంకెయి కిఁక తిరిగిపోవాలనని యనిపించెను. కావున నా
యాలుబిడ్డల రావించుకొనవలె ననుకొంటిని. వీరిని ఇంకను ౭ వ్యవల
నుంచుట పాడి గాదు. వీరి భరణపోషణము లన్నియు దక్షిణ-ఆఫ్రికా
లోనే జగుగవలె ననుకొంటిని. ఇట్టి చచ్చలతో బీమా ఏలచేసినా
యనుకొంటిని. కృపాగా ఆ యేజెంటువలలో నేలపడితిని యని విచా
రించితిని. 'మా యన్న గారు నా పితృస్థానమునందే యుండినచో
విధవయగుచో తనతమ్ముని యిల్లాలిని పోషింపఁడా?' అని అను
కొంటిని. కాని 'ముందు నీవే మరణింతువని అనుకొను టెట్లు?
తుదకు అందఱను పరిపాలించువార డొక ఈశ్వరుఁడే; నీవును గాదు
నీ యన్నయఁగాదు. బీమాచేతివిపో నీ యాలుబిడ్డల పరాధీనులఁ
జేసితివి. వారేల స్వతంత్రముగా జీవింపజాలగు? లోకమున అసం
ఖ్యాకు లగు నీలు పేదలగతి యేమి? నీవు వారిలో నొకఁడవు గావా?

ఆత్మకథ

ఈ రీతిగా నామనస్సులో విచారధార ప్రవహించెను. కావారి ననుసరించి చెంటున్న నీమియు జేసలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో గూడ కంపెనీకి ఒక కిస్తీ చెల్లించినటులు గుర్తు.

మఠీయు బాహ్యనియమములుగూడ గొన్ని నాయావిచారధారకు నోవయినవి. దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు నేను తొలివారి నల్లినపుడనుమతిముచారితో కూడినాడియుంటిని. దానికి ఫలముగా నాకధర్మమునెవ జాకరూకత అంటిపెట్టుకొని గుండ్లను. ఈ తూర్పు ధియాసఖీ పరివేషమున బడితిని. మి. రీచ్ దివ్యజ్ఞాననామాజికుడు. ఇతఁడు నాకు జోహాన్స్ బర్గ్ లోని సమాజముతో నెయ్యి మలవడ జేసెను. దివ్యజ్ఞానసమాజమువారి యభిప్రాయములతో నాకు వికృతము లేదు. కావున నే నందుచేరలేదు. అయినను ఆ సమాజమున వారలతో ప్రత్యేకముగా నాకు గాఢపరిచయము కలదు. దైవందినమును వీరితో ధర్మమునుగూర్చి చర్చించుచుంటిని. అంగు పుస్తకపఠనము జరుగుచుండెడిది. అపు డపుడు నేనును ఉపస్థానించుచుండువాఁడను. భ్రాతృత్వమును కలిగించుకొనుటయు పెంపొందించుకొనుటయు, దివ్యజ్ఞానసమాజమున ముఖ్యవిషయములు. మా కీయోజనాల చర్చ జరుగుచుండెడిది. ఈ గూడగూతుతో నందలి సభ్యులను భేద మేర్పడినపుడు నేను పట్టి చూపుచుండువాఁడను. ఈ విమర్శప్రభౌతము నాకు సత్యమయిన మొసంగకపోలేదు. అది నాయాత్మపరిశోధనకు కారణమాయెను.

ఆత్మ పరిశోధన పరిణామము

నాకు ౧౮౯౩ సంవత్సరమున క్రైస్తవ-మిత్రులతో పరిచయము కలిగెను. నా కవుడు విద్యార్థిదశ. వారు బైబిలుసంబంధమును నా మదికెక్కించి నాచేత దానిని స్వీకరింపజేయుఁ జూచిరి. నేను నక్రతులతో తటస్థుడనయి వారిపలుకులను వినుచును, తెలిసికొనుచును ఉంటిని. ఇంతియ కాక హిందూధర్మమును నా కక్కికొలఁది పఠించితిని. మఱియు నితరమతములనుగూడ తెలిసికొనయత్నించితిని. పిదప ౧౯౦౩ సంవత్సరమున నాస్థితి మారెను. దివ్యజ్ఞానసమాజపు మిత్రులు నన్ను వారి సంస్థలోనికి లాగికొనఁ నెంచిరి. దానికి హేతు వేమి? నేను హిందువుఁడను నా కడనుండి వీదియో కొంత పుచ్చుకొనవచ్చును. దివ్యజ్ఞానసమాజపు స్తకములలో హిందూధర్మముయొక్క ఛాయయు, దాని ప్రభావమును కొంత కొంత కలగు. కావున నేను వారికి కొంచెము సాయము చేయఁగలనని వారియాహ. 'నాకు సంస్కృతము రాదు నేను ప్రాచీన సంస్కృతగ్రంథములలో హిందూధర్మమును జదువలేదు. అనువాదములలోఁ జదివికొనినదియు కడుఁ గొలఁది' అని వాఁకిఁ దెలిపితిని. వారు సంస్కారములను, శుభ్రనమ్మములను విశ్వసించువారు గాన నావలన నేదియో కొంచె ముపకార ముండునని వారు నమ్మిరి. చెట్టులేనిచోటను ఆముదపుఁజెట్టే మహావృక్షముకదా! కొండజలతో వివేకానందుని 'రాజయోగము'ను, మఱికొండజలతో మణిలాల్ ననుభాయి ద్వివేది 'రాజయోగము'ను జదివితిని. ఒక మిత్రునితో పాఠంజలయోగదర్శనము పఠించితిని. పలువురతోఁ గలిసి గీతలఁ జదువనారంభించితిని. మే మచట నొక చిన్న జిజ్ఞాసుసభను స్థాపించితిమి.

ఆత్మకథ

అందు నియమపూర్వకముగా అధ్యయనమును ఆరంభమాయెను. మొదటినుండియు గీత లనిన నాకు భక్తిశ్రద్ధలు కలవు. ఇప్పుడు దాని రహస్య మెఱుఁగవలె ననిపించెను. నాకడ ఒండు రెండు అనువాదములు కలవు. వానిసాయమున మూలమును దెలిసికొన ప్రయతించితిని. మఱియు ప్రతిదినమును ఒకటి రెండు శ్లోకములు కంఠస్థములు చేయ నిశ్చయించితిని.

ప్రాతఃకాలమున దంతధావనము చేయునపుడును, స్నానము చేయునపుడును గీత వల్లించుచుంటిని. దంతధావనమునకు ౧౫ నిమిషములును, స్నానమునకు ౨౦ నిమిషములును పట్టెడివి. నేను తెల్లవారివలె నిలువఁబడి పలుదోపెడివాఁడను. గీతాశ్లోకములను చిన్ని కౌత్ముపై వ్రాసి ఎదుటిగోడ కంటించి చూచుచు వల్లించుచుంటిని. ఈరీతిగా స్నానము చేయుసరికి శ్లోకములు వచ్చెడివి. దినపాఠము వల్లంపను, వెనుకటి వానిని గుర్తు చేసికొనను ఈకాలము సరిపోయెడిది. ఇటులు పదుమూఁడధ్యాయములవఱకును వల్లించినటులు గుర్తు. పిదప జంజాటము బలిసెను. సత్యాగ్రహము జనించెను. ఈ పసికాయను పెంచవలసినభార మొకటి మీఁదఁ బడెను. దాని లాలనపాలనములతో నాసమయ ముత్పన్న మయ్యెడిది. నేటికిని అది యాచందముననే యున్న దననగును.

గీతాపఠనమువలన ఎట్టి ఉపలబ్ధి కలిగెనో దానిని పఠించిన నాసహాధ్యాయులే చెప్పఁ దగుదురు; కాని నామాట—నా కది శీలమును దిద్దికొన మార్గదర్శక మాయెను. నా కయ్యది ధర్మనిఘంటువు. తెలియని ఇంగ్లీషుమాటలకు డిక్షనరీని ఎటులు తెఱితునో అటులే ప్రవర్తనకు సంబంధించిన చిక్కులలో గీత తెఱితును. ఇందలి అపరిగ్రహము, సమభావము మొదలగు పదములు నన్ను గిఱివైచెను. సమభావము నెటులు సాధింతును? ఎటులు పాలింతును? అని

౧ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము

మల్లాడితిని. అధికారి యొకఁడు మనల నవమానించును; ఒకఁడు లంచగొండి; దారిని బోవుచుండఁగా నొకఁడు కయ్యమునకు కాలు సాఁపును. ఇట్టివారును గలరు. మనకు చాల నుపకారము చేసిన వారును గలరు. వారికిని వీరికిని భేదము లేదా? ఇట్టియెడ సమత్వ మెటులు? మఱియు అపరిగ్రహము ఆచరణమునఁ బెట్టుకొనుట యెటులు? మనదేహముమాత్రము మనకు పరిగ్రహము కాదా? స్త్రీ పుత్రులు పరిగ్రహము కాక మఱిమి? గ్రంథపూర్ణమైన ఈయల మారలలో నిప్పు పెట్టనా? నాయింటిని జలాకరమగు క్షేత్రముగాఁ జేసివైవనా? లోపలనుండి వెంటనే ఇటులు జబాబు వచ్చెను— ఇల్లు ముల్లెలు వీడనిచో పరమేశ్వరుని పడయఁ జాలవు. నాచదివిన ఇంగ్లీషులా నాకు తోడయినది. స్నెల్ రచించిన లాలోని సిద్ధాంతముల చర్చ గుర్తు దవలెను. గీతాధ్యయనాదృష్టమున బ్రహ్మీ అను పదమున కర్థము లెస్సగా తెలిసెను. లామీఁద ఆదరము పెరి గెను. నాకు లాలోఁగూడ ధర్మతత్వము కానిపించెను. బ్రహ్మీలు లక్షలాది ధనమును నిలువయొంతురు. కాని అందొక చిల్లిగవ్యపయి నేని వారి కధికారము లేదు. ముముక్షువు గూడ ఈరీతిగనే ప్రవర్తింప వలయును— ఈపాఠము నేను గీతలనుండి నేర్చికొంటిని. అపరిగ్ర హమునకు, సమత్వమునకు హృదయపరివర్తనము కావలయు నను విషయము నాకు దివ్యవలె కానిపింపఁదొడఁగెను. ‘భీమాపట్టాను రద్దు చేయింపుఁ’ డనియు, ‘తిరిగి యిచ్చినంత పుచ్చుకొందును; లేనిచో లే’ దనియు రేవాశంకరుగారికి వెంటనే వ్రాసితిని. భగవానుఁడు నన్ను సృజించినటులే నా యాలుబిడ్డలను సృజించెను. నన్ను రక్షించినటులే వారినిని రక్షించును. నారు పోసినవారడె నీరు పోయును గదా యని నే నెఱిగికొంటిని. నాఁటి నా యాశయము ఒకయు త్తరమునఁ గలదు. తండ్రితో సమానుఁడగు మాయన్న గారికి

ఆ త్మ క థ

అందిటులు వ్రాసితిని. — 'నేటివఱకు నేను సంపాదించుచువచ్చినది నీకు అర్పించుచు వచ్చితిని. ఇక నాయాశను విడనాడఁగోరు చున్నాను. ఇకమీఁద నా సంపాదించఁబోవునది ఏ కొంచెమేని సార్వజనికములగు కార్యములకు వినియోగపడఁగలదు.'

దీని యాచితి మాయన్నగారికి వడిగా విశదము కాలేదు. ఆయన పెద్దపెద్ద మాటలతో నావిధినిగూర్చి నాకు వ్రాసిరి— 'నీవు నాయనగారికన్న నధికుఁడవు కాఁదలఁపఁ బనిలేదు. నాయనగారు కుటుంబపాలనపోషణముల మానుకొనిరా? నీవును వారివలె ఇల్లువాకిలి జాగ్రత్త పెట్టుకొనవలయును....' నేను దీనికి విషయపూర్వకముగా నిటులు జబా బిచ్చితిని— 'నాయనగారు ప్రవర్తించిన చందముగనే నేనును ప్రవర్తించుచున్నాను. కుటుంబ మను పదమునకు కొంచెము విశాలముగా వ్యాఖ్యానము చేయుచో నాచేసిన పరియొక్క బా గోగులు తమకు విశద మగును.'

మాయన్నగారు నాపై ఆస లుడిగిరి. నాకు ఉత్తరము వ్రాయుట మానుకొనిరి. దీన నాకు దుఃఖ మొదలెను. కాని దేనిని నేను విధి యని తలఁచితినో దానిని విడనాడుకొంటినేని ఇంతకంటె నెక్కుడు దుఃఖపడియుండును. కావుననే నే నీకొలఁది దుఃఖమును నైరించితిని. ఇటులయినను నాకు మాయన్న గారియొడల భక్తి తొంటివలెనే నిర్మ లముగను, అధికముగను ఉండెను. మాయన్నకు నాపైఁ గల అధిక వాత్సల్యమే దుఃఖమునకు కారణమని నాకుఁ దెలియును. వీరికి నా రూపాయలమీఁద కంటె నా సౌజన్యముమీఁదనే ఎక్కు డపేక్ష.

తుదకు చరమదివసములలో ఆయనకు నాపని నచ్చెను. మృత్యు శయ్యపై నున్నపుడు నాపని ఉచితమనియు, ధర్మ్యమనియు అతఁడు నూచించెను. ఆయన అపుడు వ్రాసిన కమ్మ కరుణజనకము. తండ్రి

౫ ఆత్మపరిశోధనపరిణామము

కొడుకును క్షమింపుమని కోరినటులు ఆయన నన్ను క్షమింపుమని కోరెను. నాపిల్లలను నీయిచ్చచొప్పున లాలనపోషణకిక్షణములఁ జేయుమని వ్రాసెను. ఆయన నన్నుఁ జూడ కన్నులు వాచుకొనెను. దక్షిణ-ఆస్రికాకు వచ్చెదనని నాకు తంతి యిచ్చెను. తొందరగా రమ్మని నేనును తంతి నిచ్చితిని. కాని మాకలయికకు ఈశ్వరుఁడంగీకరింపలేదు.

తనపుత్రులవిషయమున అతఁ డెట్టి యిచ్చఁజూపెనో అదియు నెఱవేర్పఁబడలేదు. మాయన్న దేశమునందే పేను దొరఁగెను. ఆయన కుమారులు ప్రాచీనసంస్కారమునే పడసిరి. అందు పరివర్తనము పడయఁగలుగలేదు. నేను వారిని ఆకర్షించుకొనలేక పోయితిని. దీన వారి దొసఁ గేదియు లేదు. స్వభావము నెవరు మార్పుచేసికొనఁ గలరు? బలవత్తరములగు సంస్కారముల నెవఁ డాపఁ గలఁడు? మన భావములలో నెట్టిపరివర్తనము కలుగుచున్నదో, మఱియు మన కెటులు వికాసము కలుగుచున్నదో అటులే మనల నాశ్రయించుకొని యున్నవారికిని, మన తోడివారలకును కలుగవలయునని మన మనుకొందుము; కాని అది మిథ్య.

తలిదండ్రులగువారి పూట* ఎంత భయంకరమో ఈవిషయము వలన కొంచెము తెలియఁగలదు.

* పూట = పూచీ, లేక బాధ్యత, responsibility.

శాశాహారమునకు బలి

జీవనమునందు త్యాగము, నిరాడంబరతయు, ధర్మజాగృతియు వృద్ధి పొందిన కొలదిని నాకు నిరామిషాహారమునందును, తత్ప్రచారమునందును ఆసక్తి హెచ్చెను. ప్రచారము చేయుటలో నాకుఁ దెలిసిన దొకపే పద్ధతి : ఆచరించుట, ఎఱుఁగఁగోరువారితో ఆలపించుట.

జోహాన్సుబర్గనందు నిరామిషాహార-గృహము (Vegetarian restaurant) కలదు. దాని నడుపువాఁ డొక జర్మనుదేశమువాఁడు. అతనికి కూనీ జలచికిత్సయందు నమ్మిక. నే నటకు పోదొడఁగితిని; మఱియు ఎంతమంది ఇంగ్లీషుమిత్రులను తీసికొనిపోవఁగలనో అంత మందిని తీసికొనిపోవుచుంటిని. కాని ఆ నిరామిషాహారగృహ మెంతో కాలము మనదని తెలిసెను; వీలన, ధనలోపము. తగునంత ఠానికి నే సాయపడితినిగాని తుదకు దానిని మూయక తప్పలేదు. దివ్యజ్ఞాన సమాజమువారిలో పలువురు మాంసము తినరు. కొందఱు అసలే తినరు, కొందఱు కొంచెము కొంచెము. ఆ సమాజమునం దొక సాహసవతి కలదు. ఆమె చాల పెద్దయెత్తున మాంసము లేని భోజనాలయ మొకటి పెట్టెను. ఆమె చాల కలారసిక. ధనవ్యయమునకు చెను దీయదు. జమాఖర్చులు చూచికొనదు. ఆమెకు మిత్రులను పలువురని చెప్పవచ్చును. మొదట నీమె కొద్ది యెత్తుమీఁదనే నడపెను. కాని పిదప పెద్దయెత్తున నడపఁదలఁచెను. దీనికి నా సాయము కోరెను. అపుడు ఆమెకడ నెంత యున్నదో నే నెఱుఁగనుగాని తగినంత ధన ముండకపోదని తెలఁచితిని. నాకడ డబ్బునకు వీలు కలదు. పలువురు క్లయంట్లు నాకడ ధనము నిలువయ్యుంతురు. వీరిలో ఒకసజ్జనుని సమ్మతి

గొని ఇంచుమించు వేయిపాను లీమెకు బదు లిచ్చితిని. ఆ క్లయంటు ఉదారుడును, విశ్వాసియు. అతఁడు మొట్టమొదటి గిరిమిటియా. అతఁడు 'భాయీ! మీ యిష్టప్రకారము డబ్బు ఇచ్చివేయుఁడు. నే నేమియు నెఱుఁగను. నేను మిమ్ములనే యెఱుఁగుదును' అని యనెను. అతని పేరు బదరీ. ఇతఁడు సత్యాగ్రహమున చాల పని చేసెను. చెఱకుఁగూడఁ బోయెను. ఇతని యీమాత్రము సమ్మతి చాలు ననుకొని యితని పైకమును ఆమె కొనఁగితిని. రెండు మూఁడు నెలలు గడచెను. కాని పైకము తిరిగి వచ్చునటులు కానిసింపలేదు. అంత నష్టమును భరింపఁదగినశక్తి నాకు లేదు. ఆ పైకము నాకడనే యుండుచో వేఱ యుపయోగించెడిది. తుదకు అప్పు మునిఁగి పోయెను. అటులని నన్ను నమ్మిన బదరీని నష్టపఱుప నగునా? అతఁడు నన్నుమాత్ర మెఱుఁగును. అదండుగను నేనే పెట్టుకొంటిని.

ఈ సంగతిని నేనొక క్లయంటుతో ప్రస్తావించితిని. అతఁడు నన్నిటులు తియ్యగ ముదలకెంచి నాకు మెలకువ కలిగించెను;

'భాయీ! [దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను మహాత్ముడను కాలేదు; బావును (తండ్రి) కాలేదు. మిత్రులగు నాక్లయంటలు నన్ను భాయి యని సంబోధించెడివారు] ఈపని మీదికాదు. మేము పలుపనులలో మిమ్ము నమ్మి చనుచుండుము. మీ కీ డబ్బు తిరిగిరాదు. కాని మీరే సామ్ము ఇచ్చికొందురు. బదరీని నష్టపఱుపరు. అది యటుండె. మీ రీ రీతిగా మీ క్లయంటుధనమును సంస్కరణముకొఱకు సాయము చేయుచో వారు పాడుదురు. కొలఁదిరోజులలో మీకును నిప్పచ్చు రము. ఇటులగుచో మీ సార్యజనిక కార్యము లన్నియు ముగియును.'

సౌభాగ్యమున నాయీ మిత్రుఁ డింకను నున్నాఁడు. దక్షిణ ఆఫ్రికాలోఁగాని, మఱియొకతావునఁగాని ఇతనికన్న మంచి మనసు

ఆత్మకథ

గలవాఁడు మఱియొకఁడు నాకుఁ గానరాలేదు. ఇతఁ డెవరినేని సందేహించెనేని సిద్ధప నది కట్టిదని తెలిసికొనెనేని, వెంటనే అతనికడ కరిగి త్నమింపుమని వేఁడికొని మనస్సును శుద్ధము చేసికొనెడివాఁడు. నన్నితఁడు ముదలకించుట చాల మేలయిన దని అనుభవమాయెను. బదరీ రూకలు బదరీకి ఇచ్చివయిచితిని. కాని మరల నిట్టి దెబ్బ తగులుచో గానికి తాళగలశక్తి నాకు లేదే! అందులకు అప్పుచేయవలయును. ఇట్టిది నే పుట్టినతరువాత చేయలేదు. అప్పనిన నాకు రోఁత. పంస్కరణాభిలాష యెంత యున్నను తన శక్తికి మించిపోఁగూడవని దీనివలన నేర్పికొంటిని. నే నీపనిలో గీతలలో ముఖ్యమును నిష్కామ కర్మమును అనాదరించితినియు తెలిసికొంటిని. ఈ తప్పు నాకు ముందరికి దీప స్తంభమాయెను.

నిరామిషాహార ప్రచారమునకుఁగాను వేదిలో నింత బలి దానము వేయవలసియుండునని నే నెంచలేదు. ఇది నేఁ గోరక చేసికొనిన పుణ్యము.

మట్టి, నీరు : వీనితో పరీక్ష.

నా జీవనము నిరాశంబరమయిన కొలఁదిని వ్యాధులకు మందు పుచ్చుకొనుటలో మొదటినుండియు నాకుఁగల అరుచి ఇపుడు మఱికొంచెము పెరుఁగఁదొడఁగెను. నేను డరబనులో వకాలతు చేయుచుండఁగా డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతా గారు అచటికి ననుఁ జూడవచ్చిరి. అపుడు నాకు దుర్బలత్వమును (debility), కీళ్ళవ్యాధి (rheumatic inflammation) కలుగుచుండెడివి. డాక్టరుగారు మందీయఁగా నిమ్మలించెను. పిదప ఇండియాకు మఱిలు వఱకు చెప్పఁదగినంత వ్యాధి యేదియు వచ్చిన గుర్తు నాకు లేదు.

జొహాన్నుబగ్గులో నున్నపుడు మలబద్ధకము, తలనొప్పియు వచ్చుచుండెడివి. భేదులను పుచ్చుకొనియు, పథ్యము చేసియు సరి పుచ్చుకొనుచుంటినిగాని దాన రోగము క్షుద్రుడను గాలేదు. 'ఈ మందుల జంజాటమునుండి బయటఁ బడితివా బ్రతికిపోదు' వని నా మనస్సు చెప్పఁచుండెను.

ఆరోజులలోనే కావచ్చును, మాంచెప్పరులో 'నో బ్రేక్ ఫాస్టు ఎసోసియేషన్*' అనునది స్థాపింపఁబడెనని నే వింటిని. దాని యుద్దేశ మేమనఁగా, ఇంగ్లీషువారు పలుమాఱులు భుజింతురు. పలురకముల వంటకములు కుడుతురు. రేయి పండ్లెండుగంట లగువఱకును తినుచునే యుందురు. దాన డాక్టరుల యిండ్లకు పరుగెత్తుచుందురు. ఈ యాపద తప్పించుకొనవలయుచో ప్రాతర్భోజనము మానవలయును. ఈ యంశములన్నియు నాయెడఁ బట్టకున్నను కొన్ని కొన్ని తప్పక

* ప్రాతరాహారము మానవలెనని పెట్టుకొనిన సమాజము.

ఆ త్మ క థ

పట్టును. నేను ముమ్మాటు కడుపారఁ గుడుతును. రెండు జాములవేళ్ల తేనీరు త్రావుదును. నే నెన్నఁడును కొలఁదిగా తిని యెఱుఁగను. నిరామిషాహారి నయ్యు, పొగపులు, మసాలాలు వదలినవాఁడ నయ్యు. వీలున్నంతవఱకు నాతినుదానిలోనే రుచులు చూచుట మానలేదు. ఆఠేఁడుగంటలు కొట్టకముందెన్నఁడును లేచి యెఱుఁగను. అపుడు ప్రార్థుఁడైతిండిమానినచో తలనొప్పిపోవచ్చు ననుకొంటిని. ప్రయత్నము చేసితిని. కొన్నాళ్లు కొంచెము కష్టమనిపించెను. కాని తలనొప్పి పాఠి పోయెను. కావలసినదానికంటె నెక్కువ తినుచుంటినని దానితో తేలిపోయెను.

ఈ పరివర్తనమువలన మలబద్ధకము మాత్రము పోలేదు. కూసీ చెప్పిన కటిన్నానము చేసి చూచితిని. అది కొంచెము పనిచేసెను గాని అనుకొన్నంతగా చేయలేదు. ఈనడుమ నిరామిషాహారగృహము పెట్టిన జర్మనుమిత్రుఁడో, మఱి యింకొకమిత్రుఁడో కాని, జుష్టు వ్రాసిన 'రిటరక్ టు సేచర్' అను గ్రంథమును నాచేత నిడియెను. ఈ గ్రంథమున మట్టి చేయు నుపయోగములు చదివితిని. ఇంతియ కాక సద్యఃఫలములును, పప్పుగల కాయలును మనుజుల స్వభావము నను తగిన ఆహారమని ఆ గ్రంథకర్త సమర్థించెను. నే నప్పటికి కేవలము పండ్లను తిని చూచి యుండలేదు; కాని మట్టివైద్యము చేయు మొదలిడి చూచితిని. అది చక్కగా పనిచేసెను. మట్టివైద్యము నిట వివరింతును. ఎర్రనిదిగాని, నల్లనిదిగాని, శుభ్రమయిన మట్టిని తగినంత దెచ్చి చలినీళ్లతో తడుపవలయును. పిండివలె నున్న ఆ మట్టి ముద్దను పరిశుభ్రమగు వస్త్రముపై పూయవలయును. దానిని పొట్టకుఁ గట్టుకొనవలయును. ఈరీతిగా దీనిని పొట్టకుఁగట్టుకొని పడుకొంటిని. మెలఁకువ వచ్చినపుడుగాని, ప్రార్థనఁగాని తీసివేయుచుంటిని. దాన మలబద్ధకము నిర్మూల మాయెను. నాఁటనుండియు నేను ఈ

వైద్యమును చేసికొనుటయగాక నా మిత్రులచేతను జేయించితిని. దీని వలన లాభము కలుగలేదని చెప్పినవారున్నటులు నాకు గుర్తు చాలదు.

నే నీ దేశమునకు వచ్చినపిదప ఈ యుపచారములమీఁద ఆత్మ విశ్వాసమును కోలుపోయితిని. ప్రయోగ మొనరించి చూచుటకు నా కవకాశము లేకపోయెను. ఏల యన, ఏచటను నేను అంటిపట్టు కొనియుండ వీలయినదికాదు. అయినను ఈ మట్టివైద్యమునందును, జలచికిత్సయందును మొదట నా కెంత విశ్వాసము కలదో నేఁటికిని అంత విశ్వాసము కలదు. నేఁటికిని నేను కొంత మట్టివైద్యము చేసికొనుచునే యున్నాను. అక్కఱ కలుగుచో నా మిత్రులకుఁగూడ చేయుండని సలహా యిచ్చుచున్నాను. నాకు రెండు మాఱులు మహా వ్యాధులు వచ్చెను; కాని మందులతో మనుజులకు అంతగా పనిలేదని నాకు నమ్మిక. పక్ష్యము, నీరు, మట్టి ఈ మొదలగు గృహవైద్యములతో వేయింటికి తొమ్మిదివందల తొంబదితొమ్మిది కుదుర్చవచ్చును.

చీటికి మాటికి వైద్యులకడకుఁ బరుగిడి రసవిషగంధకములచే శరీరము నింపుకొని మానవుఁ డాయువును తగ్గించుకొనుచున్నాఁడు. తనను తన యధీనమున నుంచుకొనఁ జాలఁడు. తాను తన శరీరమునకు వీలక యగుటకు బదులు బంపై తుదకు మానవత్వమునుగూడఁ గోలు పోవుచున్నాఁడు.

నే నీ యధ్యాయమును రోగశయ్యపైఁ బరుండి వ్రాయుచున్నాను; కావున నాయీయుద్దేశముల నెవ్వరును గేలిచేయకుండురుగాక! నా తెగుళ్ళకు కారణము నే నెఱుఁగుదు; నేనే వానికి కారణమనియు నెఱుఁగుదు; కావుననే నాకు ఓర్పు పోలేదు. ఈ రోగములను ఈశ్వరానుగ్రహముగా నమ్మి పలరకము లగు మందుల బారినుండి తప్పకొనఁ గలిగితిని. ఈ మొండివానివలన డాక్టరు మిత్రులకు కష్టము కలుగుచున్నదని నే నెఱుఁగుదును కాని వారు ఉదారతతో నా మొండిపట్టును నైరించి నన్ను విడువకున్నారు.

ఆత్మకథ

ఇచట నా ప్రస్తుతస్థితిని అడ్డముగాను, నిలువుగాను చెప్పవలయు నావశ్యకత లేదు. కావున నేను మరల ౧౯౦౪-౧౫ సంవత్సరములకు వత్తును.

ఈ విషయము ముందునకు సాగక ముందు పాఠకుల కొక హెచ్చరిక చేయవలసియున్నది. ఇది పఠించువారు జుష్టువ్రాసిన ప్రతిహాటయు వేదవాక్యముని నమ్మరాదు. వ్రాయసకాండ్ర దృష్టి ప్రాయీకముగా ఏకాంశమునందే లగ్నమయి యుండును. ప్రతివస్తువును తక్కువలోఁదక్కువగా పదిమూలలనుండి చూడవలయునని నా కోరిక. మఱియు ఆ వస్తు వేమూలనుండి చూచినను సత్యముగా నుండవలయును. కాని ఆ వస్తువు ఏకకాలమున అన్ని స్థితులయందును సత్యముగా నుండఁజాలదనియు మఱవఁదగదు. మఱియు చాల పుస్తకములు ధనమునకును, పేరునకును వ్రాయఁబడుచుండును. కావున ఇట్టి పుస్తకములు చదువఁగోరు సజ్జనులు వివేకముతోఁ జదువుదురు గాక! అందలి విషయములను పరీక్షింపఁ గోరువారు అనుభవము గల వారి సలహాను పుచ్చికొందురుగాక! ఓర్పు గొని చదివి తెలిసికొనిన పదిప పరీక్షచేయ నారంభింతురుగాక!

ఒక హౌచ్చరిక

ప్రవాహపతితమగు కథను జెప్పవలసి మూలకథను మఱొక యధ్యాయముదాక ఆపవలసి వచ్చినది.

వెనుకటి అధ్యాయమున మట్టినిగుఱించి కొంచెము వ్రాసితిని; ఆ చందముగనే తినుబండములందుఁగూడ పరీక్ష యొనరించి చూచితిని. కావున వీనిని గుఱించియు కొంచెము వ్రాయుట యుచితము. ఈ విషయమును ప్రసక్తానుప్రసక్తముగా ముందును వ్రాయఁగలను.

తినుబండములలో నాచేసిన పరీక్షల గుఱించియు, విచారణ గుఱించియు సవిస్తరముగా వ్రాయఁ బనిలేదు. ఏలన, ఈ విషయములను నేను ఆరోగ్యనిర్దర్శనము అయిగ్రంథమున విస్తరించితిని. ఇండియన్ ఒపీనియన్ అను పత్రికకుఁగాను నేనీగ్రంథమును రచించితిని. నా చిన్న చిన్న గ్రంథములలో నెల్ల ఈ గ్రంథమే ఎక్కువగా పాఠ్యాత్మ్యులచేతను, ప్రాచ్యులచేతను పఠింపఁబడినది. దీనికి కారణ మేమో తెలియరాదు. ఈ పుస్తకము ఇండియన్ ఒపీనియన్ చదువుకొనువారలకు వ్రాయఁబడెను. కాని దీనిని జదివి పలువురు స్త్రీపురుషులు తమ జీవితములను మార్చుకొనిరి. మఱియు నాకు ఉత్తరములకు వ్రాసిరి, వ్రాయుచును ఉండిరి; కావున దీని గుఱించి కొంచెము వ్రాయక తప్పదు.

దీనికి కారణ మిది: అందు వ్రాసిన విషయములను మార్చవలసిన పని బట్టలేదు. అయినను నాయాచారములను కొంచెము మార్చి కొంటిని. ఆగ్రంథము చదివినవారికి ఈమార్పులు తెలియవు. కాన వీనిని వడిగా తెలిసికొందురని వ్రాయక తప్ప దంటిని.

ఆ త్మ క థ

ఇతర గ్రంథములవలెనే నే నీ గ్రంథమును ధర్మబుద్ధిచే ప్రేరితుఁడనై వ్రాసితిని. ఈ ధర్మభావమే నా ప్రతిపనియందును నేఁటికిని గలదు. నే నా గ్రంథములో నిర్ణయించిన కొన్ని విషయములను అలవాటులో పెట్టుకొనఁజాలక పోవుటచే దుఃఖమును, సిగ్గును కలుగుచున్నవి.

మనుజునకు శైశవమున తల్లిపాలు కావలయును. పిదప మఱి యేపాలును అక్కఱలేదని నాకు చాల నమ్మకము. పనమున పండిన పండ్లును, కాయలును దక్క వేఱు మనుజున కక్కఱలేదు. బాదము పప్పు మొదలగు బీజములందును, ద్రాక్ష మొదలగు ఫలములందును శరీరమును, బుద్ధిని పెంపొందించు ద్రవ్యములు కలవు. ఇట్టి యాహారము దినవనికి బ్రహ్మచర్యము, సంయమము చులుకన. 'తిండి యెట్టిదో త్రేఁ పట్టిది,* భోజన మెట్టిదో జీవన మట్టిది' అను నీ మాటలు చాల తథ్యము. ఇది నాకును, నామిత్రులకును మంచి యనుభవము. నా పుస్తకమునం దీవిషయములను విపులముగా చర్చించితిని.

కొని నాదురదృష్టమున ఇండియాలో నా ప్రయోగములను సంపూర్ణముగా ననుష్ఠింపఁజాలకపోయితిని. ఖేడాజిల్లాలో యుద్ధమునకు కూటువమూఁకను పోగుచేయుచున్నతఱి ఒక పొరపాటుచే మృత్యుశయ్య నెక్కితిని. పాలను విడనాడి ప్రాణధారణ మొనరించుటకు నే నింతవట్టు నిష్ఫలప్రయత్నము లనేకము లొనరించితిని. పాలు లేకుండ ప్రాణధారణ మొనరించుటకుఁగాను నాయెఱిఁగిన పలువురు డాక్టరులను, రసాయనశాస్త్రజ్ఞులను అడిగి చూచితిని. కొందఱు పాలకు బదులు మినపకడుగును, కొందఱు మహుడా నూనెను, కొందఱు బాదముపప్పు పాలను నూచించిరి. శరీరము కృశించువఱకు

* ఆహోర్ తేవో ఓడకార్, మాణస జేవుం ఖాయ్ తేవో ధాయ్.

మీని నన్నిటిని వాడి చూచితిని గాని రోగశయ్యను మాత్రము విడువలేదు.

రోగనివారణమునకు ఖాద్యాఖాద్యవిచారణము చేయరాదని వైద్యులు చరకము మొదలగు గ్రంథములు ప్రమాణముగాఁ జూపిరి. మఱియు పని పట్టుచో మాంసాదులనుగూడ తినవచ్చుననిరి. ఇట్టివారు పాలను ఎటులు విడనాడు మనఁగలరు? బీఫ్ టీని, బ్రాందిని పుచ్చుకొనుమనువారు పాలను విడువు మనఁగలరా? నే నొట్టు పెట్టు కొంటిఁ గాన ఆవుపాలను, గేదెపాలను త్రావను. క్షీరమాత్రమును త్యజించుటయే నాబిట్టునం దుద్దేశము. కాని నే నా శపథము చేసి కొనినపుడు నామనస్సులో ఆవుల, గేదెలు మాత్రమే కలవు. కావునను, జీవితాశచేతను ఎటులో ఒకటులు మనస్సును సరిపెట్టు కొంటిని. ఈరీతిగా శపథముయొక్క ఉద్దేశమును పాలించి 'మేఁక పాలు'త్రావ నిశ్చయించితిని. ఈ మేఁకపాలు త్రావునపుడు అది శపథముయొక్క ఆత్మను చంపుటయే యని నామనస్సు చెప్పుచునేయుండెను.

రౌలతుచట్టమును ఎదురుకొనవలయు నను మోహము నన్ను విడనాడలేదు. దీనిచే బ్రతుకునందును ఇచ్చు పుట్టెను. దానఁజేసి జీవితమునందలి నా యీ మహాపరిశోధన ఆఁగిపోయెను.

కూటితోడను, నీళ్లతోడను ఆత్మ కించుకేనియు సంబంధము లేదు. ఆత్మ తినదు, మఱి త్రావదు. 'పాట్టలోనికి పోవు వస్తువుచే లాభహాని లేదు గాని లోపలి నుండి వచ్చు మాటచే లాభహాని కలదు' అను నీ వచనముల నే నెఱుఁగదును. ఇవి నిక్కములే. కాని యీ వచనములతో జగడము పెట్టుకొనుటకన్న నా నిశ్చయమును వ్రాయఁ దలఁతును—ఎవఁడు భగవంతునియెడల భయభక్తులతో సంచరింపఁ గోరునో, ఎవఁడు ఈశ్వరుని ప్రత్యక్షముగాఁ జూడఁ గోరునో, ఆ

ఆత్మకథ

సాధకుఁడు మాటయందువలె తిండియందును త్యాగమునకుఁ గాని, గ్రహణమునకుఁ గాని ఆవశ్యకత సమాసమని తెలియవలయు.

పిదప నేను పొరవడిన విషయములలో నాకుమాపిన యెససే పొండని యితరులకు సలహా నీయును. ఇంతియ కాక మీ రీ దారిని పోవలదనియు నిరోధింతును. కావున నా ఆరోగ్యద్విగ్ధనమును జూచి దాని ప్రకారము ప్రయోగము లొనరించి చూచు స్త్రీపురుషులకు ఈ విషయము చెప్పఁగోరుచున్నాను. ఎఱుఁ జూచినను పాలను విడనాడట మేలని తోచినచో, లేక అనుభవము కల సైద్యుఁడు పాలను త్రావవలదని చెప్పినచో, అపుడుపాలను విడనాడవలయుఁగాని నాపుస్తకమునుబట్టి యేసజ్జనుఁడేని పాలను విడనాడరాదు. ఎవని జతరాగ్ని మందగించెనో, ఎవఁడు దీగ్ధవ్యాధిచే మంచి మెక్కెనో, అట్టివానికి పాలకంటె తేలికగా జీర్ణమగునదియు, పాలకంటె పుష్టి చేయునదియు నగు నింకొక పదార్థము లేదని హిందూజేశములో నా కనుభవము.

ఈపుస్తకమునందు పాలను గుఱించి వ్రాసిన విషయము ఆరూఢము కాదని పాఠకుఁకడ నావినతి.

ఈప్రకరణము చదువు వైద్యులు గాని, డాక్టరులు గాని, హాకీములు గాని, మఱియు అనుభవముగల యేసజ్జనులేని పాలవంటి పోషకమును, హాచకమును అగు వనస్పతిని—అధ్యయనబలమునఁగాక అనుభవ బలమున—ఎఱిఁగియున్నచో తెలిపి నా కుపకారము చేయఁగోరుచున్నాను.

బలముతో లడాయి

ఇది ఆసియా ఆఫ్ సరులయొక వృష్టి బలపుదము. వీరి పెద్ద కాణా బోహోస్సుబద్ధులూ. ఈ కాణాలో హిందూస్తాను వారికి గాని, చీనా వారికి గాని, మఱి యితరులకు గాని రక్షణము లేదు సరికదా, భక్షణమే. 'వచ్చుట కధికారము గలవారిని రానిచ్చుట లేదు, మఱి అధికారము లేనివారికడ నూఱు పానులు పుచ్చుకొని రానిచ్చుచున్నారు; దీనికి ప్రతికారము మీరు చేయనిచో మఱి యెవరు చేయుదురు?' అని నాకడ ప్రతిదినమును ఫిర్యాదు. నా మనస్సుకూడ లోపల నటులే చెప్పుచున్నది. ఈకష్టము తొలగింపనిచో నేను ట్రాన్ సువాలునందున్న ఫల మేమి?

దీనికి సాక్ష్యము సమకూర్చు దలపెట్టితిని. తగినంత సాక్ష్యము సమకూరినపిదప పోలీసు కమిషనరు కడ కరిగితిని. అతనియందు దయయు, న్యాయమును గలవని నాకు దొరచెను. నామాట లొక్క పెట్టిన ఉప్పుని ఎగురగొట్టుటకు బదు లతఁడు మనస్సునకు పట్టించుకొని విసెను. మఱియు సాక్ష్యము నంతయు దనకుఁ జూపు మనెను. సాక్షులను స్వయము పరీక్షించెను. నామాటపయి నమ్మకము కలిగెను. 'దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో తెల్లజూకరులు తెల్ల అపరాధులను దండించుట దుష్కర్మమని నే ననుకొనినటులే అతఁడును అనుకొనెను. పిదప నతఁ డిటు లనెను—'అయినను మనము ప్రయత్నము చేసి చూతము. జూరరు లపరాధులను విడిచిపెట్టింతురేమో యనుభయమున మన పనిని మనము మానరాదు. వీరిని తప్పక అరెస్టు చేయింతును. నేను నా శక్తికొలఁది పనిచేయుదు నని నమ్ముఁడు.'

ఆత్మకథ

నేను నమ్మనే నమ్మితిని. పలువురు ఆఫీసరులపై నా కనుమానము కలదు; కాని వారి అందఱయొడల నాకడ ప్రబలముగు ప్రమాణము లేదు. ఇరువురియొడల మాత్రము నా కావంతయు సందియము లేదు. కావున వారిరువురికిని వారంటులు జారీ ఆయెను.

నా చేతలకు రహస్య మనునది లేదు. నేను ప్రతిదినమును షోలీసుకమిషనరుకడ కరుగుచుంటినని పలువు రెఱుఁగుదురు. ఈ యాఫీసరులకడ పలురకాల వేగులవారున్నారు. వారు నా ఆఫీసుకడకు రాకపోకలు చేయుచు నా ఆనుపానులను వారి కెఱిఁగించుచుండిరి. ఆ యాఫీసరులగుఱించి యొకటి చెప్పవలయును. భయముచేత తగినంతమంది వేగులు వారికి దొరకలేదు. భారతీయులును, చీనావారును నాకు సాయపడనిచో ఆ యాఫీసరులను పట్టించుట దుష్టమయ్యెడిది.

వీరిలో నొకఁడు పాటిపోయెను. షోలీసుకమిషనరు వారంటు పంపి, పట్టించి తెప్పించెను. విచారణ జరిగెను. సాక్షులు సంపూర్ణముగా విచారించబడిరి. వీరిలో నొకరి సంగతి జ్యూరీకి ఎఱుకయగుటకుఁగూడ ప్రమాణ ముండెను. అయినను వీ రిరువురును విడుదల చేయబడిరి.

నేను మిగుల నిరాశుఁడ నయితిని. కమిషనరుగూడ మిగుల వెత చెందెను. వకీలుపనిపై నాకు రోత పుట్టెను. నేరములు కప్పిపెట్టుటలో బుద్ధి ఉపయోగపడె నని బుద్ధిపెఁగూడ రోత వొడమెను.

వీ రిటులు విడుదల పొందినను సర్కారువారు వీరిని ఉద్యోగమునుండి తొలఁగించి తమస్థానమున ఉండనీయకపోవుటచే వీరి యుపరాధము తేటతెల్లమే ఆయెను. వీ రిరువురును తమపదవిని బావుకొనినపిదప ఈ తాణాలో కళంకము కొంచెము తగ్గెను. భారతీయులకు కొంచెము ధైర్యము కలిగెను.

దీన నా ప్రతిష్ఠ. హెచ్చెను. నా వకాలతుగూడ హెచ్చెను. లోకులు వెచ్చించు ధనము అంతయుఁ గాకపోయినను, కొంతవట్టు తగ్గెను. లంచగొండు లింకను చేతులు కొట్టుచునే యుండిరి గాని ఆ పనితో యోగులకు తమ యోగ్యతను కాపాడుకొన కా లానిన దని చెప్పనగును.

ఈ యాఫీసరు లభములు ; అయినను వారియెడల నా కిను మంతయు దుర్భావము లేదు. ఇదియు వా రెఱుఁగుదురు, వారు చిక్కులో నుండఁగా సాయము చేయవలసిన అక్కఱి కలిగెను; చేసితిని. నే నెదిరింపనిచో జొహాన్నుబర్గు మునిసిపాలిటీలో పీరికి ఉద్యోగము దొరకను. వారి మిత్రుఁ డీ విషయమును నాతోఁ జెప్పెను. నేను వారికి ఉద్యోగ మిప్పింప పాటుపడితిని. వారి కది దొరకెను.

దీనివలన నన్నెఱిగిన తెల్లవారు నాయెడల నిశ్చింకముగా ప్రవర్తింపఁగలిగిరి. మఱియు ఈ డిపార్టుమెంటువారితో నేను పలు మాటలు తలపట్టుకొన్నను, ఎంత గట్టిగా మాటాడినను, వారు నాకు నెయ్యమును, తియ్యమును చూపుచునే యుండిరి. ఇట్టి ప్రవర్తనము నా స్వభావములోఁ గలదని నాఁటికి నే నెఱుఁగను. ఇట్టి ప్రవర్తనము సత్యాగ్రహమునకు కూఁకటివే రనియు, అహింసలో నొక అంగమనియు పిదప తెలిసికొంటిని.

మనుజుఁడు వేఱు, వాని పని వేఱు. మంచిపనియెడ అదరము, చెడుపనియెడ తిరస్కారమును కలిగి తీరును. మంచి పని చేసినను, చెడు పని చేసినను, మనుజునియెడల అదరము గాని, దయ గాని చూపవలయును. ఈమాట తెలిసికొనుట సులువు. కాని ఆచరించుట మాత్రము బలువు. ఈ జగత్తునం దింత ద్వేషము ప్రబలుట కిదియ కారణము.

ఆ త్మ క థ

సత్యమును శోధింప అహింసయే మూలము. అహింస యెంత వట్టు హస్తగతము కాదో సత్యముకూడా నంతవట్టు హస్తగతము కాదని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ మగుచున్నది. ఒకపనిని, ఒక ప్రణాళికను విరోధింపఁదగును కాని ఆ పనిని, ఆ ప్రణాళికను నడుపువానితో విరోధము పెట్టుకొనుట యనఁగా తనతో తాను విరోధము పెట్టుకొనుటయే. విలయనఁగా—మన మందఱమును ఒక కుంచెచేతనే చేయఁ బడితిమి. మన మందఱమును ఒక బ్రహ్మపుత్రులమే. మనుజునిలో అనంతములగు శక్తు లున్నవి; కావున మనము మనుజున నాదరించుచోఁ గాని, తిరస్కరించుచోఁ గాని వాని శక్తులను, గుణములను తిరస్కరించినటు లగును. మఱియు ఇటు లొనరించుట మనుజునకును, ప్రకారాంతరముగా సమస్తజగత్తునకును హాని కలిగించిన దగును.

పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము

నా జీవితమున పలుమతములవారితో, పలుబాతులవారితో పరిచయ మొదవఁజేయఁగల సంఘటనము లనేకములు జరుగుచు వచ్చెను. ఇట్టి యనుభవము లన్నింటిచే నాకు ఇంటికిని బయటికిని, దేశమునకును పశ్చాత్యమునకును, హిందువునకును ముసలమానునకును, కిరస్తానికిని పౌరసీకునకును యూరునకును భేదియిచ్చి యెన్నఁడును కలుగలేదు. శాస్త్రాధ్యయ మిట్టి భేదము నెఱుఁగఁజాల దనియే చెప్పఁగలను. ఇయ్యది నా కొక గుణ మని యనుకొనను. ఏలన, ఆహింస, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము లోనగు యమములను, నియమములను అలవాటులోఁ బెట్టుకొంటిని. నేఁటికిని నానియెడ నాప్రయత్నము కలదు. కాని ఆరీతిగా అభేదయిన్ని పెంపొందించుకొనుటకు నేను ప్రయత్నముచేసిన గుణులు లేదు.

ఉరబనులో నేను వకాలతు చేయుచుండఁగా నా గుమాస్తాలును నాయింటనే నివసించెడివారు. వారిలో హిందువులును, కిరస్తానులును గలరు. దేశమునుబట్టి చెప్పవలసివచ్చుచో గుజ్జరులును* చెన్నపురివారును అని చెప్పవలసివచ్చును. నే నెన్నఁడును వీరిని వేఱుగాఁ జూచిన యెఱుకలేదు. నాయాదరమునకు నాభార్య యెన్నఁడేని అడ్డువచ్చుచో నే నామెను ముదలకించుచుండెడువాడను. నాగుమాస్తాలలో నొకఁడు క్రైస్తవుఁడు. ఇతని తలివండ్రులు పంచములు. మా యిల్లు తెల్లవారి యిళ్లపద్ధతిని కట్టఁబడి వది. ఈ కారణమున గదులలో తూములులేవు—ఉండవలయుననియు

* గుజరాతువారు. ఇది మూర్ఖరకబద్ధవము. అను.

ఆత్మకథ

ననియు నాయుడైకేము కాదు—ఇది నా మతము. దీనివలన గడులలో తూము లుండవలయు తావుల మూత్రమునకు వేటుగా కుండలు ఉండే డివి. వీనిని బాగుచేయు పని మా ఆలుమగల యిరువురిదే కాని నాకరు లది కాదు. ఇంటివారితో పాటయిపోయిన గుమాస్తాలు మాత్రము తమంతఁ దామే శుద్ధిచేసికొనుచుండిరి. కాని యీ క్రైస్తవుఁడు సరి క్రొత్త. ఇతని కుండను మేమే ఎత్తి బాగుపఱపవలయును. కస్తూరి బాయి కుండలనెత్తి బాగుచేసెడిదే కాని ఈ సోదరుని భాండ మెత్తుట ఆమె కసహ్య మనిపించెను. దానితో మాయిరువురకును చెడెను. నేను ఎత్తివేయుటయు ఆమెకు మంచి దనిపింపలేదు. మఱియు తా నెత్తుట కును కష్ట మనిపించెను. అయినను, కన్నులనుండి ముత్తైముల బిందు వులురాల ఒకచేత కుండనెత్తికొని కెంపుచూపుతో ముదలకించుచు మెట్లుదిగు కస్తూరిబాయి నేఁటికిని నాకనుల ప్రేక్షను.

నే నెంత ప్రేముడి గలవాడనో అంత ఘాతకుండ నగు పతిని. నే నామెకు శిక్షకుండ నని నాయూహ. కావున గ్రుడ్డి ప్రేమకు వశుండనై ఆమె నిటులు రాచి అంపమునఁ బెట్టుచుంటిని.

ఈ కారణమున ఆమెయే ఆకుండను దీసికొని వెళ్ళినను నాకు తుష్టి కలుగలేదు. నగుమోముతో దానిని దీసికొని పోవలయు నని నా కోరిక. దీనిగుఱించి నే నామెపైకి ఉఱుకులు పరుగులెత్తితిని. తుద కుత్తేజికుండనై 'ఇదిగో, ఈ యల్లరి నాయింట సాగను' అని అంటిని.

ఈ మాట బాణమువలె నాలెను.

'మీయిల్లు మీరే యుంచుకొనుఁడు; ఇదే నే నేఁగితిని' అని యామె గట్టిగా ననెను.

౧౦ పుణ్యస్మరణము, ప్రాయశ్చిత్తము

నే నపు డీశ్వరుని మఱచితిని. నాయెదలో దయ యనునది ఎండిపోయెను. నే నామెచేయి పట్టుకొంటిని. మెట్ల కదురుగనే ద్వారము కలదు. దీనయు, నబలయు నగు నామె చేయి పట్టుకొని ద్వారమువఱకు ఈడ్చుకొని పోయితిని. తలుపు సగము తెఱచితిని.

కన్నులనుండి గంగాయమునలను ప్రవహింపఁ జేయుచు కస్తూరిబాయి యిటు లనెను:

‘మీకు సిగ్గు తేకపోవుఁగాక ! నాకుఁ గలదు. కొంచెము సిగ్గు తెచ్చికొనుఁడు! నన్ను బయటికిఁ ద్రోయుచో నే నెక్కడికిఁ బోవుదును! పుట్టింటికిఁ బోద మన్న నా తలిదండ్రు లిచట లేరుగదా! మాది ఓర్పు గల స్త్రీజాతి. కావున మూఠభస వైరింపనే వలయు. ఇకనైనను కొంచెము సిగ్గుగొని తలుపు మూయుఁడు! ఎవరేని మనల నిరువురిని జూచినచో నవ్వుకొని పోదురు!’

నేను మొగ మింత చేసికొంటిని గాని లోలోన సిగ్గిలితిని. తలుపు మూసివేసితిని. నన్ను నాభార్య విడువఁజాలనిచో నేను మాత్ర మామెను విడువఁగలనా? ఈరీతిగా మాలో మా కెన్నియో కయ్యములు వచ్చెను; కాని అన్నియు తుదకు మంగళముగానే పరిణమించెను. పత్నియే అద్భుతమగు తన యొర్పు బలమున ఎల్లప్పుడును విజయ ముండెను.

నే నిపుడు తటస్థుఁడనై ఆ విషయములఁ జెప్పగలను; ఏలన ఆఘటన లన్నియు నా పూర్వయుగమునకు సంబంధించినవి. నేఁడు నే నామోహోంధుఁడ నగు భర్తను గాను; ఆమెకు శిశుకుండను గాను; ఇచ్చ వచ్చుచో కస్తూరిబాయి న న్నిపుడు దండింపవచ్చును. మేము ఒండొండ భుక్తభోగులమగు మిత్రులము. మే మొండొండ నిర్లభముగానుండి జీవితము గడపుచున్నాము. కస్తూరిబాయి నా బబ్బులలో ప్రతిఫల మపేక్షింపక నేవ చేయున దాయెను.

ఆత్మకథ

౧౮౯౮లో ఇవి జరిగెను. అప్పుడు ప్రహ్లాదదర్శనపాలన మన నిండుకయు లెలియును. పత్ని కేవలము సహృద్ధియే యనియు, సుఖదుఃఖసఖి యనియు నాటికి నే నెఱుగను. పత్ని యన భోగ భాజన మనియు, మగని యాజ్ఞలను తలఁచాల్చుటకే పుట్టిన దనియు నాటి నా కలఁపు.

కాని ౧౯౦౦ నాటికి నాతలఁపులలో గంభీరముగ పరివర్తనము కలిగెను. ౧౯౦౬ నాటికి వాని పరిణామము పూర్ణమాయెను. కాని వానిమాటచుండు నేను నిర్వికారుఁడె నయిన కొలఁదియు నాసంసారము శాంతమును, నిర్మలమును, సుఖయంతమును అగుచు వచ్చెను. నేటికిని అగుచుండె నని చెప్పనొప్పును.

ఈ పుణ్యస్మరణమువలన మేము ఆదర్శరూపముల మనిగాని, లేక నా ధర్మపత్నియందు ఎట్టి దోషగును లేదని గాని, లేక మా యాదర్శము ఒకటియే యని గాని ఎవరును ఆనుకొనకుండు! కస్తూరి బాయికి నేఱుగా ఆదర్శము కలదా యనుచో, లేదు; పాప మాయిల్లా లేమియు నెఱుగదు. నా యాచరణములలో చాలవట్టు ఆమెకు ఇంపుగావు. మే మెన్నఁడు నొండొండ వానిని గుఱించి చర్చింపము. చర్చించినను సారము కానిపింపదు. తఱిలో తల్లి దండ్రులుగాని, నేనుగాని ఆమెను చదివింపలేదు. కాని హిందూస్త్రీలందఱలో కొలఁదిగనో గొప్పగనో యుండు నొక మహాగుణ మీమె యందు అతిమాత్రముగా నున్నది. తలఁచియో తలఁపకయో, ఎఱిగియో యెఱుగకయో నాపాదముల ననుసరించుటలో తన జీవితము సార్థకమని యామె నమ్మిక. మరియు జీవితమును నిర్మలముగాఁ జేసికొనఁబూను నా పూనికల కామె యెన్నఁడును అడురాలేదు. మాయిరువురి బుద్ధిశక్తులలో భేద మున్నను పయి కారణమువలన మాజీవనము సంతుష్టమనియు, సుఖవంత మయిన దనియు, ఊర్ధ్వగామి యనియు నా యుద్దేశము.

ఆంధ్రములతో గాఢపరిచితి

సత్యశోధనమును సుజీంచిన యీ కథ యేరితిని వ్రాయఁబడు చున్నదో పాఠకులకు ఈ ప్రకరణముకడఁ జెప్పఁదగియున్నది. దీని నారంభించినపుడు 'ఈపద్ధతిని వ్రాయుదును' అని ఒక పద్ధతిని నిరూపించుకొనలేదు. పుస్తకములుగాని, డయరీలుగాని, నెఱు కౌగితములుగాని ఉంచుకొని వానినిజూచి వీనిని వ్రాయఁబ లేదు. వ్రాతకుఁ గూర్చున్ననాఁడు నాయంతరాత్మ నన్నుఁ ప్రేరించినరీతి వ్రాయుచు వచ్చుచుంటిని. నాలోపల జరుగుచున్న క్రియాకలాప మంతయు నా యంతరాత్మచే ప్రేరితమని నిశ్చయముగా నొడువఁ జాలను. కొలఁదివనిగాని, గొప్పవనిగాని చెప్పఁదగినవియు, ఏఁతేలు నా చేయునవియు నగు కార్యములను పరిశీలించినచో నవి నాయంతరాత్మను ప్రేరించుటచే జరిగినవే యని చెప్పినచో అశచిత మనుకొనను.

నే నంతరాత్మ నెఱుఁగను లేదు, చూడనులేదు. భగవానునిపై ప్రపంచకమునకు అంతకునుగల నమ్మకము నాయది యని యనుకొందును. ఆ నమ్మిక వీరీతి నయినను ఆఁపరానిది. కావున దానిని నేను వట్టి నమ్మిక యనుకొనను; మఱి అనుభవ మనుకొందును. దీనిని అనుభవమని రూపించుట ఒకరీతిగా సత్యమును దంకించుటయే. కాక దీని సుద్ధస్వరూపమును దెలుపఁగల శబ్దము నాకడ లేదన్నచో ఇంచు మించు ఉచితతర మని అనుకొందును. అదృష్టముగు నీ యంతరాత్మకు వశపర్తినై ఈ కథను వ్రాయుచున్నానని నా నమ్మకము.

ఆత్మకథ

వెనుకటి ప్రకరణము వ్రాయ మొదలిడి 'అండ్లయలతో పరిచితి' అని శీర్షిక మొదలు వేసితిని. ఇటులు వ్రాయుచుండగా ఆ విషయమును వ్రాయుముండు 'పుణ్యస్మరణము'ను గుఱించి వ్రాయుట ఆవశ్యకమని గ్రహించితిని. అపుడు 'పుణ్యస్మరణము' అను ప్రకరణమును వ్రాసితిని. పిదప ముందటి శీర్షికను దీనికి మార్చితిని.

ఈ ప్రకరణము మొదలిడగానే మరల నొక ధర్మసంకట మెదురాయె. అండ్లయల పరిచితిని వ్రాయునపుడు వేనిని వేనిని వ్రాయను? వేనిని వేనిని వదలను? అనునది దొడ్డ సందియము. వ్రాయవలసినదానిని విడుచుచో సత్యమును కప్పిపుట్టునేమో యని యనుమానము. ఇంతియకాక ఈ కథవ్రాయుటయు ఆవశ్యకము కాదనియు అనవచ్చును. ఇట్టి దశలో ఆవశ్యకము లేవో అనావశ్యకము లేవో యెఱిచుచుట కడుఁ గఠినము.

ఆత్మకథలు సంపూర్ణముగా ఇతివోసములు కావనియు, మరియు వీనిని వ్రాయునపుడు చాలఁ జిక్కులు కలుగుననియు ఎపుడో చదివియుంటినిగాని దాని యర్థమిపుడు చక్కగా బోధపడెను. సత్యశోధనములకు సంబంధించిన నా యీ యాత్మకథయందు నాకు గుఱుతున్న దంతయు ఎక్కించుట లేదని నాకుఁ దలియును. సత్యమును తెలుపవలయునెడ ఎన్నిమాటలు వ్రాయవలయునో, మఱియే మాటలు వ్రాయఁదగదో యెవరు చెప్పఁగలరు? నా ఒకతరపున మాత్రమేగల సాక్ష్యమునకు న్యాయమందిరమున ఎంతకిమ్మతు ఉండఁగలదు? తీరికగలవాఁ డెవఁడేని వెనుక వ్రాసిన ప్రకరణములలో క్రాసు పరీక్ష చేయఁదొడఁగినచో వీని కింకను మెఱుఁగు రావచ్చును. లేక మఱొక న్యాయఖ్యాత ఖండనదృష్టితో దీనినంతయు ఇన్నభిన్న మొనరించి పొరపాటులను చూపి ఉప్పొంగవచ్చును.

ఇ వన్నియు నాలోచించి చూడఁగా ఈ గ్రంథము నిక కట్టి పెట్టినచో బాగుండదా? యని అనిపించుచున్నది. కాని 'పూనిన పనిని తప్పని తోచినదాఁక విడనాడరాదు' అను న్యాయము నాధారముగాఁ జేసికొని నాఅంతరాత్మ 'వలదు' అని చెప్పవలకు వ్రాసి కొనుచుఁబోవనిశ్చయించితిని.

వ్యాఖ్యాతల మెప్పునకు నేను దీని వ్రాయుటలేదు. సత్యశోధనలలో వ్రాయుటయు నొకశోధన యని వ్రాయుచున్నాను. ఇంతియ కాక నాతోడివారలకు దీనివలన కొంత యూట కలుగఁగలదనియు నొక యుద్దేశము. దీని యారంభము వారి సంతోషము కొఱకే. ఆనందస్వామియు, జయరామదాసును నన్ను వెంటాడనిచో నిది యారంభింపఁబడునది కాదేమో! ఈ కారణమున దీనిని వ్రాయుటలో నేదేని దొసఁగున్నచో వారును ఈ దొసఁగులో భాగస్వాములు.

ఇక ప్రకృత మనుసరింతుము. హిందూస్తానీ గుమాస్తాలను, తదితరులను మాయింటిలో ఇంటివారితోపాటుఁబోయి యున్నటులే ఇంగ్లీషువారును ఉండిపోఁ దొడఁగిరి. నాకడ నున్నవారిలో కొందఱ కిది యిష్టము కాదు. అయినను నేను వారిని పట్టుపట్టి ఉంచు కొంటిని. అందఱ యెడలను ఇట్టి పట్టు పట్టుట తెలివిగల పని యని తలఁపను. ఈ బాంధవ్యముచే కొందఱవలన చిక్కులు కలిగెను. ఈ యెడ నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. చిక్కులు కలుగుచున్నను, చిక్కులు కలుగుచున్నటులు తెలియుచున్నను, ఇతరమిత్రులకు అసౌకర్యము సంభవించుచున్నను, ఈ కష్టములు సైరింపఁబడుచునే యుండెను. నా మతమును నేను మార్చుకొనలేదు, మరియు నా మిత్రులు ఉదారతతో సైరించిరి. ఈ నా క్రొత్తచుట్టటికములు నా మిత్రులకు కష్ట మనిపించినపుడు నేను వారిని మందలింప మానలేదు

ఆత్మకథ

నిలయన, ఆస్తికులు తమలో నున్న ఈశ్వరుని అందఱలోపలను జూరంగోరుదురు. అటు లగుటఁజేసి అందఱయింపలను లోపము లేకుండ సంచరింపఁగల శక్తిని సంపాదించుకొనవలయును. అట్టిశక్తి సంపాదించు సుపాయ మే మన్నచో అప్రయత్నముగా అట్టి యవకాశము లొదవినపుడు వానిని దూరగింపక క్రొత్తక్రొత్త చుట్టటికములలో పడి రాగవ్యేషములు లేకుండ జూచుకొనుటయే.

ఈ కారణమున బోయరుయధము ఆరంభమయిన తఱి గూ యిల్లంతయు కిటకిట లాడుచున్నను ఇరువు రాంట్లయలకు తా వింసఁ గితిని. వారిరువురును దివ్యజ్ఞానసమాజమువారు. వారిలో నొకఁ డైన కిచనుగారినిగూర్చి ముందెఱుఁగఁ గలరు. ఈమిశ్రుల సహ వాసమున నాభార్యను ఏడిపింపవలసివచ్చెను. నావలన ఆమె పలు మాటలు దుఃఖింపవలసివచ్చెను. అడ్డమాఁకలు లేక తెరచాటు లేక తెల్లవారు మాలో కూడిమాడి యుండుట కిదియే తొలిసారి. నే నింట్లాండునందు తెల్లవారియిండ్ల నివసించితిని. నేను వారి గూఢాచార ప్రచారములు నేర్చితిని. అయినను పూఁటకూళ్లయింట నున్నటులే అచట నుంటిని. కాని యిపుడు మా యిల్లటిది కాదు. నామిత్రులు నాకుటుంబములో నొకరు. వారును భారతీయాచారములు తెలిసి కొనిరి. పోలికకు నాయిల్లు తెల్లవారి యిట్లేకాని లోపల ఆచార వ్యవహారము లన్నియు భారతీయులకు సంబంధించినవియే. వారి నుంచుకొనుటవలన మేము చాల ఇబ్బందుల కిగ వైతిమని గుఱుతు. కాని ఆ సజ్జను లీరువురును తమ యింట నున్నటులే యుండి గని చెప్పనగును. ఈ మాపరిచయములు డరబనులో కన్న బోహాన్న బర్గులో ఎక్కువాయెను.

అంగ్లేయులతో వదిలితి

హాన్సుబద్దలో ఒకతూరి నాకడ నలుగురు హిందూస్తానీ గుమాస్తాలు ఉండిరి. వీరు నాకు గుమాస్తాలో, కుమారులో చెప్పట కష్టము. ఈ నలువురితో నాపని తెమలదు. టైపింగు లేక పనికాదు. మాలా నాకే టైపింగు కొలదిగా తెలియును. నేను వారిలో నిరువురికి టైపింగు నేర్పితిని; కాని వారి కింగ్లీషులో శక్తి కొలదియగుటచే వారి టైపింగు ఎన్నటికిని పుద్గము కాలేదు. కావున వీరిలో నొకనిని తక్కులపనిలో పెట్టదలచితిని. నాకిప్పుడైనవాని నొకని నేటాలునుండి పిలిపించుకొన వీలు లేదు; ఏలన సెలవు చీటి లేక భారతీయుఁ డెవఁడును అటనుండి రా వీలులేదు. మరియు నేను నాపనికిగాను ఆఫీసరులను కృపాభిక్ష అడుగుటకు సంసిద్ధుఁడనయి యుండలేదు.

ఈ స్థితిలో నా కేమియు పాలుపోలేదు. ఎంత పని చేయుచున్నను ఇటు వకాలతు, అటు సార్వజనికకార్యములు; ఈ రెంటి బరువు తఱుగునటులు తోఁపలేదు.

అఁడుది యగుఁగాక, మగవాఁ డగుఁగాక తెల్లగుమాస్తా కుదురుచో నాపని జరుగును. కాని నల్లవానికడ తెల్లవాఁడు నాకరే చేయునా అని భయము కలిగెను. అయినను ప్రయత్నము చేయఁదలచితిని. టైప్ రైటింగు ఏజెంటుతో నాకు పరిచయము కలదు. నే నతనిని కలిసికొని 'టైపు చేయఁగల తెల్లవాఁడుగాని, తెల్లదిగాని నల్లవానికడ పనిచేయుటకు ఆతంకము లేనిచో అట్టివానినిఁగాని, అట్టి యా మెనుగాని కుదిర్చిపెట్టు'మని అడిగితిని. చక్షుః-అశ్రుకాలో

ఆ త్మ క థ

షార్ట్-హాండుకాని, టైపుకాని చేయఁగలవారిలో, పలవురు ఆఁడు వారిలోనే దొరకుదురు. 'అట్టి యామెను మీకు కుదిర్చి పెట్టుదు'నని ఆ యేజెం టానెను. మిస్ డిక్ అను కన్య యొకతె అతని చేఁజిక్కెను. ఆమెది స్కాట్లాండు. తెల్లవాఁడయిన సరియ, నల్లవాఁడయిన సరియ, ప్రామాణికుఁ డగుచో నతనికడఁ బనిచేయుట కామె కేయా పత్తియు లేదు. పనిలోఁ బ్రవేశించుట కామెకు తొందరగాఁగూడ నుండెను. ఆ యేజెం టామెను నాకిడ కనిచెను. ఆమెను చూడఁగనే నాకు తృప్తి ఆయెను.

'మీకు నల్లవానికడ పనిచేయుట కాపత్తి యేమియు లేదా?' అని నే నడిగితిని.

'ఇనుమంతయు లేదు' అని యామె దృఢముగా ననెను.

'జీత మెంత కావలెను?'

'పదియేడువర పానలు కావలె ననినచో' అది మీ కెక్కువ అని అనిపింపదు కదా?'

'నా కొరిన పనిని నెఱవేర్చుచో ఈ జీత మించుకేని ఎక్కు దనిపింపదు. సరియ, పనిలో నెపుడు చేరుదురు?'

'వలయుచో నిపుడే చేరుదును.'

నే నీమెను బడసి చాలఁ బ్రసన్నుఁడ నయితిని. మరియు అపుడే ఎదురుగా కూరుచుండఁబెట్టుకొని ఉత్తరములు వ్రాయింపఁ దొడఁగితిని.

ఈమె కేవలము నాగుమాస్తా కాదు. నాకూఁతురో, సోదరియో అనిపించుకొనెను. ఈమెపనిలో నెచటను వేలుపెట్టి చూపరాదు. ఒకతూరి యీమె చేతిమీఁదుగా వేలకొలఁది పానులు ఇచ్చుటయు,

పుచ్చుకొనుటయు జరిగెను. దాని లెక్కజొక్క లామెయే చూచుచుండెను. ఆమె నా సంపూర్ణవిశ్వాసమును సంపాదించుకొనెను. అది యటులుండె. ఆమెకు నేనుగూడ తన పరమరహస్యములను ఎఱిగింపఁగలిగినంత విశ్వాసపాత్రుఁడ నయితి ననునది నా కొక గొప్పమాట. ఆమె తన జీవనసఖుని వరించుటలో నా సాయము కోరెను. కన్యాదానముచేయు సాభాగ్యముగూడ నాకుఁ దక్కును. మిస్ డిక్ మిసెస్ మేక్ డోనల్లు అయినపిదప న న్నెడఁబాయవలసి వచ్చెను. అయినను వివాహానంతరమునఁగూడ అక్కఱి కలిగినపుడు నాకు సాయపడుచుండెడిది.

పిదప ఆఫీసులో ఎల్లప్పుడు పనిచేయుటకు ఒక మార్బుహోండ్ రైటరు కావలసినవచ్చెను. అందులకును ఒకతె కుదిరెను. ఆమెపేరు మిస్ స్ట్రోక్. మి. కేలన్ బేక్ ఈమెను నాకడ కనిచిపుచ్చెను. మి. కేలన్ బేక్ సంగతి ముందు రాఁగలదు. ఆమె అపుడు ట్రాన్సు వాలులోని ఒక హైస్కూలులో ఆచార్యగా నుండెను. నాకడకు వచ్చినపు డామెకు సుమారు పదియే డేం డ్లండును. ఆమె కడ కొన్ని విచిత్రచర్య లుండెడివి. మొదట మొదట నేనును, మి. కేలన్ బేకును వానిని సైరింప లేకుంటిమి. ఆమె ఉద్యోగము చేయ రాలేదు. అనుభవము సంపాదించవచ్చెను. ఆమె రంగు తెగు లను మాటయే యెఱుఁగదు. ఆమె కే విషయమున నయినను శ్రద్ధ లేదు. ఆమె యెవరినేని ఆవమానించుటలోఁగూడ వెనుదీయదు. తన మనసులో అనుకొనినంతయు వైకి చెప్పటలో ఆమె కించుకయు పంది యము లేదు. ఆమె ఇట్టి స్వభావము కలదగుటచే నాకు తఱుచు చిక్కలు కలుగుచువచ్చెను. కాని ఈమెహృదయము శుద్ధము. కావున ఈ చిక్కలును విడిపోవుచుండెడివి. నాకంటె ఆమెకు

ఆత్మకథ

అంభోభాషాజ్ఞానము నొచ్చు; మరియు నామెయొడ నాకు నమ్మకము పెచ్చు. ఈ కారణములచే ఆమె తైపు చేసిన పత్రము లన్నింటి సయినని మాడకయే చేవ్రాలు చేయుచుండువాడను.

ఆమెత్యాగమునకు పారము లేదు. చాల గాల మామె నా కడ నెలకాటు పానులే పుచ్చుకొనెను. తుదకు పది పానులు. ఎక్కువ తీసికొను మని నేననగా 'నేను మీకడ జీతము తీసికొనుటకు రాజేను. నాకు మీకడ పనిచేయుట మంచి దని వచ్చితిని. నాకు మీ యాచర్యములు శ్రీయమయినవి. దీనకేసీ నేను మీకడ నుంటిని' అని యామె ముదలకేంచెను.

ఒకసారి అక్కట కలిగి ఆమె నాకడ నలుబది పానులు పుచ్చి కొనెను; అదియు అప్పుగా. నిరుడు ఋణవిముక్తి చేసికొనెను.

ఆమెకు త్యాగ మెంతయో ధైర్యమంత. సాభాగ్యవశమున నాకు పరిచయముగల స్త్రీలలో స్ఫటికమువలె పవిత్రయు, ధైర్యమున త్రిత్రయునిగూడ సిగ్గులజేయఁగలదియు నగు నీ బాలికవంటి యామెను మఱొకతెను జూడను. ఇపు డామె ప్రాథకుమారి. ఇప్పటి యామె మనస్థితిని నే నెఱుఁగఁ గాని యెపుడేని ఈ బాలిక గుఱుతు పవులచో నది యొక పుణ్యస్మృతి యని అనుకొందు నను నీ విషయము చెప్పనిచో సత్యద్రోహి నగుదును.

ఆమెకు పనుల పట్టున రేయింబవళ్లు లేవు. నడిరేయి నేపని మీఁదనేని ఒంటరిగాఁ బోవుతఱి వెంట తోడుకొని పొమ్మంటి నేని ఆమె కను లెర్రజేసెడిది. గడ్డములు మీసములు వచ్చిన పలువురు హిందూస్తానీయు లామె నాదరదృష్టితోఁ జూచుచుండిరి. మరియు ఆమెమాట మన్నించుచుండిరి. మే మందఱమును చెఱసాలలో నున్న పుడు ధైర్యముగలవా రెవరును బయట లేనపుడు ఆమె యొక్క తెయె

౧౨ ఆంగ్లేయులతో పరిచితి

ఈ రాజము నంతయు సంబాధించుకొనెను. లక్షలకొలదిగా డబ్బు లెక్క యంతయును, ఉత్తరప్రత్యుత్తరవ్యవహారమంతయును, ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికావ్యవహారమంతయును ఈమె ఒక్క చేతిమీఁదుగా నడవవలసిన స్థితి వచ్చెను. ఆయినను ఆమెకు అలపు సౌలభ్య అనుమాట లేదు.

మిస్ జ్లేనినును గుఱించి వ్రాయుటలో నాకు ఆఁగు టనుమాట లేదు. ఇక గోకలేగారి ప్రమాణపత్రమును జూపి యీ ప్రకరణమును ముగింతును. నాతో పని చేసినవారి నందఱను, గోకలేగా రెఱుఁగుదురు. వారిలో పలువురు ఆయనకు సంతోషపాత్రములు. అపుడపుడు, గోకలే గారు నాకడ పనిచేయువారిని గుఱించి అభిప్రాయప్రదానము చేయుచుండెడివారు. నాకడ నున్న భారతీయులలోను, ఆంగ్లేయుల లోను మిస్ జ్లేనినుకు మొదటి చోటు సఁగిరి. 'ఇంత త్యాగముఁ ఇంత పవిత్రత, ఇంత నిర్భయత, ఇంత కుశలత కడుఁ గొలఁదిమందిలో, గాంచితిని. నాయుద్దేశమున మీసహకారు లందఱలో మిస్ జ్లేనిన్ వోటు మొట్టమొదట' అని గోకలేగా రనిరి.

‘ఇండియన్ ఒపీనియన్’

బ్రింకను తెల్లవారిలో మఱికొందఱతోపా నయిన గాఢపరిచయ మును గూర్చి చెప్పవలసియున్నది. కాని రెండు మూఁడు ముఖ్య విషయములను ముందు తెలుపుట ఆవశ్యకము.

ఒక పరిచితి నిచటఁ దెలుపుచున్నాను. ఒక డిక్టేటో నా పని దక్కలేదు. మి. రిచ్చిని గూర్చి వెనుకఁ దెలిపియుంటిని. వారితో నాకు సాక్షాత్తు పరిచయము కలదు. ఆతఁ డొక వాణిజ్యాలయమునకు సంచాలకుఁడు. ఆ పనిని వదలి నాతోఁ బనిచేయు నాతని రమ్మంటిని. ఆతఁ డియ్యకొని నా ఆఫీసున పని చేయఁదొడఁగెను. దీని నాబలువు తగ్గెను.

ఆ రోజులలో శ్రీ మదనజిత్తుగారు ‘ఇండియన్ ఒపీనియన్’ అను పత్రికను ప్రకటింపఁదలఁచిరి. వారు నా సలహాను, సాయమును వేడిరి. ఇంతకు మున్నే వీరు ముద్రాయంత్రమును నడపుచుండిరి. కాన నేనును సమ్మతించితిని. ౧౯౦౪ సంవత్సరమున ‘ఇండియన్ ఒపీనియన్’ జన్మగ్రహణ మొనరించెను. మనసుఖిలాలనాజరుగారు ప్రథమమున సంపాదకుఁడు. సత్యమునకు—మూలభారము నాపైఁ బడెను. నాయదృష్టమున, చాలవఱకు నాకు దవ్వుననే యుండి పత్రసంచాలనము నడుచుచుండెను.

మనసుఖిలాలనాజరుగారు సంపాదనకార్యము నిర్వహింపఁ జాలనివారు కారు. వారు దేశమున చాల పత్రికలలో వ్రాయు చుండిరి. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని కఠినవిషయములను నా కప్ప గించెడువారు. స్వతంత్రించి వ్రాయు ధైర్యము వారికి చాలదు. నా

వివేచకత్వమునందు వారికి చాల నమ్మకము. కావున ఆవశ్యకములగు విషయములను వ్రాయు బరువును నాపయి నిడుచుండెడివారు.

ఇండియన్ ఒపినియన్ వారపత్రిక. నేటికిని. తొలు దొలుత గుజరాతీ, హిందీ, అఱవము, ఇంగ్లీషు భాషలలో బయలువెడలుచుండెడిది. అఱవము, హిందీ ఈ రెండును నామమాత్రమున కని నాకుదోచెను. వీనివలన భారతీయులకు ఉపకారము కలుగ దనియు నేనెఱిగికొంటిని. ఈ నాలుగు విభాగములను ఉంచుట జూటాగా కానిపించెను. కావున ఆ రెంటిని ముగించి శాంతి నందితిని.

ఈ పత్రిక కొఱకు నేను ధనము గూడ వెచ్చింప వలసి వచ్చునని అనుకొన లేదు. నేను దీనికి ధనము వెచ్చింపనిచో నిక నది నడవదని కొలదికోజులలోనే తెలిసిపోయెను. నేను దీనికి సంపాదకుడను గాకున్నను దీని వ్రాతలకు పూటకాపు నేనేయని నల్ల వారికిని, తెల్లవారికిని తెలిసిపోయెను. మొదట పత్రికను ప్రచురింప కుండ నుండుటయే లెస్సపని; ప్రచురింప మొదలిడిన తరువాత కొన్నాళ్ళకు మానివేయుచో భారతీయసమాజమునకు సిగ్గుచేటు. మరియు దీన హానియు కలుగఁగల దని చాల భయ మాయెను.

కావున దీనికి వెచ్చింప మొదలిడితిని. తుదకు నాకడ నున్న డెల్లయు వెచ్చింపబడెను. నెలనెలకు డెబ్బది యయిదు పానులు దీనికొకగాను వెచ్చించిన సమయమును కలదని గుఱుతు.

కాని ఇంతకాలము దాటినతరువాత ఇపుడు 'ఈపత్రిక భారతీయసమాజమునకు గొప్ప సేవచేసే'నని తలఁచుచున్నాను. దీని వలన సేకరింప మను నూహ కించిత్తును లేదు.

ఇది నాచేతిలో నున్నంతవఱకు దీనిలో ఏ కొంచెము మార్పు కలిగినను అది నా జీవితములోని మార్పునకు మూచకము. నేడు

ఆ త్మ క థ

యంగుండియా, నవజీవన పత్రికలు నాజీవితాంశములలోని కొన్నింటి కెటులు సారములో అటులే ఇండియన్ ఒపినియన్ కూడ సారమయి యుండెను. నేను ప్రతివారము నాయాత్మను ధారపోసి సత్యాగ్రహమును గుఱించి తెలుపఁ బ్రయత్నము చేసితిని. చెఱలో నున్న రోజులు కాక పదియేండ్లవఱకు, అనఁగా ౧౯౧౪ వఱకు నా వ్రాఁతలేని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక ఒకటియేని లేదు. ఆ పత్రికయందు ఆలోచింపక వ్రాసిన మాట గాని, తూఁకము లేని మాట గాని, వట్టి మెఱమెచ్చుమాటగాని, అత్యుక్తిగాని ఉన్నదని గుఱుతు చాలదు. ఆ పత్రిక నాసంయమమునకు తాలింఖానా. నాయుద్దేశము తెఱుఁగఁగోరు మిత్రులకు సాధనము. విమర్శకుల కిందు హవిన్ను తక్కువగా దొరకఁగలదు. ఇందలి వ్రాఁతలవలన విమర్శకులకు తమతమ కలములమీఁద అంకుశ ముంచుకొనవలసివచ్చెడి దని నే నెఱుఁగుదును. ఆ పత్రిక లేనిచో సత్యాగ్రహసమరము సాగెడిది కాదు. సత్యాగ్రహసంగ్రామముయొక్కయు, దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని భారతీయులయొక్కయు సత్యచరిత్రము నెఱుఁగుటకు పాఠకు సీ పత్రికకొఱకు కనిపట్టుకొని యుండెడివారు.

ఈపత్రికవలన నలుపు తెలుపు మొదలగు రంగులుకల మనుజుల స్వభావము నెఱుఁగఁ జాల వీలయినది. దీనివలన సంపాదకునకును, పాఠకులకును నడుమ స్వచ్ఛమగు సంబంధమును కలుపఁగోరితిని గాన లేకరులు తమతమ లోలోపలి విషయములను నాకడ వెల్లడించుచుండెడివారు. ఈ లేఖలలో వాఁడియయినవియు, కటువులయినవియు, మధురములయినవియు నుండెడివి. వీనిని చదివి, విచారించి, సారము పిండి ప్రత్యుత్తరించుట నా కొక పాఠ మాయెను. దీనివలన వారివారి ప్రసంగములను, ఆలోచనలను చెవులతో వినుచున్నటులు

నా కనుభూత మయ్యెడిది. దీనివలన నాకు సంపాదకుని పూచీ తెలిసినది. మఱియు దీనిమూలమున భారతీయులలో నాకు మంచి పలుకుబడి కలుగ మొదలిడెను. దాన జరుగఁబోవు సంగ్రామము సుశ కమును, సుశోభితమును, ప్రబలమును ఆయెను.

ఈపత్రికను ప్రారంభించిన మొదటి నెలలోనే సమాచార పత్రికవలన ప్రజాసేవయే కర్తవ్యమని కనుగొంటిని. సమాచార పత్రిక ఒక మహాశక్తి. కాని అడ్డులేని జలప్రవాహము గ్రామములను ముంచివయించి పైరులను పాడుచేసినటులు అడ్డు లేని కలము గూడ సత్యనాశనము చేసివయించును. కాన కలమునకు అంకుశము కావల యును. ఆ అంకుశముకూడ బాహిర మగుచో నిరంకుశతకన్న పాడు. కావున లాభము కోరుచో నా అంకుశ మాంతరము కావలయును.

ఈ విచారసరణిలో దోసమేమియు లేనిచో ప్రపంచమునం దెన్నిపత్రికలు చిరకాలము నిలువఁగలవు? మఱియు అక్కణ మాలిన పత్రికలను ఎవరు ప్రకటింప మానఁగలరు? మఱియు ఎవరు ఇవి అక్కణ మాలిన పని చెప్పఁగలరు? మంచి యెఱుగులు రెండును ఈ ప్రపంచమున ఒండొండ కలిసియే నడుచుచుండుట సత్యము. ఈ రెంటిలో మంచిని విఠికొనుటయే మనుజుని పని.

హాలీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా ?

హైందూ దేశములో నందఱకంటె నెక్కువ సంఘసేవ చేయు మాలలు మొదలగువారిని అంటరానివారినిగా పరిగణించి వారిని ఊరివెలుపల నుంచుచున్నాము. వా రండు చోటుకు మాలగూడె మందుము. ఆపే రుచ్చరించుటకు ఈసు గొందుము. ఈరీతిగనే వీనుమతమువారి యూరోపునందును ఒక కాలమున యూదు లనఁబడువారు అంటరానివారుగా పరిగణింపఁబడిరి. వారి నివాసములు ప్రత్యేకింపఁబడెను. వానికి ఘేటో లని పేరు. ఈ తెఱఁగుననే దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందువులు అంటరానివారుగా నెఱచఁబడిరి. ఆండ్రూజుగారి త్యాగమును, శాస్త్రీగారి సమ్మోహనాస్త్రమును చేసిన పని మనల నంటరానివారినిగాఁ జేయింపక సభ్యులనుగాఁ జేయింపదా ? చూడవలయును.

యూదులు తామే ఈశ్వరులకు ఇష్టమనుకొని మిగిలినవారిని సృష్టిలో హేయులనుగా నెంచిరి. వారి యీ యపరాధమునకు దండన విచిత్రముగను, అనుచితముగను జరిగెను. ఇంచుమించు ఈ రీతిగనే హిందువులును 'మేము సంస్కృతులము, లేక ఆర్యులము' అని అనుకొనిరి. తమలోనే కొందఱను 'మీరు ప్రాకృతులు, అనార్యులు, అస్పృశ్యులు-పాం'డనిరి. ఈ పాపఫలము దక్షిణ-ఆఫ్రికా మొదలగు తావులందు విచిత్రముగాను, అనుచితముగాను పొడతెంచి, వీరినే గాక వీరిచుట్టపక్కములైన ముసలమానులను, పారసీకులను, వేయేల—వీరిరంగువారిని, వీరిదేశమువారిని వీరితోపాటు దుఃఖ మనుభవింపఁ జేయుచున్న దనుకొందును.

౧౪ కూలీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా?

జోహాన్ను బర్గులోని కూలీలొకేషనునుగుఱించి ఈ ప్రకరణ మేల వ్రాయవలసియుండెనో పాఠకు లిప్పు డెఱుగ నోపుదురు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మన హిందూస్తానీయులకు 'కూలీలు' అని ప్రసిద్ధి. భారత దేశమున కూలీవాఁ డనఁగా వెలగొని పనిచేయువాఁడు. కాని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో 'కూలీ' అను పదము మాలఁడు, మాదిగవాఁడు మొదలగు పదములవంటిదయి, ఆ పదము లిచ్చు అర్థమునే బోధచేయున దయినది. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో కూలీలను విడిగానుంచు గూడెముపేరు కూలీలొకేషన్. ఇట్టి లొకేష నొకటి జోహాన్నుబర్గులో కలదు. పెఱతావులందును ఇట్టి లొకేషనులు కలవు. ఆచట నుండువారికి ఆ లొకేషనులయొడ అధికారముగాని, స్వామ్యము గాని లేదు. ఇక జోహాన్నుబర్గులో లొకేషనులు హిందూస్తానీయులు ౯౯ వండ్లకు కాలితీసికొనిరి. ఇచట హిందూస్తానీయులకు కడు నిఱుకు. జనాభా పెరుఁగుచున్నది కాని లొకేషనుమాత్రము గొట్టెతోక. మునిసి పాలిటీవారు మఱుఁగు దొడ్లను అఱిగొఱగా బాగుచేయించుట దక్క వేఱుపను లేవియు చేయింపలేదు. వీనిపనియే ఇటులుండఁగా నిక చాటలమాట, దీపముల మాట చెప్పవలయునా? మఱియు మఱుఁగు దొడ్లనే శుచిగా నుంచవపుడు మిగిలిన విషయముల శుచినిగుఱించి ఆడుగ నక్కఱలేదు. మఱియు నచట నున్న హిందూస్తానీయులకు నగరసంస్కారము గాని, ఆరోగ్యనియమము గాని తెలియదు. ఇట్టివారిని తిన్నగాఁ జూచు జరూరు ఆ మునిసిపాలిటీకి లేదు. అచట నివసించుచున్న హిందూస్తానీయులు అడవిలో మేడ మొలి పింపఁగలరేని, ధూళినుండి ధాన్యమును పిండఁగలరేని వారి యితిహాసము నేఱుగా నుండెడిది. ఇంత జనము తమ దేశమును విడనాడి పరదేశము నందు తిరుగాడుచుండుట ప్రపంచమునం దెచటను కన్నదికొదు; విన్నది కొదు. సామాన్యముగా జనము ధనమునకుఁగాని, వర్తకము

ఆత్మకథ

నకుఁ గాని పరదేశముల కేఁగుదురు. ఇండియానుండి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వెళ్ళినవారిలో ఎక్కువమంది చదువు రానివారు, నిలువేదలు, దీనులు నగు కూలివారు. వీరికి సక్రమముగు రక్షణ మావశ్యకముకదా! వీరికి పిదప వాణిజ్యము చేయువారును, స్వతంత్రముగా జీవనము చేయఁగలవారును కూడ వెళ్ళిరి. కాని వీరు వానికంటె కడుఁ గొలఁది మంది.

మునిసిపాలిటీవారి తుఱిమింపరాని ఉపేక్షవలనను, భారతీయుల అజ్ఞానమువలనను ఈ లొకేషను అనారోగ్యనిలయ మాయెను. మునిసిపాలిటీవారు సంస్కరణప్రయత్నములు పలుపక, పైఁగాతము లోపమును లొకేషనువారి నెత్తిపైఁ బెట్టి లొకేషనును ఎత్తివేయఁ దలపెట్టిరి. అందులకు తాసనసభవారి సమ్మతిని సంపాదించిరి. నేను జొహాన్సుబర్గ్లో నెలకొనిన నాఁటి కున్న స్థితిగతు లివి.

అక్కడివారికి తమతమ నివేశనములపై హక్కు కలదు గాన వారి కే కొంచెమో ప్రతిఫలము ముట్టఁజేయవలసియుండును. ప్రతిఫలము లొసఁగుట కొక పంచాయతీని పెట్టిరి. మునిసిపాలిటీ యిచ్చు ప్రతిఫలము చాల దని నివేశనస్థలములు కలవారు అర్జీ పెట్టుకొనుచో దానిని ఈ పంచాయతీవారు విచారించి తీర్పు చెప్పదురు. దానికి అందఱును సమ్మతింపవలసియుండురు. పంచాయతీవారు అర్జీలు పెట్టుకొనినవారికి ఎక్కువ డబ్బీయవలయునని తీర్మానము చేయుదు రేని స్టీడరు ఫీజు మునిసిపాలిటీ భరింపవలసియుండును.

చాల దావాలలో కాలుదారులు నన్ను వకీలుగా పెట్టుకొనిరి. వీనివలన నేను డబ్బు కూడఁబెట్టఁ దలఁప లేదు. 'మీరు గెలుచుచో మునిసిపాలిటీవారిచ్చు ఫీజుతో తృప్తిపడుదును. మీరుమాత్రము పట్టాకు పది పాను లిచ్చుచో చాలు'నని కాలుదారులకు మొదటనే చెప్పితిని. ఈ వచ్చిన డబ్బులో ఇంచుమించుగా సగము బీదల ఆసుపత్రికిఁ గాని, లేక అందఱు కుప్పయొగించు మఱియొక పనికిఁ

౧౪ కూలీ లొకేషనా, లేక మాలగూడెమా?

గాని వినియోగింతువని చెప్పితిని. దీని వారందఱును సహజముగానే సంతుష్టులయిరి.

నుమారు ౭౦ దావాలలో ఒకటి పోయెను. నాకు ఫీజు చాల ముట్టెను. ఆ సమయమున ఇండియన్ బినినియన్ 'ఇమ్మ్యు ఇ'మ్మని నా సెక్రెటరీ గూరుచుండెను. దీనికిగాను ఇంచుమించు ౧౬౦౦ పౌనులు ఈయవలసివచ్చె నని గుఱుతు.

ఈ దావాలలో ఇచ్చగించియే చాల శ్రమపడి పనిచేసిగిని క్లయంటు ఎప్పుడును మూఁగుచుండెడువారు. వీరిలో చాలమంది ఔత్తరాహులగు బీహారు మొదలగు దేశములవారును, దాక్షిణాత్యులగు అఱవవారును, తెలఁగువారును. వారు మొదట గిరిమిఠియాలుగా వచ్చిరి. ఇపుడు మక్తాబడసి స్వతంత్రముగా నున్నారు.

వీరు తమ కష్టములను బావుకొనుకొఱకు భారతీయవణిక్సంఘమునకు వేఱుగా తమ కొక సంఘమును నెలకొలుపుకొనిరి. వీరిలో చాలమంది సత్యసంధులు, ఉదారమతులు, సచ్చరిత్రులు నగు భారతీయులు. దీనికి అధ్యక్షులు జేరామసింహులుగారు. అధ్యక్షులు గాక పోయినను అధ్యక్షుల తరువాత అధ్యక్షులంతవారు బదరీగారు. ఇపుడు వీ రిరువురును స్వర్గము చూఱఁగొనిరి. వీ రిరువురును నాకుఁ గడు సాయపడిరి. బదరీ గారి పరిచితి నా కెక్కుడు. వీరు సత్యాగ్రహమునఁ జాలఁ బనిచేసిరి. నేను వీరి మూలమునను, ఇటువంటివారి మూలమునను ఔత్తరేయులును, దాక్షిణాత్యులు నగు పలువురు భారతీయుల నెయ్యముఁ బడసితిని. నేను వీరికి కేవలము వకీలును గాను, మఱి సోదరునివంటివాఁడ నయియుంటిని; వీరి దుఃఖములలో పాలు గొంటిని. నేఁ అబ్దుల్లాగారు నన్ను గాంధీ యని పిలువ నిరాకరించివయిచిరి. మఱియు 'సాహెబు' అని నన్నని మన్నన గొన్న వాఁడెవఁడు? కావున ఆయన మంచి పేరు వెదకి వెదకి 'భాయి' అని సంబోధింపఁ దొడఁగెను. తుదవఱకు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా కీ పేరు పోలేదు. మఱియు గిరిమిటు-ముక్తులగు భారతీయులు నన్ను భాయి యని పిలిచినపుడు వీనులవిందుగా నుండెడిది.

మహానూరి—౧

అలా కేశవుని మునిసిపాలిటీవారు స్వాధీనపఱచి కొనిరిగాని వెంటనే భారతీయుల నటనుండి వెడలఁగొట్టలేదు. ముందుగా చారి కనుకూలమగు వేటొక తావు చూపుట ఆవశ్యకమాయెను. మునిసిపాలిటీ ఇంకను స్థలనిరూపణ మొనరింపలేదు. కావున భారతీయుల 'ముఠికికొట్టు'లోనే ఉండవలసివచ్చెను. వెనుకటికంటె నిపుడొక భేదము వచ్చెను. భారతీయులు వెనుక హక్కుదారులు; ఇపుడు కాలదారులు. వెనుక లాకేశవులో కంపు కొంచెము తక్కువ; ఇపుడు మిగుల నెక్కువ. ఇంతకుముందు భారతీయులు హక్కుదారు లనుకొనుచుండిరి. కావున ఇచ్చాపూర్వకముగాఁ గాకున్నను భయముచే నయినను కొంచెము గాకపోయినఁ గొంచెముగా నయినను మునిసిపాలిటీవారు శుచిగా నుంచుచుండిరి. కాని యిపు డొక మునిసిపాలిటీకి భయ మేడది ? కాలదారుల సంఖ్య పెరిఁగెను. దానితోపాటు ఆశోచము, అవ్యవస్థయు పెచ్చు పెరిఁగెను.

ఈస్థితులలో భారతీయులు సంకటపడుచుండఁగా నల్లమారి రోగము డెబ్బాటు వచ్చిపడెను. అది వచ్చినచో చావు తప్పదు. అది ఊఁపిరితిత్తులను పట్టుకొనును. బొబ్బరోగముకంటె నది భయంకరము.

అదృష్టవశమున ఈ మారి లాకేశవులో పుట్టలేదు. ఒక బంగారుగనిలో పుట్టెను. జోహాన్సుబర్డు పరిసరములలో బంగారుగనులనే కములు కలవు. వానిలో పనిచేయువారిలో పలువురు నీగ్రోలు. వారి పరిశుభ్రతకు కేవలము వారి యజమానులగు తెల్లవారే పూఁటకొఁపులు. ఈ గనులందు పలువురు హిందూస్తానీయులును పనిచేయుచుండిరి

వీరిలో ౨౩ రు ఈమారికి డబ్బాటు గుటీయయిరి. వా రీ భయంకరా వస్థను వెంటఁ బెట్టుకొని లొకేమనులోని తమతమ యింట్లలోనికి వచ్చి పడిరి.

ఆనాఁడు ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు చందాదారులఁ జేర్చును, చందాలు వసూలుచేయను మదనజిత్తుగారు అచట తిరుగు చుండుట తటస్థించెను. ఆయన చాల ధీరుఁడు. ఈరోగులఁ జూడఁగనే అతని చిత్తము ద్రవించెను. పెన్నిఱతో నా కొక చీటి వ్రాసెను. దానిభావ మిది : 'ఇచట నల్లమారి హఠాత్తుగా వచ్చిపడెను. మీరు వడిగా వచ్చి కొంచెము సాయపడవలయును. రానిచో చాల ఆపద కలుగును. వెంటనే రావలయును.'

మదనజిత్తుగారు భయపడక ఎవరును లేని ఒకయింటి తాళము పగులఁగొట్టి అం దీ రోగులను ప్రవేశపెట్టిరి. నేనును నైకి లెక్కి లొకేమను చొచ్చితిని. ప్రకృత స్థితిగతులు తెలుపుచు ఈ యింటి తాళము తీయవలసివచ్చిన దని బొనుక్కర్కుకు వార్త నంపితిని.

డాక్టరు విలియమ్ గాడ్ ఫ్రేగారు జొహాన్సుబర్డులో వైద్యముచేయుచుండిరి. ఆయనకు కబురు వెళ్లఁగనే పరుగెత్తుకొని వచ్చిరి. డాక్ట రొకఁడును, పరిచారకు లిద్దఱును కుదిరిరి. రోగు లిరువదిముగ్గురు. కాని మేమో? ముగ్గురమే. వీరితో పని నెఱుట దుర్లభము.

మది మంచిదగుచో సంకటసమయమున నే రకులును, సాధనము లును తమంత వచ్చిపడు నని నా కనుభవపూర్వమైన విశ్వాసము కలదు. నా ఆఫీసులో కల్యాణదాసుగారు, మాణికలాలు గారును, మఱి యిద్దఱు హిందూస్తానీయులును గలరు. ఈ యిరువురి పేరులయెడ నా

ఆత్మకథ

కిపుడు గుఱుతు * తక్కవ. కల్యాణదాసుగారిని వారి తండ్రియే తీసికొని వచ్చి నాకప్పగించెను. వీరివంటి పరోపకారులను, వీరివలె చెప్పిన పనిని చెప్పినటులు చేయు నేవకులను అచట కడుఁ గొలఁది మందిని జూచితిని. కల్యాణదాసుగా రపుడు బ్రహ్మచారు లయి యుండుట సాభాగ్యము. కావున వీరి నేపనికైనను బంపుటకు జంకు వాడనుగాను. రెండవవారగు మఱికలాలుగారు నాకు జోహాన్ను బర్దలో దొరకిరి. అతఁడును బ్రహ్మచారి యనియే గుఱుకు. వీరు నలువురును నాకు గుమాస్తా లనుఁడు, సహచారు లనుఁడు, కుమారు లనుఁడు. వీరి నలుగురిని ఇందు హోషము చేయ నిశ్చయించుకొంటిని. కల్యాణదాసు నడుగఁ బనియే లేదు. ఇక మిగిలిన మూవురి నడుగుటయే తడవు, తయారయి యుండిరి. 'మేమును మీతోడివారమే యని క్షప్తముగను, మఘరముగను వా రిచ్చిన జవాబు.

రిచ్ గారి సంసారము దొడ్డ. అతఁడును మాతోపాటుఱుకుటకు తయారే కాని నేవల దంటి. అతని నీ యాపడలో పెట్టుటకు నేను తయారు కాలేదు. ధైర్యమును చాలలేదు. కావున నతఁడు పైపనులు సంబాళించుకొనుచుండెను.

మేము నేవచేయు ఆరాత్రి చాల భయంకరము. నే నింతకు ముందు పలుకోగుల కుపచారము చేసితిని గాని ఎన్నఁడును నల్లమారి కోగులకు ఉపచారము చేయుట పడలేదు. డాక్టరుగారి ధైర్యము మా భయమును బాపెను. ఉపచారము కడుఁ దక్కువ. మందిచ్చుట, ఓదార్పుట, మంచినీ ల్లిచ్చుట, మకల కుడుచుట—ఇంతకు వివా ఎక్కడు పని లేదు.

* ఈ యిరువురిలో నొకరు గుణవంతురాయి దేశాయిగారు. చూ- ఇంగ్లీషు-ఆత్మకథ. ౨-వ పం. ౮౯-వ పుట. —అనువాదకుఁడు.

ఈ నలుగురును ప్రాణము ల్పాడి నేవ చేసిరి. ఇట్టి వీరి సాహసమును, నిర్భయతను జూడఁగా నా యానందమునకు మేర లేకుండెను.

డాక్టరు గాడ్ ఫ్రేగారి ధైర్యమును, మదనజిత్తుగారి ధైర్యమును దొడ్డవేకాని ఆ నలువురు కుఱ్ఱులయు ధైర్యము చూచినచో ఆశ్చర్య మగును. ఆ రాత్రి యెఱులో కడచెను. ఆ రేయి ఒక రోగి నేని మేము పోఁగొట్టుకొనిన గుఱుతు లేదు.

ఈ యుదంత మంతయు ఎంత కరుణాజనకమో అంత మనోరంజకము ; విశేషించి నా దృష్టిలో ధార్మికము. కావున ఇంకను ఈ విషయమును గుఱించి విడిగా రెండు ప్రకరణములు వ్రాయవలసి వచ్చును.

మహామారి—౨

త్రిము లింటితాళము పగులఁ గొట్టి రోగుల నందు ప్రవేశపెట్టి వారి కుపచారము చేయుచున్నందులకు డాక్టర్లు మాకు కృతజ్ఞత తెలుపుచు, 'ఇప్పటిలో వెంటనే సాయము చేయఁగల సాధనములు మాకడ లేవని దాఁచక ఒప్పుకొనుచు, 'మీకు వలయు సాయమును తప్పక తెలుపుఁడు; టవున్-కొన్నిలు తనశక్తికొలఁది సాయపడును' అని చీటి వ్రాసెను. మునిసిపాలిటీవారు మేలుకొనిరి. పిదప తగిన ఉపాయములను జేయుటకు విలంబ మొనరింపలేదు.

ఆముఠువాఁడు ఖాళీగిడ్డంగులను మాకు స్వాధీనపఱచి అందు రోగుల నందఱను ఉంచవచ్చునని తెలిపిరి. వారు వానిని బాగు చేయించు పూచీని తమ నెత్తిపయి నిడుకొనలేదు. ప్రదేశ మంతయు చెత్తచెదారములతో నిండియుండెను. మేమే బాగుచేసికొంటిమి. ఉదారులగు భారతీయులు మంచములు మొదలగువాని నిచ్చిరి. అది యంతయు నొక ఆనుపత్రి యయిపోయెను. మునిసిపాలిటీవా రొక నర్సును, అనఁగా పరిచారికను పంపిరి. ఆమె బ్రాందిసీసాలను, మఱి కొన్ని వస్తువులను దీసికొని వచ్చెను. డాక్టరు గాడ్ ఫ్రే గారు తొంటి వలెనే పనిచేయుచుండిరి.

మేము నర్సును రోగులను ముట్టుకొన నిచ్చుట లేదు. ఆమె వారిని తాఁకుటకు వెనుదీయునది కాదు. ఆమె దొడ్లయిల్లాలం. ఆమెకుఁగూడ నీ వ్యాధి యొక్కడ అంటుకొనిపోవునో అని మేమే నివారించితిమి.

రోగులకు మాటిమాటికి బ్రాంది నిమ్మని మా కాదేశము. 'మీరు గూడ బ్రాందిని కొంచెముకొంచెము పుచ్చుకొను చుండినచో వ్యాధి అంట' దని చెప్పుచు నర్సు తాను త్రాగుచుండెడిది. కాని మేము దానిని తాక కుంటిమి. రోగుల కయినను బ్రాంది ఉపయోగించునని నాకు నమ్మిక లేదు. బ్రాంది పుచ్చుకొనక యుండుటకు మూపు రంగీకరించిరి. డా. గాడ్ ఫ్రేగారి అనుమతితో ఈ మూపురిపై నేను మట్టిని ప్రయోగించితిని. తలమీఁదను, తొమ్ముమీఁదను, నొప్పిగల చోటులను మట్టిపట్టీలు వేసితిని. వీరిలో నిరువురు బ్రతికిరి, మిగిలిన వారందఱును మేనులు విడిచిరి. ఇరువదిమంది ఆ గిడ్డంగులలోనే మృతి జెందిరి.

మునిసిపాలిటీవారి తరోపాయములు చేయదొడఁగిరి. జోహాన్న బర్గుకు ఏడుమైళ్ళదూరమున ఒక లేజ్ రేట్లో, అనఁగా అంటు రోగుల కాసుపత్ర కలను. అచట డేరాలు వేసిరి. పోఁగా మిగిలిన మూపురిని అచటకుఁ గొంపోయిరి. క్రొత్తరోగులను అచటికే కొని పోవ నిశ్చయించిరి. మే మా పనినుండి విముక్తుల మయితిమి. పిదప ఆ మేలి యుపచారికకుఁగూడ నల్లమారి తగిలె ననియు, దేహము చాలించె ననియు కొలఁది దినములకే వింటిమి. ఆ రోగు లెఱులు బ్రతికిరో, మా కా మారి యేలతగులలేదో యెవరు చెప్పఁగలరు? దీని వలన మృచ్ఛికితన యెడల నాకు నమ్మిక ప్రబలెను. మరియు బ్రాంది మందునకుఁగూడ గొఱగాదు అని బ్రాందిపై అశ్రద్ధ ప్రబలెను. కాని నా యీ శ్రద్ధాశ్రద్ధలు నిరాధారము లనవచ్చునని నాకుఁ దెలియును. కాని ఆరోజులలో ఈ రెండు విషయములును నామానసమున హస్తా కొనిపోయి నేఁటివఱకు ఆ రీతిగనే నిలిచియుండెను గాన నిది యుదాహర్తవ్యమాయెను.

ఆత్మకథ

ఈ మహామారి బయలువెడలఁగ నే మునిసిపాలిటీవారు లొకేషనును స్వాధీనము చేసికొనినపిదప దానియెడ జౌదాసీన్యము వహించుటను కూర్చియు, వచ్చిన మహామారికి మునిసిపాలిటీనారే పూఁటకొఁపు లనియు పత్రికలో కఱకుగా వ్రాసితిని. ఈ వ్రాఁతవలన మి. హెన్రీ పోలకు గారును, నేఁడు స్వర్ణీయులగు మి. జోసెఫ్ డోక్ గారును * మిత్రు లయిపోయిరి.

నే నొక నిరామిషభోజనాలయమున భుజించుటకు వెళ్లుచుంటినిని వెనుకటి ప్రకరణమున చెప్పితిని. అచట నాకు మి. ఆల్బర్టు వెస్టుగారితో కలయిక కలిగెను. మే మిరువురమును గలిసి భోజనాలయమున కరుగుచుంటిమి. భుజించిన పిదప నిగువురమును కలిసియే పికారు వెళ్లుచుంటిమి. మి. వెస్టు ఒక చిన్న అచ్చుకూటమున భాగస్వామి. మారినిగుఱించి నా వ్రాసిన లేఖ నతఁడు చదివెను. నే నిపుడు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే ఆదుర్దాపడెను.

నేనును, నా సహచరులును స్లేగురోజులలో ఆహారమును తగ్గించితిమి. మరియు నీ యంటు లెగులు ప్రకొపించియున్నంతవఱకు పొట్టను ఎంత తేలికగా నుంచుకొనిన అంత మే లని చాలకాలము వఱకు ఆ నియమము ననుసరించితిమి. దీనివలన నేను రాత్రి తినుట మానితిని. మరియు నితరులకు నావలన భయము కలుగకుండుటకు ఎవ్వరును రాకముండే నా మధ్యాహ్నభోజనమును ముగించుకొని పోవుచుంటిని. ఆ భోజనాలయపు యజమానితో నాకు చాల పరిచయము. 'నే నీ స్లేగురోజులలో రోగులకు పరిచర్య చేయుచుంటిని గాన ఇతరులకు నా స్వర్ప తగులకుండ చూచుకొందు'నని చెప్పి యుంచితిని.

* వీరి విషయమున Partly Responsible అని అంగ్రవ్రతి—అను.

భోజనాలయమున నన్ను గానక మి. వెట్టు రెండవనాటి ప్రొద్దుననో, మాడవనాటి ప్రొద్దుననో నాతలుపు తట్టెను. నేనును బయటికి వచ్చుటకు సంస్థించి నయియంటిని. ఇంతలో నితఁడు వచ్చి నాగదితలుపు కటకట లాడించెను. 'తలుపు తీయఁగనే 'మీరు నాకు భోజనాలయమున కానిపింపమిచే మీకును స్లేగు సోఁకనేమో యని బేహారయితిని. ఈ సమయమున వచ్చుచో తప్పక మీరు దొరుకుదు రని ఇప్పుడు వచ్చితిని. నావలన నేమియేని పని కావలయుచో తప్పక చెప్పఁడు. నేను రోగులకు పరిచర్య చేయుటకుఁగూడ సంస్థించెదను. నాపొట్ట నే నిండించుకొనుటకక్క ఇతరుల పొట్టలను నిండింపవలసిన పని నాకు లే దని మీ రెఱుఁగనే యెఱుఁగుదు' రని అతఁ డనెను.

మి. వెట్టు ఇందులకు నాకు మాన్యుఁడు. ఒక నిమిషమేని ఆలోచించినటులు గుఱుతు చాలదు. ఇటు లంటిని:

'మిమ్ములను నేను నర్చుగా తీసికొనను. ఇక క్రొత్తలు లేనిచో మాపని ఒకటి రెండు రోజులలో తీరిపోవును. కాని మీ వలన ఒకపని కావలసియున్నది.'

'అది యేమి?'

'తాము డరబను దయచేసి ఇండియన్ ఒపినియనును చేతఁ దీసి కొనవలయును. మదనజిత్తుగారి కింకను ఇచ్చట పనిగలదు. మీ'రచటికి వెళ్ళినచో అచటి పనులయెడల నా చింత తీరిపోవును.

'నా యధీనమున నొక ముద్రాలయము కలదని మీ రెఱుఁగుదురు. పలువిధముల నే నచటికి వెళ్లఁగలనుగాని ఏసంగతియు ఆలోచించి మాపటివేళ చెప్పదు నన్నచో నీలోపుగా చిక్కెమియు

ఆ త్మ క థ

తేడుకద? మాపటి పికాగువేళ దీసిగుఱించి మాటలాడుకొందము' అని మి. వెస్టు జవా బిచ్చెను.

నేనును వల్లె యంటిని. నాఁటి మాపటింతల మాటయు, మంతి యు నాయెను. నెలకు పదిపానుల జీతమును, లాభమున కొంత పాలును ఇచ్చునటులు మాటలాడితిని. జీతముకొఱకు వెస్టుగారచటికి పోవఁ గూర్చుండలేదు. జీతముగొను నుద్దేశమే వారికిలేదు. వారికి రావలసిన బాకీలు సాకీలు నా కప్పగించి ఆ మఱునాటి రాత్రి మెయిలులో వెస్టుగారు డరబనుకు రవాణా అయిరి. నాఁటిమొదలు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాను విడిచినాడువఱకు అతఁడు నా సుఖదుఃఖము లకు తోడాయెను. సీమలో లాత్ అను నొక గ్రామమున మి. వెస్టు జన్మించెను. అతఁ డొక రైతు బిడ్డ. పాఠశాలలో సామాన్యవిద్యను నేర్చెను. తన సొంత పూనికచే అనుభవపాఠశాలలో చదివి విజ్ఞాఁ డును, శుద్ధుఁడును, సంయమియు, ఈశ్వరభీరువును, ధీరుఁడును ఘోషకారియు ఆయెను. ముందరి ప్రకరణములలో నితనిని, ఇతని కుటుంబమును గుఱించియు వ్రాయుటకు బాకీ యున్నది.

ఆత్మకథ

లొకేషనుకు నలుదెసలను పహారా పెట్టిరి. ఆజ్ఞ లేకుండు లోసలికి పోవుటకుఁ గాని, బయటికి వచ్చుటకుఁ గాని వీలులేదు. నాకును, నా సహచరులకును మాత్రము నెలవుచీటి కలదు. జొహాన్ను బర్గుకు పదమాడు మైళ్ళదూరమున నున్న మైదానమున వేసిన డేరాలలో ఈ లొకేషనులోనివారి నందఱను ఉంచి ఆ లొకేషనును తగులఁబెట్టవలయు నని మునిసిపాలిటీవారు తలఁచిరి. డేరాలతో నొక క్రొత్త గ్రామము నిర్మించుటకును, అచట తినుబండము లన్నియు సను కూర్చుటకును కొంతకాలము పట్టుట స్వాభావికము. అంతవట్టును ఇచట పారా పెట్టిరి.

వీరు చాల గాబరాపడిరి. నేను వారిపట్టున నుండుటచే ఊఱుటగొనిరి. వారిలో పలువురు నిఱుపేదలు లాము కూడఁబెట్టుకొనిన ధనమును ఇంట్లలో పాఠిపెట్టుకొనిరి. దానిని కెల్లగించి ఒక చోటున దాచికొనవలయును. వారికి బాంకు లేదు. వారు బాంకు అను మాటయు నెఱుఁగరు. నేనే వారికి బాంకు. నాయిల్లు రూకలతో నిండిపోయెను. అట్టితటి నేను నా చేసిన దొడ్డపనికి వీరికడ ఏమయినను తీసికొనవచ్చునా? ఎటులో ఆ యాపద గడఁపితిని. బాంకు మానేజరుకును నాకును క్షమాభిప్రాయము కలదు. ఈ డబ్బుంతయు బాంకులో జమ కట్టింపఁ గోరితిని. రాగి నాణెములను వెండి నాణెములను పుచ్చుకొనుటకు బాంకువారి వద్దకును. మరియు మారి మసఁగిన చోటులనుండి వచ్చిన నాణెములను గుమాస్తాలు ముట్టుకొన నొల్లక పోవచ్చును. కాని బాంకుమేనేజరు సమస్తసదుపాయములను జేసెను. పురుగుల జంపు ద్రావకములో ఈ నాణెములను కడిగించి పట్టుకొనిరండు అని చెప్పెను. ఈ రీతిగా ౬౦,౦౦౦ పానులు బాంకులో కట్టినటుల గుఱుతు. ఎక్కువ డబ్బు కలవారికి ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్లు చేయుఁ దని సలహా ఇచ్చితిని. ఈ రీతిగను పెక్కుడిపా

౧౭ లొకేషనును తగులఁబెట్టుట

శట్టు కట్టుకొనఁబడెను. దీనికి ఫలముగా చాలమందికి బాంకులలో ధనము దాఁచికొన నభ్యాసము కలిగెను. ఈ లొకేషనులోనివారి నందఱను జోహాన్సుబ్బగ్గుకు సమీపమున నున్న క్లిప్స్పూట్ ఫారమునకు స్పెషల్ రయిలుమీఁద తీసికొనిపోయిరి. అచట మునిసిపాలిటీ వారు తమ సాంతఖర్చుతో వారికి కౌవలసిన సదుపాయముల నన్నిఁటిని సమకూర్చిరి. ఈ డేరాల బారు నేనాశిబిరమువలె నుండెను. వీరికి ఆకాశముక్రింద ఆ డేరాలలో నుండు నలవాటు లేదు కొంచెము చిక్కగనే యుండెను; కొంచెము కొత్త చేసెను; కాని వారి కచట నెట్టి యిబ్బందియు కలుగలేదు. నేను నిత్యమును నైకిలుమీఁద వెళ్లి వచ్చుచుంటిని. ముయ్యోడునాశ్వవఱకు ఈరీతిగా మంచిగా లిలో నుండుటవలన వారి యారోగ్యము చక్కఁబడెను. మొదటి ఇరవది వాలుగుంటలు గడఁచువఱకి క్రొత్తయు గిత్తయు ఎగిరిపోయెను. మరల నానందమున నోలలాడఁగడఁగిరి. నే నచటికి వెళ్లి నపుడెల్ల వారి భజనకీర్తనలను ఆటపాటలను, జూచుచునే యుంటిని.

లొకేషను ఖాళీ చేయించిననాఁడో, ఆ మఱునాఁడో దానికి నిప్పంటించిరి. మునిసిపాలిటీవారు రం దొక వస్తువునేని తీసికొన లోభ పడలేదు. ఈ దినములలోనే, ఈ కారణముచేతనే మునిసిపాలిటీ వారు మార్కెటులో నున్న కలప నంతయుఁ దగులఁబెట్టించి పదివేల పౌనుల నష్టమును భరించిరి. మార్కెటులో చచ్చిన యెలుకలు కానిపించుటచే మునిసిపాలిటీవారు సాష్టాసమునకు దిగిరి. మిక్కిలి వ్యయమాయెను గాని దీనికి ఫలముగా మారి వ్యాపింపలేదు. నగరము నిర్భయ మాయెను.

ఒక గ్రంథప్రభావము

ఈ మాఠిమూలమున విక్రమచంద్రుని భారతీయులనుండు నా పలుకుబడియు, నా వకాఁతును, నా పూచీయును చాల హెచ్చెను. మరియు తెల్లవారలతో నాకుఁగల పరిచయ మినుముపించెను. దానఁ జేసియు నా నైతిక మయిన జవాబుదారి హెచ్చుఁచొడఁగెను.

భోజనాలయమున వెస్తుగారు పరిచితు లయినటులే పోలకు గారును నాకు పరిచితు లయిరి. ఒకనాఁడు నా భుజించు మేజా బల్లకు దూరముగా నున్న మఱియొక మేజాబల్లకడ నొక క్రొత్త పిన్న వాఁడు భుజించుచుండెను. అతఁడు నాతో మాటలాడఁగోరి తన పేరు వ్రాసి నా కొక చీటి నంపెను. నేను నా బల్లకడకు రమ్మంటిని; అతఁడు వచ్చెను.

‘నేను క్రిటిక్ పత్రికకు ఉపసంపాదకుఁడను. మీరు ప్లేగును గూర్చి వ్రాసిన వ్యాసము చూచితిని. మి మ్మెప్పుడు చూతునా అని అనుకొనుచుంటిని. ఇప్పుడు చూడఁగలిగితిని’ అని అతఁ డనెను.

పోలకుగారి నిమ్కొపట్యము న న్నాకర్షించెను. ఆరాత్రియే మా యిరువురికిని పరిచయము కలిగెను. జీవితమునకు సంబంధించిన మా పరస్పర భావములకును పోలిక యున్నటులు కొనిపించెను. నిరా డంబరజీవితము అతని కిష్టము. ఏ మాటయేని తనమనికి లెస్సయని తోఁచుచో దానిని వెంటనే అనుష్ఠానమునఁ బెట్టుకొను నతనికక్తి చాల ఆశ్చర్యకరము. అతఁడు తన జీవితమునందు పెక్కలు మార్పు లొక చిటికలోఁ జేసికొనెను.

౧౮ ఒక గ్రంథప్రభావము

ఇండియన్ ఒసినియన్ పత్రికకు వ్యయము చాలఁ జెరుఁగుచుండెను. వెస్తుగా రంపిన మొదటి రిపోర్టు మాడఁగా భయమాయెను. ఈ పనిలో మీరు చెప్పినంత లాభము కానిపింపదు. పైఁగా నష్టము వచ్చుననిపించుచున్నది. లెక్కలు డొక్కలు సరిగా లేవు. బాకీలు బోలెఁడు; వానికిని తలయుఁ దోకయు లేవు. కడు సవరింపవలసి యున్నది. కాని ఈ రిపోర్టువలన మీరు గాబరా పడకుఁడు! నా శక్తికొలది సర్దుబాటు చేసెదను. లాభము రా దని ఈ పనిని వివనాడను' అని వెస్తుగారు వ్రాసిరి.

లాభము రా దని తెలియఁగనే వెస్తుగా రా పనిని మానుకొనవచ్చును. దాన నే నాతనిపై నిసుమంతయు నేరమును మోపలేకపోవుదును. పైఁగా నాతఁడే నాపై నేరము మోపవలసి యుండును. మీలన, తిన్నగా విచారింపక లాభము రాఁగలదని చెప్పి నేనే దోషభాగి నయితిని. ఇటులయినను ఇతఁ డెన్నఁడును పెదవి నెత్తలేదు. ఎవ రే మాట చెప్పినను ఆమాటను నమ్ము వెట్టివానిగా నన్ను వెస్తుగారు పరిగణింతు రనుకొంటిని. మదనజిత్తుగారి అంచనాను నమ్మి లాభము రాఁగలదని వెస్తుగారికి మాట యిచ్చితిని. ప్రజాసేవకుఁ డెవఁడేని స్వయముగా చూచుకొనక ఇతరుల మాట నమ్మరాదు. సత్యారాధకునకు చాల మెలకువ ఉండవలయును. తాను తిన్నగా తెలిసికొనక మఱియొకని నమ్మించుట సత్యమునకు డాగు. ఇది యంతయు తెలిసియు వెంటనే నమ్మి పనిచేయు నా ప్రకృతిని తిన్నగా మార్చుకొనబాలక పోవుచున్నా నని చెప్పుచు వగచుచున్నాను. శక్తికి మించిన పనిని నెత్తిని బెట్టుకొను లోభము దీనికి కారణము. ఈ లోభము వలన నేనును, నాకంటె నాతోడివారలును ఎక్కువ వగచిరి.

వెస్తుగారి ఉత్తరము రాఁగనే నేటాలుకు బయలుదేరితిని. పోలకుగారి కీ సంగతి యంతయుఁ దెలిపితిని. అతఁడు నన్ను పీడ్కొ

ఆత్మకథ

ల్పటకు వేషనుకడకు వచ్చి రస్మిన్ రచిత మగు 'ఆన్ టు ది లాస్ట్' అను గ్రంథమును నాచేతఁ బెట్టి 'ఈ గ్రంథము ప్రయాణములో చదువుటకు బాగుండును, మీకుఁ జాల రుచించును' అని చెప్పెను.

పుస్తకము విప్పితిని, మాయఁజాలకపోతిని. అది నా మనస్సును ఆకర్షించెను. జోహాన్సుబర్గనుండి నేటాలకు ౨౪ గంటల ప్రయాణము. రైలు రాత్రికి డరబను చేరెను. ఆరాత్రి నాకు నిదురపట్టలేదు. ఆ గ్రంథములోని పద్ధతుల ప్రకారము నా జీవితమును ద్రిప్పికొను వీర్యాటు చేసికొంటిని.

ఇంతకుముందు నేను రస్మిను వ్రాసిన పుస్తక మొక్కఁడేని చదువలేదు. విద్యార్థిదశలో బడిపుస్తకములు తక్క వేఱు పుస్తకముల నే నెఱుఁగను. కర్మభూమిలో కాలుపెట్టిన పిదప నాకు తీరికయే లేదు. కావున నేఁటివఱకు నాకుఁగల పుస్తకజ్ఞాన మత్యల్పము. అనాయాసముగాఁ గాని, బలపూర్వకముగాఁ గాని జరిగిన యీ సంయమమువలన నా కెట్టి లోటును కలిగిన దనుకొనను. నా చదివిన కొలఁది పుస్తకములను నేను చక్కగా జీర్ణము చేసికొంటి ననఁగలను. నా చదివిన కొలఁది గ్రంథములలో నా జీవితమును క్రియాపూర్వకముగా మార్పు చేయించిన దీ గ్రంథమే. పిదప దీనిని నేను గుజరాతీ లోనికి అనువదించి 'సర్వోదయ' మనుపేరున ప్రకటించితిని.

నా లోపల నే వస్తువు లుండెనో వాని ప్రతిబింబములు ఈ రస్మినుగ్రంథరత్నములోఁ గానఁబడుటచే నది నన్ను వశపఱిచికొని తప్రకారము నన్ను నడిపించె నని నా నమ్మకము. మనలోపల నున్న భావనలను మేలుకొలుపఁ గల శక్తి కలవాఁడే కవి. కవు లందఱు

౧౮ ఒక గ్రంథప్రభావము

ప్రభావము అందఱవైనిని ఒకరీతిగా నుండదు. వీలయినఁగా అందఱ
భావనలును ఒకరీతిగా నుండవు.

సర్వోదయసిద్ధాంతములు నాకు ఇటు లధనమయ్యెను:

౧. అందఱమేలులో తనమేలు.

౨. వక్రీలుపనికిని, మంగలవానిపనికిని వెల సమానమే. వీలనఁగా
బ్రతుకు తెఱఁగ గిరువురకు నొకటియే.

౩. కూతీవాని జీవనమును, కర్షకుని జీవనమును సత్క
జీవనములు.

మొదటి సిద్ధాంతము నే నెఱుఁగుదును. రెండవదానిని కొంత
ముగా నెఱుఁగుదును. మూడవది ఇంతవట్టు నా కచుంబితము. రెండః
మూడవ సిద్ధాంతములలోని విషయములు మొదటి సిద్ధాంతములో
అంతర్గతము లని సర్వోదయమువలననే తేటపడును. తెల్లవారట్
తోడనే వీని ననుసరించి నా జీవితమును మలచుకొనఁ బ్రయత్నము
చేసితిని.

ఫినిక్సు-స్థాపన

తెలవాలుటతోడనే ముమ్మొదట వెస్తుగారి కీ సంగతి చెప్పి తిని. సర్వోకయప్రభావము నన్నెటులు మార్చినదియు తెలిపితిని. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక నొక పొలమునకు మార్చి అచట మన సహచరుల మందఱమును నివసించి జీవికకు మాత్రము ధనము గొని నేద్యము చేసికొనుచు తీరికలో ఇండియన్ ఒపినియన్ పని చేయుదమని నా యభిప్రాయ మెఱిగించితిని. వెస్తుగారి కిది బాగుండెను. ప్రతిమనుష్యునకును భోజనవ్యయమునకుఁగాను తక్కువలో తక్కువగా మూడుపాను లని నిర్ణయించితిమి. ఇందు నలుపు తెలుపు భేదము లేదు.

కొని అచ్చుపనివారు పది పదియేపురు కలరు. కొని అడవిలో నుండుట వీ రందఱకును సమ్మత మగునా యని ఒక సంశయము. భోజనవ్యయముమాత్రమే పుచ్చికొని నివసించురా యని మఱియొక సంశయము. కొని, ఎవ రిట్లుండఁజాలరో వారు నూమూలు జీతములనే గొనుచు నివసించవచ్చు ననియు, వీరును పిదప పిదప నీ యాదర్శమునకు వచ్చి ఆశ్రమమునందు ఉండిపోవలయు ననియు మే మిరువురమును ఆలోచించి తేల్చితిమి.

పనివాం ద్రందఱతో ఈ సంగతి ముచ్చటించితిని. మదనజిత్తుగారి వద్దపడలేరి. 'ఇది వట్టి తెలివిమాలిన పని. సర్వస్వమును ధారపోసిన యీకార్యము మట్టిలో కలిసిపోవును. మరియు ఇండియన్ ఒపినియన్ పడిపోవును. ప్రెస్సుకూడ మూలఁబడును. పనివారందఱు పాటిపోదురు' అని వారికి భయమెత్తెను.

మా యన్నకుమారుడు ఛగన్ లాల్ గాంధీ ఈ ప్రెస్సులో పని చేయుచుండెను. వెట్టెగారికిఁ జెప్పవచ్చు దీతనికిని జెప్పితిని. ఇతనికి సంసారభారము కలగు. చిన్ననాటనుండియు నితనికి నాకడఁ బనిచేయుచుండుటయే ఇష్టము. నాపై నతనికి దొడ్డ విశ్వాసము. కావున నితఁడు మాటుమాట లేక వల్లె యని నాట నుండియు నాతోడనే యుండిపోయెను.

మాండవవాఁడు గోవిందస్వామి. ఇతఁడు ముద్రాయంత్రమును నడుపువాఁడు. ఇతఁడును ఇయ్యకొనెను. తక్కినవా రొప్పకొన లేదు గాని ముద్రాయంత్రముతోపాటు వస్తు మనిరి.

ఇటులు పనివారలతో మాటలాడుటకు రెణ్ణాళ్లకంటె నెక్కుడు పట్టినటులు లేదు. 'డరబను సమీపమున స్టేషనుకు దగ్గటగా నొక స్థలము కొవలసియున్నది' అను నొక ప్రకటనను వెంటనే పత్రికలో ప్రకటించితిని. ఫీనిక్సులో స్థలము కలదని తెలియవచ్చెను. వెట్టె గారును, నేనును చూడఁబోయి ఏడురోజులలో ఇరువది యొకరములు కొంటిమి. అం దొక చిన్న నీటిబుగ్గ కలదు. కొన్ని మావులును, నారింజలును గలవు. దానికి అంటుకొని మఱియొక అరువది ఎకర ముల భూభిండ్ మున్నది. అందు ఫలవృక్షము లెక్కుడు. ఒక ప్రాతె యిల్లుకూడ నం దున్నది. కొంతకాల మయిన పిదప దానినిఁగూడఁ గొంటిమి. ఈ రెండు తునకలును గలిసి వేయి పానలు.

ఇట్టి సాహసకార్యములలో నేవ్ పారసీ రుస్తుంజీగారు నాకు తోడు. నా యీ పని యతనికి నచ్చెను. ఇతఁడు తన గిడ్డంగులమీఁది టిక్ లెకులు మొదలగువానిని ఇచ్చెను. బోయరుయధమున నాతోఁ బనిచేసినకొందఱు వడ్రంగులును, తాపీపనివారును నాకు సహాయులై కారఖానాపెట్టెరి. ఒక్కనెలలో ముద్రాలయము తయారాయెను. దానిపొడవు ౭౫ అడుగులు; నెడలుపు ౫౦ అడుగులు. వెట్టె మొదలగు వారు తామును కప్పించి వడ్రంగులతోపాటు ఉండిరి.

ఆత్మకథ

ఫీనిక్సులో గడ్డి ఎక్కువ. ఆవాతు తిన్నగా లేదు. ఇండు పాములు మొదలగువాని ఉపద్రవము కలదు; భయమును కలదు. మొదట మేము డేరాలు వేసికొని ఉండదొడగితిమి.

ముఖ్యకార్యాలయము పూర్తికాగనే ఒక యేడురోజులలో సామానులను గాడీలమీఁద వేసి ఫీనిక్సుకు పోయితిమి. అది డరబ నకు ౧౩ మైళ్లు; కేనునకు ౨౪ మైళ్లు. ఇటులు స్థలమును మార్చుట వలన ఇంకికొక ఒపినియకొ పత్రిక ఒకతూరి మెర్కురీ ప్రెస్సులో ముద్రణ చేయింపవలసివచ్చెను.

ధనాన్వయమునకు నాతోఁగూడ ఇండియానుండి వచ్చి యాయా యీ వ్యాపారములో నున్న నా బంధుమిత్రులను ఫీనిక్సులో చొప్పించుటకు ప్రయత్నింప దొరకొంటిని. వారందఱును ధనము సార్జింపఁ గోరి దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు వచ్చిరి. వీరికి నచ్చఁ జెప్పి తీసికొనివచ్చుట కడుఁ గష్టపుఁ బని; కాని కొందఱకు నామాట ఇష్టమాయెను. ఇట్టి వారిలో మగనలాల గాంధీ పేరు వీటి తీసికొందును. ఏలన: మిగిలిన వాని కొలఁదిమాత్రమే ఫీనిక్సుననుండి మరల ద్రవ్యసంచయమునకు లేచిపోయిరి. మగనలాలగాంధీమాత్రము తన పనులు విడిచి నాకడకు వచ్చెను. నేటివఱకు నాకడనే యుండెను. మరియు తనబుద్ధిబలమున, త్యాగశక్తివలన, అనన్యభక్తివలన నా ఆంతరికపరీక్షలలో నాకు సహచరుడై యుండెను. నామూలసహచరులలో అందఱకన్న నితని స్థానము మొదట స్వయంశిక్షితులగు కెల్పులలోఁగూడ నా యుద్దేశమున నితఁ డద్వితీయుఁడు.

ఈరీతిగా ౧౯౦౪ సంవత్సరమున ఫీనిక్సు నెలకొల్పఁబడెను. మరియు విఘ్నములు కష్టములు వచ్చుచున్నను ఫీనిక్సు-సంస్థయు, ఇండియకొ ఒపినియకొ పత్రికయు నేటికిని నడుచుచున్నవి. కాని ఈసంస్థ నారంభించిననాటి కష్టములు, అప్పటి ఆశలు, ఆశాభంగము లును వినఁదగినవి. పయి ప్రకరణమున ఆ విషయమునుగూర్చి ముచ్చటించును.

తొలిరేయి

స్థిక్కునందు ఇండియన్ ఒపినియన్ యొక్క మొదటి అంకమును ముద్రించి పంపుట సులభము కాలేదు. రెండు విషయములలో నేను బాగ్రత్త వహింపనిచో ప్రథమసంచిక ఒకవార మాఁపవలసినచ్యైడివో, లేక కొంచె మాంసలస్యముయ్యెడివో. ఈ సంస్థ యందు ఎంజనుతో నడుపఁదగు యంత్రములు మొదలగువాని నుంచుట నాకు అంతగా ఇష్టముకాదు. మనము హాళికులమై చేతిపనినే కోరుకొనినపుడు చేతితో నడపఁదగిన పనిముట్టులనే పెట్టుకొనవలయు నని నాయూహ. కాని అపు డది సాగునటులు తోఁపలేదు. కాఁగా ఆయిల్ ఎంజనును పెట్టితిమి. కాని ఎపుడేని ఈ నూనెమర ఆడకుండునచో అపుడు పని జరుగుట కొక చేతిమరనుగూడ పెట్టుట మే లని వస్తుగానికి చెప్పితిని. వస్తుగారు నామాట విని చేతితో త్రిప్పఁదగు చక్రము నొకటిగూడ నేర్పాటు చేసిరి. ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికయొక్క ఆకారము దైనికపత్రికపలె చాడవును వెడల్పును. ఫెద్దమర ఆఁగిపోవుచో ఇంత పెద్ద ఆకారముగల పత్రికను వెంటనే అచ్చొత్తింప కీలుండును. కావున పత్రిక అపుడపు డాఁగిపోవచ్చును. ఈ చిక్కును తొలఁగించుటకు, చిన్నపన్నాతో చిన్నమరమొద నడపుటకు వీలుగా పత్రిక ఆకారమును తగ్గించితిమి.

ఆరంభకాలమునందు ఇండియన్ ఒపినియను పత్రికను ప్రకటించునాఁటి ముందురాత్రి మాకందఱకును జాగరణము చేయవలసి వచ్చెడిది. పత్రికలు మడఁచుటకు చిన్నలనక, పెద్దలనక అందఱమును పదిగంటలనక, పండ్రెండుగంటలనక పనియగువఱకు కూర్చుండు

ఆత్మకథ

వారము; కాని తొలిరేయి మఱపురాదు. చట్టము మరపై బిగింపఁ బడెను; కాని ఎంజిను బిగిసెను. నడవనని మోరాయించెను. ఎంజినును సరిచేసి సాగించుటకు ఎంజనీయరును పిలిపించితిమి. ఆతఁడును, వెట్టుగారును పనిచేసిరిగాని వృథా. అందఱును చింతా యుక్తులై కూరుచుండిరి. తువకు వెట్టుగారు ఆసలుడిగి నాకడకు వచ్చి కనులు తుడుచుకొనుచు 'నేఁ డిఁక ఎంజిను నడచు నాస లేదు. ఈ వారములో పత్రికను సకాలమునకుఁ బంపఁజాలము' అని పలికెను.

'సరియ. అందులకు మనము కనులు తడవ నక్కఱలేదు. ఇంకేమేని యుపాయ మున్నచోఁ జేసి చూతము. ఆఁ; ఆ చేతిచక్ర మేమయినది?' అనుచు నే నతని నూఱింపించితిని.

'ఆ చక్రము త్రిప్పుటకు మనకడ మనుష్యు లేరీ? మన మందఱు మేకమయినను దానిని తిప్పలేము. దానిఁ ద్రిప్పుటకు తడవకు నలు గురితో జరూరు. పోనీ మన వాండ్రో అనినచో వారందఱు నలసి యున్నారు.' అని వెట్టుగారు రనిరి.

'ఇఁకను వద్రంగ మంతయు కాలేను. కాన వద్రంగు లందఱు ముద్రాలయముననే నిద్రించుచుండిరి. నేను వారిదెసఁ జూపి—'వీరుగో వద్రంగులు! మనము వీరి సాయము గొనరాదా? మన మీ రాత్రి యంతయు మేలకని ముద్రణోపాయము చూతము. ఈ కర్తవ్య మింకను బాకీయున్న దనిపించుచున్నది'.

'వద్రంగులను లేపి వీరి సాయము వేఁడుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు. మరియు మనవారుకూడ నలసి యున్నారు, వారినిమాత్ర మెటులు లేపను?' అని వెట్టుగారు రనిరి. 'అది నా పని' యని నే నంటి. 'అటులగుచో మనము ఒడ్డొక్కవచ్చును.' అని వెట్టుగారు రనిరి.

నేను వడ్రంగులను లేపితిని. వారి సాయము వేడితిని. వారిని బతిమాలవలసిన పని లేకపోయెను. వారిటు లనిరి: 'మే మిట్టి చిక్కన నక్కఱకు రానిచో మనుష్యులమా? మీరు పడుకొనుఁడు. మేము గుర్రములవలె పనిచేసెదము. మా కది యొక లెక్కకాదు.'

మరియు అచటి యచ్చుపనివాండ్రు గూడ సిద్ధులయియే యుండిరి.

అప్పుడు వెస్టుగారికి సంతోష మాఁగలేదు. అతఁడు పని చేయుచు, జేయుచు భజనకీర్తన లారంభించెను. నేనును వడ్రంగు లలో కలిసితిని. మిగిలినవారును ఒకొక్క వరుసగా తిప్పఁ దొడఁగిరి. ప్రొద్దున ఏడు కొట్టిరి. ఇంకను చాల పని మిగిలి యుండెను. 'ఇపు డింజనీయరును లేపుచో? ఈ పగటివెలుఁగున చూచిన బాగుండను. మీఁదట ఎంజిను నడచుచో మన పని సమయమునకు నెఱవేఱఁగలదు' అని నేను వెస్టుగారితో నంటిని.

వెస్టుగారు ఎంజనీయరును లేపిరి. అతఁడు లేచి నిలువఁబడి ఎంజినుగదిలోని కేఁగెను. కదపఁగనే ఎంజిను నడవఁదొడఁగెను. 'వెస్టు హర్షనాదముతో మాఱుమ్రోఁగెను. 'ఈ తెలివి రాత్రి ఎక్కడికి పోయెను? రాత్రి ఎంతమంది కొట్టుకొన్నను మొద్దువలె కదలలేదు. ఇప్పుడు చేయి వేయఁగనే ఏమియు ఎఱుఁగనటులు పరు గెత్తఁదొడఁగెను' అని అందఱునఁ దొడఁగిరి.

అప్పుడు వెస్టుగారో, ఎంజనీయరో ఇటులు జవాబు చెప్పిరి: 'దీనికి ఉత్తరము చెప్పట కతివము. యంత్రములఁగూడ మనవలె విక్రాంతి గోరును. అప్పుడప్పుడు వీని స్థితి యిటులు కనుపట్టును.'

ఆత్మకథ

ఎంజీను నడవకపోవుట మాయందఅకును పరీక్షయనియు, మఱి సమయమున నది నడచుట పరిశుద్ధముగు మాపనికి కుభఫలమునియు నాకుఁ దోఁచెను.

పత్రిక నియతవేళకు స్టేషనుకు చెల్లెను; మే మందఱము నిశ్చింతల మయితిమి.

మా పట్టుదలకు ఫలముగా పత్రికకు నియమ మేర్పడెను. ఫినిక్సునందు స్వయంసహాయతావాతావరణ మారంభమాయెను. తరువాత బుద్ధిపూర్వకముగా ఎంజీనును విడనాడి దృఢతాపూర్వకముగా చేతిచక్రముతో పని నడపిన యుగ మొకటి ఈ సంస్థాజీవనములో ప్రవేశించెను. అది ఫినిక్సుజీవనమునందు కడు దొడ్డయగు నైతికకాలమని నా యుద్దేశము.

పోలాకుగూడ దిగెను

ఫీనిక్సులో ఆ సంస్థను స్థాపించిన పిదప కొలఁది కాలమే నేనం దుండఁగలుగుట యొక విచారకారణము. దాని స్థాపించు సమయమున అచట నుండవలయు ననియు, అచటనే నా పొట్ట గడపు కొనవలయు ననియు, వకాలతు విడనాడవలయు ననియు, అచటనే యుండి నాచేతనయిన సేవ చేయవలయు ననియు, నానేవయంతయు ఫీనిక్సు-సాఫల్యమునందే పర్యవసంపవలయు ననియు నాకోరిక. కాని, ఈ కోరికలు గొంతెమ్మకోరిక లాయెను. నే ననుకొనున దొకటి, జరుగున దొకటి. ఇది మొదటినుండియు నా కనుభవము. తా నొకటి తలఁచిన యైవ మొకటి తలఁచుఁగాక! సత్యసాధనముగాని, సత్యో పాసనముగాని ఉద్దిష్టముగు నెడల మనుజుని ప్రయత్నములు భగ్నము లయినను అవి అశుకలముగా పరిణమింపవు. మరియు కొన్నివేళల మనము తలపోయునంతకన్న నెక్కువ మే లొడఁగూర్చుటయు నా కనుభవము. ఫీనిక్సునందు తలఁపని తలంపుగా కలిగిన పరిణామము లున, తలఁపని తలంపుగా ఫీనిక్సుకుఁ గలిగిన స్వరూపమును మే మనుకొనినంత మేలుతరములు కావు కాని అశుకలములు మాత్రము కా వని నిక్కముగాఁ జెప్పఁగలను.

ఎవరికి వారు పనిపాట లొనరించి పొట్ట జరుపుకొనవలయు నని నాయుద్దేశము కావున అచ్చుకూటమునకు దాపుగా నున్న పాల మొక్కొక్కనికి మూఁడేసి యొకరములవంతున పంచిపెట్టఁబడెను. అం దొక చీలిక నావంతునకు వచ్చెను. ఇష్టము లేకున్నను టిన్ రేకుల యిండ్లను వేసికొంటిమి. రైతులవలె పూరియిండ్లలోఁగాని, ఇటుక

ఆత్మకథ

యింట్లో గాని ఉండుటయే మా కిష్టముగాని అది నెఱవేఱలేదు. దానికి దీనికన్న వ్యయము హెచ్చు; కట్టుటకు కాలమును హెచ్చు. 'ఎపు డింట్లు తయా రగునా? ఎపుడు పనిపాటలు చేసికొందమా?' అని అందఱును తొందరపడిరి.

మనసుఖిలాల్ నాబరుగారే నాటికిని ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రికకు సంపాదకులుగా నున్నను వారు మాలో కలియలేదు. వీరికి డరబనులో నిల్లు కలదు. డరబనులో ఇండియన్ ఒపినియన్ పత్రిక కొక చిన్న శాఖ కలదు.

అచ్చుకూటమునందు జీతము గొని పనిచేయు కంపోజిటరులు ఉన్నను ఈ పంథలో నున్నవా రందఱును అక్షరములు కూర్చుట మొదలగున వన్నియు నేర్చుకొనవలసియుండు రని సంకల్పింపఁ బడెను. ఏలనఁగా ఈ పని చాల తేలికయేగాని ఇది కాలమును చాల మ్రొంగును. కావున లోఁగడ నీ పని నెఱుఁగనివా రందఱు నిపుడు నేర్పిరి. నే నీ పనిలో నందఱకన్న కనిష్ఠుడనేగాని మగనలాల్ గాంధీ మాత్ర మందఱకన్న జ్యేష్ఠుఁడు. తన శక్తి తనకుఁ దెలియ దని మగన లాల్ గాంధీ విషయమున నాయుక్తేశము. ఇతఁ డిదివఱ కెన్నఁ డును అచ్చుపని యిసుమంతయు నెఱుఁగకున్నను చిటికలో నొక గొప్ప కంపోజిట రయిపోయెను; వడిలోఁగూడ దాఁటిపోయెను. ఇతఁ డింత కొలఁదికాలములో అచ్చుపను లన్నిటిలో ప్రావీణ్యము సంపాదించి నన్ను ఆశ్చర్యచకితుని జేసెను.

మే మింకను కాలు నిలఁద్రొక్కు కొనలేదు. గృహనిర్మాణ మింకను పూర్తికాలేదు. ఇట్టి స్థితిలో నా కీ నూతన కుటుంబమును విడిచి జొహాన్సుబర్ద్ద వెళ్లవలసివచ్చెను. అక్కడి పనులన్నియు పలు కాలము పాడువెట్టి యుంచుటకు నా కవకాశము లేకపోయెను.

జోహాన్ను బగుకు వచ్చి పోలాకుగారితో ఈ గొప్ప మార్పు నంతయుఁ జెప్పితిని. తా నొసఁగిన పుస్తకమువలనఁ గలిగిన యీ వరిజామును వివరగా నతని యానందమున కొక యెల్ల లేకపోయెను. 'అందు ప్రవేశించుటకు నాకును వీలుండునా?' అని అతఁ డాసక్తితో నడిగెను.

'లేకేమి? తప్పక వీలుండును' అని నే నంటిని.

'మీరు యనుచో నే నిపుడే తయారు' అని పోలాకుగా రనిరి.

ఇతని దార్శ్నము నన్ను ముగ్ధుని గావించెను. తనను తనపనిలో నుండి ఒక నెలలో విడుదల చేయుఁడని క్రిటిక్ ప్రతికాసంపాదకునకు నోటి నీచ్చి నెల వయినప్పటి నతఁడు ఫీనిక్సు చేరెను. తన కలుపు గోలుతనముచే నందూకను మంచివాఁడై యతఁడు మాకుటుంబ ములో నొకఁ డయిపోయెను. నిరాడంబర జీవనము చాలఁ బ్రിയ మగుటచే ఫీనిక్సులో నుండుట ఇతనికి ఇనుమంతయుఁ గట్ట మనిపింపక స్వాభావికమును, ఇష్టతరమును ఆయెను.

'కాని నే నతని నెంతోకాల మచట నుండనీయలేదు. రిచ్ గారు పీమకు వెళ్లి లాను ముగించుకొని రారదలఁచెను. ఆఫీసుపని యంతయు నాయొక్కనివలన జేలగు. కావున ఆఫీసులో నుండుమనియు, వకీలుగా తయారగు మనియు పోలాకుతోఁ జెప్పితిని. అతఁడు వకీలుగా తయారయిన పిదప తుదకు మే మిరువురమును ఫీనిక్సులో నుండిపో వచ్చు నని నాయభిప్రాయము.

నాయభిప్రాయము లన్నియు తుదకు తలక్రిందు లయిపోవుట నిక్కము. తన నమ్మినవారితో నినుమంతయు వాడింపక వారితో

ఆత్మకథ

ననుకూలముగఁ బోవు మంచితనము పోలాకుగారిలోఁ గలదు. 'మీ కే జీవనము మేలి దని తోచునో నాకును దాననే సుఖము. నే నీ యాశ్రమమును వికసింపఁ జేయఁగల ననుకొందును. అయినను నే నచటికి వచ్చుచో మన యాదర్శములు త్వరగా ఫలించు నని మీ యభిప్రాయ మగునెడల నే నిదె వచ్చితిని' అని నాకు పోలాకుగారు వ్రాసిరి. నే నీ యుత్తరమునకు సంతసించితిని. పోలాకుగారు ఫీనిక్సును వీడి నాయాఫీసులో పని చూడఁ దొడఁగెను.

ఆసమయముననే స్కాచ్ థియాసఫి స్టాకఁడు నాకడ లాపరీక్షకు తయారగుచుండెను. అతనినిగూడ పోలాకుగారి ననుకరింపు మంటిని. అతనిపేరు మేకిన్ టాయర్.

నే నిటులు ఫీనిక్సుయొక్క ఆదర్శములను వడిగా సిద్ధింపఁ జేయు శుభచింతలో నుంటిని. కాని దీనికి భిన్నమగు జీవనమునందు తగులుకొని ఒకనాఁటికంటె మఱియొకనాఁడు లోఁతు లోఁతులకుఁ బోవుచుంటిని. దైవసంకల్ప మింకొకవిధముగా నుండనిచో నిరాడంబరజీవన మను నీ మోహజాలములోనే చిక్కుపడియుండును.

నేనును, నా యాదర్శములును కల్పన కండని నీతిగా నెటులు సంరక్షింపఁబడెనో తెలుపుటకు కొన్ని ప్రకరణములు పట్టును.

రాముడే రక్షకుడు

దేశమునకు వడిగా వెళ్లగల నని కాని, వెళ్లి దేశమున స్థిరపడగల నని కాని ఆశ పెట్టుకొనలేదు. ఒకయేడాదిలో తిరిగి వస్తునని శాఖాధ్యక్షులు బాస యిచ్చితిని; ఏడాది గడచెను గాని మరలుమాట కానరాలేదు. విదప ఆజిష్టలను రావించుకొన నిశ్చయించితిని.

బిడ్డలు వచ్చిరి. వారిలో రఘుదాసును ఉన్నాడు. ఓడలో నితనికి కెప్టెనుతో మిగుల చనవాయెను. ఇతఁడు కెప్టెనుతో నాడు కొనుచు చేయి విలుగఁగొట్టుకొనెను. కెప్టెను కడు బాగ్రత్తతో ఓడ వైద్యునిచే కట్లుగిట్లు కట్టించెను. జొహాన్నబర్గువకు వచ్చువఱకు నితనిచేయి బద్దలతో కట్టబడి రుమాలులో పొట్లముగా వ్రేలాడుచుండెను. స్త్రీమరులోని డాక్టరు చాల మంచివాఁడు. ఇంటికి వెళ్లగనే మంచివైద్యునిచే కట్టు కట్టింపుమని అతఁడు చెప్పియుండెను.

అప్పుడు నాకు మృచ్ఛికిత్సపై చాల మురఁపు. నా అనార్య వైద్యమునందు సమ్మకము గలవారిచే నేను మృజ్జలవైద్యమును చేయించుచునే యుంటిని. ఇక రామదాసునకు వేఱువైద్యమెటులు? అతనికి ఇంచుమించు ఎనిమిదేండ్లు. 'నేను నీ గాయమునకు కట్టు కట్టెదను; నీకు భయములేదు కదా' అని నే నతని నడిగితిని. అతఁడు నగుచు కట్టు మని నా కనుజ్ఞ యిడెను. అతనికి మంచిచెడుగు లేర్పఱింపుకొను శక్తిలేదు కాని కూరగాయల వైద్య మేదో, మంచివైద్య మేదో తెలియును. ఇంతియకాక అతనికి మాయింటి వైద్యము తెలి

ఆత్మకథ

యును. నాయెడల నతనికి నమ్మకము కావున దీనివలన నతనికి కొంచె మేనియు జెరురు పుట్టలేదు.

నేను కట్టు విప్పితిని. అపుడు నాచేయి వడఁతుచుండెను. గుండెలు కొట్టుకొనుచుండెను. గాయము కడిగి మట్టి పట్టి వయిచి వెనుకటివలె కట్టు కట్టితిని. ఈరీతిగా నెల గడచువఱకు గాయము మానిపోయెను. డాక్టరు కట్టుకట్టినను నెలకుఁగాని మానుపట్టదని స్త్రీమరు- వైద్యుఁడు చెప్పెను.

దీనిచే గృహవైద్యమునెడల నా నమ్మకమును, దానిని చేపి చూడవలయుననెడు సాహసమును వృద్ధిపొందెను. ఈపిదప నావైద్య శోధనకు విషయము లెక్క దాయెను. గాయములు, జ్వరములు, అజీర్ణము, కామిల యీ మొదలగు రోగములు కలస్త్రీపురుషులచే చేయించితిని. చాలవట్టు మేలు కలిగెను. కాని నాకు నేఁ దానాఁటి నమ్మకము లేదు. ఇంతియకాక ఈప్రయోగములలో ఆపద గలదని అనుభవ మయినది.

ఈప్రయోగముల నిచటఁ బలుపుట అవి తప్పక పనిచేయు ననుటకుఁ గాను. ఇట్టి దేదియు తప్పక పనిచేయు నని నామతము కాదు. డాక్టరులను తమప్రయోగములకుఁజీంచి అటులు తెలుపఁ జాలరు. కావున వీనిని గూర్చి చెప్ప నాయుద్దేశ మిది: ఎవ రీక్రొత్త ప్రయోగములను చేయఁగోరుదురో వానిని తమమీఁదనే ప్రయోగించుకొని చూడవలయును. ఇటు లొనరించినయెడలనే సత్యము వడిగా ప్రకాశమొందును. మరియు ఇట్టి ప్రయోగములను చేయు వారికి ఈశ్వరుఁడే వైద్యుఁడై కాపాడును.

మృచ్ఛికీత్సలో నెట్టి చిక్కులు కలవో తెల్లవారి సాంగత్యము లోను అట్టి చిక్కులు కలవు. ఈ రెంటును ఒకటియే భేదము. ఈ దుదిచిక్కులను నేను లెక్కగొనలేదు.

పోలాకు గారిని నాకడకు రమ్మంటిని. అతడు వచ్చి నాయకుడు గుండమ్మనివలె నుండజొచ్చెను. పోలాకు గారికి చాల దినములక్రిందనే ప్రధానము జరిగెను గాని వినాహ మింకను గాలేదు. ఉచిత సమయమున వినాహము చేసికొందమని వారిరువు రనుకొనిరి. కాని డబ్బు కూడ బెట్టుకొనినపిదప పోలాకు గారు పెండ్లి చేసికొన నెంచిరని నే ననుకొంటిని. నాకంటె వీరికి రస్కిను గ్రంథ పఠనమననము లెక్కువ. కాని పాశ్చాత్య వాతావరణమునందు రస్కిను చెప్పిన చొప్పున జీవనమును పరిగా మార్చుకొనుట మిగుల కష్టపడినగాని సమకూరదు. ఒక వాడు పోలాకు గారితో నే నిటు లంటిని: 'వ్యాధయమున ప్రేమ వాటుకొనిన పిదప కేవలము ద్రవ్యాభావము చే వియోగమును సహించు టుచితము కాదు. ఇటులగుచో నిఱుపేద లెన్నటికిని పెండ్లాడజాలరు. మరియు ఇప్పుడు మీరు నాకడనే యుంటిరికదా! కావున ఇంటివొక్కమునకు వెళుకుకొన నక్కఱలేదు. మీ కుచితమని తోచుచో పెండ్లాడుడు.'

పోలాకు గారి కెన్నడును ఒకమాటను రెండుమాటలు చెప్పజబని కలుగలేదు. వడిగా నామాట వీరికెక్కెను. పోలాకు గారికి కొఱవోవు నిల్లాలు సీమలో నుండెను. ఆమెకు ఉత్తరము పోయెను. ఆమె యియ్యకొనెను. ఒకనెలలోగా పెండ్లి చేసికొన జోహాన్సు బర్స వచ్చెను.

పెండ్లికి గొంచెమైనను ఖర్చు లేదు. మామూలు వస్త్రములే గాన వస్త్రములకును వ్యయము లేదు. మంత్రతంత్రములకును ఆవశ్యకత లేదు. పోలాకు గారి యిల్లాలు క్రైస్తవి. పోలాకు గారు యూదులు. వారిరువురికిని సామాన్యమయినది నీతిధర్మము.

ఆత్మకథ

ఈ వివాహ సమయమున మనోరంజకముగు నొక ప్రసంగము జరిగెను. బ్రాహ్మణులులోని పెండ్లిండ్ల రిజిస్ట్రారు నల్లవారల పెండ్లిండ్లను రిజిస్టరు చేయఁడు. నేను పెండ్లిపెద్దను. మేము కోరుచో పెండ్లిపెత్తనమున కొక తెల్లవాఁడు దొరకకపోఁడు గాని పోలాకు గారి కిష్టము లేదు. కావున మేము మాపురమే రిజిస్ట్రారుకడకు వెళ్లితిమి. ఈ పెండ్లికి మధ్యస్థుఁడొక నల్లవాఁడఁట! పెండ్లి చేసికొను వారు తెల్లవారఁట! వారు తెల్లవారే యని రిజిస్ట్రారు ఎటులు నమ్మును? కావున 'నేను విచారించిన పిదపఁగాని రిజిస్టరు చేయ'నని ఆతఁడనెను. మఱువార దాదివారమువాఁడు కిసిమిసి పండుగ. పెండ్లి పనులన్నియు ఆయెను. పెండ్లి రిజిస్టరు చేయుట కీ రీతిగా వాయిదా పడుట సహింప నశక్యమాయెను. నేను పెద్ద మేజిస్ట్రేటు నెఱుఁగుదును. ఆతఁడీ రిజిస్ట్రేషనుడిపార్టు మెంటున కధికారి. నే నీ దంపతులను వెంట నిడికొని అతనిముందర హాజరయితిని. అతఁడు నవ్వి చీటి వ్రాసి యిచ్చెను. పెండ్లి రిజిస్టరులో పడెను.

నేఁటివఱకు మాయింట నున్న వారెల్లరును తెల్ల మగవారే. ఇపు డొక యపరిచితయగు నొక తెల్ల యామె మాయింట విడిసెను. నాకును వీరికిని విఱుపులు కలిగిన గుఱుతులేదు. పలుజాతులవారను, పలుప్రకృతులు గలవారును వచ్చిపోవుచుండునట్టిది మాయిల్లు. నా భార్య కిఁకను ఇట్టియెడ ననుభవము తక్కువ. అట్టియెడ వీరి కించుక కలియకపోవుచో నది యంత ఆశ్చర్యము కాదు. సజాతీయులచేతను, విజాతీయులచేతను కలగూరగంప యగు మాయింట నేదేని మాట ఘట్టుచో నది సజాతీయకుటుంబములో ఘట్టుదానికన్న నెక్కుడయినది కాదని చెప్పవచ్చును. అదియు అతి సాధారణము. ఈ సజాతీయ విజాతీయ భేదము మన మనోభ్రాంతి. వాస్తవమునకు మే మందఱము ఏకకుటుంబములోని వారము.

ఇక వెన్నెగారి వివాహమునూత్ర మిచట నేల చెప్పరాదు? ఈ సమయమున బ్రహ్మచర్యమును గుడించి నా మనస్సు పరిపక్వము కా లేదు. కావున బ్రహ్మచారులగు మిత్రుల కందఱకును పెండ్లిండ్లు చేయించుట నాపని. వెన్నెగారు తలిదండ్రులఁ జూడఁబోవ సమకట్టిరి. 'పెండ్లి చేసికొని మఱి రం' డని వీరికి నే నలహా ఇచ్చితిని. ఏలనఁగా, ఫినిక్సున మే మందఱ మిండ్లు కట్టుకొంటిమి. మరియు మే మందఱ మును కర్షకుల మయితిమి. కావున పెండ్లి యనినఁ గాని, వంశవృద్ధి యనినఁ గాని మాకు భయంకరము కాదు.

వెన్నెగారు లెస్టరులో నొక నుందరిని బెండ్లాడి వెంటఁదీసి కొని వచ్చెను. ఈమె తలిదండ్రులు మొదలగువారు లెస్టరులో చెప్పలు కుట్టు నొక పెద్ద ఛాక్టరీలో పనివారు. ఆమెకును అందు కొంత అనుభవము కలదు. ఈమెను నేను నుందరి యంటిని. ఏలయన నేను గుణారాధకుఁడను. మనుజులకు సత్యమయిన సౌందర్య మేది? గుణము. వెన్నెగారు తన యస్త్రగారిని గూడఁ దీసికొనివచ్చిరి. ఈవృద్ధు నేఁటికిని జీవించియున్నది. ఈమె తన పుానికచేతను, ఎప్పుడును నవ్వుచుండు స్వభావముచేతను మాకు సిగ్గు కలిగించెడిది.

ఇటు లెల్ల మిత్రుల పెండ్లిండ్లు చేయించుచు, అటు నల్ల మిత్రులను మీమీఁగాలుబిడ్డలను దీసికొని రంఁడని ప్రోత్సహించుచుంటిని. ఆచట నయిదాఱు హిందూస్తాని కుటుంబములు కాఁపురముండి వెంపొందఁదొడఁగెను.

ఇంట్రి దె స

ద్రురబనులో నున్న యింటిలో కొంత ముగ్గు చేయవలసి యున్నది. కాని అచట ఖర్చు ఎక్కువ. ఇప్పుడిప్పుడే మితవ్యయము మొదలయెను. ఇంక జోహాన్సుబగ్దల్లో సర్వోదయగ్రంథము ననుసరించి పరివర్తనము చేయవలసినది బోలెడు.

ఒక బారిష్టరు ఇంటిలో ఎంత ఖర్చు తగ్గింపవచ్చునో అంత ఖర్చును తగ్గించితిని. అయినను కుర్చీలు, బెంచీలు మొదలగు కొంత సామగ్రి తేనిచో పనులు సాగవు. సత్యమును నిరాడంబరజీవనము మనసునందు పెరిగెను. కొన్ని పనులు స్వయముగా చేసికొన పట్టు దలకలిగెను. పిల్లలనుగూడ ఆరీతిగనే తయారుచేయ దొరకొంటిని.

బజారు రొట్టెను కొనుట మానితిని. కూనీ చెప్పిన రీతిగా పులియఁబెట్టిన గోధుమ పిండితో చేతి రొట్టెలు చేసికొనఁ దొడఁగి తిమి. ఈ రొట్టెలకు మిల్లలలోపిండి పనికి రాదు. చెతితో విసరిన పిండి ఆరోగ్యకరము. నెలయు తక్కువ. కావున ఏడు పాను లిచ్చి ఒక చేతిమరను కొంటిని. దీనిచక్రము కడు బలువు. త్రిప్పట కొక నికి బలువు; ఇరువురికి నులువు. నేనును, పోలాకు గారును, బాలురును మాఖ్యముగా ఈ చక్రమును త్రిప్పుచుందుము. అపుడపుడు కస్తుర బాయియు, తఱుచుగా ఆమెకు ఈసమయము వంటవేళ. మిసెస్ పోలాకు గారు ఇపుడు చక్రము త్రిప్పటకు వచ్చుచుండిరి. ఈ కసరతు పిల్లలకుఁ జాల ఖేలు. ఈపనినిగాని, మఱియొక పనినిగాని నేనెప్పుడును పిల్లల నెత్తిపైఁ బెట్టను. కాని వారది యొక ఆటగా చక్రమును ద్రిప్ప వచ్చుచుండిరి. అలసట కలుగఁగనే వారికి నెలవు. పిల్లలును,

ముందు చెప్పబోవు నింకకొండలును నాతోపాటు పని చేయకుండా లేదు. నాకడ మొదలబ్బాయలు లేకపోలేదుగాని, వారిలో పలువురు కడు నుల్లాసముతో పనిచేసిరి. 'అబ్బో, అలసట అయినది' అని చెప్పవారు కొలఁదిమంది అని గుర్తు.

ఇంటి బాగుచేత కొక నాకరు కలఁడు. అతఁడును మాకుటుంబములో నొకఁడుగా నుండెను. పిల్ల లెల్లరు నతనికి సాయము చేయుచుందురు. పాకీవాఁడు వచ్చి మలమును ఎత్తుకొనిపోవుచుండును. మఱుఁగు దొడ్డి కడుగుట, ముంగిలి మొదలగువానిని కడుగుట ఈపనులను నాకరునె త్తివై నిడిక, అతఁడు చేయునని ఆశపెట్టుకొనక మేమే చేయుదుము. ఇట్టిపనులు మేమే చేసికొనుటవలన పిల్లలకు అలవాటును, పరిశ్రమయు కలిగెను. దీనికి ఫలముగా నాపిల్లలకు మలము నెత్తుటలో రోఁత పోయెను. మరియు ఆరోగ్యమును గుఱించిన సామాన్య నియమములను సులభముగ గ్రహింపఁగలిగిరి. జోహాన్సు బర్దలో సామాన్యముగా జబ్బనుమాటలేదు. ఎపుడేని వచ్చుచో పిల్లలు నేనచేయుచుండువారు. వారి కీపని యన్న నుత్సాహముగూడ మెండు.

వీరికి నే నక్షరజ్ఞానము కలిగింపఁ బ్రయత్నము చేయలేదనఁ బాలను గాని దానిని త్యాగము చేయించుటలో సంకోచింప లేదు. కావున నా కొమరులు నాపై నేరము మోపిరి; కొన్నిమాఱులు తమ అసంతుష్టిగూడ కనఁబఱచిరి. ఈయెడ కొలఁదిగా నా దోష మొప్పుకొండును. వీరి కక్షరజ్ఞానము కలిగింపవలయు నని నాకు చాల కోరికయుండెను. ప్రయత్నముగూడఁ జేసితిని. కాని యిందుల కెప్పుడు నేదో యొక విఘ్నము తగులుచునే వచ్చెను. ఇంతియకాక, యింటికడ వీరి కెవరిచేతనేని చదువు చెప్పించు ప్రయత్నము జరుగలేదు. వీరిని నాతో నడిపించి ఆఫీసుకు తీసికొని పోవుచుంటిని. ఆఫీసు ౨౨ మైళ్లదూరము. ఇది వారికిని నాకును ఖురళీకేళి* యయ్యోడిది. నడచుచు నడచుచు వీరికి చెప్పచుంటిని. అదియును నాతోఁ

* కపరకు.

ఆత్మకథ

గూడ మఱియొక మిత్రుఁడు నడచి రాకున్నపుడే. వారు ఆఫీసులో క్లయంటుతోడను, గుమాస్తాలతోడను చనవుగా నుండెడివారు. నేను ఏదేని చెప్పుచో చనువుకొనెడివారు, ఇటు అటు తిరుగాడువారు. బజారునుండి యేదేని కావలయుచో చెచ్చిపెట్టుచుండెడు వారు. సర్వశ్రేష్ఠుఁడగు హరిలాలుగాక మిగిలినవారెల్లరును ఈరీతిగనే పెంచబడిరి. హరిలాలు దేశమునందే యుండెను. నేను ప్రతిదినమును నియమముగా నొక గంటచొప్పున వీరికిఁ జదువు చెప్పుచు వచ్చినచో రావలసినవిద్య వీరికి వచ్చెడిది. నేనిటులు చేయఁజాలక పోయినందులకు నాకును, నాకుమారులకుఁగూడ నీవిషయమయినచింత ఉండనే యుండెను. హరిలాలు తన యసంతుష్టిని పలుమాఱులు నాకడనే చెప్పెను. పలువుర యెదుటఁగూడఁ బ్రకటించెను. మిగిలినవారు ఉదారతతోఁజేకొని ఈ దోష మనివార్యమని తలపోసి దీనిని సైరించిరి. దీనికిఁగాను నాహృదయమున పశ్చాత్తాపము లేదు; కాని యేమేని యున్నచో నది నే నాదర్శముగు తండ్రిని కాననియే. కాని లోకసేవ కొఱకు వీరియక్షురజ్ఞానము నాహుతి చేసితి నని నాయభిప్రాయము. దీనికి మూలము అజ్ఞానమైన నగుఁగాక అది సద్భావ పూర్ణమయిన దని నే ననఁగలను. నేను వారిచరిత్రమును తిన్నగాఁ జూచుటలో సోమరిని కాలేదు. ఇది తలిదండ్రులకు అవశ్యక ర్తవ్యమని నాతలఁపు. నేనింత ప్రయత్న మొనరించియున్నను నాకుమారుల జీవనమునందేదేని దోషగు కలదేని అది నాప్రయత్నలోపమువలన జరిగినది కాక మాదంపతుల దోషములకు ప్రతిబింబ మని నాయుద్దేశము.

బాలకులు తలిదండ్రుల రూపములకు మాత్రము కాక వారి గుణదోషములకుఁగూడ వారసు లగుదురు. చుట్టప్రక్కల వాతావరణమువలన ననేకప్రకారములగు మంచి గుణములుగాని, చెడుగుణములుగాని వారి కలవడుట నిక్కమేకాని ప్రధానగుణముమాత్రము తండ్రి తాతలనుండి సంక్రమించును. ఇట్టి సంక్రామకదోషమునుండి తప్పుకొనఁగలిగిన బాలకుల నే నెఱుఁగుదును. ఇది ఆత్మయొక్క మూలస్వభావము. అది యీ దోషముల బలిగొనును.

నాకుమారుల కింగ్లీ ఘు చెప్పించు విషయమున నాకును, పోలాకు గారికిని పలుమాటలు తీవ్రముగా సంవాదము జరుగుచు వచ్చెను. భారతీయులగు తలదండ్రులు తమబాలురకు బాల్యమునుండియు ఇంగ్లీ ఘు చెప్పించి ఇంగ్లీ ఘు మాటలాడుట యలవఱుతురేని వారు దేశమునకును, తమబిడ్డలకును ద్రోహము చేయువా రని మొదటినుండియు నాయభిప్రాయము. ఇట్టి బాలురు తమ జాతియొక్క ఆధ్యాత్మిక సాంఘిక జ్ఞానమునకు వారసులు కాలేకపోవుటయేకాక తమ దేశమునకును, జగత్తునకుఁగూడ నేవ చేయుటకు యిరుగు నర్హతను కోలు పోవుచున్నారనియు నాయభిప్రాయము. కావున ఎఱిఁగియెఱిఁగియే నేను నాకుమారులతో మాగుజరాతియే మాటలాడుచుంటిని. పోలాకు గారికిది యిష్టము కాదు. 'మీరు వారి భవిష్యమును పాడుచేయుచున్నారు. బాలురను పిన్ననాటనుండియు ఇంగ్లీ ఘువంటి వ్యాప్తి చెందినభాషలో తరిఫీదు చేసినచో ఇప్పటి జీవనసంఘర్షమునందు మిగిలినవాఁకంటె సగ్రేసకలు కాఁగలరు' అని పట్టుదలతోను, ప్రేమతోడను పోలాకుగారు వాదించిరి. నా కీ వాదము గొంతుక దిగలేదు. తుదకు, నావాదమే వారికి నచ్చినో, లేక నాబండపట్టును జూచి వారే వాదింప మానినో నా కిపుడు గుర్తుచాలదు. ఇది ౨౦ ఏండ్ల క్రింది ముచ్చట. అప్పటి నా యుద్దేశము లనుభవముతోపాటు వృద్ధి జెందెను. నాబాలుర కక్షురజ్ఞానము సంపూర్ణముగా లేకున్నను మాతృభాషలో సామాన్యజ్ఞానము సహజముగానే సంప్రాప్తమాయెను. దీనివలన వీరికిని లాభము కలిగెను, దేశమునకును గలిగెను. వారిపుడు పరదేశులవలె నుండరు. వారికి సహజముగా రెండు భాషలు వచ్చెను. ఎక్కువమంది ఇంగ్లీ ఘు మిత్రులతో సహవాసము ఉండుట చేతను, ఇంగ్లీ ఘు ప్రధానభాషగా నున్న దేశమున నుండుట చేతను వారు సులభముగా ఇంగ్లీ ఘు చదువను వ్రాయను నేర్చికొనిరి.

జులూ'తిరుగుబాటు'

ఇట్లు కట్టుకొనిన పిదపఁగూడ స్థిరముగా నొకచోటున నుండుఁగలుగుట నాయదృష్టములో వ్రాయఁబడియుండలేదు. జోహాన్సు బర్గులో మే మందఱు ప్రోగయి నివసించి మొదలిడితిమి. ఇంతలో తలవని తలంపుగా నొక ఘటన జరిగెను. నేటాలులో జులూలు తిరుగుబాటు చేసిన సమాచారము వచ్చెను. జులూలయెడల నాకు ద్వేషము లేదు. నా భారతీయునకేని అపకారము చేసియుండలేదు. తిరుగుబాటు నెడఁగూడ నాకు సందియమే. కాని ఆసమయమున ఇంగ్లీషుపరిపాలనము లోకకల్యాణమున కని నేను భావించుచుంటిని. నాకు దానియెడ దొడ్డభక్తి. దాని క్షయము నా కిష్టముకాదు. కావున బలమును ఉపయోగించుటలో నీతి యనియు, అనీతి యనియు విచారించుటలు నన్ను డగ్గింపలేదు. నేటాలుకు ఏదేని అపద వచ్చినచో తన్ను రక్షించుకొనుటకు స్వయంసేవకనేన కలదు. అపత్సమయములయందు ఇందు భారతీయులనుగూర్చి జేర్చికొందురు.

నాకు నేటాలుతో చాల సంబంధ ముండుటచే నేను నొక నేటాలువాని నని యనుకొనుచుంటిని. కావున 'అక్కఱ పట్టుచో గాయపడినవారికి పరిచర్య చేయుట కొక హిందూస్తానీ సేవకనేనను తీసికొనివచ్చుటకు తయారుగా నున్నా' నని గవర్నరుకు ఉత్తరము వ్రాసితిని. గవర్నరు వెంటనే యంగీకరించెను. ఇంత యనుకూలముగా, మరియు నింతవడిగా ఉత్తరము వచ్చునని నే ననుకొనలేదు. నే నతనికి ఉత్తరము వ్రాయకముందే నా పనిని నేను చేసికొనియే యుంటిని. గవర్నరు నా ప్రస్తావమును అంగీకరించినచో జోహాన్సు బర్గులోని సంసార మెత్తివేయఁ దలఁచితిని. పోలాకు గారు వేకే యొక చిన్న యింటిని మాటాడుకొని యుండుదురు. కస్తురబాయి

ఫినిక్సులో నుండును. కస్తురబాయియు నిందులకు సంపూర్ణముగా నంగీకరించెను. ఇట్టి పనులలో నామె నామాట కెన్నఁడు నెదురాడి యున్న గుర్తులేదు. గవర్నరుకడనుండి జాబు రాఁగనే ఇంటివాని కొకసెల నోటీ సిచ్చితిని. కొంతసామాను ఫినిక్సు వెళ్లెను; కొంత పోలాకు గారికడ నుండెను.

దర్బను వెళ్ళి నేను మనుష్యులను పోగుచేయ మొదలిడితిని. అందులకు పలువురతో పని లేదు. మే మిరువది నలుగురము తయారయితిమి. అందు నేను గాక నలుగురు ఘూర్జురలు. మిగిలినవారు గిరి మిట్-ముత్తులకు దాక్షిణాత్యులు. ఒకడు పతాను.

ఫీఫ్ మెడికల్ ఆఫీసరు నన్ను లెంపారరీ నార్జంటు షేజరును జేసెను. నాయిచ్చగించిన మఠి మువ్వరను నార్జంటులఁ జేసెను. మఠియొకనిని క్యాంపరల్ చేసెను. సరకారువారె మాకు చుస్తు లిచ్చిరి. పనిచేయువారి గౌరవము రక్షింపఁబడు టొకటి, పనులు కేలికగా జరుగుట యెండు, ఇట్టి పదవు లొసంగుట రివాజుగుట మాడు, దీనికి ప్రయోజనములు.

ఈ దశము ఆఱువారముల దాక సంతతము పనిచేసెను. 'తిరుగుబాటు' చేసిన తావున కే నరిగి చూచితిని. అచట తిరుగుబాటును మాటయే కానరాదు. ఎదురుగా వచ్చువాఁడే లేఁడు. దీనిని తిరుగుబాటునుటకుఁ గల కారణ మిది: క్రొత్తగా తమపై విధింపఁబడిన పన్ను ఈయవల దని ఒక జులూసరదారు జులూలకుఁ జెప్పెను. ఆ పన్ను వసూలుచేయుట కొక స్వాఙ్గం టచటికి వెళ్లెను. వానిని పట్టుకొని కొట్టిరి. ఇది జులూ తిరుగుబాటు. అయిన దాయెను; నా హృదయము జులూల దెస నుండెను. షేము ప్రధానకార్యాలయము కడ కరిగితిమి. జులూవారిని నేవింప మమ్ము నియమించిరి. దీన నాకు మఠికొంచె మానందము కలిగెను. 'గాయపడిన ఈ జులూలకు తెల్లవారు సేవచేయుట కిష్టపడుటలేదు. నే నేకాకి నేమి చేయఁగలను కి వీరి గాయములు క్రుశ్చివవి. మీరు వచ్చితిరి, మేలాయె. నిరసరాధు

౩ త్మ క థ

లగు వీరి యెడల నీశ్వరునకుఁ గృప గలిగెఁ గావలయు'నని వైద్యాధి
కారి మాకు స్వాగతి మొసఁగెను. ఇటుపై నతఁడు మాకు పట్టిలును,
పురుగులను జంపు నీరును ఇచ్చి గాయపడినవారికడకు మమ్ముఁ
గొంపోయెను. మమ్ముఁ జూడఁగనే వారికి ప్రాణములు లేచివచ్చెను.
తెల్ల సోల్జరులు వారికిని మాకును నడుమ నున్న కటకటాలనుండి
తొంగిచూచుచు, కట్టు కట్టవలదని మమ్ము నిషేధించుచు జులాలను
బూతులు తిట్టెడివారు. ఆ తిట్లకు మేము చెవులలో వేళ్లు దోపు
కొనెడివారము.

క్రమక్రమముగా నా కీ తెల్లసిపాయలుతో పరిచయమాయెను.
పిదప వారు మమ్ము నివారింప మానుకొనిరి. ఆ సేనలో ౧౮౯౬ సంవ
త్సరమున నాతో ఘోరముగా విరోధించిన కర్నల్ స్పూర్ కోల్ స్
అను వారును, కర్నల్ వాయలీగారును గలరు. నే నీ పనిలో నుండుటఁ
జూచి వారు చకితు లయిరి. వారు నన్ను ప్రత్యేకముగా పిలిచి
ధన్య వాదములు సలిపి జనరల్ మెకెంజీగారికడకుఁ గొంపోయి
వారితో నాకుఁ బరిచయము కలిగించిరి.

వీ రందఱును ఆసలు సైనికు లని పాఠకులు తలఁపకుండురు.
గాక! కర్నల్ వాయలీగారు స్త్రీడరు. కర్నల్ స్పూర్ కోల్ స్ గారు
ఒక కసాయిదుకొణమున కధిపతి. జనరల్ మెకెంజీ గారు
నేటాలునం దొక ప్రసిద్ధధూస్వామి, కర్న కుఁడును. వీ రెల్లరును
స్వయంసేవకులే. స్వయంసేవకు లగుటకుఁ గాను సైనికశిక్షను, అను
భవమును వీరు సంపాదించిరి.

మేముపచరించు రోగులు యుద్ధమున గాయపడినవారు కారు.
అనమానముచే వీరిలో నొక జట్టు చెఱిసాలలోఁ బెట్టబడెను. జన
రలుగారి యజ్ఞవలన వీరు కొరడాలచేఁ గొట్టబడిరి. ఆ దెబ్బలవలన
వీరికి గాయములాయెను. చూచువారు లేకపోవుటచే నవి కుళ్ళి వీరు
గాఱఁదొడఁగెను. ఇక రెండవ జట్టు. వీరు జులాలయినను తెల్ల
వారికి మిత్రులు. మిత్రులని తెలియుటకు వీరికి చిహ్నము లున్నవి.
ఉన్నను పొరపాటుచే తెల్ల సిపాయలు వీరిని కాల్చిరి.

ఇంతియ కాక తెల్లసిపాయలకు మంచు తెచ్చుటయు, ఇచ్చు
బయలు నాపని. డాక్టర్ బూత్ గారి చిన్న ఆసుపత్రిలో నొక
సంవత్సరము నేను పని చేసియుండుట పాఠకులకు గుర్తుండియుండును
కావున నా కీ పని తేలిక యయ్యెను. దీన నాకు పలువురు తెల్ల
వారితో పరిచయ మాయెను.

కాని యుద్ధస్థలమున కరిగిన నేన యొకచో నిలువడు. అక్కఱ
గల చోటుల కెల్ల నది పరుగిడుచుండును. వీరిలో పలువురు
ఆశ్రితులు.

మా పౌజుగూడ వారి వెనుక డోలీలతో బయలుదేరెను. ఒక
నాఁడు రెండు మూఁడు మాఱులు నలుబది మైళ్ళవఱకు పోవలసి
రచ్చెను. మే మెచటి కేఁగినను భగవత్కార్యము. జులూమిత్రులు
పొరపాటునఁ గాల్పించెడిరి. వారిని డోలీలలో నెక్కించుకొని
మోసికొని పోయి ఉపచారము చేయవలసియుండెను.

హృదయమథనము

బ్రులూ తిరుగుబాటువలన నాకుఁ జాల వనుభవములు కలిగెను. ఆలోచించుటకును జాల సామగ్రి దొరకెను. బోయర్ యుద్ధమును జూచినపుడును నా కింత చేటుభయ మనిపింపలేదు. ఇది యుద్ధము కాదు. మనుష్యుల వేటు. ఇది కేవలము నాయూహయే కాదు. పలువురు తెల్లవారల యూహయు నిదియే. ప్రొద్దుటినుండియు గుండ్రమ్రోత టపాకాయల మ్రోతవలె వివరించును. సైనికులు ఊళ్ళమీఁదికిఁ బోయి గుండ్రు విడుతురు. ఈ శబ్దములు వినుచు నచట నుండుట నాకుఁ జాలఁ గష్ట మనిపించెను. ఈశ్వరకృపచే మా కీ పని దొరకెను. విశేషించి జలూల పరిచర్య. కావున మే మీ విషము నెటులో వ్రుఁగితిమి. మే మీ పనికిఁ బూనుకొననిచో మఱియెవ్వరును నీ పని చేయ రని నాకు నమ్మకమే. కావున నాయంతరాత్మను శాంతపఱిచికొంటిని.

ఆ దేశమున ఆబాదు కడుఁ దక్కువ. కొండలందును, లోయలందును అచటనచట మంచువారును, అమాయకులును అగు అనార్యులని చెప్పఁబడు నీ జలూల గుడిసెలు తక్క నచట మఱి యేమియు లేవు. ఆది యంతయుఁ జూడ నింపయిన ప్రదేశము. ఇట్టి శూన్య ప్రదేశమున గాయపడినవారి నెక్కించుకొనిన డోలీతోఁ గాని, వట్టి డోలీతోఁ గాని పలుమైళ్ళు పయనించునపుడు నామనస్సు అనేకవిధములగు దీర్ఘాలోచనలలో మునిగిపోవుచుండెడిది.

అచట బ్రహ్మచర్యమును గుఱించిన నాయాలోచన పరిపక్వమాయెను. నాసహచరులతో దీనిగుఱించి చర్చించితిని. కాని యీశ్వర దర్శనమునకు బ్రహ్మచర్య మనివార్య మని నా కప్పటికి తోచినటులు

౨౫ హృదయమథనము

స్వప్నముగా గుఱుతు లేదు. లోకసేవ కిది యనివార్యమే యని యెఱిగికొనినటులు నాకు విస్వప్నముగా గుర్తే ఇట్టి సేవ దినదిన మును ఇతోఽధికముగాఁ జేయవలసివచ్చుననియు, నేను భోగవిలాసము లందు, విష్ణుల గనుటయందు, కన్నవారిని వెచుటయందు తగులు కొనియుండు నేని సంపూర్ణముగా సేవ చేయఁజాల ననియు నాకుఁ దెలియును. నేను రెండు గుర్రములమీఁద దొడు తీయలేను. ఈసమయ మన నాభార్య చూడఁగల యున్నయెడల నేను ఇంత నిశ్చింతమగు మనస్సుతో నీ సేవాకార్యములోని కుఱివొనడను. బ్రహ్మచర్యము లేక కుటుంబవృద్ధి కోరుచు సమాజసేవ చేయుటనునది పాపఁగని మాట; పెద్దిచేసికొనియు బ్రహ్మచర్య మవలంబించినచో కుటుంబ సేవకును, సమాజసేవకును విరోధముకాఁజాలదు. నే నీ విచారమున మునిగి లేలే కుదకు బ్రహ్మచర్యవ్రతముఁ బూనుటకు తొందరపడితిని. ఈ యాలోచనలచే నా కొకయానందము కలిగెను. ఉత్సాహమును అపితమాయెను. ఈసమయమునందు భావన సేవాక్షేత్రమును చాల వికాస మొనరించెను.

ఈ యాలోచన యింకను నామనస్సునందు కృద్ధి చెందు చుండెను. శరీరమునకు పనియు నుండెను. ఇంతలో 'తిరుగుబాటు అడఁగిపోయెను' అని వార్త వచ్చెను. ఇక మాకు నెలవు. ఆ మఱు నాఁడే 'మీ రిండ్లకు పోవచ్చు' నని హుకుము వచ్చెను. కొలఁది రోజులలోనే మే మందఱమును మామా యిండ్లకు అరిగితిమి. తరువాతఁ గొలఁది నాళ్ళలోనే మాసేవకు ధన్యవాదము లప్పించుచు గవర్నరుగా రొక యుత్తర మంపిరి.

ఫీనిక్సు వచ్చిన తరువాత బ్రహ్మచర్యమునుగూర్చిన నా యాలోచనమును చగనలాలు, మగనలాలు, నెట్టు మొదలగువారికిఁ జాల మత్సాహముతోఁ జెప్పితిని. అది యందఱకును నచ్చెను. అందఱకును

ఆత్మకథ

బ్రహ్మచర్యముయొక్క ఆవశ్యకత తెలిసెను. కాని దీని నుష్కించుట అందఱకును కష్టమని తోచెను. కొందఱు ప్రయత్నము చేసిన సామాన్యసింఛిరి. ఇందు కొందఱు సఫలతఁ జెంది రనికూడ నే నెఱుఁగును.

ఆ సమయమున జీవనపర్వంతమును బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింతు నని నేనును శపథముచేసితిని. క్షత్రివ్రతమహత్త్వమును, దీనికాతిస్యమును ఆనాఁడు నాకు చక్కగా గోచరింపలేదు. దాని కాతిస్యమును నేను నేటికిని అనుభవించుచున్న యుంటిని. దాని తోపాటు దానిమహత్త్వమును ప్రతిదినమును ఒకనాఁటికంటె నొకనాఁ డెక్కువగా గోచరించుచునే యుండెను. బ్రహ్మచర్యము లేని జీవనము కుష్కము, మఱి పశుజీవనము. పశువు సహజముగా నిరంకుశము. తన యిచ్చచే తనమీఁద నంకుశ ముంచుకొనుటయందే మనుష్యుని మనుష్యత్వమున్నది. ధర్మగ్రంథములలో బ్రహ్మచర్యస్తుతిని జూచినే నత్యుక్తి యనుకొంటిని. కాని అది యుచితమనియు, సాధ్యమనియు నేఁడు ప్రతిదినమును స్పష్టముగా తెలియవచ్చుచున్నది.

ఇంత మహాఫలము గల బ్రహ్మచర్యము సులభసాధ్యము గాఁగ; కేవలము శారీరకమును గాదు. శారీరకనిగ్రహముతోడనే బ్రహ్మచర్య మారంభ మగుచున్నది. శుద్ధబ్రహ్మచర్యమునందు తలఁపుగూడ తప్పు. పూర్ణబ్రహ్మచారి కలలో నేని తలఁపఁడు. ఎంతవఱకు కలలు వచ్చుచుండునో, కలలయందును వికారము ప్రబలుచుండునో అంత వఱకును బ్రహ్మచర్యము కొఱఁతదో యని తెలియవలయును.

బ్రాహ్మ్యంధ్రియ నిగ్రహముగూడ చాల గష్టమే యని నాయభిప్రాయము. బ్రహ్మచర్యవిషయమున నిర్భయంఁడ నని నేఁడు నేను చెప్పకొనవచ్చును. కాని తలఁపునెడ నింకను చాల జయము కలుగవలసి యున్నది. నా ప్రయత్నములలో లోపము లేదు. కాని

యెచటికినీ యూరుచుండునో నాయెఱుక లేకడే ఆ తలఁపులు నా మీఁద సవారు చేయుచుండును. తలఁపులనుగూడ మూసివైచు తాళపుఁడెని మరుజునికడ నున్నదని నే నెఱుఁగుదును. కాని ఆ తాళపుఁడెనివి ఎవరికి వారే నెఱుఁగుకొనవలయును, తమ యనుభవములను తమ నెనుకవారి కిచ్చిపోయిన మహాపురుషులు మనకు మార్గదర్శకులు. వారు పరివ్రాణ్ణులు కారు. పరివ్రాణ్ణత పరమేశ్వరునిది. కావున భక్తులు తమ తపశ్చర్యచే పవిత్ర మొనరించి రామనామాది మంత్రములను మన కెచ్చిపోయిరి. మనము మనలను సంపూర్ణముగా క్షుశ్వరున కప్పించుకొననిచో ఎన్నఁటికిని తలఁపుల దాఁటఁ జాలమని నాకు నమ్మకము సమస్తవర్మగ్రంథములంగును నే నిట్టి వచనములను చదివి యు టిని. బ్రహ్మచర్యమును మిగుల బాగ్రత్తతో కాపాడుకొను సందర్శములందు దీని సత్యమును చవి చూచితిని.

రాఁబోవు ప్రకరణములలో బ్రహ్మచర్యమునకు నా పక్షపాట్లు కొన్ని తెలివెదను. కావున ఈ ప్రకరణాంతమున 'ఆ మొదటి బులుపాటములో ఈ వ్రతపాలనము సులభము గాఁ గానిపించె' నని యింతమాత్రమే తెలుపుదును. వ్రతము తీసికొనఁగనే భార్యతో ఏకశయ్యయు, ఏకాంతసేవయు వదలిపెట్టితిరి. ఇదియే నాచేసిన మార్పు. ఈవిధముగా ౧౯౦౦ సంవత్సరమునుండియు ఇచ్చతోడను, అనిచ్చతోడను నడచుచుండిన ఈ బ్రహ్మచర్యము ౧౯౦౬ సంవత్సరము మగ్యమున వ్రత మాయెను.

సత్యాగ్రహోత్పత్తి

ఈనా యాత్మశుద్ధి సత్యాగ్రహమునకు నిమిత్త మగునటులు కొన్ని కొన్ని విషయములు జోహాన్సుబ్బగనందు సంభవించుచుండెను. నేను బ్రహ్మచర్యవ్రతమును గైకొనువఱకు నాజీవితము నందలి ముఖ్యఘటన లన్నియు మెల్లమెల్లగా సత్యాగ్రహమునే సృజించినటులు నే నిపుడు గ్రహింపఁ గలుగుచున్నాను. సత్యాగ్రహమును శబ్దము పుట్టుటకు ముందు సత్యాగ్రహమును పదమున కర్థమగు వస్తువు పుట్టియుండెను. అది పుట్టినపుడు 'ఈ వస్తు విట్టిది' అని నేను నెఱుఁగను. దీనిని జెప్పవలసినపుడు గుజరాతీలో 'షేసివ్ రిజిష్ట్రకొస్' అను ఇంగ్లీషుపదమునే వాడుచుంటిమి. ఒక తెల్లవారి సభలో ఈ 'షేసివ్ రిజిష్ట్రకొస్' అనునది సంకుచితార్థబోధకముగా వాడఁబడుచున్న దనియు, ఈ వస్తువు బలము లేనివారి కేడుగడయనియు, ఇందు ద్వేషమునకుఁగూడ తా వున్నటులు కానిపించుననియు, తుదకిది హింసలో పరిణమించు ననియు తెలిసికొని ఈ శబ్దము భారతీయుల సంగ్రామముయొక్క సత్యరూపమును గోచరింపఁ జేయ లేదని చెప్పవలసివచ్చెను. కావున నొక క్రొత్తశబ్దమును కూర్చవలసివచ్చెను.

నా కొక స్వతంత్రశబ్దము తట్టలేదు. ఈ యర్థమును దెఱపు శబ్దమును వ్రాసఁగలవారికి బహుమతి యియ్యబడు నని ఇండియన్ ఒపినియనులో ప్రకటించితిని. మగ్గలాల్ గాంధీ* సత్ + అగ్రహా అను నీ రెండు పదములను మేళవించి 'సత్యాగ్రహము' అను నీ సమస్త

* సత్ = సత్యమునందు, అగ్రహము = వట్టదల.

పదమును బనాయించి బహుమతి పొందెను. తరువాత ఈ సదాగ్రహ శబ్దమును మిగుల స్పష్టము చేయనెంచి 'య' అను నక్షరమును జోడించి నేను దీనిని 'సత్యాగ్రహము' అని మార్చితిని. నాటి నుండియు గుజరాతుభాషలో నీపదము నేటిపోరాటమందు రూఢ మాయెను.

ఈ పోరాటముయొక్క ఇతిహాసమే దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నా జీవితముయొక్కయు, విశేషించి సత్యశోధనము యొక్కయు ఇతిహాసము. ఈ యితిహాసములో చాలభాగము యేరవడ చెబయిండు వ్రాసి తిని. మిగిలినది విముక్తుడ నయినపిదప వ్రాసితిని. అదియంతయు నవజీవన పత్రికయందు క్రమక్రమముగా ప్రకటింపఁబడి తుదకు దక్షిణ-ఆఫ్రికా సత్యాగ్రహితిహాస మను పేరున పుస్తకముగా ప్రకటింపఁబడెను. దీనిని కరంట్ థాట్ పత్రికకు శ్రీ వాలజీ గోవిందజీ దేసాఈ గారు ఇంగ్లీషులో తర్జిమా చేయుచున్నారు. ఇదిగూడఁ గొన్నాళ్లలో పుస్తకముగా ప్రకటింప నేర్పాటు జరిగెడిని. * దానిఁ జదివినచో దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోని నా సత్యశోధనలు తెలియును. అచటి నా సత్యాగ్రహ మెఱుఁగని ఘూర్జరు లా గ్రంథమును తిలకింతురు గాక ! దాన వ్రాయఁబడిన యంశములను వదలి దానజేరని కొన్ని క్రొత్త సంగతులను మందరి ప్రకరణములలో పూర్తిచేసి పిదప భారత దేశమునందలి నాశోధనలను పాఠకులకు పరిచయము గావింప నిచ్చు గించుచున్నాను.

ఈ పరిశోధనల వరుస తెగకుండఁ జదువఁ దలఁచుకొనువారు దక్షిణ-ఆఫ్రికా-ఇతిహాసమునుగూడ తమ ముందు ఉంచుకొందురు గాక !

* దీని అంగ్లానువాదము యన్. గజేశకంపెనీవారిచే (బ్రిస్టికేణ. మదరాసు) పుస్తకముగా ప్రకటింపఁబడెను.

ఆహార చకిళ్ళో భనములు

మనోవాక్కాయములచే బ్రహ్మచర్యపాలనమును గురించిన యాలోచనయు, ఆత్మసద్ధిచే సత్యాగ్రహసమరమునకు ఎక్కువ కాలమును వినియోగించుటను గుఱించిన గూలోచనయు, ఈ రెండే నాపనులు. ఈ రెండాలోచనలును నాభోజనమున మిగుల సంయమమును, మిగుల మార్పును ప్రేరించెను. వెనుకటి మార్పు ఆరోగ్యమునకు, ఇప్పటి మార్పు భర్తమునకు.

ఇంకొ ఉపవాసమును, అల్పాహారమును ఎక్కువ తావు నాక్రమించెను. అపల విషయనాసన లున్నవారికి జిహ్వోచాపల్యమెక్కుదు. నాకును జిహ్వోచాపల్యము కలదు. జనసేంద్రియమును, స్వాసేంద్రియమును నిగ్రహించుటకుఁ జాలఁ బ్రయాసపడితిని గాని వానిని పరిపూర్ణముగా నిగ్రహింపఁగలిగితి నని నేఁటికిని చెప్పకొనఁజాలను. నేను తిండిపోత ననియే తలఁతును. నామిత్రులు నాతిండిని జూచి సంయత మనుకొనెడివారు గాని అది యటులు కాదు. నేను చేయఁగలిగినంత నిగ్రహమును చేయకున్నచో నేను పశువుకన్న పొడై యీవఱకే నాశము నొందియుండును. నాలోపములు నాకుఁ జక్కగాఁ దెలియును. వానిని పోఁగొట్టుకొనుటకు మిగులఁ బ్రయత్నించుతి ననియుఁ జెప్పఁగలను. ఈ కారణముననే నేను నేఁటిదాఁక ఈశరీరము నేద్యుకొనివచ్చుచు నాచేతనయిన పనిని చేయఁగలుగుచున్నాను.

నాలోపములు నాకుఁ దెలియుటవలనను, అనాయాసముగా అనుకూలముగు సాంగత్యము దొరకుటవలనను ఏకాదశిని ఉపవాసము

గాని, ఫలాహారమును గాని చేయమొదలిడితిని. జన్మాష్టమి మొదలగు నితరతిథులందును వీనిని జేయఁబూనితిని. సంయమగృహ్యస్థిలో ఫలాహారము కును, అన్నాహారమునకును ఉత్తే భేదము లేదు. ధాన్యము లను పేరఁ బరఁగు ద్రవ్యము లన్నిటియం దే రుచికలనో ఫలాహారమునందును ఆరుచి కలదు. అలవాటు పడినతరువాత ధాన్యముల రుచికన్న పండ్ల రుచియే యొక్కఁ దనిపించును. కావున పర్వములందు ఉపవాసముగాని, ఏకభోజనము గాని మంచి దనుకొంటిని. మరియు ప్రాయశ్చిత్తాదుల కే జీని నిమిత్తములు సంఘటించుచో ఆనాఁ డేకభోజనము పెట్టుకొంటిని. దీని శరీరము చ్యుష్ణమునగుచే రసజ్ఞానమును అధికమాయెను. అఁకలి యుఁ బెరిఁగెను. ఇది నా కనుభూత మాయెను. ఇయి లపవాసాదు లొకవంక సంయమమునకును, ఇంకొకవంక భోగమునకును సాధనము లని కనుఁగొంటిని. ఇట్టివలె నా యనుభవములు కొన్నియు, ఇతరుల యనుభవములు కొన్నియు పైవిషయమును సమర్థింపను. నాశరీరము పెరిఁగి బలీష్ఠముగా నుండవలయు నని నాకు కోరిక గలదుకాని నా ముఖ్యోద్దేశము సంయమము—నాలుకను కట్టి వేయుట. కావున భోజ్యవస్తువుల మార్పఁగఁడఁగితిని. ముద్ద తగ్గింపఁ దొడఁగితిని. కాని రుచి—చాపల్యము—నాతోఁక పట్టకొనియే వచ్చుచుండెను. ఒకవస్తువును విడిచి మఱియొక వస్తువును తినుచుంటిని. ఆశ్రోతవస్తువుగూడ ప్రాఁతవస్తువుకంటె రుచిగా నున్నట్లు కనఁబడఁ దొడఁగెను.

ఈ పరిశోధనలలో నాకుఁ గొందఱు బాసట గలరు. వీరిలో హరమాణ్ కేలె బేక్ గారు ముఖ్యులు. వీరినిగూర్చి దక్షిణ-ఆఫ్రికా-సత్యాగ్రహ చరిత్రమున సంపూర్ణముగా వ్రాసియుంటిని గాన మరల నిచట వ్రాయ దొరఁకొనను. ఉపవాసములందును, ఏకాహారములందును పెరమాణువులందును వీరు నాకు సబ్రహ్మచారులు.

క త్మ క థ

సత్యాగ్రహసమరము ముక్కుపట్టులో నున్నపుడు నేను వీరియింట నుంటిని. మే మిగువురమును మార్పులకు చర్చించుచు క్రొత్త మార్పులలో నెక్కువ చవి ననుభవించుచుంటిమి. నాఁడు వానిని గూర్చిన మామాటలుగూడ చవిగా నుండెడివి. వానిలో ఏమాటయుఁ జేరదని పించెడిది కాదు. కాని రుచులలోఁ బడి యిటులుమునిఁగిపోవుట తగని పనియని యిటీవల ననుభవమునకు వచ్చెను. ఏలన మనుజుఁడు తినుట రుచికొఱకుఁ గాదు, శరీరమును నిలుపుకొనుటకొఱకు. అన్ని యింద్రియములును శరీరమును, శరీరద్వారమున ఆత్మను సేవింపఁ దలఁచి పనిపాటలు చేయుచో ఆపుడు వానివానిపయి చవులు చప్పఁ బడును. అప్పటినుండియు అవి తమ స్వాభావికముగు రూపమును బొంది తమ తమ పనులను నిర్వహించు నని వాక్రవ్య నగున.

ఇట్టి స్వాభావికతను మేళవించుట కన్ని లక్షల పరిశోధనలను చేసినను ఎక్కువ అనిపించుకొనవు. మరియు నిందులకు పెక్కు శరీరము లాహుతి యొనర్పవలసియున్నను అందులకు లెక్కచేయరాదు. కాని దీనికి ప్రవాహ మెరుగునడచుచున్నది. నశ్వరముగు నీ శరీరమును సుశోభిత మొనరింపను, ఆయువును వృద్ధిఁబొందింపను మన మనేక ప్రాణులను బలిగొరుచున్నాము. కాని మన మిటు లొనరించి శరీరాశ్మిలను రెంటిని చంపుకొనుచున్నాము. మన మొక రోగము నిమ్మళింపఁజేసికొనఁబోవుచు క్రొత్తక్రొత్త రోగములఁ దెచ్చుకొనుచున్నాము. ఇంద్రియభోగముల భుజించుట కుద్యమించుచు భుజించు శక్తినే కోలుపోవుచున్నాము. ఇది యంతయు మన కనులయెదుటనే జూగుచున్నను మనము దానిని చూచుట లేదు. దీనికన్న నాశ్చర్య మేమున్నది?

ఈ భోజనపరిశోధనలను గుఱించి యింకను వ్రాయఁ దలఁతును. కావున వాని యుద్దేశమును, వాని గుఱించి నా విచారసరణిని పాఠకుల యెదుటికిఁ దెచ్చు టావశ్యక మాయెను.

కస్తురబాయి ధైర్యము

కస్తురబాయికి ముమ్మాలులు ప్రాణముమీఁదికి వచ్చెను. ముమ్మాలులును గృహనైర్యముచేతనే బ్రతికి బయటఁబడెను. మొదటి మాటు ప్రాణముమీఁదికి వచ్చినపుడు సత్యాగ్రహము జరుగుచుండెను. ఆమెకు మాటిమాటికి రక్తస్రావము కలుగుచుండెను. డాక్టరు మిత్రుఁడొకఁ డాపరేషను చేయించుమని సలహా యిచ్చెను. కొంత గ్రంథము జరిగిన పిదప ఆమె ఆపరేషనుకు సమ్మతించెను. ఆమెశరీరము మిగుల ఊణించి యుండెను. కావున డాక్టరు మస్తుమం దీయక యాపరేషను గావించెను. దాని నామె కపుడు కడుబాధ కలిగెను గాని యామె పలుధైర్యముతో నోర్చుకొనెను. ఆ యోరిమి చూడఁగా నాకాశ్చర్యము కలిగెను. ఆపరేషను నిర్విఘ్నముగా నెఱవేఱెను. డాక్టరును, వారి ధర్మపత్నియు కస్తురబాయికి మిగుల నుపచారము చేసిరి.

ఇది డరబనులో. రెండు మూఁడు దినములు గడచిన పిదప డాక్టరు 'ఇక భయము లేదు, మీరు జొహాన్నుబర్గు వెళ్లవచ్చును' అని మాకు నెలవొసఁగెను. మేము వెళ్లితిమి. కాని కొలఁదినాళ్లకే 'కస్తురబాయి యారోగ్యము సరిగా లేదు, మంచముమీఁదనుండి లేవలేదు, ఒకతూరి సోఁతుగూడ లేదు' అని వార్త వచ్చెను. నాయనజ్ఞ లేక ఆమెకు సారా గాని, మాంసము గాని మందులొఁ గాని, ఆహారములొఁ గాని కలిపి యీయఁగూడ దని డాక్టరుఁడగు. అతఁడు నా కిటులు తెలిఫో నిచ్చెను—'తమభార్యకు మాంసరసము గాని, మద్యముగాని యిచ్చితీరవలయును. నా కనజ్ఞ యీవలయును.' నే న్నిటులు సమాధాన మిచ్చితిని—'నే ననుజ్ఞ యీఁజాలను. కస్తురబాయి

ఆత్మకథ

స్వతంత్ర. ఆమె యిప్పుడడుగడగిన స్థితిలో నున్నచో నడిగి ఆమె తీసికొనగోరుచో ఇచ్చునది.'

'గోగుల నే నిట్టిమాట లడుగను. మీరు స్వయముగా రండు! నా చెప్పిన వస్తువుల నామె కిచ్చుటకు మీ రంగీకరింపనియెడల మీ భార్యప్రాణములకు నేను పూచీపడను' అని మరల డాక్టరు తెలిపెను.

ఇది విని నేను వెంటనే దరబను చేరితిని. డాక్టరును కలిసి కొనగా నతఁ డిటు లనెను—'నేను మాంసరస మిచ్చియే మీకు తెలిఫోను చేసితిని.'

'అయ్యా! మీరు దగాకొరలు!' అని నే నంటిని.

'చైద్యమునందు దగాలు గిగాలు లేవు. ఇట్టి సమయములలో గోగులను, వారి బంధుగులనుగూడ దగాచేయుట పుణ్య మని మే మను కొందుము. ఎటులయినను గోగుల బ్రతికించుటయే మా ధర్మము.' అని డాక్టరు దిట్టముగా బదులాడెను.

దీనఁ గడు వగచితిని. కాని శాంతుఁడ నయియే యుంటిని. డాక్టరు నాకు నెచ్చెలి, నజ్జుఁడు. ఇతఁడును, ఇతని భార్యయు మాకుఁ గడు నుపకరించిరి. ఇతని వర్తన సైరింప నేంచనయితిని.

'అయ్యా! ఇక దాఁచవలదు. ఇప్పు డేమి చేయవలయును? ఆమెయిచ్చ లేక ఆమెకు మాంస మీయ నొల్లను. మాంసము గొన కున్నఁ జచ్చిపోయినను మా కిష్టమే.'

'మీ వేదాంతము మాయింట సాగగు. మీభార్య మాయింట నున్నంతవట్టు మాంసముగాని, మఱి యేదిగాని యివలసియున్న యెడల తప్పక యిత్తును. ఇటులు మీ కిష్టము గానిచో మీభార్యను

౨౮ కస్తురబాయి ధైర్యము

మీరు తీసికొని పోవచ్చును. నాయింట నామె యారీతిగా చచ్చుచుండగా నేఁ జూడఁజాలను.'

'నాభార్య నిపుడు తీసికొనిపోవలయు నని యామీ యాజ్ఞ కి?'

'తీసికొని లేచిపొం డని నే నెన్నఁటికి ననఁజాలను. నాకు పరతొకటి అడ్డము కెట్టకుండు ! మా దంపతుల మిరువురము మా శక్తి కొలఁది పరిచర్య చేయుదుము. మీరు వెనుక చింత యేమియు లేక వెళ్లవచ్చును. ఈ చిన్న విషయమే మీ మతి కెక్కనిచో మీరు మీభాగ్యను మాయింటినుండి తీసికొని వెళ్లుఁడని చెప్పక తప్పని సరి యగుచున్నది.'

అపుడు నాకుమారుఁడుగూడ నున్నాఁ డనుకొందును. ఆతఁ డును ఇందులకు సమ్మతించలేదు.

పిదప నేను కస్తురబాయికడ కరిగితిని. ఆమె కపు డించుకయు శక్తి లేదు. అపు డామె నేవిషయమునకుఁ గాని కదలించుటయు దుఃఖదాయకమే. అయినను ఆ విషయము చెప్పట ధర్మమని తలఁచి చెప్పితిని. ఆమె దిట్టతనముతో నిటు లనెను—'నేను మాంసరసము పుచ్చికొనను. మానవజన్మము దుర్లభము. మీ చేతులలో ప్రాణములు విడుతునేని పరవా లేదు; కాని ఈ శరీరమును అపవిత్రము చేసికొనను.'

నేను బోధింపవలసిన దంతయు బోధించితిని. మరియు, 'కీపు నా మతము ననుసరించి యుండవలసిన అక్కఱ లేదు. మన మెఱిఁగి యున్న పలువురు హిందువులు మద్యమాంసములు మందుగాఁ గైకొందురు.' అని చెప్పితిని. కాని ఆమె నామాటలకు లోఁగక—'నన్ను చటికిఁ గొనిపొండు' అని పలికెను.

నేను వల్లె యంటిని. తీసికొని వెళ్లుట యనఁగానే మనస్సు కలఁక్కు మనెను. అయినను పోవుటకే నిశ్చయించుకొంటిని. డాక్టరు గారికిని, వారి భార్యకును తీసికొని వెళ్లుదు నని చెప్పివయిచితిని.

ఆత్మకథ

డాక్టరు అగ్గిరాముడై ఇటు లనెను :

‘ఎంత ఘాతకుఁడవయ్యా? ఇట్టి దుస్థితిలో విషయము నెఱుఁగని యామెతో ఇట్టి మాటలు చెప్పటకు నీకు స్థితి వేయలేదటయ్యా? నీ భార్య యిప్పుడు తీసికొనిపోవఁ దగిన స్థితిలో లేదు. ఆమెశరీర మేమాత్ర మొత్తికిని సైరింపలేదు. రస్తాలో ఆమెప్రాణములు పోయినను పోవచ్చును; అదియు వింతకాదు. మొండిపట్టవలన నామాట విననిచో మీకే తెలిసినచ్చును. మధ్యమీయ నొల్లనిచో ఒక రాత్రి యేని మాయింట నుంచుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు.’

చిటపట చిటపట నాన పడుచుండెను. స్త్రీకను దవ్వు. డరబనునుండి ఫినిక్సురఱకు రైలురస్తా. పిమ్మట ౨౫ మైళ్లు కాలి నడక. వెళ్ళఁగల మని ధైర్యము కావలసినంత యుండెను. ఈశ్వరుఁ డన్ని విధముల కాపాడు నని నేను తలఁచితిని. ముందొకనిని ఫినిక్సు పంపితిని. ఫినిక్సులో నా కొక హేమక్ కలను. హేమక్ అనఁగా గట్టిదారములతోఁ జేసిన డోలీ. దీనిని వెదురువాసములకుఁ గట్టి కోసుల నందు కూరుచుండఁబెట్టి సుఖముగా మోసికొని పోవచ్చును. ఇట్టి హేమక్ ఒకటి, వేఁడిపాలసీసా ఒకటి, వేఁడినీళ్ళ సీసా యొకటి, మనుష్యు లాఱుగురు.—వీరిని దీసికొని ఫినిక్సుస్త్రీమనుకు రమ్మని వెస్తుగారికి కబు రంపితిని.

రైలు వేళ యాయెను. రిక్షాను మాటాడితిని. అట్టి భయంకర స్థితిలో నం దామె నెక్కొంచి బతులుదేఱఁదీసితిని.

నా కామెకు ధైర్యము కలిగింపఁ బని లేకపోఁగా ఆమెయే నాకు ధైర్యము కలిగించి, ‘నా కేమియు భయము లేదు. మీ రూరక తొందరపడకుఁ’ డనెను.

ఎముకలు, చర్మము తక్కు మఱియేమియు లేదు. ఒక మెతు కేని లోపలికి పోదు. స్త్రీమను-ప్లాటుఫారము కడు పొడవు. బండి

యొక్కటకు కడు ద వ్యరుగవలయు. రిక్తా అంతవట్టు పోవడు. నేను బండినుక చెతులపై మోసికొనిపోతిని. ఫీనిక్సున్నేమనుకు ఆడోలీ వచ్చెను. దానిలో ఆమెను సుఖముగా ఇంటివఱకు గొంపోయితిమి. అచట కేవలము జలచికిత్సచే నీమెకు మెల్లమెల్లగా జీవకలగ నారంభించెను.

ఫీనిక్సు వెళ్ళిన రెండుయూడు దినముల తరువాత ఒక స్వాముల వారు విజయంచేరి. నాబండపట్టు విని నాపయి దయ పుట్టి మాకుఁ గొంచెము బోధచేయవచ్చిరి. అపుడు మణిలాలకు, రామదాసును ఉన్నయటులు గుఱుతు. స్వాములవారు మాంసాహారము నిగోషముని బోధింపఁగడఁగిరి. మనుస్మృతిలోని శ్లోకములఁ జదివిరి. నాభార్య యెదుట ఈసంవాదము నచచుట నా కిష్టము లేదు. కాని వినయ బలమునఁ జెప్పనిచ్చితిని. మాంసాహారము చేయవచ్చునని చెప్పటకు నాకు మనుస్మృతితో ఆవశ్యకత లేదు. నాకును ఆ శ్లోకములు తెలియును. అవి ప్రక్షీప్తము లనెడు పక్షముగూడ కల దని నే నెఱుఁగుదును. అవి ప్రక్షీప్తములు కాకున్నను ఆహారమునకు సంబంధించిన నామతము స్వతంత్రము. కస్తురబాయి విశ్వాసముచలము. ఆయనూయిగ రాశీ శాస్త్రప్రమాణము లేమెఱుఁగును? ఆమెకు తండ్రితాతలకడ నుండి వచ్చు నాచారమే ధర్మము. ఇక కుర్రలకు తమతండ్రి విశ్వాసమే ధర్మము. కావున వా రా స్వాములవారితో వినోదించుచుఁ గూరుచుండిరి. తుదకు కస్తురబాయి యీ మాటలు పలికి యీ సంవాద మును ముగింపఁజేసెను:

‘స్వామీ! మీరు వేయి చెప్పఁడు, నేను మద్యహంసములతో ఆరోగ్యవతిని కానొల్లను. ఇక నాకు తలనొప్పి వచ్చునటు లొనరింపకుఁడు. ఇంకేమేని కొఱత యున్నచో తమ రీ బిడ్డను, తండ్రిని వెంట పేసికొని వెళ్ళి వాదింపుఁడు! నేను నా నిశ్చయ మును మీ కెఱిఁగించియే యుంటినిగదా!’

ఇంటిలో నత్యాగ్రహము

మొదటి డైలు-అనుభవము నాకు ౧౯౦౮ లో. అచట డైలులు పాటింపవలసిన నియమములు చూచితిని. అవి సంయమముకలవాఁడు, లేక బ్రహ్మచారి స్వేచ్ఛాల్పార్యకముగా పాలింపవలసిన నియమములవంటి వని తెలిసికొంటిని. నూర్పుఁ డస్తమింపక ముందు అయిదుగంటలు కొట్టుసరికి డైలులు భుజింపవలయును. డైలులో—భారతీయులకుఁ గాని, సీగ్రోలకుఁ గాని—కాఫీ తేనీరు లాఁగఁబడవు. కూరలు మొదలగువానిలో ఉప్పు కలిపి వండరు. వలయుచో విడిగా నిత్తురు. రుచి గల వస్తువు నీయరు. ‘డైలులో కూరలలో వేసికొను సంభారు కార మిప్పింపుఁ’ డనియు, ‘వండుచుండఁగనే ఉప్పు వేయింపుఁ’ డనియు నేను డైలువై ద్యుని వేఁడుకొనఁగా నతఁడు ‘ఇష్టము వచ్చిన పవార్థముల నారగించుటకు. మీ రిచటికి దయచేయలేదు. కూరలో సంభారు కారము లేనిచో ఆరోగ్యము నెడిదు. మరియు ఉప్పు వంటక మగుచుండఁగా వేసినను, వంటక మయినపిదప కలుపుకొనినను, ఆరోగ్యమున తేడా లేదు’ అని సమాధానము చెప్పెను.

తుద కెంతో కొట్టుకొనిన పిదప భోజనమున కొంత మార్పు చేయించుకొనఁ గలిగితిమి. కేవలము సంయమదృష్టితోఁ జూచునెడల నీ నిషేధములు రెండును మంచివి. ఒకరియాజ్ఞ చే నియమమును పాలింపవలసి వచ్చునేని దాన ఫలము కలుగదు. కాని స్వేచ్ఛచే నియమమును పాలించుచో దానఁ జాల మేలు కలుగును. కావుననే నేను డైలునుండి రాఁగానే ఈ రెండు నియమములను పెట్టుకొంటిని. చాల

వట్టు తేనీరు ద్రావ మానితిని. ప్రాద్దు గ్రుంకకముందే భుజింప మొదలైతిని. ఈ రెండును నేడు స్వాభావికము లయిపోయెను.

ఉప్పును గూడ పరిత్యజింపవలసిన ప్రసక్తి యొకటి సంభవించెను. ఈ నియమ మించుమించు పదియేండ్ల సాటుండెను. 'మనుజునకు లవణ మావశ్యకము కాదు. మరియు ఆరోగ్యమును గుఱించియు ఉప్పు తినకుండుట మేలు' అని నేను కొన్ని ఆహార గ్రంథములలోఁ జదివి యుంటిని. దీనివలన బ్రహ్మచారికిఁ గూడ మేలు కలుగు నని నా కల్పన పరుగులెత్తెను. బలము లేనివాఁడు పప్పు తినరా వని చదివితిని. అనుభవమువలనఁ జెలిసికొంటిని. కాని అప్పుడు ఈ రెంటిని విడువలేక పోయితిని. ఏం యందురా, ఆ రెండును నా కిష్ట దేవతలు.

ఆపరేషను జరిగిన పిదప కస్తురబాయికి రక్తస్రావము కొంచె నూఁగినను, కొన్నాళ్లకు మరల క్షాంతి పొందెను. ఏమి చేసినను ఆఁగలేదు. జలచికిత్స వ్యర్థ మాయెను. నా యీ వైద్యమునం దామెకు సమ్మిక లేదు గాని దానితోపాటు తిరస్కారము మాత్రము లేదు. పోసి, ఇంకొక మంగు పుచ్చుకొమ్మందునా, మందు పుచ్చుకొనవలయు నను పట్టుదల లేదు. నా చేయఁగల వైద్యములవలన ప్రయోజనము కలుగని పిదప ఉప్పుఁబప్పుల మానివేయు మని చెప్పితిని. నే నెంత చెప్పినను, ఎన్ని ప్రమాణములు చూపినను ఆమె యియ్యకొనలేదు. తుద కొకనాఁడు 'ఉప్పుఁ బప్పుల మాను మని మీ కెవరేని చెప్పినో మీరును మానలేరు' అని యామె నాతో పంతమాడెను. ఈ పలుకువలన కష్టము కలిగెను గాని వెంటనే హర్షమును గలిగెను. హర్ష మేల యందురా? నా ప్రేమ నామెకుఁ జూపించుట కది పట్టు. ఈ హర్షముతో నే నామె కిటు లంటి— 'నీ వోడెదవు! నాకు జబ్బు వచ్చి, వైద్యుఁడు ఉప్పుఁబప్పుల మాను

ఆత్మకథ

మని చెప్పనేని వెంటనే మానఁగలను. కాని నైద్యుఁడు చెప్పనేలకీ నీ మాట చొప్పున ఉప్పుబప్పుల నేటినుండి ఒకయేఁడాది దనుక విడిచి వయిచితిని. నీవు విడువుము! లేక విడువకుము! నే నితే విడిచి వయిచితిని.'

ఆమెకు పశ్చాత్తాపము కలిగెను. ఆమె యిటులు గోల పెట్టెను—'నన్ను తమింపుఁడు! మీస్వభావము నెఱిఁగియుండియు మాట నాటితిని. నే నిక నుప్పుబప్పుల మానేదను. మీయొట్టు తీర్చి పుచ్చి కొనుఁడు! నాపై నింత కష్టము వలదు.'

నే నిటు లంటి—'నీ పీ యుప్పుబప్పుల మానితివేని చాల మేలు కలుగుటకు సందియము లేదు. నే నొకతూరి ఒట్టు పెట్టు కొంటినామఱి మానుట లేదుకదా! నాకును దీన మే లొదవఁగలదు. మనజుఁ డేకారణముననేని సంయమ మొనరించినచో దాన మేలేకలు గును. కావున నామాట కిఁక పట్టు పట్టుకుము. ఏలన నాకెది పరీక్ష గ నుండును. నీనిశ్చయమునకును తోడుగ నుండును.' నే నింత చెప్పిన యంత నన్నిఁక మాటాడించు నంత పని లేకపోయెను. 'మీరు పెం కెలలో పెంకెలు, ఒకరి మాట వినుట మీచదువులో లేదు' అని అంగలార్చి యూరకుండెను.

ఈ విషయమును నేను సత్యాగ్రహమున నొక యంశముగా పరి గణింతును. మరియు నాజీవితమున జరిగిన చక్కని ఘటనలలో నిదియు నొకటిగా దీనిని గుఱుతు దెచ్చి కొందును.

పిదప కస్తురబాయికి ఆరోగ్యము కలుగఁ యొడఁగెను. ఉప్పుఁ బప్పుల మానుటవలననో, దీన భోజనములోఁ గలిగిన కొలఁది గొప్ప మార్పులవలననో, ఇతరనియమములఁ బరిపాలింపఁజేయుటకు నా తీసి

౨౯ ఇంటిలో సత్యాగ్రహము

కొనిన జాగ్రత్తవలననో, ఈ శపథముచేత గలిగిన మానసోల్లాసము వలననో ఆలోచ్యము కలిగెను,—గాని వీనిలో నేది కారణమో, ఎంతవట్టు కారణమో నేర జెప్పజాలను. మెల్లమెల్లగా కన్తురబాయి సిద్ధులు చేయఁబడఁగెను. రక్తస్రావ మాఁగిపోయెను. వాకు 'వైద్యులు' అను బిరుదు వచ్చెను.

ఈ రెంటిని నిగ్రహించుటవలన వాకుఁగూడ మేలు కలిగెను. విడిచినపిదప నుప్పుబప్పుల శోరికయు నాకడకు రాలేదు. ఒక సంవత్సరము పరుగెత్తుకొనిపోయెను. దీని నింద్రియముల కెక్కుడు కాంతి కలిగినటులు గోచరించెను. మరియు సంయమముచేస మనసు మరులుకొనెను. ఏఁడాది బాఁటు పిదప దేశమునకు తిరిగివచ్చినచాల నాశ్శ్రమమును ఈస్థనియను మాచందముననే యుండెను. ౧౯౧౪ సంవత్సరము నేను సీమలో నొకతూరియే ఉప్పు బప్పుల దింటిని. పిసికిని, పిమ్మట దేశమునకు వచ్చినపిదప నీ రెండు ద్రవ్యములను తినుట మొదలిడుటకును గల కారణములను ముందు తెలిపెదను.

నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నామిత్రులు కొందఱచే నీ యుప్పు బప్పుల దినుట మానిపించి చూచితిని. దానఁ జాల మేలు చేసారెను. ఈ ద్రవ్యములయొడ వైద్యమున రెండు మతములు కలవు. కొని సంయమమునకు ఈ రెంటిని విడనాడినచో చాల మేలు కలుగునని చెప్పుటలో సందియ మేమియు లేదు. భోగికిని, సంయమికిని తినుబండము వేలు, వారి త్రోవలు వేలు. బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలఁచుకొను వారు భోగుల జీవనము నలవాటు చేసెకొనినచో కడుఁజిక్కులపాలుగుదురు. ఇంతియ కాక బ్రహ్మచర్య మశక్య మనియు నవిపించును.

నంయమము

భో జనమునందలి కొన్ని మార్పులకు కస్తురబాయి జబ్బే కారణమని క్రిందటి ప్రకరణమునఁ జెప్పఁబడెను. కాని యిప్పుడు ప్రతిదినమును మార్పులకుఁ గారణము బ్రహ్మచర్యము.

మొదటి మార్పు పాలను మానివైచుట. పాలు ఇంద్రియ వికారముల నెక్కువ చేయునని తొలుతొలత నేను రాయచందుభాయి గారివలన వింటిని. ఆహారమునకు సంబంధించిన కొన్ని ఇంగ్లీషు గ్రంథములు చదువుటవలన నీయభిప్రాయము రూఢమాయెను. కాని బ్రహ్మచర్యవ్రత మవలంబింపనంతవఱకు పాలను పరిత్యజించు నిశ్చేయమునకు రాజాల నయితిని. శరీరరక్షణకు పాలుండి తీర నక్కఱ లేదని నేను లోఁగడనే యెఱిగికొనియుంటినిగాని పాలు వడిగా విడనాడఁజాలయిన వస్తువా? ఇంద్రియదమనమునకు పాలు విడనాడుట మేలను సంగతి ఒక నాటికంటె మఱియొకనాఁడు నాకు చెలిసి వచ్చుచుండఁగా, ఆవులు కలవారును, గేదెలు కలవారును ఆవులకును, గేదెలకును జేయు హింసను దెలుపు కొన్ని గ్రంథములు కలకత్తానుండి దిగెను. ఆ గ్రంథములు చేసిన పని కడుఁజనుత్కారము. నే నా విషయమును కేలక్ బేక్ గారితోఁ జర్చించితిని.

సత్యాగ్రహేతిహాసమున కేలక్ బేక్ గారిని గూర్చి వ్రాసి యుంటిని. వెనుక నొక ప్రకరణమున వీరిని దడవియు నుంటిని. అయినను వీరినిగుఱించి నుఱి రెండు మాటలు చెప్పవలయును. నాకు వీరిచెలిమి అనాయాసముగ లభించెను. వీరు ఖానుగారికి మిత్రులు. వీరి లోలోపల వై రాగ్యము కలదని ఖానుగారు ప్రసిపట్టిరి. కావుననే

పీరికిని, నాకును ఖానుగారు పరిచయము కలుగఁజేసియుండురు. నాకు పీరితో పరిచితి యొదవిన రోజులలో పీరిచేయు రాజవ్యయమును జూచి నేను కను లెగురవేయుచుండు వాఁడను. అయినను మామొదటి సమావేశమున వీరు నన్ను ధర్మమును (తత్త్వమును) గుఱించి ప్రశ్నించిరి. ఆ సంభాషణలో బుద్ధభగవానుని త్యాగమునుగూర్చి రాచరిక ప్రశ్నవచ్చెను. నాఁటినుండి మాచెలిమి చిలవలు పలవలు వెట్టెను. మదిలో నిక్కము చేసికొని నే నేపని చేయఁ దొడఁగుదునో ఆపనిని తానుగూడ జేయునంతవఱకు అతఁడు నాలో నేకీభవించెను. అతఁ డపు డేకాకి. ఇంటియద్దె యటుండ నెలకు ౧,౨౦౦ రూపాయలు అతనికి ఖర్చుగుచుండెను. తుదకు తుదకు ౧౨౦ రూకలతో సరి వెట్టుకొని పాదుపు నేర్చికొనెను. సంసారమును ఎత్తివైచి జైలులోఁ బడి నేను తిరిగివచ్చిన తరువాత మే మిరువురమును కలిసి ఒకయింటునుంటిమి. మే ముపుడు కావలసినదానికంటె కడు తక్కువ ఖర్చుతో జీవనము వెళ్ళఁదీసితిమి.

ఆరోజులలోనే పాలనుగూర్చి మాకు చర్చ జరిగెను. మి. కేలకొబేక్ : 'మనము పాలు ఇంత పొడైన వనుకొనుచు ఏల వదలి వేయరాదు? పాలు లేకున్న ఏమి మునిగిపోవును?' అని యనెను. వీరి యభిప్రాయమునకు నాకానందాశ్చర్యములు కలిగెను. నే నీమాటకు స్వాగత మొసఁగితిని. మే మిరువురమును టాల్ స్టామ్-ఫారమునం దాక్షత్రుణముననే క్షీరత్యాగము కావించితిమి. ఇది ౧౯౧౨వ పాలున.

కాని నే నీ త్యాగముతో శాంతింప నయితిని. పాలు వదలిన కొన్నాళ్ళకే కేవలము పండ్లు దిని యుండ నిశ్చయించుకొంటిని. అవియు చవుకపాఱువి. నిఱుపేదలలో నిఱుపేదలమై వారితోపాటు జీవనము చేయుట మాకోరిక.

ఆత్మకథ

ఫలాహారము చాల సులువని తెలిసెను. పాయి వేయఁ బని లేదు. తచ్చి వేటుసెనగలు, అరఁటులు, ఖర్జూరము, ఆలివునూనె— ఇవి మాకు మామూలు ఆహారద్రవ్యములు.

బ్రహ్మచర్యమును పరిపాలింపఁ దలఁచుకొనువారి కొకటి చెప్పవలయును. ఆహారోపవాసములతో బ్రహ్మచర్యమునకు దగ్గఱ చుట్టటికఁ డున్న దని చెప్పవచ్చుచున్నాను. అయినను దీనికి ముఖ్య ధారము మనస్సు అని యరయునది. మలినమగు మనస్సు ఉపవాసముచే శుద్ధి నొందఁజాలదు. దీని శుద్ధికి ఆహారమును ఉపకరింపదు. మనోమాలిన్యము విచారముచేత, ఈశ్వరధ్యానముచేత, శుభ కీర్త్యరాసుగ్రహముచేతనే క్షుభిత మగును. మనస్సునకును, శరీరమునకును కడుఁ జుట్టటికము కలదు. మకిల యగు మనస్సు మకిలతిండ్లకే మరులంకొనును. మకిలమనస్సు పలుతెగల చవులకును, భోగములకును మారాముచేయును. తిరిగి యీ తినుబండములయు, భోగములయు గుణము మనసుపయిం బని చేయును. కావున ఆహార నియమమునకును, ఉపవాసమునకును ఆవశ్యకత కానిపించుచున్నది. వికారయుక్తమగు మనస్సు శరీరమును, ఇంద్రియములను తన వశముననుంచుకొనుటకు బదులు శరీరేంద్రియములకు వశమై నడచుచుండును. ఈ కారణముచే గూడ శరీరమున కొక యాహారమర్యాద యుండవలయును. ఆ యాహారము శుద్ధముగ నుండవలయును. ఇంచుకయు వికారము * కలిగించునదిగా నుండరాదు. మరియు పైఁ జెప్పిన యుపవాసము గూడ నావశ్యకము. సంయమికి ఆహారనియమములతోఁ గాని ఉపవాసములతోఁగాని ఇసుమంతయు ప్రయోజనము లే దనువారు, ఆహారనియమములతోడనే, ఉపవాసములతోడనే ప్రయోజనము కల దని వాదించువారితోపాటు తప్పత్రోవ నడచువారే యగుచున్నార. సంయమికి, ఈ రెండును చాల సాయము చేయఁగలవని నా కనుభవము. వీని సాయము లేక మనసులోని వికారము లడఁగుట అసంభవము.

* వికారము కలిగించనిది—రజస్సును, తమస్సును ప్రకోపింపఁ జేయనిది ; Non-Stimulating—అను.

కుపవాసము

పాలు, ధాన్యములు విడివాడి ఫలాహారము చేసి చూచు రోజులలో, సంయమముకొఱకు ఉపవాసమునుగూడ నారంభించితిని. దీని కేలకేజేకు గారు నాకుఁ దోడు. తొలుత నాయుపాసము ఆరోగ్యముకొఱకు. దేహదనునమున కుపవాస మావశ్యక మనునది యొక మిత్రునివలనఁ దెలిసికొంటిని. వైష్ణవ కుటుంబమున జన్మమై తి నందువలనను, మాయమ్మ కతినవ్రతముల నొనరించున దగుటవలనను ఏకాదశీవ్రతము మొదలగువానిని నేను ఇండియాలో ననుష్ఠించి యుంటిని గాని యవి మాయమ్మను జూచి నేర్చికొనినవో, లేకమాతలి సండ్రుల చంతుష్టికొఱకు ఆనుష్ఠింపఁబడినవో. ఇట్టి వ్రతానుష్ఠానముల వలన కొంత ముండు నని నేననుకొనను లేదు, విశ్వసంపను లేదు. కాని నే నామిత్రుని జూచి బ్రహ్మచర్యవ్రతమున కుపయోగముగా నతని ననుకరింపఁ దొడఁగి ఏకాదశుల నుపవసంప నిశ్చయించుకొంటిని. ఏకాదశినాఁడు పాలు పండ్లు తిని వ్రతము పాలించితి మనుకొనుట సామాన్యరీతి. నే నిట్టివ్రతమును ప్రతిదినమును పరిపాలించుచునే యుంటిని. కావున నీరు త్రావు హక్కు మిగిల్చికొని పూర్ణోపవాస మొనరింప నారంభించితిని.

ఆ యారంభమునంజే శ్రావణమాసమారంభించెను. ఆ సంవత్సర మన రంజాసుపండువును, శ్రావణమాసమును కలిసెను. గాంధీకుటుంబ మిటు వైష్ణవవ్రతములను, అటు వైవ్రతములను గూడఁ జేయుచుండును. ఇటు విష్ణ్వాలయములకు వెళ్లుచుండును, అటు శివాలయముల కును వెళ్లుచుండును. శ్రావణమాసమున కుటుంబములో నెవరో

ఆత్మకథ

యొకరు ప్రవోష ముండుచునే* యందురు. అటులే నేనును ఈ క్రావణమున ప్రవోషవ్రతము చేయ నిచ్చుగించితిని.

ఈ గొప్ప ప్రయోగముల యారంభము బాలోష్టాయి-ఆశ్రమములో. సత్యాగ్రహపుర గయ్యము పొడిచి చెఱసాలలోఁ బడినవారి కుటుంబములలో నేనును, కేలకొబ్బేకుగారును అచట నుంటిమి. అచట బాలకులును, నవయువకులును గలరు. వారలకుఁ గాను బడి యొకటి వెట్టితిమి. ఈ నవయువకులలో నలుగురైదుగురు ముసల మానులు గలరు. ఇస్లాము ధర్మపరిపాలనమున తోడుపడుచు నేను వీరి కుత్తేజనము కలిగించుచుంటిని. నమాజువస్త్రాలు సరిగా చేయించుచుంటిని. ఆశ్రమమున పారసీకులును, క్రైస్తవులుఁ గూడఁ గలరు. 'ఎవరి ధర్మమును వారనష్టంపవలెను. ఇతరు లది జరుగునటులు చూడవలెను' అని యందఱకును నియమ ముండెను. కావున రోజూ జరుపుఁ దని ముసలమానులకు ఉత్తేజనము కలిగించితిని. నేను ప్రవోష ముండుచునేయుంటిని. మరియు ముసలమానులకు సాయము చేయవలసినదని హిందువులకును, పారసీకులకును, క్రైస్తవులకును సలహా యిచ్చితిని. సంయమపాలనమునం దందఱకును సాయము చేయుట మంచి పని యని తెలిపితిని. ఆశ్రమవాసులలో పలువురు నామాట నియ్యకొనిరి. హిందువులును, పారసీకులును ముసలమానులను సంపూర్ణముగా ననుకరింపలేదు. అట్టి యావశ్యకతయల లేదు. ముసల మానులు సూర్యాస్తమయముదాఁకఁ దిండికి కనిపట్టుకొని యుండవలసి వచ్చెడిది. మధ్యాహ్నముననే భోజనమును ముగించుకొనినవారు ముసలమానులకు వంటక మొనరించి యియ్యఁగలిగిరి. ఇంతియ కాక ముసలమానులు సరగహీ చేయుదురు. అనఁగా వ్రతదినములలో

* వక్తములని యిచటి వాడుక.—అను.

స్వార్థం దుదయింపక ముందు చీకటితో భుజింతురు. ఇతరు లీ విషయమున వీరికి తోడుపడరు. మరియు ముసలమానులు పగటంగూడ నీరు గ్రొలరు. దప్పి యగుచో నితరులు గ్రోలుదురు.

ఈ యనుష్ఠానమువలన ఉపవాసమహత్త్వమును, ఏకభోజనమహత్త్వమును అందఱకును దెలియనాయెను. ఒకరిపై నొకరికి బోధాత్మ్యమును, ప్రేమయు వర్ధిల్లెను. ఆశ్రమమునం దాహారనియమము కలదు. కావున నాయాజ్ఞను శిరసావహించి నా మిత్రు లందఱును మాంసము వర్జించినందులకు నేను కృతజ్ఞుడను. రోజాదినములందు ముసలమానులకు మాంసత్యాగము కష్టమయినను దానిని లెక్కగొనక కష్టమును మాటగూడ నాచెవిఁ బడకుండఁ జేసిరి. ఆశ్రమజీవనమునకు ప్రాతిభూల్యము లేకుండ హింసాబాలకులు వీరికి రకరకముల వంటకములు చేసి పెట్టిరి.

నాయుపవాసమును గూర్చి వ్రాయుచు ఇచ్చాపూర్వకముగా విషయాంతరములోనికి దిగితిని. ఏలవ ఈ చక్కని ప్రసంగమును మఱి యొకచోట నుదాహరింపఁజాలను. మరియు ఈవిషయాంతర ద్వారమున నాస్వభావ మొకటిగూడఁ జూపించితిని. మంచివని తోచు ప్రతి పనులయందును నాకుఁ గొందఱ సహచరుల నుంచుకొనుచుందును. ఈ యేకభోజనము, ఈయ్యుపవాసమును వారికిఁ గ్రొత్త. కావున ప్రవోష మనియు, రంజాన్ అనియు వారిని లాగుకొని వచ్చితిని.

ఈరీతిగా సంయమనాతావరణ మనాయాసముగా శాశ్రమము నందు నెలకొనెను. మాతోపాటు ఆశ్రమవాసులునుఉపవాసములు, ఏకభోజనములును చేయఁజొచ్చిరి. దాన మేలు కలఁగు ననియే నామతము. ఈ సంయమము వారి హృదయముల నెంత పని చేసెనో, ఉపవాసా

ఆత్మకథ

మూల విషయముల నవకోధించుట కెంత పని చేసెనో నేను నిశ్చయముగాఁ జెప్పఁజాలను. నాకుమాత్రము వానివలన ఆరోగ్యమును, ఇంద్రియదమనమును కలిగెను. 'ఉపవాసాదులవలన నందఱకును ప్రయోజనము కలిగితీరును' అని నా యుద్దేశము కాదు. ఇంద్రియదమనము నుద్దేశించి యుపవసించుచో విషయములు వినివ ర్తించును. మరియు, ఉపవాసాంతమునందు విషయోచ్ఛయము, స్వాదేచ్ఛయము తీవ్రమయినట్లుల నా మిత్రుల పలువుర యనుభవము. అనఁగా దీని కన్దవిషయము: ఉపవాసదినములలో విషయములను తిరికట్టుటకును, స్వాదమును జయించుటకును సంతతోద్దేశము లేకున్నచో కుభఃఫల మొందఁ గూడదు. ఇట్టియుద్దేశము లేక, మనస్సును లగింపక, వట్టి కారీరకోపవాసమువలన విషయవేగ మాగు ననుకొనుట కల్ల. గీతలలోని దెండవ యధ్యాయమునందలి యాల్లోక మిప్పట్లన వినుట విచారణయోగ్యము.

విషయా వినివ ర్తంతే నిరాహారస్య దేహీనః*,
 రసవర్ణం రసోఽప్యస్య సరం రృప్త్యా నివ ర్తతే.

* 'యద్యపి విషయా విషయోపలక్షితాని విషయకర్తవ్యాని ఇంద్రియాణి [అథవా విషయా ఏవ-పాతా.] నిరాహారస్య అనాహారమాణవిషయస్య. కాష్ఠకపపి స్థితస్య [కష్టే తపసి స్థితస్య-పాతా.] మూర్ఛప్యాపి వినవ ర్తంతే దేహీనో దేహవతః.-బాష్య.

'విషయవిగ్రహములేక [కాఁజేటివలె అవయవములను ముడుచుకొని] తపస్సులో కర్తవలె నుండు మూర్ఛనకు ఇంద్రియములు [లేక విషయములు] ఉరుగును' అని శంకరులవారి యభిప్రాయము.

నిరాహారస్య అనఁగా అన్నము తినుట మానుకొనినవానికి అవి వారి అభిప్రాయము కాదు. ఉపవసించినను కన్ను, మేను మొదలగు నింద్రియములకుమాత్ర. సోఁకు మొదలగువిషయముల కాఁకు నందవంపవచ్చును గాన

అనఁగా ఊపవసించువానికి విషయములు (ఉపవాసమునడుమ) శ్రమించును; కాని రసము పోదు. రసము ఈశ్వరదర్శనమున— ఈశ్వరప్రసాదమున—శ్రమించును.

సంయమికి ఊపవాసాదులు మార్గమువండు సాధనరూపముగా నావశ్యకములు. ఇంతియకాదు. ఈ శారీరకూపవాసమునకు మానసికకూపవాసముగూడఁ దోడుపడనిచో నది సంఘముగా పరిణమించి హాని చేయు నని చెప్పవలసివచ్చును.

‘నిరాహారవ్య’ అనఁగా లంఘనములు చేయువాని కవి అర్థము చెప్పరాదు అవి బెల్లంకొండ రామరాయలు—‘న చాత్ర విరాహారవ్య త్యక్తలోజవస్య కృతలక్ష్మినవ్యేతి యావ దిత్యర్థ ఇతి శబ్దమ్. ఆహారాభావేఽపి చక్షుస్త్య గాదిభీ రూపస్పర్శాదివిషయగ్రహణసంభవా న్న నర్వేన్ద్రియవ్రతినివృత్తిః’ భాష్యార్క ప్రకాశః.

వెనుక పుటలోని ‘విషయా వినివర్తంతే’ అను శ్లోకమునకు పై నున్న వంక్తులకును ఈ శాంకరాభిప్రాయమునకును చెలిమి యున్నది. అయినను నిరాహారవదమునకు అర్థవిశేష ముండుటచేతనే యీ భాష్యాదు లుదాహరింపఁబడినవి,
—అనువాదకుఁడు.

పంతులుగారు

సత్యాగ్రహేతిహాసమునందు వ్రాయ వీ లొదవనివియు,
 కొలఁదిగనే వ్రాయఁబడినవియు నగు విషయముల నీ ప్రకర
 ణములలో వ్రాయుచున్నాను. పాఠకుల కీ మాట గుఱుతున్నచో
 పూర్వ్యాపరసంబంధము బోధపడఁగలదు.

టాల్ స్టాయి-ఆశ్రమమునందు బాలరకును, బాలికలకును
 విద్యావిషయమైన ఏర్పాటు చేయవలసి వచ్చెను. అందు హిందూ
 ముసలమాన క్రైస్తవ పాఠశాలక బాలకులును, కొలఁదిమంది హిందూ
 బాలికలును ఉండిరి. వీరికి ప్రశ్నేకించి ఒక పంతులుగారిని వెట్టుట
 ఆసంభవము. నా కది యనావశ్యక మనియు తోఁచెను. ఆసంభవ
 మేలనిన, తగిన హిందూస్థానీ-పంతులుగా రచట దొంకర. ఒకవేళ
 దొరకినను ఈ కొలఁది జీతమునకు డరబనునుండి 20 మైళ్లదూర
 మెవఁడు రాఁగలఁడు? మఱి మేము ధనములో మునిఁగి తేలుచుండుట
 లేదు. మరియు బయటనుండి ఆశ్రమములోనికి పంతులుగారిని రప్పిం
 చుట యనావశ్యక మనిపించెను. ఏలన నేఁటి నచువులరీతి [విద్యా
 ప్రణాళి] నాకు బాగుండలేదు. కాని వాస్తవమును రీతి నాకనుభవ
 మున లేదు. తల్లిదండ్రు లర్హులగుదురేని వారి యదుపాజ్ఞలవలననే
 నరియగు చదువు వచ్చును. ఇది యాదర్శము. ఇట్టి యాదర్శస్థితిలో
 వెలుపటిసాయము తక్కువలోఁ దక్కువగా నుండఁదగును. టాల్
 స్టాయి-ఆశ్రమ మొక కుటుంబము. అందు నాది జనకస్థానము. కావున
 ఇందలి బాలకులకు మంచి జీవనమును నిర్మింపవలసిన భారమును. యథా
 శక్తి ఇరపావహింపవలయు ననుకొంటిని.

ఈ నా భావనలో చాల దోషములు కలవు. ఈబాలురందఱును పుట్టిననాటనుండి నాకడ లేరు. అందఱును వేటువేటు వాతావరణమునఁ బెరిగినవారు. నైఁగా వారివారి మతము లొక్కటి కావు. ఈబాలురయూ, బాలికలయూ స్థితిగతు లిట్టివి. నే నీ వీరికి సిద్ధస్థానమున నుండి యెటులు న్యాయ మొనరింపఁగలను?

చదువులో మనశ్శిక్షకు, అనఁగా చరిత్రవికాసమునకు నే నగ్రస్థాన మిస్తును. అట్టిచదువు ఎట్టి ప్రాయమువారికిఁగాని, యెట్టి వాతావరణమునఁ బెరిగినవారికిఁగాని చెప్పవచ్చును. కావున రేయంబవళ్లు నే నీ బాలురలో బాలికలలో తండ్రివలె మెలఁగఁ జొచ్చితిని. అట్టి చదువునకు సచ్చరిత్రము పునాది. పునాది గట్టిదగుచో మిగులు విషయములు యథాసమయమునఁ దమంత తమకే తెలియును. లేదా, పరులపాయమునఁ దెలియఁగలవు.

మరియు భాషాజ్ఞానముగూడ కొలఁదియె గొప్పయో ఆవశ్యకముగుటచే కేలన్, బేకో, ప్రాగజీ దేశాయీగారల సాయమున వీరిని చదువవేసితిని.

నాకు శరీరశిక్ష ఆవశ్యకమని తెలియును గాని, అది వీరి కనాయాసముగనే లభించుచుండెను.

ఆశ్రమమున నాకరులు లేరు. పాకీపని మొదలుకొని వంటవఱకును గల పనులన్నియు ఆశ్రమవాసులే చేసికొనుచుండిరి. ఆశ్రమమున ఫలవృక్షము లెక్కుడు. త్రవ్వటము పెట్టవలసియుండెను. ఆశ్రమమున కేలన్ బేకుగారికి త్రవ్వటమనిన కులాసా. వారు స్వయముగా సరకారువారి ఆదర్శక్షేత్రములలో కొంతకాల ముండి క్షేత్రఫాలనమంతయు నేర్పికొనియుండిరి. వంటపని లేనివా రెల్లరును పిన్నులనక

ఆత్మకథ

పెద్దలను తోటపని చూచి తీరవలెను. వీరిలో పిల్లలపా తెక్కర, నోతులు శ్రవుట, చెల్లునాకుట, నజకన చెల్లు నీమ్మట యీ మొదలగు ఘనులచే వీరి శరీరము గట్టిపడి బిగియుచు వచ్చెను. వీరికి పని యన్న నమితానందము. వీరి కీ పనివలన వేఱుగా కనరతుతోఁగాని, ఆట లతోఁగాని ఆవశ్యకత లేకపోయెడిది. వీరిలో కొందఱు విద్యార్థులు, ఒక్కొక్కపుడు అందఱునుగూడ, నీ పనికి రాక తప్పించుకొనిపోవు చుండెడివారు. ఒక్కొక్కపుడు ఆలస్యముగా వచ్చుచుండెడివారు. నేను వీరి కొంతెతనములను పలుమాఱులు ఉపేక్షించితిని. పలు మాఱులు నేను వీరి మెదలమీఁద కూర్చుండియే పని చేయించితిని. వా యీ కౌతన్యమునకు వీ రియ్యకొని రనుకొననుగాని వీరు నా కెన్నఁడు నెచురాడి యన్నటాలు గుర్తులేదు. పని యుండఁగా ఆట పాటలకు తిరుగాడుట మేలు కాదని నే నపుడు వారికి తెలియఁ దెప్పించుచుంటిని. ఆపు వదిలినాది మది కెక్కెడిదిగాని మఱుక్షణము ననే మఱపు తగిలెడిది. ఈరీతిగా పనిమాత్రము జరిగిపోవుచుండెడిది. దాన నాకి శరీరమును బాగుపడెను.

ఆశ్రమమున జ బ్బనుమాట లేదు. దీనికి అచటి మంచిగాలియూ, మంచినీరును, ఆహారనియతియుఁగూడ కారణము లననగును.

వీరికి ఈపాటుతోపాటు చేతిపనుల పాటుగూడ కలుప నెంచి తిని. వీ రందఱును వీదో యొక చేతిపని వచ్చియుండవలయు నని నాయభీష్టము. దీనికి కేల్స్, బేకుగారు శ్రేష్ఠి మొనాస్టరీకిఁ బోయి చెక్కలు కుట్టుపని నేర్చి వచ్చిరి. వారికడ నేను నేర్పితిని. నేర్పు కొనఁ గోరిన బాలకులకు నేను నేర్పితిని. కేల్స్, బేకుగారికి వద్రము కొంచెము తెలియును. ఆశ్రమమున వద్రుంగ మెఱిఁగిన సూచరుఁ డొకఁడు గలఁడు. దాన వద్రము నేర్పుటయు జరిగెను, మరియు నించుఘించుగా బాలకు లందఱును వంటచేయ నేర్పుకొనిరి.

ఈ పను లన్నియు నీ బాలకులకు సరిక్రొత్తలు. ఇవి నేర్చుకొన వలసిన పని తీరు కలలోనయిన ననుకొనలేదు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో హిం నూస్తానీ బాలకులకు కేవలము అక్షరములు దిద్దుట దక్క వేఱు చదువు నొరకదు. ఉపాధ్యాయులు చేయక యే పనినేని బాలురచే జేయింప గా దనియు, బాలురతోపాటు ఉపాధ్యాయుఁడుగూడఁ బని చేయుమంపవలయు ననియు తూల్స్టాయి-ఆశ్రమమున నొక నియ మము కలదు. దీని బాలురు సంతోషముతో నేర్చుకొనుట పొసఁగెను.

చరిత్రమును, భాషాజ్ఞానమునుగుఱించి ముందు ప్రకరణమున.

అక్షరజ్ఞానము

గత ప్రకరణమున తూర్పుస్థాయి-ఆశ్రమమునందు శాస్త్రీరకశిక్షణము, దాని కంగములుగా కొన్ని చేతిపనులను నేర్ప మొదలిడుటయు చూచియున్నాము. దీని నాకు సంపూర్ణముగా పంతుష్టి కలుగకున్నను కొలఁదియో గొప్పయో సాఫల్యము కలిగె నననగును. భాషాజ్ఞానము కలిగించుట కష్ట మనిపించెను. దానికే దగు సామగ్రి నాకడ లేదు. కోరిక యెంతకలదో తీరిక యంత లేదు. అంతటి భాషాజ్ఞానమును నాకు లేదు. దిన మంతయు పని చేసిచేసి యలయుచుంటిని. కాంచెము దగ దీర్చుకొందు ననుకొనువేళ నీ చదువు వచ్చి పడుచుండెడిది. బోధించుటకు నేను కలకలలాడుచు నుండుటకు బదులు బలాత్కారముగా నిదుర నాఁపుకొనవలసి వచ్చెడిది. తోఁటపనుల తోడను, గృహకృత్యములతోడను ప్రాతఃకాలము తీరిపోవఁగా పండ్రెండు గంటల భోజన మయిన తరువాత పాఠశాలారంభము. దీని కంటె ననుకూలమగు వేళ లేదు. సాహిత్యపాఠములకు మూడు గంటలుపయోగించుచో నక్కడి కెక్కవలో నెక్కువ. హిందీ, అఱవము, గుజరాతీ, ఉర్దూ: ఈ భాషలలో పాఠములు. బాలకులకు మాతృభాషలోనే పాఠములు చెప్పవలయు నని నియమము పెట్టుకొంటిమి. అందఱును ఇంగ్లీషు సామాన్యభాషగా నియమ మొనరించితిమి. గుజరాతీవారికిని, హిందీవారికిని సంస్కృతము పెచ్చు. అందఱును హిందీంతవశ్యకము. వీనిలో ఇతిహాసము, భూగోళము, గణితము అందఱును నేర్పఁబడుచుండెను. అఱవము, ఉర్దూలు నేర్చుట నావంతు.

నాకు వచ్చిన అటవము ఓడలోను, జైళ్లలోను. 'పోవు' వ్రాసిన తమిళ-వాచకమును మించి నా కెక్కుడు జ్ఞానము లేదు. నా ఉద్ధృతిపిజ్ఞానము ఓడలో నేర్చికొనినది. మరియు నాకుఁ గల అరబ్బీ ఫారసీ పదజ్ఞానము ముసలమానుమిత్రుల పరిచితివలన నుప లబ్ధమయినది. నాకుఁగల సంస్కృతజ్ఞానము, గుజరాతీజ్ఞానమును హైస్కూలులో కలిగినవే.

నేను నిర్వహింపవలసిన పనికి నా కక్తిసామర్థ్యము లిట్టివి. ఇది నాతోడివారుగూడ నాకు తమ్ములే. దేశభాషలయెడల నాకుఁ గల ప్రేమ, నాశిష్యాశక్తియెడ నాకుఁ గల విశ్వాసము, విద్యార్థుల తెలివితక్కువతనము, దీనికన్న నెక్కు డయిన వీరి యాదార్యము ఇకన్నియుఁ గలిసి నాపనికి సాయము చేసెను.

ఈ యటవ విద్యార్థులు దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందే జన్మించిన వారు. వారికి వచ్చిన అటవము కడుఁ గొలఁది. లిపి యసలే రాదు. వారికి అక్షరములు దిద్దఁబెట్టుటయు, వ్యాకరణమున సామాన్యజ్ఞానము కలిగించుటయుఁ జేయవలసి యుండెను. ఇది కడుఁ దేలిక. అటవము మాటలాడుటలో వారు నన్ననాయాసముగా జయింపఁగలరు. అది వారికిఁ దెలియును. ఇంగ్లీషు రాని అటవవ్యారెవరెని నాతో మాటలాడ వచ్చినపుడు నాయా శిష్యులు మాకు దుబాసు లగుచుండిరి. నే నిటులు సంతోషముగా నిర్వహింపఁ గలుగుచుంటిని; ఏలనఁగా, నేను విద్యార్థులముందు నా యజ్ఞానము నెన్నఁడును దాఁచుటకుఁ బ్రయత్నింపలేదు. నా కంత తెలియనో నే నంతలోనే యుంటిని. కావున నాకు ఓ యనిన ధం రాకున్నను వారి ప్రేమకును, ఆధరమునకును సాత్రము గాకుండలేదు.

ఆత్మకథ

ఇక ముసలమానులకు ఉర్దూ చెప్పటం ఇంతకన్న తేలికయాయెను; ఏలయనగా వారికి లిపి తెలియును. కావున వారికి చదువునం దాదరము కలిగించుటయు, వస్తూరి చక్కజేయుటయు నీ రెండే వా పనులు.

వీరందఱును లోకంబు నిరక్షరులు. ఏ బడియందును జదివి మిడికినవారు గారు. పీరికిఁ జెప్పవలసినది కడుఁ దక్కువ యని కొలది కాలములోనే నేఁ గనుఁగొంటిని. సోమరితనమును పోఁ గొట్టుటయు, తమంతఁ దాము చదివికొనునటులు చూచుటయు, అభ్యాసమును వైసంది కనిపట్టుచుండుటయు నను నీ పనులు దొడ్డవి. ఇటులు నే నింతటితో సంశృష్టిఁ జెందుటచే వేఱువేఱు ఈడు గల యీ బాలురలో, వేఱు వేఱు పాఠములు చదువు నీ బాలురలో వ్రాక గదిలోఁ గూరుచుండి చదివించుకొనుచు వచ్చితిని.

పాఠ్యగ్రంథములను గుఱించిన హడావుడి నలుదెసలను వినుబడుచుండును. నాకు వాని గరజు కనిపింపలేదు. అప్పటి కున్న పుస్తకములతోనేని మా కంతగా పని జట్టినట్లులేదు. బాలురమీఁద పెక్కు పుస్తకములు కుక్కుట యావశ్యకము గాదు. విద్యార్థులకు పాఠ్యగ్రంథ మేదని నన్నడిగినచో నుపాధ్యాయుండే యని యందును. నాగురువులు పుస్తకములలో నాచేతఁ జదివించి విషయములు కడుఁగొలదియే నాకు గుఱుతున్నవి కాని వారు పుస్తకములలోఁగాక విడిగాఁ జెప్పిన చదువున్నదే అది నేఁటికిని గుఱుతున్నది. బాలురు కనులతో కన్న చెవులతో నెక్కువ గ్రహింతురు; అదియు అనాయాసముగా నేను నాశిష్యులచే నేపుస్తకమేని కుట్టతుదిదాఁకఁ జదివించిన చందము లేదు. పలురెఱుగుల గ్రంథములఁ గొలదిగాఁ జదివి నేను జీర్ణము చేసికొనిన విషయములను నాభాషలో వారికిఁ జెప్పుచు వచ్చితిని.

అది నేటికిని వారి మెదడులకు పట్టియున్నది. పుస్తకములలోఁ జదివినది గుఱు తుంచుకొనుట వారికిఁ గష్ట మయ్యెడిది. మరియు నేను ప్రత్యేకముగా వినిపించినది గుర్తుంచుకొని, విన్నది విన్నచందమున మరల నాకు వినిపించెడివారు. పుస్తకమునందు వీరి మనస్సు లగ్న మయ్యెడిది కారు. అలయికచేఁ గాని, కొండొక కారణమునఁగాని నేను కనులు మలుముకొనకుండ నుంటినేని, నా చెప్పినది నీరసముగా నుండకుండునేని, నా చెప్పిన, లేక వినిపించిన మాటలు వారు చెవులు దోరపెట్టుకొని వినెడివారు. మరియు రసమును గ్రహించెడివారు. అప్పుడు వారు చేయు శంకలవలన వారి గ్రహణశక్తి యిరచుమించుగా నాకుఁ దెలియవచ్చెడిది.

ఆత్మశిక్ష

విద్యార్థుల శరీరమునకును, మనస్సునకును సాము నేర్పుటకంటె ఆత్మకు సంస్కారము కలిగించుటలో నేను మిగుల శ్రమ పని వలసివచ్చెను. నే నించుల కెక్కువ తత్త్వగ్రంథముల సాయము తీసికొనలేదు. విద్యార్థులకు తమతమ మతముల మూలతత్త్వములను, తమ తమ మతముల సాధారణజ్ఞానమును ఉండితీరవలయునని నాయుద్దేశము గాన ఇట్టి జ్ఞానము కలుగజేయుటకు నాశక్తికొలది పాటుపడితిని. కాని యిదియును మనశ్శిక్షకు నొక యంగ మని నాతలఁపు. ఇంక ఆత్మశిక్షణ మొక ప్రశ్నోకవిషయము. టాల్స్టాయి-ఆశ్రమమున బాలురకుఁ జరుపు చెప్పమొదలిడక పూర్వమే నే నీ సంగతిని గ్రహించితిని. ఆత్మకు వికాసము కలిగించుట యనఁగా చరిత్రనిర్మాణము కలిగించుట, ఈశ్వరజ్ఞానము కలిగించుట, ఆత్మజ్ఞాన మొదవఁ గలిగించుట. ఈ జ్ఞానము కలిగించుటకు బాలురకు కడు సాయము చేయవలసియుండును. ఇట్టి జ్ఞానము గాక మిగిలిన జ్ఞానము లన్నియు వ్యర్థములు; ఇంతియ కాక హానికరములు—అని నామతము.

మనుష్యున కౌత్మజ్ఞానము నాలవ యాశ్రమముననే కలుగు నని నాడుక. ఎవ రీ నాలవ యాశ్రమము వఱకును ఈ యమూల్యవస్తువును కడఁబెట్టుదురో నా రీయౌత్మజ్ఞానమును పొందకపోఁగా, ముదిమిని, మరియు దీనికంటెను దుఃఖనీయమగు రెండవ బాల్యమును బొంది భూమికి భారమై పోవుచున్నారు. ఇది యెల్లడల ననుభూతచరము. ౧౯౧౧-౧౨ సంవత్సరములలో ఈ నాయుద్దేశములను ఈ భాషలోఁ దెలుపఁ బొసఁగలేదు కాని నాఁటి కీ యుద్దేశములు కలవని చాల గుఱుతు.

ఆత్మకు నాము గఱపు తెటులు: బాలురచే భజన చేయించి తిని. వీరికి వీరిపుస్తకములను వినిపించితిని కాని దీన సంతృప్తికలుగ లేదు. బాలురతో నాకు సంబంధ మెక్కడయినకొలదిని పుస్తకములవలన వీరికి ఈ జ్ఞానము కలిగింప వీలు లేదని తెలిసికొంటిని. నాము చేసి చూడయే నాము శీర్ష పీలగును. తనమనస్సును నాము చేయించియే ఇతరుల మనస్సుచే నాము చేయింప వీలగును. ఆ రీతిగానే తన యాత్మను నాము చేయించియే ఇతరుల ఆత్మచే నాము చేయింప వీలగును. గురువు ప్రవర్తనవలననే బాలకు లాత్మశిక్షణము నేర్చికొందురు. కావుననే యుపాధ్యాయుఁ డెల్లపుడును—విద్యార్థులు తన కడ నుంచురుగాక, లేకుంచురుగాక—తాను జాగ్రూకుఁడయి యుండవలయును. ఉపాధ్యాయుఁడు లంకలో నుండుఁ గాక, తన ప్రవర్తనమువలన తన శిష్యుల యాత్మలను మేలుకొలుపఁ గలఁడు. నేను కల్లరినై నా శిష్యులను సత్యసంఘులఁ జేయఁగలుగుట వట్టి బూబకము. ఏతీకిపంప యగు గురువు తన శిష్యులకుఁ పరాక్రమము నేర్పఁ జాలఁడు. తప్పి చరించు గురువు శిష్యులకు సంయమ మెటులు నేర్పఁగలఁడు? కావున నాకడ నుండు యువకులయు, యువతులయు ముందు నేనే యొక పదార్థపాత మయిపోవలయు నని తెలిసికొంటిని. దీన నా శిష్యులే నాకు గురువు లయిరి. నేను నాకొఱకుఁ గామన్నను నాకడ నుండు వీరికొఱకయినను మంచివాఁడనయి మంచితనమును కాపాడు కొనుచు నుండవలయు నని తెలిసికొంటిని. ట్రాల్ స్టాయి-ఆశ్రమము నందలి పలువిధములగు నా సంయమములు ఈ యువకును, ఈ యువతులకును కృతజ్ఞములు.

ఆశ్రమమువం దొక కుర్రఁడు కలఁడు. అతఁడు కడు నల్లరి వ్పాఁడు. కల్లలమారి. ఎవరిని లెక్క గొనఁడు. మిగిలిన కుర్రతతో

ఆత్మకథ

కయ్యములకుఁ గాల సాఁపును. ఒకనాఁడతఁడు పట్టరాని యాగపము తేసెను. నా కేమియు తోచలేదు. ఏలయనిన నేను విద్యార్థులను వండించి యెఱుఁగను. కాని యపుడు నా కొండలు మండిపోయెను. నే నతనికడ కరిగితిని. చెప్పితిని. అతఁడు వినలేదు. మరియు నన్నే తనవలలో నైచికొనఁ జూచెను. నామందు రూఱకర్ర యొకటి పడి యుండెను. దాని నెత్తి యతని చేతిపైఁ గొట్టితిని. కొట్టుచుండఁగనే నాకు కంపమెత్తుకొనుచువచ్చెను. అతఁడును నాకంపమును దప్పక చూచియుండును. విద్యార్థుల కందఱును ఇది యంతయు నిదివఱ కెన్నఁడు నెఱుఁగని క్రొత్తవంత. ఆ విద్యార్థి యేడ్చెను. క్షమింపు మని వేఁడుకొనెను. అతఁడు తనకు దెబ్బలు తగిలినందుల కేడ్వలేదు; —ఇతఁ డించుమించు పదునేడేండ్ల ప్రాయము నాఁడు, చియ్యి పట్టిన మేనివాఁడు; తలఁచుకొనినచో నతఁడు బదులు తీర్చికొనఁ గలఁడు—కాని కొట్టుచుండఁగా నాకుఁ గలిగిన దుఃఖము నితఁడు తెలిసికొనెను. ఇటుపిమ్మట నతఁ డెన్నఁడును నా కవిధేయుఁడు కాలేదు. కానినే నటులు రూఱకర్రతోఁ గొట్టినందులకు నేఁటి వఱకు నేను పశ్చాత్తప్తుఁడ నగుచున్నాను. అతనిని కొట్టి నేను నా యాత్మను ప్రకటింపలేదు. మఱి? పశుత్వమును.

బాలకులను పట్టుకొని కొట్టి చదువు చెప్పట యనిన నాకుఁ గిట్టదు. నాజీవిత మంతటిలో ఒకతూరిమాత్రమే నా కుమాగు నొకని కొట్టినటులు గుర్తు. నేను రూఱకర్రతోఁ గొట్టుట యోగ్య మయిన దని యింతవఱకును నిశ్చయించుకొనఁ గలిగియుండలేదు. ఇది యుచిత మని చెప్పటకు నా కింతవట్టును సందియమే. ఏలనఁగా దీనికి మూలము క్రోధము. మరియు దండనమే ఉద్దేశము. ఇందు తెఱవ వలసినది కేవలము నాసంతాపము. ఆ సంతాపమునే నేను నెఱిఁ బుచ్చి

యింటి నేని ఈ దండ ముచిత మనుకొందును. కాని ఇందు రెండును గలిసియున్నవి. ఈ పని జరిగిన తరువాత విద్యాధులకు మంచి సంస్కారము కలుగజేయుటకు నా కొక యుపాయము దొరకెను. ఆ యుపాయము నపుడు ప్రయోగించినచో నెట్టి ఫల మొడఁగూడెడిదో యిప్పుడు చెప్పజాలను. ఆ కుర్రఁ డపుడే యా విషయమును మఱచి పోయెను. అతఁ డంతగా పాగుపడినటులును నేఁ జెప్పజాలను. కాని యీ ప్రపంగమువలన విద్యాధులయొడ నుపాధ్యాయుని ధర్మమును గుఱించి విచారింపఁ జాల సామగ్రి దొరకెను. ఇది జరిగిన పిదపఁ గూడ పాఠశాలలో నిట్టి దోషములు కానిపించెను గాని నే నెప్పుడును దండనీతిని ప్రయోగించి చూడలేదు. నే నిటు లాత్మజ్ఞానము కలుగఁ జేయఁ బ్రయత్నము చేయుచు నేనే యాత్మగుణముల సఫికముగాఁ దెలిసికొనఁ గలిగితిని.

విషయములో వడ్లు

నా కన్నెడును తట్టి విషయ మొకటి కేలక బేకు గారు బాల్ స్టాయి-ఆక్రమమున నానునోపితి కెక్కించిరి. ఆక్రమము చంపలి బాలరలోఁ గొంద తాకతాయలు, దుండగీంద్రును, తిరుగుఁ బోతులును గలరు. నా మూవురు కుమారులును వీరితో కూడిమాడి యుండురు. మరియు నాకుర్రలతోపాటు మఱికొందఱు కుర్రలును వారితోఁ గలిసి తిరుగుచుండిరి. ఇటులు తిరుగుఁబోతులగు ఆ కుర్రలతో నా కుర్రలు కలిసి మెలసి యుండుట కేలక బేకు గారికి కష్ట మనిపించి యొక నాఁడు 'మీకుర్రలను వారితోఁ గలియనిచ్చుట అంత మంచిదని నాకు తోచదు. ఆ కుర్రలతో మీకుర్రలను గలిపినందుల నేమి ఫలము? ఆ తిరుగుఁబోతుల సావాసమువలన వీరికిమాత్రము సుస్థిరీక్రిము కాక వేతేమి?' అనిరి.

ఈ విషయము విని నేను తిరుగుడు పడితిని లేదో గుర్తుచాలదు కాని అప్పుడు నా చెప్పిన ఉత్తరము గుర్తున్నది. నా ప్రఖ్యుత్తర మిది: 'నాకుమారులకును ఆ తిరుగుఁబోతులకును నాకు భేద మెటులు చేయఁ జెల్లును? వారికిని వీరికిని నేనే పూఁటకొఁపము. నేను రమ్మంటిని. ఆ కుర్రలు వచ్చియుండిరి. నేను కొన్ని రూక తిచ్చుచో నా రిఫుడే జొహాన్నబర్గకు పోయి వెనుకటివలెనే సంచరించు చుందురు. ఈ బాలు రిచటికి వచ్చి యుండుట నాకు మెహారపానీ యని వారి తలిదండ్రు లెంచినచో నే నాశ్చర్యము పొందను. వారిచటికి వచ్చి కష్టములు పడుచున్నారు. ఈ విషయమును మన మీరువురమును ఎఱుఁగుదుము. ఈయెడ నాచేయవలసిన పని నాకు

చక్కగాఁ గానవచ్చుచున్నది. జీరి నిచటనే యుంపవలయును. నాకుర్రలును వీరితో కలిసియే యుండవలయును. మరియు “మీ రా కుర్రలకంటె వొడ్లవారురా!” యని ఇప్పటినుండియే సా కుమారులకు కేవలబుద్ధిని గొలుపుమని మీ రందురా? ఇది వారి బుర్ర కెక్కుచో తప్పవారిని బహుఁగలరు. ఈ స్థితిలో నున్నచో వారికి మంచి శిక్షయు, మంచిచెడుగుల తెలివీయు అనాయాసముగాఁ గలుగును. మరియు “వీరిలో నిజముగా నేచేసి గుణ మున్నచో దాని ప్రభావము వారిపై ప్రసరింపఁగల”దని మన మేల యనుకొనరాదు? ఇంక నేమయివ నగుఁగా? వారి నిటనుండి పంపివైవఁజాలను. దాన నేచేసి చెలువు గలుగుచో ననుభవింప సంసిద్ధుఁడను.’

కేలన్ బేకుగారు తల యూఁపిరి.

ఈ ప్రయోగమువలన చెడ్డ ఫలము కలిగె ననఁ దల్లెదు. దీని నా కుర్రల కెట్టి లోటును కలిగె నని నే ననుకొనను. మరియు మేలే పొంది రని నే నెఱిఁగితిని. ‘మేము గొప్పవారము’ అని యేమేని గర్వ మున్నచో నది వీరిని వదలిపెట్టెను. వీ రందఱతోడను గలసియుండుట నేర్పిరి. వీ రిందు పరీక్ష నిచ్చిరి.

తలిదండ్రులు వ్రైనుండి కడు మెలకువతో కనిపట్టి సాఁకు చుండురేని మంచి పిల్లలును, చెడ్డ పిల్లలును ఒకచోటనే యుండఁట వలనను, చదువుకొనుటవలనను మంచి పిల్లల కెమియు హాని కలుగదని దీనివలనను, ఇటువంటి మఱికొన్ని యనుభవములవలనను తెలిసికొంటిని. మనము పిల్లలను పెట్టెలోఁ బెట్టి తాళము వేసినచో మంచివారగుదు రనియు, బయటికిఁ దీసినంతనే పాడయిపోవుదు రనియు నిట్టి నియమ మెచటను లేదు. పలు తెఱఁగుల బాలికలను, బాలురను ఒకచో నుంచి చదివించుట తలిదండ్రులయు, ఉపాధ్యాయులయు జాగ్రత్తకు నికషోపలము. వారు కంట వత్తి నిడికొని యుండవలయును.

ప్రాయశ్చిత్తరూపమును ఉపవాసము

బ్రాలురను, బాలికలను మంచి త్రోవలో నుంచి వారికి విద్య గఱపుట యెంత కష్టమయిన విషయమో దీని యనుభవము దైనంత వినము వృద్ధి పొందెను. నేను వారి కుపాధ్యాయుండను, పాలకుండను అగుదునేని వారి మనస్సులోఁ బ్రవేశింపవలయును. వారి సుఖదుఃఖములలో పాలుగొనవలయును. వారి జీవనరహస్యములను విడఁబఱచి చెప్పవలయును. ఉబుకుచున్న వారి జీవనతరంగములను సరిగా పాఠింపవలెను.

చెఱసాలనుండి కొందఱు సత్యాగ్రహులు విడువఁబడినతరువాత టార్ స్టాయి-ఆశ్రమమున కొలఁది జనులే యుండిరి. వారును ముఖ్యముగా ఫీనిక్సువారే కావున నేను వారి నచటికిఁ బనిచితిని. నా కచట అగ్ని పరీక్ష జరిగెను. టార్ స్టాయి-ఆశ్రమమునుండి వారిని ఫీనిక్సులో దిగఁబెట్టి నేను మరల జొహాన్నుబర్గనకు వెళ్లితిని. జొహాన్నుబర్గనందు కొలఁది రోజు లుంటిని. అప్పుడు ఆశ్రమమునందెరువురికి భయంకరముగు పతనము కలిగె నని వింటిని. సత్యాగ్రహము వంటి మహాసంగ్రామ మెటనేని సఫలము కాలే వని వినినచో నా కంత యాఘాతము కలిగెడిది కాదుగాని యీ వార్త నాకు వజ్ర ప్రహార మాయెను. నాగుండియ లదిరెను. నాఁడే ఫీనిక్సు రై లెక్కితిని. నేనును వత్తునని కేలక బేకుగారు పట్టుపట్టిరి. దయనీయముగు నా స్థితి యతనికి గోచరించెను. నే నొంటిగా వెళ్లుట కతఁ డించుకయు నొప్పుకొనలేదు. ఈ పతనవార్త యతఁడు తెచ్చినదే.

దారిలో నాధర్మమును నే నెఱిగికొంటిని. పొనిండు, ఎఱిగికొంటినని యనుకొంటి ననుకొండు! తన రక్షణమున నున్న

3౩ ప్రాయశ్చిత్తరూపమగు ఉపవాసము

వారి పతనమునఁ గొలఁదియో గొప్పయో యంశమునకు రక్షకుఁడు గాని, శిక్షకుఁడు గాని పూఁటకొఁపు లని నే ననుకొంటిని. ఈ ఘటనలో నాజవాబుదారి స్పష్టముగా అర్థమాయెను. నా భౌర్యయు మొదటనే నను మందలించెను. కాని విశ్వసించుట నా స్వభావము. కావున నే నీ మందలింపు నంతగా పాటింపలేదు. నే నా పతనమునకు సంపూర్ణముగు ప్రాయశ్చిత్తము చేయుదునేని ఆ పతితులు నా వ్యభిచారమునకు గలఁగుదు రనియు, తమ దోషమును తా మెఱుఁగఁగలఁగుదు రనియు, దీని లోఁతు కొంచెము తెలియఁగల దనియు నాకు తోచెను. కావున ఏడునాళ్లు ఉపవాసమును, నాలుగునెలల పదియేనునాళ్ల పాటు ఏకభోజనమును చేయుదు నని వ్రతము గొంటిని. కేలకేళి గారు నన్ను వారింపఁ బూనిరి గాని యది నిష్ఫలమాయెను. తుద కతఁడీ ప్రాయశ్చిత్తము తగినదే యని యొప్పుకొని తానుగూడ మపవసించు నని పట్టుపట్టెను. అతని నిర్మలమగు ప్రేమను నేను నిరసించఁ జాలకపోయితిని. ఇటులు నిశ్చయించినతరువాత నా గుండెల బరువు తగ్గెను. శాంతి కలిగెను. దోషులపైఁ గ్రోధము పోయి దయ నిలిచెను.

ఇటులు రైలులో బరువు తగ్గించుకొని ఫీనిక్సు చేరితిని. భోగ్లట్టాచేసి తెలిసికొనవలసిన సంగతులను దెలిసికొంటిని. నా యుపవాసమువలన నందఱకును కష్టము కలిగెను గాని దాన వాతావరణము శుద్ధమాయెను. పాపము చేయు టెంత భయంకరమో అది యెల్లరకును దెలిసెను. విద్యార్థులయు, విద్యార్థినులయుఁ దోడ వాకుఁ గల నెయ్యము మఱిత దృశ్యమును, సరళమును ఆయెను.

ఈఘటన జరిగిన క్షణలది కాలమునకు దీనికి సంబంధించియే మరలఁ బదునాలుగునా ళ్లుపవసించవలసిన ప్రసంగము తటస్థించెను. దాని పరిణామము నే ననుకొన్న దానికన్న మిన్న గా జరిగెను.

శిష్యుల దోషము లన్నింటికిని గురువుగా రెల్లపుడును ఉపవాసాదులు చేయుచుఁ గూరుచుండవలసినదని నా యభిప్రాయము గాదు. కాని యిటువంటి కొన్నివిషయములలో ప్రాయశ్చిత్తరూపమున ఉపవాసములకు తప్పక స్థానము కలదని నా నమ్మిక. దీని

ఆత్మ కథ

సరియైన వివేకమును, అధికారమును వలయు. గురుశిష్యులకు మధ్య మగు ప్రేమబంధము లేనిచో, శిష్యునిదోషము గురువునకు సరియగు సాక్షాతము కలిగింపనిచో, గురువుపై శిష్యుని కావరము లేనిచో, నట్టియొక జేయు నుపవాసము నిరర్థకము. మరియు నొకానొక వుడు హానికొందగుండ బట్టు. ఈ యుపవాసములయొడలను, ఏకభోజన ములయొడలను శింక లుండుంగాక! శిష్యుని దోషములలో కొంత యంశమునకు గురువు జవాబుదారీ కల వనటలో లేకమును శింక లేదు.

ఈ యేజ్ఞాన్ల ఉపవాసమును, ఈయేకభోజనమును మాకుఁ గట్టు మనిపింపలేదు. నే నాదినములలో నే పనిని మానలేదు. మంచమును జేయలేదు. నే నీ కాలమున కేవలము ఘ్రాహారము గొనియుంటిని. పదునాలుగునాళ్ల యుపవాసమున తుది భాగములో కఠిన మనిపించెను. ఆనాళ్లలో రామనామమునకుఁ గల చతుర్థ్యము నే నెఱుఁ గను. కష్టము సహించు సామర్థ్యమును నాకుఁ దక్కువ. ఉపవసించు దినములలో నే చంచమున నేని నీరు కడుపారఁ గ్రోలవలయును. ఈ బాహ్యకర్మ నే నెఱుఁగను. ఈ కారణమువలనను ఉపవాసము నాకుఁ గష్టమాయెను. మరియు మొదటి యుపవాసమును నుఖముగా, శాంత ముగాఁ జేసితిని గాన నీ పదునాలుగునాళ్ల యుపవాసమున మైమఱచి యుంటిని. మొదటి యుపవాసమున నెల్లవుడును కూనీగారి కటిన్నా నము లొనరించితిని. పద్నాలునాళ్ల యుపాసమున మూడు నాలుగు నాళ్ల మాత్రము చేసి మానివయిచితిని. నీటిరుచి అసహ్యమాయెను. నీరు త్రావఁగనే ఓకర కలుగునటు లుండెను. దాన నీరు కడుఁ గొలఁ దిగా త్రావితిని. దీన గొం తెండెను. శరీరము ఊణించెను. చివర చివరకు మెలమెల్లగనే మాటలాడఁ గలిగితిని. ఇటులయ్యు వ్రాతకు ఆక్కఱ కలిగినవుడు తుదినాటివఱకును వ్రాయింపఁ గలుగుచునే యుంటిని. రామాయణాదులను తుది వఱకును వినుచునే యుంటిని. కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానము చెప్పబడును, ఆవశ్యకములకు కొన్ని పనులు చేయుటకును సమర్థుడ నయియే యుంటిని.

గోఖలేగారిని కలియబోవుట

దక్షిణ-కప్రికాకు సంబంధించిన చాల విషయముల నిచట దిగబెట్టవలసి వచ్చుచున్నది. ౧౯౧౪సాలున సత్యాగ్రహసంగ్రామము ఆరంభమయినది. ఆపుడు గోఖలేగారు లండనుమీఁదుగా ఇండియాకు రమ్మిని వార్తనంపిరి. జూలై నెలలో కస్తురబాయియూ, కేలన్ జేకుగారును, నేనును సీమకు పయన మయితిమి. సత్యాగ్రహసంగ్రామ దినపత్రములలో నేను మూడవతరగతి బండ్లలోనే కూర్చుండి పయనము నేను నారంభించితిని. కావున ఓడలో మూడవతరగతి టికెట్టే కొంటిని. ఆచటి మూడవతరగతికిని, మన మూడవతరగతికిని చాల భేదము కలదు. మన మూడవతరగతి పెట్టెలలో కూర్చుండుటకును, పడండుటకును తగిన సౌకర్య ముండ దనిన నిక పరిశుభ్రత మాట నేను చెప్పవలయునా? కాని మాయోడలో దీనికి విపరీతము. వలసినంత చోటు, వలసినంత స్వచ్ఛత. ఓడవారు మాకుఁ జాల సౌకర్యములు కలుగఁజేసిరి. ఇతరుల సంపర్కము లేకుండ మా కొక మఱుగుదొడ్డిని ప్రత్యేకించి తాళమువేసి తాళపుఁజెవులు మా కిచ్చిరి. మేము ఘోషారూల మగుటచే మాకువలసిన పండ్ల నిమ్మని ఖజాంజీకి ఉత్తర విచ్చిరి. మూడవతరగతి బాటసారులకు పండ్లు తక్కువగా నిత్తురు. ఆఱుఁ బండ్లు* అసలే యియ్యరు. ఇది మామూలు. దీనికి విపరీతముగా మంచి సౌకర్యములతో సముద్రముపై మిగుల శాంతముగా ౧౨ దినములు గడిపితిమి.

ఈ యాశ్రంలోని కొన్ని విషయము లుదాహరణములు. కేలన్ జేకుగారికి దుర్బిణులమీఁద చాల షోకు. వారు వెలగల తొ డొకటి

* ముగ్గి అతినపండ్లు : ఆంగూరము మొ; Nuts-అను.

ఆత్మకథ

తమకడ నుంచుకొనిరి. దాని విషయమున మా కిరువురికిని కయ్యటము జరుగుచుండెను. 'మన ఆదర్శమా ప్రమితజీవితము; మన వస్తువులా మిగుల వెల గలవి: ఈ లెటికి పాండిక యేవది?' అని నే ననుచుంటిని. క్రమక్రమముగా నొకనాఁ డిది రగడలోనికి దిగెను. మే మిరువురమును కేచిను కిటికీకడ నిలుచుంటిమి.

'ఈ జగడగొండిదానిని సముద్రములో పోవయించి నేమి?' అని నే నంటి.

'తప్పక ఈ జగడాలమారిని పోవవేయుఁడు!' అని వెంటనే కేలన్ బేకుగా రనిరి.

'చూడుఁ డిదిగోఁ బాఱవై చితిని' అని నే నంటిని.

'ఊఁ; నాకును సమ్మతమే' అని వడివడిగా కేలన్ బేకుగా రనిరి.

సరి, నేను దుర్బిణులను విసరి వయించితిని. దాని వెల ఏ యేడు పానులో. కేలన్ బేకుగారికి దానఁగల మోహముకంటె దాని విలువ లాఁచు. దీనికి కేలన్ బేకుగా రెన్నఁడును విచారింపలేదు. కేలన్ బేకుగారికిని, నాకును నడుమ పెక్కు అనుభవములు కలవు. వానిలో నమానా కిది యొకటి.

మా కొండొండుఁ గల సంబంధములవలన ప్రతి నాఁడును క్రొత్తి విషయములు నేర్చికొనుచుంటిమి. ఏలన, మే మిరువురమును సత్యము ననుసరించి సంచరింపఁ బ్రయత్నము లొనరించుచు వచ్చుచుంటిమి. సత్యము ననుసరించుటవలనఁ గ్రోధము, స్వార్థము, ద్వేషము మొదలగు పది సహజముగ తొలఁగి చనును; తొలఁగి పోవనిచో సత్యప్రాప్తి కలుగదు. రాగద్వేషాదులచే నిండిన మానవుఁడుసరకుఁడు కావచ్చును. వాక్సత్యమును పరిపాలింపవచ్చును. కాని వానికి శుద్ధసత్యప్రాప్తి

కలుగదు. శుద్ధసత్యమును శోధింప దొరఁకొనువాఁడు రాగము, ద్వేషము మొదలగు ద్వంద్వములనుండి ముక్తి బహయవలయును.

ఉపవాస మయిన కొలఁదిదినములకే ఈపయనము చేసెతిని. నాకు మరల వెనుకటి బలము రాలేదు. డెక్కుమీఁద అటు ఇటు నడచి తిన్నదాని నఱిగించుకొనఁ గడఁగుచుంటిని. నడచినకొలఁదిని పిక్కలలో నొప్పు లెక్కుదాయెను. సీమఁ జేరువఱకు నొప్పి తగ్గక పోఁగా మఱి కొంచె మెక్కుదాయెను. అచట డాక్టరు జీవరాజ మెహతాగారికడ కరిగితిని. ఉపవాసములను, ఈ నొప్పులను విని 'కొన్నాళ్లు విత్రాంతి లేనిచో మీ క్షాణ్ణు పడు నను భయము కలదు' అనియతఁడనెను. దీర్ఘోపవాసములు చేసినవారు వడిగా బలము పొందఁగలుగుటకు ఎక్కువగా తినెడి లోభమును మానుకొనవలయు నని యెఱిఁగితిని. ఉపవాసము లొనరించునాఁటికంటె మానుకొను నాఁడు ఎక్కువ మెలఁకువ గొనవలయును. మరియు నొకానొకపు డెక్కువ నిద్రహమును వలయును.

మదీరాకు వచ్చుసరికి 'మహాయోధము నేఁడో రేపో మొగియు' నని తెలియవచ్చెను. ఇంగ్లీషుచానలులో ప్రవేశించుచుఁ బ్రవేశించుచు నుండగా యోధము మొగియనే మొగిసె నని వింటిమి. మా కచట నాఁగిపోవలసివచ్చెను. నీటిలో ప్రతిచోటను ద్రవమాస్యమార్గము లేర్పాటుచేయఁబడెను. దాన మేము సౌతాంప్రకా చేరుపరికి ఒకటి రెణ్ణాల్లాలస్యమాయెను. రవ ఆగస్టున యుద్ధారంభము. ౬వ ఆగస్టున మేము సీమలో దిగితిమి.

యధములో నా పాలు

స్త్రీమకు పోవడనే గోఖలేగారు పారిసులో దిగబడిపోయి రనియు, పారిసునకు రాకపోకలు నిలపుచేయబడినవనియు, వారెపుడు వచ్చునదియుఁ జెప్ప వీలు లేదనియు తెలిసెను. గోఖలే గారు ఆలోగ్యముకొఱకు ప్రాసన్న వెళ్లియుండిరి. పోరు మొనీయుఁ గనే వారి రాక కష్టము కలిగెను. వారెపుడు రాఁగలనో యదియు నేరికిని కెప్పఁ దరము కాదు.

ఈలోపుగా నా చేయవలసిన పని యేమి? ఈ యధమునెవ నాధర్మ మేమి? వెఱసాలలో నాకు సహచరుఁడును, సత్యాగ్రహీయు నగు పోరాజనే ఆదాజనీయూగారు సెమలో నారిష్ట్రం చెరువుచుండిరి. సత్యాగ్రహణలో నతఁ డుండెవైచిన చేయి. కావున దక్షిణ-ఆఫ్రికా లో నాస్థాన మాక్రమించుటకుఁగాను ముందు ఇంగ్లండులో వారిష్ట్రగు పరీక్షి యిచ్చుట కితఁడు పంపబడెను. డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతా గా రితనిని భరించుచుండిరి. నేను వీరితోడను, వీరినిబట్టి డాక్టరు ప్రాణజీవన మెహతాగారితోడను, మరియు నచటఁ జదువుచున్న వారితోడను ఆలోచించితిని. ఆపుడు సీమలో నున్న భారతీయుల నందఱను సమావేశపఱచి నాయుద్దేశములను వారికిఁ దెలిపితిని. సీమలో నున్న భారతీయు లీ సంగ్రామమున తమచేత నయిన సాయము తాము చేయవలయు నని నా యభిప్రాయము. ఆంగ్లేయవిద్యార్థులు తాము యధములోఁ బని చేయును మని ప్రకటించిరి. భారతీయులును వీరికిఁ దిసిపోఁగూడదని నాకోరిక. నా యీ యభిప్రాయములకు విరుద్ధముగా పలువుఁరీ సభలో వాదించిరి. 'ఆంగ్లేయులకును, మనకును ఏనుఁగు నకును గుర్రమునకును గలంత యంతరము. ఒకఁడు దొర, ఒకఁడు

బంటు. అట్టిచో దొరకు అడవి వచ్చినపుడు బంటు స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా దొర కెటులు సాయము చేయవలసపడును? మరియు ఆ బంటు తన బంటునమునుండి తప్పించుకొనఁ దలఁచునేని తన దొర యాపదను తన మేలుగాఁ జేకొని తప్పించుకొనిపోవుటకు ప్రయత్నించుట పాపి గాదా? అపు డీ వాదము నాకు గుటకపడునా? తెల్లవారికిని నల్లవారికిని వెల్లంతరము కలదిని నాకుఁ దెలియును గాని మన గతి యింత యధోగతిగా నున్నదిని నమ్మక లేదు. అపుడు నానమ్మక యేమియూ, — తెల్లవారి యేలుబడికొందెము మంచిచేకొని కొండ అధికారుల దోష మిం దెప్పుడనియు, ఈ దోషమునుగూడఁ బ్రేమచే మనము పోకార్పఁగల మిరియును. మరియు తెల్లవారి సాయమున మనము మన స్థితిని బాగుపఱచుకొనఁ గోరుదుమేని వారి యాపద గడవఁజెట్టి మన స్థితిని చక్కఁజెట్టుకొనునది యని నామతము. రాజ్యపద్ధతి దోషభూయిష్ట మని అపుడు నే ననుకొనినను ఇపు డనుకొనునంత గాదు. నేఁడు నాకు రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మక మెగిరిపోయెను. తెల్ల దొరతనమునకు నేను సాయము చేయఁజాలను. ఈరీతిగా వారికి రాజ్యపద్ధతిపై నమ్మక మానాటికే పోయెను. ఇంతియ కాక తెల్ల యధికారులయొడలను నమ్మకము పోయెను. ఇట్టి స్థితియందు వారెటులు సాయము చేయఁగలరు?

ప్రజల హక్కులను నిర్భయముగాఁ బ్రకటించి పరిపాలనమునందు సంస్కరణములను బహయుటకు అదియే అదనని వారి యభిప్రాయము. ఇంగ్లీషువారికి వచ్చిన యీకాన్స్టాంటులమునందు మనహక్కులను ప్రకటించుట ఉచిత మని నాకు తోఁపలేదు. మరియు యుద్ధము జరుగుచున్నంతవరకు మన హక్కులను ప్రకటించుట నాఁపియుంచుకొను సంఘమునందే మన సభ్యతయు, దీర్ఘ దృష్టియుఁ గలదని నేను నమ్మితిని. కావున నేను నామాటమీఁదనే నిలువఁబడి స్వయంసేవ

మరలగా చేసినట్లు గ్రామీ యిచ్చుగాన గ్రామీ యిచ్చి అనినది. చాల చేసినట్లు వచ్చెను. వీరిలోఁ జాలకట్టు అన్నప్రాంతములయు, మతములయన గారి చేసినట్లు చెప్పెను.

ఈ విషయముల సంకయం లాస్ట్ క్రూరులచేతిపితిలి—భావతీ యులమన చేసిన గాయములు తిను నిషాయలకు నేవ రాయనింప చేడేని నాము చేచ్చికోవలయున్నచో దానికి సంస్థల మయి ముండబి. కొంత చూలోచించిన సిదప లాస్ట్ క్రూ మా విచ్చివ మకవరించి నాప్రాజ్యమునకు వచ్చిన యీ యాపక్యమయవన తోడ్పడ వచ్చినందులకు మ మృణ్నినందించి మానేవ నంగీకరించెను.

ప్రసిద్ధవైస్యులకు కేటలీగారికడ చేర్చిచ్చిన వారందఱును ప్రథమాభ్యాస మాంభించిరి. నేర్పిన దాటు వారములు. అయినన ప్రథమచికిత్స యంతయు ముగిసెను. ఇందు మే మందఱుమును ఎఱబడి మందిమి. ఆఱవారముల సిదప జరిగిన పరీక్షలో ఒకరు తక్క మే మందఱుమును ప్యాసయితిమి. ప్యాసయినవారందఱుకును సరకారు వారు కవాతు నేర్పించిరి. దీనిని నేర్పుభారము కర్నూల్ జేకరుగారిది. వారే యీ నేనకు సరదా రయిరి.

ఆరోజులలో నీమను చూచి తీరవలయును. యధమనిన నెవరి కిని భయము లేదు. ఇంతియ కాక అందఱును యథాశక్తి సాయము చేయుటకు మూఁగుచుండిరి. శక్తిగలవారు యధపుసాము నేర్పుకొనఁ దొడఁగిరి. మఱి అకేతులగు వృద్ధులు, స్త్రీలు? చేయుచో వీరికిని వలసినంత పని కలదు. గాయములు తగిలినవారికి గుడ్డలు కుట్టుట, కత్తిరించుట మొదలగు పనులకు వారు దొరఁకొనిరి.

అచట అఁడువారికి లా ఇసియమ్ అను క్లబ్బు కలదు. అందఱి వారందఱును నైసికులకుఁ గావలసిన దస్తులను తమశక్తికొలఁది

తెల యుద్ధములో నాపాలు

తయాగుచేయు భారమును బూనిం. క్రీమతి సోజికిచేయు సం
దోక సభ్యురాలు. ఇంచామెది నిండుపాలు. అదియేమాకుం క్రమ
పరిచయము. కత్తిరించిన సుద్దుల మో పాకటి నాముఃగు పసజైచి
'కుట్టి పదిలన్ని కుట్టింగి నా కప్పగింపు' మని యామె యనెను.
నే నామెకోరికకు స్వ్యాగత మొనరించి మేము నాబు నేర్పుకొను
నిరములలో మా చేత నియివన్ని వస్త్రముల తయాగుచేసి యామె
కిచ్చితిమి.

ధర్మసంక్షోభము

యుద్ధములో పని చేయుటకు మే మొక సభ చేశాని మా
 పురుషులు సుకారువారికి పంపినట్లు దక్షిణ-ఆఫ్రికాకు
 వెలియంగనే నాకు రెండు తెలిగ్రాములు వచ్చెను. అ దొకటి
 షో గుగారి కవసంది— 'మీ పని అహింసాసిద్ధాంతమునకు విరు
 ధము కావా?'

నే నిటు లాశంకించుచునే యుంటిని. ఏలన 'హిందోధ్వరాజ్' లో
 నే నీ విషయమును జర్పించియుంటిని. మరియు దక్షిణ-ఆఫ్రి
 కాలో నా మిత్రులతోడ నిరుతరమును దీనిని గూర్చి చర్చించుచునే
 యుంటిని. 'యుద్ధము చేయుట నీతి కాదు' అని మేముందట మంగీ
 కరించి యుంటిమి. 'నావై బడి కొట్టినవానిపై ఆములు జరుపగూడ' ద.
 కొను నేను రెండు రాజ్యములనాది కయ్యమునకు దిగఁగా అందు
 సత్పక్ష మెవరిదో, అసత్పక్ష మెవరిదో నాకుఁ దెలియనవుడు,
 సాయము చేయవచ్చునా?' అని ప్రశ్న. బోయరుయుద్ధమున నేను
 పాలుగొంటి నని నా మిత్రు లెఱుఁగుదురు. పిదప నా యుద్దేశములు
 మాఠియందు నని వారి తలఁపు.

నే నే వాదసరణికి వసం వస్తే బోయరుయుద్ధమునఁ బడితిను
 ఆ వాదసరణియే నన్నిండుఁ బడవయిచెను. 'హింసామున పాలు గొనుట
 అహింసాసిద్ధాంతమున కనుకూలము కా దని నాకు తెప్పగాఁ దెలి
 యును. కాని మానవున కెల్లపుడును తనకర్తవ్యము దివ్యవలె భావము
 కాదు. సత్యాధికముఁడు పలుమాటులు ఈ రీతిగా గోతర గూలవలసి
 వచ్చుచుండును.

అహింస యొక్క వ్యాప్తిపకముకు వస్తువు. మనకు హింసాదనా నలమునక నెక్కువకైన పాముకులము. జీవులకు జీవుని దిని ప్రచుకు నను మాట * కల్ల గారు. బాహ్యహింస చేయక జీవుల దొక ఉణమేని గ్రుచుకఁజాలఁడు. తినట, త్రాగుట, కూర్చుండుట, లేచుట మొదలగు సకలక్రియలయందును ఇచ్చచేఁగాని, అనిచ్చచేఁగాని మనజుఁడే కొంచెము హింసనో చేయుచునే యున్నాఁడు. ఎవఁడీ హింస చేయు కుండుటకు చాలఁ బ్రయాసపడునో, ఎవఁడీట్టి యూహచే జాలి గొనునో, ఎవఁడు చీచుకేలి కీడు చలఁపఁడో. మరియూ దానిని బ్రతికించుటకు శక్తికొలఁది పాటుపడునో వాఁడహింసారాధకుఁడు. అట్టి వాని ప్రవృత్తిలో నిరంతరమును నిగ్రహము పెంపొందుచుండును. ఇత నిలో నిరంతరమును కఠణ నృద్ధిఁ బొందుచువచ్చును. కాని దేహ ధారి యెవఁడును బాహ్యహింసనుండి తప్పకొనఁ జాలఁడు.

మరియూ అహింసలో అద్వైతభావన గర్భితమయి యున్నది. ప్రాణులన్నియు నొకటియే యగుచో నొకదాని పాపప్రభావము మిగిలినవానిపైని బ్రసరించును గావునను మానవునకు హింసాస్పర్శ తప్పదు. సంఘమునందుండు మానవుఁడు తనకిచ్చ శేకున్నను సంఘపు హింసలో భాగస్వామి యగుచున్నాఁడు. ఇట్టియెడ రెండురాష్ట్రములు యుద్ధమునకు దిగినపుడు అహింసావలంబి యగు వాని ధర్మ హేమికి యుద్ధము నాఁపుటయే ధర్మము. ఎవఁడీ ధర్మమును పరిపాలింపఁ జాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపఁజాలఁడో, ఎవఁడు నిరోధింపఁ గల అధికారముఁ బడయనేరఁడో అట్టివాఁడు ఏమి చేయవలయును? యుద్ధము గో దిగఁజెల్లును. దిగి తనను, తన దేశమును, ప్రపంచమును ఉద్ధోంచుటకు సంపూర్ణమును ప్రయత్నమును చేయఁజెల్లును.

* జీవో జీవస్య జీవన్మన్.

వెట్టవారి యేలుబడివలన నాస్థితిని, అనగా నా ప్రజలస్థితిని, చక్కఁగఁజూప వలయునని నాకోరిక. నే నీవు కింఛండునో నుంటిని. మరియు కింఛండు నాకాబుమున కాపాడఁజుతు మంటిని. ఈరీతిగా నీ బలము నుపయోగించుకొనుచు దీని హింసలో నేనును భాగస్వామి నయితిని. కావున నే నీరాజ్యముతోడ నెట్టి సంబంధమునేని వెట్టు కొనవలయునో, ఈ రాజ్యపు బావుటాక్రింద నిలువఁబడ వలయునో 'యధము కూడదు' అని వాదిపించి నెప్పి ఈ రాజ్యపు యధనీతి మాఅనంతవఱకును సత్యాగ్రహశాస్త్రము ననుసరించి బహిష్కరింప వలయును; లేక భంగింపఁదగిన శాసనములను భంగించి నెఱవల లెక్కడ నున్నవాయని వెదకుకొనుచుఁ బోవలయును; లేక యాధములో పాలుగొని దాని ననఁపఁగల సామర్థ్యమును సంపాదించవలయును. 'నికోధించుకత్తి మనకు లేదు, మన కొకటే దారి, అది యాధములో పాలుగొనుట' యని నేను నిశ్చయించుకొంటిని.

తుపాకి పేల్చువానియెడలను, వానికి సాయము చేయువాని యెడలను అహింసకు వ్యస్తిభేదము లేదు. బందిపోటుగాండ్రలో నుండి వారి మాటలు మిసి, వారికి వైకాఁపుండి, వారికి గాయములు తగిలినపుడు కట్టు కట్టి నేవించువాండ్రును బందిపోటు వాండ్రతోపాటే. ఈ రీతిగానే యాధమున గాయములు తినినవారికి నేవచేయువారుగూడ యాధదోషమునుండి తప్పకొనఁజాలరు.

పోలాగుగారికడనుండి తంతి రాకమునుపే నే నిటులు విచారించుకొనుచుంటిని. వీరి తంతి వచ్చిన పిదప వెంటనే మరల కొందఱు మిత్రులతో చర్చించితిని. యాధమున పాలుగొనుట నా ధర్మమని ఆశుకొంటిని. నేఁటికిఁగూడ నీ విచారసరణి దోషగ్రస్తము కాదని నా నమ్మిక. ఆ సమయమున బ్రిటిషుసామ్రాజ్యసంబంధమునఁ గల

నా యుక్తశకుల సనసరించియే నేను యుద్ధమున పాల్గొంటిని గావున జానియెడ నా కించుకయు పశ్చాత్తాపము లేదు.

నా మాట బాగుగా నున్నదని ఆనాఁడును మిత్రు లందఱు చేతను ఒప్పింపఁజేయుట శక్యము కాదు అని నాకుఁ దెలియును. ఇది కడు గూఢ్మ మగు విషయము. ఇందు మతభేదముల కవకాశము కలదు. కావున అహింసాధర్మమును విశ్వసించి దానిని జాగరూక తతో పరిపాలించువారికడ తేటతెల్లముగా నా యభిప్రాయమును విన్నవించుకొంటిని. సత్యాగ్రహ మొనరించునాఁడు యాధిబలమున, అనగా పరంపరాగతమగు ఆచారబలమున, నే పనియుఁ జేయ నక్కఱలేదు. అఁకఁడు తన యభిప్రాయములందే ఆరూఢుఁడయి యుండవలయును. దాన దోష ముండునేమో యని కను గలిగి యుండ వలయును. తస్య కలవని శైలినీనపిమ్మట దాని నెత్తిచి చాల్చి ప్రాయ శ్చిత్తమునుగూడఁ జేసికొనవలసి యుండును.

సత్యాగ్రహ పుస్తకము

నే నిటులు నా గర్వ మెఱిగి యుద్ధములకు ప్రవేశించిన నాకు తాత ప్రవేశము నాయద్యుష్టమున వ్రాసిపెట్టెననియుండక పోవుటయేనక జుట్టి యాపల్లెను చుడుచుచుండగాఁ జొరవలయు సత్యాగ్రహము నడిపింపవలసిన స్థితి నాకుఁ గలిగెను.

మాపేదలు మంజూరు చేయబడి నమోదయేసినింపఁజేసి వెంటనే మాకు కవాతు చేసెట్లు కొక యధికారి నియమింపబడెనని వ్రాసియుండెడిది. ఈ యధికారి యర్ధపు కవాతు చేర్చుటలోనే మాకు నాయకుఁడనియు, మిగిలిన అన్ని విషయములందును మా కుడిచేతికి నేను నాయకుఁడ ననియు సూయందఱ యభిప్రాయము. నా సహచరుల జవాబుదారీ నాది, అతనికి నేను జవాబుదారీ; అనిగా ఈ యధికారి అన్ని పనులను నావ్వారమున నడుపవలయు నని మాయందఱ యుద్దేశము. కాని ఆ యధికారికన్నులు నేఱు కితిగా ఉన్నవని మాకు మొదటి నాఁడే తెలిసెను. సోరాబజీ కడు బాగుకాకుండు. అఱిఁడు నన్నిటలు మందలించెను: 'ఏమండోయ్! ఈయన తాను చక్రవర్తి అనుకొని తన అధికారమునంతయు మనమీద చలాయించునటులున్నాఁడు. మనకు ఈయన హుకుముతో జూరు లేదు. ఇతఁడు మన కొక పంతులు. ఈయన పంపిం ఆ క్రొత్త కుర్రబుకూడ మన మీద హుకుములు నడపదలంచుచున్నారు.' ఈ క్రొత్త కుర్రవాఁడు ఆత్మస్థుడులోని విద్యాగ్రులు. వీరు మాకు నేర్పవచ్చిరి. పెద్ద అభీనరు గారు వీరిని మాలో కొన్ని భాగములకు నాయకులనుగా నియమించిరి. సోరాబజీ గారు చెప్పిన విషయము నేను సోరాబజీకి చల్లమాటలు చెప్పి

‘ఈ విషయమున అంతగా వగవచుచుంటిని. కాని సోరాబజీ వెంటనే ‘సరే’ అనునట్టివాడు కాడు.

‘మీరు కట్టి బోలావారు. మీరు తియ్యతియ్య మాటలు కట్టి మీకు నొయ్యి చూపించుచు. మీరు కనులు తెరిచితొని పాఠశాల జూచి అప్పుడు ‘లెం జింక సత్యాగ్రహము చేయుం’ డని అందురు. అప్పుడే మీకును మాకును దుఃఖింపకతప్పదు’ అని సోరాబజీ నవ్వుచు పలికెను.

‘నా నావాగమవలన దుఃఖము గాక మఱి యేది మీకుఁ జేకూరు ననుకొందురు? సత్యాగ్రహి మోసగింపఁబడుటకే నన్ను మెత్తెను. కావున నకఁడు నన్ను మోసగింపనీ! మోసగించువాడే నుదకు మోసగింపఁడు నని వేయిమారలయినను మీకుఁ జెప్పియుండునే’ అని నీ నంటిని.

సోరాబజీ పకపక నవ్వి ‘మంచిది, ఇంక మోసములోఁ జొరుఁడు! మీ రెళ్ళదో యొకనాడు సత్యాగ్రహములోఁ జత్తురు? మమ్ములఁగూడ మీవెనకఁ దీసికొని పోయి చంపుదురు’.

ఈ మాటలను వ్రాయుచుండఁగా మిస్ హాల్ పశాన్ గారి మాటలు గుర్తు వచ్చుచున్నవి. నాన్, కో ఆపరేషన్ రోజులలో ఈమె నా కిటులు వ్రాసెను—‘సత్యమునకుఁగాను ఎప్పుడో ఒకప్పుడు మీకు ఉరిశిక్ష పడు టొక వింత కాదు ఈశ్వరుఁడు మీకు సత్యభమును జూపుఁగాక! ఈశ్వరుఁడు మిమ్ము రక్షించుఁగాక!’

ఆ యధికారి యధికార మారంభించిన మొదటిదినములందే సోరాబజీకిని నాకును పయి స భాషణ జరిగెను. కాని ఆ ఆరంభమునకును అంతమునకును న ము నెన్నో దినములు పట్టలేదు. ఇంతలో నా యూఁపిరితిత్తులలో నాఁచు ఎక్కు వాయెను. పదునాల్గునాళ్ల

నదు. ఆ యా భాగములకు నాయకులయినవారి ద్వారముననే రావలయును' దీనికి నే నెటులు ప్రత్యుత్తరించితిని—'నా కధికారముతో బని లేదు, యద్ధవ్యాయమును ఒట్టి చూచినచో నే నొక మామూలు సిపాయిని. నేను మాతుకీడీకి ముఖ్యుడను. నన్ను ఈ తుకీడీకి ప్రతినిధినిగా మంజూరు చేయుఁడు.' అని మరియు నాకడ నున్న స్రీయాదుల కిటులు తెలిపితిని: 'మాతో సంప్రతింపకుండు కుర్ర ఆఫీసరులను మా మీఁదఁ జెప్పినందువలన మాకుఁ జాల నసంతుష్టి కలిగినది, కావున వీరిని దీని వేయునది. ఒట్టి నాయకుల నేర్పాటు చేసికొను వీలు తుకీడీకే కలిగింపవలసినది.'

ఈమాట లాయనకు గుటక పడలేదు. 'తుకీడీయే ఆఫీసరుల నెన్నుకొనుట యద్ధవ్యాయమునకు విరుద్ధము. ఇక ఆఫీసరులను తీసి వేయుచో తుకీడీకి అదుపాజ్ఞలు అక్కఱ లేదన్న మాట' అని ఆయన నాతో ననెను.

పిదప మే మొక సభ చేసికొంటిమి. సత్యాగ్రహమువలనఁ గలుగు గంభీరముగు పరిణామమును వారి కెఱుకపఱిచితిని. ఇంచు మించుగా అందఱును సత్యాగ్రహ శివభముఁ బూనిరి. లోఁగడ నియమించిన క్రొత్తకుర్ర ఆఫీసరులను తానే యెన్నుకొను నధికారము నుకీడీ కీయనిచో తుకీడీలోనివా రందఱును ఇకమీఁద కవాతుకుఁ గాని, కాంపుకుఁ గాని వెళ్లఁగూడదు అను తీర్మానము పలువురచే నంగీకరింపఁబడెను.

పిదప నే నా యాఫీసరు కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. అందు మా అసంతుష్టిని ప్రకటించితిని. నా కధికారకాంక్ష లే దనియు, మా పని నేవమాత్రమే యనియు, పాంగోపాంగముగా మే మా పనిని చేయఁగోరుచున్నా మనియు వ్రాసితిని. మరియు బోయరు యద్ధ

ఆత్మకథ

మనఃకృషణశీల యశికానమును బడయలే దనియు కన్నులొగ్గలేకను మాకను ఆపు నాత్మక విచారమును తుఱ్ఱింపలే దనియు, ఆతరుణు గా ద్వారమున నూ సుఖిణీయొక్క ఉద్దేశములను ననుగొని అన్నిపనులును తేనెసినింప జరియు వ్రాసితిని. ఈ యుత్తరముతో మాతీర్మానపు నక లొకటి సునితని.

ఈ యుత్తర మాయనను ఇనుమంతయు కదిలింపఁ జాలక పోయెను. మే మిటులు సభ చేసి యీ తీర్మానము గావించుటయుఁ గూడ యుద్ధనియ మౌల్లంఘన మని యతఁడు తలఁచెను.

ఇటు పిమ్మట ఈ విషయము అన్నియుఁ ద్రుచ్చి యెట్లయి భారతమంత్రి కొక యుత్తరము వ్రాసితిని. దానితో మా తీర్మానమును గూడఁ బంపితిని.

భారతమంత్రి యిటులు ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: 'పక్షిణ- ఆశ్రీకాలో స్థితి వేఱు; ఇక్కడి స్థితి వేఱు. ఇచ్చట పెద్ద ఆఫీసరులు చిన్న ఆఫీసరులను నియమించు హోదా కలదు. అయినను ఇకముందు ఆ యాఫీసరు మీమాటల నాఁకింపఁగలఁడు.'

పిమ్మట నూ యిరువురినడుమను ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు చాల జరిగెను. కాని ఆ గోడు సంతయు నిచటఁ జెప్పకొని యీ ప్రకరణ మును బెంచఁగోరను.

కాని ఆ గో డెట్టి వనఁగా, మనము ప్రతిదినమును హిందూదేశ ములో ననుభవించు గోడువంటిదే యను మాటమాత్రము చెప్పక తప్పదు. ఆ యాఫీసరు నమాన, భగ్నాన మాలోఁ గొందఱను చీలఁ దీసెను. శపథము తీసికొనినను మాలోఁ గొందఱు ఛలమునకును, బుము నకును బలియైరి. ఇంతలో గాయములు తినిన స్వాగ్రులు అనుకొన

రం సత్యాగ్రహపు పినరు

సంతమంది నెటలీ ఆసుపత్రిలో వచ్చిపడిరి. వీరికి సుగ్రూప చేయుటకు మా తుడి తుడితో అక్కణ యొదవెను. ఎవరిని ఈ యాఫీసురు తినవై పునకుఁ ద్రిప్పుకొనెనో వారు నెటలీకి వెళ్ళియుండిరి కాని యితరులు టోలేదు. ఇది ఇండియాఆఫీసుకు జాగుంపలేదు. నేను మంచము పట్టితిని గాని మా తుడివారితో సంబంధ ముంచుకొనియే యుంటిని. మి రాబర్టుతో నాకు గాఢపరిచయము కలిగెను. అతఁడు నన్నుఁ గలిసికొని మిగిలినవారి నందఱనుగూడఁ బంపుమని వేధించెను. 'ఈ మిగిలినవారందఱును వేరే ఒక తుడిగా వీర్పాటయి నెటలీ ఆసుపత్రికి శిల్లవలసిన దనియు, వారి కచటి పెద్ద ఆఫీసుతోనే గాని చిన్న ఆఫీసురులతో సంబంధ ముంప దనియు, దాన ఆత్మగౌరవ మునకు హాని కలుగదనియు, ఇటులు చేయుచో సరకారువారు సంతసింతురనియు, ఇపుడు గాయపడినవారు పలువురు వచ్చిపడిరి గాన వారికి ఉపచార మొదవఁగల దనియు అతఁడు చెప్పెను. ఈ మాట మాయందఱకును నచ్చెను. ఉండిపోయిన విద్యార్థులందఱును నెటలీకి వెళ్ళిరి. నే నొక్కఁడనే పండ్లుకొఱుకుకొనుచు మంచమునఁ బడి మూలఁగుచుంటిని.

గోఖలే గారి బాధాపూరితము.

స్వీయలో నాకుఁ దీనివఁ జేసితింతుల వాఁడును గాఁచి న్రాసి యుంటినె. నే నెఱులు యబ్బుపడి యుండఁగ నే గోఖలే గారు సేమకు వచ్చిరి. నేనును, కేలక బేకు గారును ప్రతిదినముఁ వాఁకడ కరుగుచుంటిని. మా ప్రసంగములో నెక్కువ మాటలు యుద్ధమును గుఱించి. కేలన్ బేకు గారికి జర్మనీ ధూగోళ పెల్లను జిహ్వగ్రమున తాంపరించుచుండను. మరియు కేలన్ బేకు గారు యూరోపునందు యాశ్ర లాసరించి వచ్చిరి. కావున వారు యుద్ధమునకు సంబంధించిన ప్రదేశముల నన్నిటిని గోఖలే గారికిఁ జూపుచుండిరి.

మా ప్రసంగములలో నాజబ్బుగూడ జొకటి. నాఁటికిని నేను తినుబండములను పరీక్షించుచునే యుంటిని. వేరు నెనగలు, పచ్చి యరఁఁటులు, పండిన యరఁఁటులు, నిమ్మలు, ఆలివుమాసె, కళ్ళర వంగలు, ద్రాక్షలు మొదలగునవి నా తినుబండము. పాలు పప్పులు ధాన్యములను మూచూచుటలేదు. జీవరాజ మెహతా గారు నన్ను జూచి షోవుచుండిరి. పాలు ధాన్యములు తీసికొను మని వీరు నాకు నొక్కి చెప్పిరి. ఈమాట గోఖలే గారి చెవులకుఁ గూడఁ బ్రాఁకెను. ఫలాహార మునకు సంబంధించిన నా యభిప్రాయములు వారికి చాలవట్టు రుచింపవు. ఆరోగ్యరక్షణమునకు డాక్టరు గారి మాటలు వివలయునని వారి యుద్దేశము.

గోఖలే గారి మాట వినకుండుట నాకు చేతఁ గాని పని. వారు పట్టు పట్టిరి. ఆలోచించుకొనుటకు ఇరువది నాలుగు గంటలు నా కవకాశ మొనఁగుడని వారినిఁ గోరితిని. కేలక బేకు గారును, నేనును ఇంటికి వచ్చితిమి. 'ఇప్పుడు నా చేయవలసిన దేమి?' అని నేను కేలక

౪౨ గోఖలేగారి బౌద్ధార్యము

దేవునితో నాలోచించితిని. ఈ ప్రయోగమున మీరు నాకు సహచరులు. ఈ ప్రయోగము ఏదేని కుచ్ఛముగా నుండెను. కాని ఆలోచనమును సుఖించి యీ ప్రయోగము వివనాడుటయే వారి కిష్టము. ఇది విగిలినది నే నొక్కడనే. నేను నాయంతర్వాణి నాకెంపవలయును.

రాత్రియంతయు ఆలోచనలో మునిగితిని. నే నిపు డీ ప్రయోగములకు వివనాడుదునేని నా యాద్యోము లన్నియు మట్టిగలియును. పోనీ, నా యాలోచనలలో పాపపాటు కలదని యందుమా, అదియుఁ గానిపింపదు. కావున నిపుడు చేయవలసిన దేమి? గోఖలే గారి ప్రేమను ఎ తవట్టు పాటించుట ధర్మము? ఆ కరీరక్షణము నకుఁగాను ఈ ప్రయోగము నెంతవట్టు తగ్గించుట యుక్తము? అని యాలోచించి, ఈ ప్రయోగమున 'ధర్మమునకుఁ జేటు రాకుండునంత వట్టు కాపాడుకొనవలయునని నా యధీనమున నుంచుకొనవలయుననియు, విగిలిన విషయము లన్నియు డాక్టరుకు వశపఱపవలయుననియు నిశ్చయించితిని. నా క్షీరత్యాగమునకు లీజము ధర్మము. పా లొక చుక్కయేని లేకుండ పిండుటకుఁగాను కలకత్తాలో ఆవులకును నేదెలకును కలిగించు హింసలు నా కనులకుఁ గట్టినటు లుండెను. మరియు మాంసమువలెనే పాలును మనుష్యులకాహారము కాదను విషయము గూడ నా బుర్రలో నుండెను. కావున క్షీరత్యాగము నిశ్చయించుకొని, తలబడవు తగ్గించుకొని చీకటితో లేచితిని. కాని గోఖలేగారి భయము పోలేదు. కాని నా నిశ్చయమును అనుమతింతురని నమ్మకమును లేకపోలేదు.

సాయంకాలమున మే మిరువురమును గోఖలేగారి దర్శనమునకు నేషనల్ లిబరల్ క్లబ్బులోనికిఁ బోయితిమి. వారి మమ్ముఁ జూచుచునే— 'డాక్టరుగారి మాట విన నిశ్చయించితిరా?' అని యడిగిరి.

ఆత్మకథ

నేను చుట్టగా నిటు లంటిని— నీ స్పృహలూ విందునూ గాని మీ లోకదానికొకటవకాత్రము పట్టు పట్టుకుడు! పాలు, పాలతోడ కేసిని వస్తువులు, మాంసము వీరిని నేం గొనను. వీరిని గొనకున్నచో మృత్యువు వచ్చు నందురా, దానిండు! దానిని కాగిలిచుకొనుటయే ధర్మ మనుకొందును.

‘ఇది మీ చివరమాటయా?’ అని గోఖలేగా రనిరి.

‘చివరమాట మఱి యొకటి యుండు నని అనుకొనను. దీని మీకు కష్టము కలుగు ననుకొందును గాని నన్ను క్షమింపుడు.’ అని నే నంటిని.

గోఖలేగారు కష్టపడినను మిగుల ప్రేమతో నిటు లనిరి: ‘మీ మాట నాకు రుచిపలేదు. ఇందు ధర్మ మను మాటయే నాకు గాన రాదు. కాని ఇక మీ మొట్టిపంప బ్రయత్నింపను.’ అని యిటులు పలుకుచు జీవరాజ మెహతాగారివైపు దిరిగి, ‘ఇక గాంధీని కొవ్వు పెట్టవద్దు. అతఁడు పెట్టుకొనిన హద్దులో పుచ్చుకొనదగిన వస్తువులనే పుచ్చుకొను మనుఁడు’ అనిరి.

డాక్టరుగారి కనిష్టముగనే యుండెనుగాని, పాపము, వా శ్రమి చేయఁగలరు? ‘ఇంకను పొగించిన మినుప కట్టు పుచ్చుకొమ్మనిరి. ‘చిట్టి’ మంటిని. రెండు మాణ్డాళ్లు త్రాగియుం జూచితిని. అది ఉపయోగింపక పోగా వాఁ వెక్కుడాయెను. అది నాకు పడలేదు. మరల పండ్లలో పడితిని. డాక్టరుగారు వై యుపచారములు చేయుచునే యుండిరి. దానఁ గొంచెము శాంతి చిక్కెను. కాని నా నియమములు వారికి ముకుఁద్రాడులు. ఈనడువు గోఖలేగారు ఆక్టోబరు నవంబరు నెలలలో లండనులో పట్టు మూడమంచులకు ఆంగలేక దేశమునకు పయనించిరి.

వాఁవులకు వైద్యము

క్రిస్టి తిత్తులవాఁపు నిమ్మశింపలేదు. దానఁ గొంచెము భయ పడితిని. మఁదు దీనికిఁ గొఱగావనియు, ఆహారపరివర్తనము చేతను, వాహ్యోపచారములచేతను జబ్బు తప్పక యూడా యగు ననియు నాకుఁ దెలియును.

ఆన ౧౮౯౦ సంవత్సరమున నేను డాక్టరు ఏలిన్ సకా గారి నెఱుఁగుదును. ఆయన తినుబండములు మార్చి వ్యాధులు కుదుర్చును. నేను వారి నాహ్వానించితిని. నా శరీరము చూపించితిని. నాకును, పాలకును విరోధమని వారికిఁ జెప్పితిని. వెంటనే యతఁడు హెచ్చరి కతో—‘పాలతో ఎంతమాత్రమును పని లేదు. ఇప్పుడు కొన్నాళ్ళు మీకు క్రొవ్వుకలిగించు పదార్థములు లేకుండఁ జూతును’ అని రొట్టె,* పచ్చి కూరలు, పండ్లు మాత్రమే తిను మని చెప్పెను. పచ్చి కూరలలో ముల్లంగి, ఉల్లి వంటివి. పండ్లలో ముఖ్యముగా నారింజలు. పచ్చి కూరలను కఠకఠ నమలి తినవలయును. ఇటులు రెండు మూఁడు నాళ్లు తిని చూచితిని. పచ్చి కూర లఱుగలేదు. అపు డా ప్రయోగ మును విధిప్రకారము చేసి చూడఁగల క్షత్తి నాకు లేదు. మరియు నమ్మ కమును లేదు. డాక్టరుగారు కిటికీతలుపు లిరువదిసాలుగు గంటలును తెఱచియుంచవలసిన దనియు, సులివెచ్చ నీరు పోసికొప్పునియు, వాఁపు మీఁద నూనె రాయుమనియు, పావుగంటయో అరగంటయో గాలిలో నడుపు మనియుఁ జెప్పిరి. నాకీ యుపచారములు బాగుండెను. అక్కడిని ప్రేంచి కిటికీలు. వీని నిండాఁరఁ దఱచి యుంచినచో వర్షోదకము లోనికి వచ్చును. వైసున్న వెలుఁగుకంతలు తెఱవఁ దగినవి

* Brown bread
11
౧౬౧

ఆత్మకథ

కావు. కావున ఆర్జును బ్రహ్మణ్యులతో ఇరుకవి నాలుగు గంటలును గాలి వచ్చుటకు దాని మేచ్చుజేచితిని. వాని రానిచో పరాను కిటికీలను తెరిచి యుంచుచు వచ్చితిని.

ఇంత చేసినతరువాత కొంత శాంతి కలిగిన గాని సంపూర్ణారోగ్యము కలుగలేదు. సిసిలియా రాబర్ట్సు దొరసాని వచ్చిన నన్ను ప్రతిక్షేపించి చూచి పోవుచుండెను. మాకు మైత్రి కలిగెను. నాచేత పాలు త్రావించవలయు నని గంపెం దాక. కాని నేను త్రాగను. కాబట్టి పాలవలె పనిచేయు పదార్థములను ఆమె యాలోచించి పంపెను. ఎవరో మిశ్రుంజొకడ దామెకు మాట్లాడె మిల్కును నూచించెను. అతడంజొక పాలచుక్కయేని లేదని చెప్పెను. పాప, మతం దెఱుగఁడు. మరియు పాలలోఁ గల గుణము లన్నియును అందుఁ గలవనియు, అది రసాయనశాస్త్రప్రకారము చేయఁబడిన ఒక ద్రవ్యమనియు నతడ దామెకుఁ దెప్పెను. సిసిలియా రాబర్ట్సు దొరసానికి నా ధర్మవృష్టియొనఁ గడు నాదరము కలదని నే నెఱుగఁగుదును. కావున నే నామాట్లాడెమిల్కును కొంత తీసి నీళ్లలోఁ గలిపి పుచ్చి కొంటిని. సరిగా పాల రుచి. నీరు తాగి 'ఇ ల్లావరిది?' అని అడిగినట్లు త్రాగినపిదప నీ సామీఁది చీటి చూచితిని. అది పాలతోఁ జేయఁబడిన ద్రవ్యమని తెలిసెను. అంతటితో దానిఁ బాటవయిచితిని. ఈసంగతిని చెబువుచు 'ఇందులకు మీ రిసుమంతయు విచారించవల'దని సిసిలియా రాబర్ట్సు దొరసానికి వ్రాసితిని. చూచుచునే ఆమె మాయింటికి ఒక్క పరుగున వచ్చి తన పొరపాటునకు కడు వగచెను. ఈమెమిశ్రుండు పాప మా చీటి చూడలేదు. నే నామె నూఱింపితిని. 'మీ రింతగా కష్టపడి నాకు సమకూర్చిన యీ ద్రవ్యములు పుచ్చుకొనఁ జాలనందులకు నన్ను క్షమింపు'డని కోరితిని. తెలియక పుచ్చుకొన్నందులకు పశ్చాత్తాపముతోఁగాని, ప్రాయశ్చిత్తముతోఁగాని యిసుమంతయుఁ బని లే దంటిని.

౧౨ వాఁపులకు వైద్యము

ఈ వైద్యగుఁడొచ్చి చాల విషయములు నాకు గుఱుతున్నవి గాని వానిని వర్ణింతును. పలు విపత్తులలో, పలు విరోధములలో ఆశ్రయ మొసఁగిన మిత్రులు నాకు పలువురు గలరని గుర్తు తెచ్చికొందును. ఈశ్వరుఁడు దుఃఖములు అను చేచు మందులతో హేటు మైత్రి యను తియ్యని అనుపానమును గూడఁ బెట్టు వని శ్రద్ధాశుభగువాఁడా గుర్తు లలోఁ గాంచఁగలఁడు.

డాక్టరు ఏలికొనను గారు వెంజవకూరి చూడవచ్చి మఱి కొన్ని వస్తువులకు నెల వొసఁగిరి. శరీరమున క్రొవ్వు పట్టుటకు వేఱు సెనగ, వెన్న లేక ఆలివ్ నూనె పుచ్చుకొను మనిరి. పచ్చి కూరలు పడనిచో వంశి ఆన్నములోఁ దిను మనెను. ఈ పదార్థములు నా కనుకూలములు.

కాని రోగము నిర్మూలము కాలేదు. చాల జాగ్రత్తగా ఉండ వలసియే యున్నది. నే నింకను మంచమునుండి లేచుట లేదు. డాక్టరు మెహతా గారు నడుమనడుమ వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి. 'నామాట ప్రకారము నడచుకొనినచో మీకు నిమ్మళింపఁజేయుదు' నని వచ్చినపుడెల్ల అని పోవుచుండిరి.

సంగతు లీరితిగా జరిగిపోవుచుండఁగా నొకనాఁడు రాబట్టు గారు మాయింటికి ననుఁ జూడవచ్చి, 'మీ రింక దేశమునకు వెళ్లి పొండు! మీ రి స్థితిలో నెటలీకి పోఁజాలరు. ముం దున్నది ముసళ్ల పండుగ! మంచు! మీకు దేశముననే గాని యిచట నిమ్మళింపదు. కావున మీరు తిప్పక దేశమునకు వెళ్లుఁడు! అంతవఱకును యుద్ధము జరుగుచునే యుండునేని మీకు ఆరోగ్యము కలుగుచో అచటనే యుండి సాయము చేయుటకు వలసినంత యవకాశము కలదు. ఇప్పు టిక్కే మీరు చేసిన సాయ మేమాత్రముమ తక్కువైనది కాదు' అని పలికిరి.

వీ రిచ్చిన సలహా బాగున్న దనిపించెను. నేను దేశమున కేగు టకుఁ బ్రయత్నము చేయఁదొడఁగితిని.

ఆత్మకథ

ఈ గాలి సోఁకకుండ జేశమునఁ బడుటకు తొందర యొత్తెను. ఏడెనుకు చేరువఱకు ఇలు చేసినటులే యుండెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకు ఏడెకావారితో సరిచితి గలదు. భాయి కేకోబావ్ కావ సజీ దిన్నాగారు వరసను వచ్చియుండిరి. నాకు వారితోను, వారి భార్య తోను ఎక్కువ నేర్పఱు కలిసెను. కొలఁది నాస్టలో బొంబాయి చేరుకొంటిని. జేశమునకు ౧౯౦౫ సంవత్సరములో రాఁగల నని యాశ యుండెడిది. కాని పదియేండ్లు దాఁటిన తరువాత వచ్చుటచే చాల నానంద మాయెను. గోఖలేగారు బొంబాయిలో నాకు స్వాగత మొసఁగుటకు సకలసన్నాహములను జేసిరి. వారి కారోగ్యము లేదు. లేకున్నను బొంబాయి వచ్చిరి. వారి దర్శనము చేసికొని వారిలోఁ గలిసిపోయి తలబరువు తగ్గించుకొనవలయు ననునాశతో బొంబాయి వచ్చితిని. కాని బ్రహ్మగారు దానికి మాటు వ్రాత వ్రాసి యుంచుకొనిరి.

స్వీడన్ లో కొన్ని గుర్తులు

ఇండియాకు వచ్చినపిదప నా జీవన మొత్తం నడచెనో చానిని

గూర్చి చెప్పకముందు, ఇచ్చాపూర్వకముగా వివనాడిన కొన్ని విషయములను జ్ఞాపించుట తప్పనిసరి యని తోచుచున్నది. వకాలతు విషయములు కొన్ని వ్రాయుమని నా మిత్రులు కోరుచున్నారు. వాని నన్నిటిని వ్రాయుచో నది యొక గ్రంథ మగును. మరియు నవి యన్నియు నీ గ్రంథపు పైల కాలవీవి. కొన్ని సత్యమునకు సంబంధించినవి కలవు. వాని నుదాహరించుట యనుచిత మనిపించుకొనఁబడదు.

నాకు గుర్తు గలంతవఱకు నా వృత్తిలో నే నెన్నఁడును ఆసత్యమునకుఁ బూనుకొని యుండలేదని లోఁగడనే చెప్పియుంటిని. మరియు నావృత్తిని కేవలము లోకసేవ కర్పణ మొనర్చితిని. కడుపు కూటికే ఫీజు గాంటిని. ఒక్కొక్కపు ఁదియు లేదు. ఈ మాటలతో నావకాలతు పనిని గుఱించి యంతయుఁ జెప్పినట్లే. కాని నా మిత్రులింకను జెప్పుమనుచున్నారు. నే నీ విషయమును కొఁదిగనో, గొప్ప గనో వాక్రుచ్చినచో, దాన సత్యమును నే నెఱుల పాలింపఁగలిగి తినో తెలియనగు ననియు, దాన వకీళ్లు తెలిసికొనఁ గల విశేషము లుండఁగల వనియు వారి యభిప్రాయము.

స్వీడరులకు కల్లలాడక తెల్లవాఱదని నా విద్యార్థివశనండియు నేను వినుచునే యుంటిని. నాకు పే రక్కఱలేదు. ముల్లె యక్కఱలేదు; ఇక కల్లతో నేమిపని?

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఈ సా నియమమునకు పలుమాఱు లొఱపిడి కలుగుచు వచ్చెను. మా ప్రతివారులు తమ సాక్షులకు బడి పెట్టి,

ఆత్మకథ

వ్రాయించి, చదివించి, ఆర్పితేర్తురని విదును కావున నేనును నా క్షయంతును గాని, సాక్షులను గాని కల్లలాడుట 'కిమ్కొల్పు'చో మా కేను గెలుచునని నాకుఁ జెలియును. కాని నే నెప్పుడును అట్టి ప్రలోభనమునకు లొంగలేదు. ఒకకేను గెలిచిన తరువాత నా క్షయంతు నన్ను మోసించునటులు కనుగొనిన విషయ మొకటి మాత్రము గుర్తుకలదు. 'నా క్షయంతు చెప్పవది సత్య మైనయెడలనే గెలుచుఁగాక! ఆసత్యమైనచో ఓడిపోవుఁగాక!' అను నుద్దేశ మొకటియే నా హృదయమున నెల్లప్పుడు నుండెడిది. ఓటమిని బట్టి, గెలుపును బట్టి ఫీజు నిర్ణయించు కొనిన గుఱుతు నా కెన్నఁడును లేదు. కేను గెలుచుఁ గాక, ఓడుఁ గాక! నాపనికి ఫీ జెంతయో అంతయే. గెలిచెనని యొక్కవ లేదు; ఓడె నని తక్కువ లేదు. 'మీ కేను కల్లయగుచో నాకవికు రావలదు. సాక్ష్యము బనాయింపఁ దలఁచికొనుచో నాయాక పట్టుకొన వల' దని మొదటనే నేను క్షయంతుకు చెప్పించుంటిని. దీనితో జూటా కే సొకటియు నాకడకు వచ్చెడిది కాదు. కల్లయు, కిపబమును లేని కేసులనే నాకిచ్చి కల్ల యొక పిన రున్నను అట్టి కేసులను మఱొక వక్త్రకడకుఁ దీసికొని పోవు క్షయంతును నే నెఱుఁగుదును.

నన్ను కఠినముగా పరీక్షింపవచ్చిన కే సొకటి కలదు. అది నా క్షయం త్లందఱలో నొడ్డ క్షయంతుది. అది యంతయు జమా ఖర్చు లెక్కల చిక్కుముడి. అది యెన్నాళ్లనుండియో విచారింపఁబడుచు వచ్చుచున్నది. అందనేకభాగము లనేకన్యాయస్థానములలో కొంత కొంత విచారింపఁబడెను. అందలి లెక్కలచిక్కు లెక్కలు బాగుగా వచ్చిన పంచాయతీకి అప్పగింపఁబడెను. పంచాయతీతీర్పు పరిపూర్ణముగా మా కనుకూలము. కాని వీరి లెక్కలో ఒక చిన్న తప్పుండెను. అగుట కది చిన్నదే కాని పొడుచేయుటకు పెద్దది. పంచాయతీవారి పొరపాటుచే ఖర్చులో పడవలసిన పద్దు జములో పడ్డది. ప్రతివారు తీ

పంచాయతీవారి తీర్మానమును రద్దుపఱపవలసిన దని దరఖాస్తు* పెట్టిరి. నేను మాక్లయంటుకు చిన్నవకీలును. పెద్దవకీలుగారి కీ పారపాలు తెలియునుగాని పంచాయతీవారు చేసినపారపాలును క్లయంటుకు బిప్పుకొనవలసిన పని లేదని వారియభిప్రాయము. వాదిక్ నష్టము కలిగించు ప్రతివాదిమాట యే వకీలును బిప్పుకొనఁగూడదని స్పష్టముగా ఆయన చెప్పివైచెను. కాని నే నిటు లంటిని: 'ఈ కేసులో మన్నపారపాలును మన మంగీకరింపవలయును.'

పెద్ద వకీలు గారిటు లనిరి: 'మన మంగీకరించుచో కోర్టువారి తీర్పు నంతయును రద్దుపఱతు రని భయపడుచున్నాను. తెలివిగల వక్లెండ్రును తన క్లయంటు నిట్టి యాపదకు పాలుచేయఁడు. ఈ యాపదను నెట్టిని బిప్పుకొను సాహస మిసుమంతయు నాకు లేదు. ఈ కేసు పునర్విచారణకు వచ్చుచో మన క్లయం టెంత వ్యయము భరింపవలసి యుండునో, తుద కీ కేసు ఎటులు పరిణమించునో యెవరు చెప్పఁగలరు?'

మా కీ సంవాదము జరుగునపుడు క్లయంటుగూడ నచట నుండెను.

'మన క్లయంటును, మరముఁగూడ నీ సాహసమునకు దిగవలయును. మన మొప్పుకొనకపోయినప్పటికిని కోర్టువారి తప్ప తీర్పు నంగీకరింతు రని నమ్మక మేమిటి? ఈ తప్పను దిద్దుకా టానర్పినందు వలన క్లయంటు కేమేని నష్టము అనుభవింపవలసినవచ్చుచో అక్కడేమి?'

'మన మన లొప్పుకొనక పోయిన నేమి? అని పెద్దవకీలుగారినిరి.

*"వ్రతిపక్ష తీర్పును వేణుకారణములచే నెదిరించిరి" అని అంగ్లము వాదము—అను.

ఆత్మకథ

'మనము బయటఁ జెట్టరిచో కోర్టువారికిఁ గాని, ప్రతివాడు లకుఁగాని ఇది పట్టుపడ దని నిశ్చయ మెక్కడ?' అని నే నంటిని.

'అటు లగునేని ఈ కేసులో మీ రింక వాదించెదరా? తప్ప నొప్పుకొను పరతు పెట్టుకొని నే నీ కేసులో వాదించజాలను' అని పెద్దవకీలుగారు దృఢముగాఁ బట్కిరి.

నేను విషయముతో నిటు లంటిని: 'మీరు రానిచో క్షయం టంగీకరించునేని నేను వాదించుటకు సంసిద్ధుడను. తప్ప నొప్పుకొనక నే నీ కేసులో పనిచేయుట ఆసంభవము.'

నేనిటు లని క్షయంటుమోము చూచితిని. అతఁడు కొంచెము వికలుఁ డాయెను. నే నీకేసులో మొదటినుండియు పని చేయు చుంటిని. నాపై నితనికిఁ జాల నమ్మకము. నా స్వభావముగూడ సంపూర్ణముగా నతనికి వాకపే. కావున నతఁ డిటు లనెను: 'మంచి మాట, తమరే వాదింపుఁడు, త ప్పొప్పుకొనుఁడు. ఓటమి వ్రాసియున్నచో ఓడుదుముగాక! సత్యమును కాపాడు నీశ్వరుఁడు లేఁడా?'

నే నానందించితిని. అతఁడు వేఱుగా పలుకు నని నే ననుకొన లేదు. పెద్దవకీలు నన్ను ముదలకించెను. నా హావమునకు జాలిపడెను. దానితోపాటు నాకు ధన్యవాదములను సమర్పించెను.

కోర్టులో మచ్చట ముందు.

చాతుర్యమా?

నానొనగిన సలహా మంచి దనుటలో శంకయే లేదు కాని ఈ కేసునకు పరిపూర్ణమైన న్యాయము కలిగింపఁగలనా, లేనాయని నాయొడల నాకే కావలసినంత శంక. ఇంత ఒడుదొడుకుగా నున్న యీ కేసులో, అందును సుప్రీముకోర్టులో వాదింపబోవుట చెడ్డ సాహస మనిపించెను. గుండెవడతో నేను జడ్జిలయొడల నిలువఁ బడితిని. నే నీ పొరపాటును బయటఁబెట్టఁగనే జడ్జి యిటు లనెను: 'ఇది చాతుర్య మనిపించికొనదా?' నామొగము జేగురుగడ్డ యాయెను. ఇందు మోస మేమాత్రము లేకపోవుటవలన ఆ యారోపణము నాకు దుస్సహ మాయెను. 'జడ్జిగారు మొదటనే అనూయాగ్రస్తుఁ డాయెను. కఠినమగు నీ కే సెటులు గెలుచునా?' యని నేను గుంజాటన పడితిని.

నా రోషము నాఁపుకొంటిని. శాంతుడ నయితిని. ఇటు లంటిని: 'అయ్యా, మీ రిటు లనుట నా కాశ్చర్యముగా నున్నది. నామాటలు తుదకంట వివకుండ మొదటనే 'చాతుర్య' మని నింద నారోపింపఁ దొడఁగితిరి.'

'నేను నింద నారోపింపలేదు, కేవలము నా శంకను ప్రకటించి తిని' అని జడ్జిగారు రనిరి.

'తమ శంకయే నిందయంతగా నున్నది. నావాదము నంతయు నాలకించి శంకకు తా వున్నచో తమరు తప్పక శంకింపవచ్చును' అని నే నంటిని.

'మీకు నే నడ్డు దగిలినందులకు వగచుచున్నాను. మఱి మీరు చెప్పవలసిన దంతయుఁ జెప్పఁడు.' అని జడ్జిగారు శాంతులయి పలికిరి.

ఆ త్మ క థ

నా విషయమును నేను స్పష్టముగాఁ జెలుపుటకు నాకు కౌవలసినంత ఆచరణ వున్నది. జడ్జిపూర్వము యని మొదటనే శంక సృష్టి నందులఁజేసి నా నాదము జడ్జిగారి మనస్సునకు చక్కగా పట్టునటులు చేయఁగలిగితిని. దీనితో నాకు ధైర్యము కలిగెను. నా చెప్పవలయు మాటల నన్నిటిని వివరించితిని. కోర్టువారు నా మాటల శాంతముగా నాలక్షించి ఆ పాఠపాటు కేవలము కన్ను చెదరుటవలనఁ గలిగె నని తెలిసికొనిరి. మరియు చాల పరిశ్రమించి తయారుచేసిన లెక్కను రద్దుపఱచుట వారికి రుచింపలేదు.

మేము తప్ప నొప్పకొనుటవలన తమ కింక నంతగా వాదింప వలసిన పని పట్టదని ఎదిరి వకీలుగా రనుకొనిరి. కాని ఈ తప్పెట్టిదో తెలిసిపోవుటవలనను, దిద్దుబాటు చేయుటకు వీలయిన దగుటవలనను పంచాయతీవారు చేసిన తీర్పును రద్దుపఱచుట కోర్టువారి కిష్టము లేక పోయెను. ఎదిరి వకీలు తల బాదుకొనెనుగాని మొదట నాపై ననుమానము నెందిన జడ్జి ఇప్పుడు సంపూర్ణముగా నానైపునకు మ్రొక్కెను.

‘గాంధీగా రా తప్ప నొప్పకొననిచో మీ రేమి చేయుదురు?’ అని జడ్జి ప్రశ్నించెను.

‘మేము తీసికొని వచ్చిన లెక్కగాఁడు చిత్రగుప్తనంతటివాఁడు. ఆతనికన్న తెలివిగలవాఁడును, ప్రామాణికుఁడును మఱియొకఁడు దొరకఁ గలఁడా?’

‘మీకేను మీకు బాగుగా తెలియు నని కోర్టువారి యుద్దేశము. ఇటువంటి తప్ప ఎంతటి చిత్రగుప్తనకైనను వచ్చును. ఈ తప్పను తేలికగా దిద్దవచ్చును. ఈ తప్పకంటె క్రొత్త దేమియు మీరు చెప్పకొనఁగలది లేకపోయినయెడల నిక పునర్యిచారణ మెందులకు?’

౪౫ చాతుర్యమా ?

ఇందుల కుభయపక్షములవారికిని ఖర్చు లెందులకు ? ఇట్టి పని కోర్కె తలపెట్టదు. అని జడ్జియ నెను. దీనిచేతను, మఱికొన్ని ఇట్టి వాదముల చేతను వకీలును శాంతపఱచి కోర్టువారే ఆ తప్పును దిద్దిరో, లేక దిద్దు బాటును పంచాయతీకి వదలిరో గాని, దిద్దిన తీర్పును ఖాయపఱచిరి.

ఇక నా సంతోషమునకు మితి లేదు. నా క్లయంటును, పెద్ద వకీలును సంతసించిరి. స్ట్రీడరీలోఁగూడ సత్యమును దప్పకుండ నుండ నగు నను నా యుద్దేశము మఱికొంచెము బలపడెను.

దుకాణముగా పెట్టుకొనిన వకీలువృత్తియొక్క పునాదిలో దోషము కలదు. దానిని దీనిచేత మాయఁజేయుట కష్టమని గుఱు శుంచుకొనవలయును.

శక్తయందు సహచర లగుట

నేటాలుట్రాస్సువాలలలో వకాలఘనుగుఱించి ఛేదము గలదు. నేటాలులో ఆఙ్ఞోకేటనియు, ఎటర్నియనియు రెండు ఛేదములు కలవు. ఆఙ్ఞోకేటుగాఁ జేర్చుకొనఁబడిన బారిష్టరు ఎటర్నిగాఁగూడ అన్నికోర్టులలోను పనిచేయవచ్చును. ట్రాస్సువాలలో బొంబాయిలో వలె ఛేదము కలదు. ఆఙ్ఞోకేటు తన క్లయంట్ల పనుల నన్నింటిని ఎటర్నిలచేత చేయించుకొనవలయును. బారిష్టరుయినవానికి ఆఙ్ఞోకేటు ఎటర్నిలలో ఏదో ఒక పని చేయుటకు మాత్రమే సన గుండును. నేను నేటాలులో ఆఙ్ఞోకేటు సనదును, ట్రాస్సువాలలో ఎటర్ని సనదును పుచ్చికొంటిని. అచట ఆఙ్ఞోకేటు సనదును పుచ్చుకొంటి నేని నాకు భారతీయులతోడ సాక్షాత్సంబంధము కలుగదు. మరియు తెల్ల ఎటర్నిలు నాకు కేసుల నిప్పింపఁగల మంచితనముకూడ దక్షిణ ఆఫ్రికాలో లేదు.

ట్రాస్సువాల మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో నాకుఁ జాల పని యుండె డిది. నే నొక కేసులో వాదించుచుండఁగా నా క్లయంటు నన్ను మోసగించె నని తెలిసికొంటిని. అతని దావా వట్టి కల్ల. బోనులో నిలువఁబడియుండినవాఁడు నిలువున కూలిపోవునటు లాయెను. నా క్లయంటుకు వ్యతిరేకముగ తీర్పు జెప్పఁడని నేను కూర్చుంటిని. నా యెదుటి వక్తి లాభ్యర్యపడెను. మేజిస్ట్రేటు సంతసించెను. నేను నా క్లయంటును చీకొట్టితిని. నేను దొంగకేసు పట్ట నని నా క్లయం టెఱుఁగు. నేను తప్పొప్పుకొనినందులకును, వ్యతిరేకముగా తీర్పు జెప్పఁడనినందులకును అతనికి కోపము కలుగలే దనుకొందును. అయిన దాయెఁ గాని నా యీ ప్రవర్తనవలన నా కించకయు చెడు పేరు రాలేదు. ఇంతియకాక కోర్టులలో నా పని సరళ మాయెను. మరియు

సత్యపూజవలన వక్షిలుమిత్రులలో నా ప్రతిష్ఠ పట్టితెను. నేను నల్లవాఁడయినను కొన్ని కేసులలో తెల్లవారి ప్రేమను చూరఁగొనగలవాఁడనయితని.

నాకు తెలియని సంగతిని నా క్లయంట్లకడఁగాని, ఎదుటి వ్యక్తికడఁగాని దాఁచుట యనునది నా స్వభావము కాదు. నాకు తెలియని విషయములలో నా క్లయంట్లను మఱియొక వక్షిలుకడకుఁ జొమ్మనువాఁడను. నన్నే పట్టుకొని ప్రాఁకులాడినచో అనుభవము కల వక్షిలు సలహాను తీసికొని పని చేయించుకొను మనువాఁడను. ఈ నిష్కాపట్యము నా క్లయంట్ల నుండి అగాధప్రేమవిశ్వాసములను నాకుసంపాదించి పెట్టెను. నా క్లయంట్లు పెద్దవక్షిలు-ఫీజుగూడ సంతోషముతో నిచ్చుకొనుచుండిరి.

ఈ ప్రేమవిశ్వాసములు నా ధర్మకార్యములకు సంపూర్ణముగా నుపయోగించెను.

దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నేను వకాలతు చేయుటకుఁ గల కారణము కేవలము లోకసేవ కని పూర్వప్రకరణమునఁ జెప్పియుంటిని. ఆధర్మకార్యములకొఱకేని ప్రజల ప్రేమవిశ్వాసములు నాకు సంపాదించవలసి యుండెను. అచట ఉదారహృదయులగు భారతీయులు ధనము పుచ్చుకొని నా చేసిన పనిని ప్రజాసేవ యని గారవించిరి. తమ హక్కులకుఁగాను చెఱసాలలకుఁ బోయి కష్టపడవలసిన దని నేను సలహా యిచ్చినపు డెల్ల చెరసాలలకు వెళ్లిరి. అందలి యోగ్యతను తెలిసికొని చెఱసాలకు వెళ్లిరా, లేక నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచే వెళ్లిరా యనినచో నాయందలి ప్రేమవిశ్వాసములచేతనే వెళ్లి రనవలయును.

ఇది నేను వ్రాయుచుండఁగా వకాలతునాటి చాల సంగతులతో నా కల మంతయు నిండిపోవుచున్నది. వందలకొలది క్లయంట్లు ప్రాణమిత్రులై, ధర్మకార్యములందు సహచరులై కఠినముగు నా జీవనమును రసమయముగఁ జేసివైచిరి.

క్లయంటుకు జడ తప్పట

పాఠశ్రీ రుస్తుంజీ గారి పేరు పాఠకులకు సలీనకే. అతడు నాకడకు వచ్చుచునే క్లయంటును, సహచరుడు నాయెను. ముందర సహచరుడై పిదప క్లయంటు టాయె ననుటయే యుక్తమని తోచుచున్నది. నాయెడల నాతనికి దోష్ట నమ్మకము. అతడు గృహ కృత్యములలో గూడ నా సలహాను పుచ్చుకొని దానిప్రకార మాచరించెడివాఁడు. మాకు మతభేద మించుక యున్నను అతనికి జబ్బు చేసినచో నా కురగాయలై ద్యముతోడనే పని పట్టెడిది.

ఈ నా సహచరున కొకతూరి నొప్ప అపవ తలస్థించెను. ఇతడు తన వ్యాపారమునకు సంబంధించిన మాటలన్నియు నాకుఁ జెప్పెనుగాని ఒక మాటమాత్రము దాఁచెను. పాఠశ్రీ రుస్తుంజీ దొంగ సరకులు తెప్పించుచుండెను. అతడు దొంగబాయి కలకత్తాలనుండి సరకు దిగుమతి చేయుచుకొనుచుండెడివాఁడు. దానిచాటున దొంగ సరకుగూడ వచ్చెడిది. ఆఫీసరులకును, రుస్తుంజీకిని మంచి దోస్తీ కలదు. కావున నతనియెడ నెవరికిని నినుమంతయు శంక లేదు. నా రతనియెడఁ గల నమ్మకముచే పట్టిప్రకారము నుంకము వనూలుచేసికొని షోవు చుండెడివారు. తమకు తెలిసినను కనులు మూసికొని షోవువారును కొందఱుండవచ్చును.

కాని ఆఖోకవి పలుకెన్నడేని అసత్యముగునా?—

క. అద్దమువలె మఱి యన్నపు
ముద్దవలెం బాదరసపు ముద్దవలెకా మేలో

సుద్దకలె దొంగసా త్తది

కర్దన్నను వచ్చి కానబకుచు నె యుండుకా.*

పొరసీ రుస్తుంజీగారి దొంగతన మొకతూరి పట్టుబడెను. ఆయన నాకడకు: మరులచెప్పుకొనుచు వచ్చెను. ఆయన కనులచెంట నీరు ముంకెఱా: గా: బ్రవహించుచుండెను. అతఁ డిటు లనెను: 'భాయి! నేను నిన్ను మోసమున ముంచితిని. నా పాపము నేఁడు పండి బ్రద్ద లయినది. నేను దొంగపరకులను తెప్పించితిని. నా నెత్తిమీఁద జైలుకు పోవలయు నని వ్రాసి వెట్టియున్నది. నే నిక చచ్చినట్లే. ఈ యాప చ్చా నీ బొక్కఁడవే నన్ను బ్రతికింపఁగలవు. నేను నీ కేమియు దాఁచ లేదు. కాని యిది వర్తకపుజీస్తు. దీనిని నీకెటులు చెప్పఁగలను? కాన దాఁచితిని. ఇంకలకు పశ్చాత్తాపపడుచున్నాను.'

నే నతని నోచార్చి యిటు లంటిని: 'నారీతి నీకుఁ దెలియును. రక్షించుటయు, రక్షింపకుండుటయు పర మేశ్వరాధీనము. కాని మీ పాపమును మీ బొప్పకొందురేని నే నీ యాపదనుండి తప్పింపఁగలను.'

ఆ పొరసీకుని తల పడిపోయినటు లాయెను.

'నేను మీముందు ఒప్పుకొంటిని. ఇది చాలదా?' అని రుస్తుంజీనే లనెను.

'సర్కారుకు తప్పచేయుటా? నాకడ త ప్పొప్పుకొనుటా?' అని మెల్లమెల్ల గా జవాయి చెప్పితిని.

'తువకు, మీరు చెప్పినటులే చేయుదునుగాని నాప్రాతవక్త లుతో నలచుచేయరాదా? అతఁడు నాకు వక్తలేగాక మిత్రుఁడు' అని పొరసీరుస్తుంజీ యనెను.

* కాచో పారో ఛావో అన్న
తేవుం చే చోరీ నుం ధన. (అఖో)

ఆత్మకథ

సోగ్గట్టాచేయగా ఈ సంవత్సరము నాలకొలనుబంకి
 నరుగులు వచ్చుచున్నట్లు తెలివక. ఇప్పుడు పట్టుబడిన నొక
 తనము కడుంగలది. మేము ప్రాంతపతేలుకను నేనొకటి. కడకు
 నేనంతయు ఆలోచించారు. ఈతను కొంతవారు వచ్చారు. కనుక
 కొంతలు భాగతీయులను విడిచిపెట్టుచుకొని అయిన గా వాత
 యున్నది అని నేనొకటి.

నా దీక్షతో గానపరిచారు మేము. ఇది కనుక
 యిటులు నాచు చెప్పెను:

‘తను కిందులకు కృతజ్ఞుడను. కాని నే నే నేనులో గాన
 గారు చెప్పినచోప్పుననే నడచుకొందును. ఇది గానంతి చెప్పి
 తెలియును. వలయుచో మీ నాతనిని కలహి నేయింకెదను.’

ఇంక లచట నంటనే మునించుకొని రుక్మిణిగారి కుకా
 మన కరిగితిమి.

నే నిటు లంటిని: ‘బహుశా ఈ నేను తోవ్వకకు వారు, నేను
 పెట్టుబయలు మానుబయలు సుంకముల యధికారి* చేతిలో నున్నది.
 సరకారువారికి సలహా యిచ్చు పెద్దవారిల ఎటర్నిజనరలు చెప్పిన గంధ
 మన ఈ సుంకముల యధికారి నడచుకొనవలసి యుండును. నేను గా
 రిరువురిని తప్పక కలిసికొందును. కాని వారికి సంకతి యింకపక్షకును
 తెలియనియెడల నిపుడు నెప్పవలసిచచ్చును. వారు నేనైన నరిమానాను
 చెల్లింపవలయును. తొంబదితొమ్మిదిపాళ్లు నా సంకరించును. నా
 కొకవేళ అంగీకరింపరేని మీరు నై తక్కువలయును. నైలకు టోపు
 లలో లజ్జ లేదు; కాని దొంగతనముచేయుట స్వీచేటని నా యభి

* సుంకములు వనూలుచేయువానికి సుంకరి, సుంకీడు, సుంకరీడు ఈ
 మొదలగునవి తెలుగుపేరలు. ఇంగ్లీషుపేరు Customs Officer—అను

ప్రాయము. అది జరుగనే జరిగెను. నైలలో పవలసినచో దానిని ప్రాయశ్చిత్తముగా తలపోయుండు. 'ఇక ముం దెన్నఁడును ఇట్టి దొంగ పని చేయను' అని శపథము చేయుటయే నిక్కమయిన ప్రాయశ్చిత్తము'.

పారసీ రుస్తుంజీగా రీ మాటలను సరిగా గ్రహించికో లేదో నేను చెప్పఁజాలను. అతఁడు కడు క్రోధఁడు; కాని యీ సమయమున దైవ్యమును కోలుపోయెను. అతని ప్రతిష్ఠ పోవు సమయము తలస్థిం చెను. ఇంత కష్టపడి కట్టుకొనిన యీ కోటను కూల్చుకొనుట కష్టము కాదా?

అతఁ డిటు లనెను: 'నా ప్రాణములు మీచేతిలో వచ్చవి. మీ నెలవు ప్రకారము చేసెదను.'

ఈ కేసులో నా విషయశిక్షి నంతయు భారపోసెతిని. నేను సుంకరిని గఱిసికొంటిని; దొంగఠీకము నంతయు నిర్భయముగాఁ జెప్పి నైచితిని. వలయుచో తమకు తెక్కల సన్నిఁటిని జూపుదు నంటిని. మరియు పారసీ రుస్తుంజీగారికి ఇంగులకు మిగుల పశ్చాత్తాపము కలిగె నని చెప్పితిని.

ఆ సుంకరి ఇటు లనెను: 'పాప మా పారిసీవృద్ధు మించివాఁడు. చాల మాఘత చేసినాఁడు. కాని నా విధి మీ కెఱుఁగుదురు. పెద్ద వకీలుగారి యిష్టప్రకారము నేను నడచుకొనవలసి యుండును. మీరు వారితో మాటలాడినచో ప్రయోజన ముండును.'

'మీరు పారసీరుస్తుంజీని కోర్టు కీవ్వకుండినచోఁ దాలు. నాకు సంతోషము.' అని యంటిని.

ఈ సుంకరినికడ నభయదానము పొంది సచకారువకీలు గారితో ఉత్తరప్రశ్చ్యుత్తరములు నెఱపితిని. వారిని చర్చించితిని.

ఆత్మకథ

నా సత్యప్రియత్వ మాయనకుఁ జెలివెను, నే నేమియు దాచలేదన యాయన కవగతమాయెను.

ఈ కేసులోనో, మరియొక కేసులోనో గాని వాడు నా కేసులు ప్రమాదపత్రక నిచ్చిరి: 'మీ జీత నాకవగుండి 'లేదు' అని జవాబు రాదు.'

రుస్తుంజీగారిపయిని కేసు పెట్టలేదు. నా నామ్మునకు చెట్టింపు వెల పుచ్చుకొని వదలివేయకలసినిదిగా నాకు నుయెను.

రుస్తుంజీగారు తన నొంగుకొనపు కథనంతయు వ్రాయించి దాని నద్దపుఁ జెట్టుములో చెగింపించి తన వారసులకును, తోడివర్తకులకును 'ఖిబ్తావాక్' అని చెప్పినటులు తమ ఆశీసులొఁ గట్టించిరి.

రుస్తుంజీగారికి మిశ్రులయిన వర్తకులు 'ఇది సత్యమై రాగ్యము కారు కృతావనై రాగ్యము' అని నాకుఁ జెలివెరి.

కాని యీ మాట యెంతవఱకు నిక్కమో నేను చెప్పఁజాలను.

నే నీ మాటను రుస్తుంజీగారి చెవిని వివరయిచితిని. అతఁడు విని 'మిమ్ము మోసగించి నే నక్కడికి వెళ్లఁగలను?' అని యనెను.

నాలుగవ భాగము - సమాప్తము

ఆత్మకథ

అయిదవ భాగము

మొదటి అధ్యాయము

శ్రీశక్తిమూర్తి బయలుదేరినవారు నేను రాకముందే దేశమునకు
 వచ్చియుంటిని. నేను ముందు బెర్లియుండవలయు నని మేము
 ముందు ననుకొంటేమి. యుద్ధమువలన నేను లండనులోఁగొక్కవడితిని.
 నానానా విధములను జెకెములో నెక్కడ నుంచునా యని యాలో
 చించితిని. అందఱును ఒక తావుననే యుంకి ఫీనిక్సునందునతనే
 జెవిత్తును నేర్పాయిచేసికొనవలయు నని నా యక్కోషాయము. దేశమున
 నీ యాశ్రమము నడపువారి పరిచితియు నాకు లేదు. కావున
 'ఆండ్రూసు గారి చర్చనము చేసికొని వారి సలహాను పాలింపు' యన
 వ్రాసితిని.

వారు మొదట కాంగ్లే నుకకులమున కరిగిరి. అచట స్వ.
 శ్రద్ధానందులు వారిని తమ పుత్రులవలె నాదరించిరి. తరువాత వారు
 శాంతినికేతనమునకుఁ జనిరి. అచట మహాకవియు, వారి యను
 యాయులును వీరిమీఁద ప్రేమవృష్టి కురిపించిరి. ఈ రెండు తావు
 లందును వారికిఁ గలిగిన యనుభవములు వారికిని, నాకును చాల
 నుపయోగించెను.

రవీంద్రులు, శ్రద్ధానందులు, సుకీల రుద్రులు—ఈ మూవురను
 ఆండ్రూసుగారి ముమ్మూర్తులు. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో వీరినిగూర్చి
 ఆండ్రూసుగారు వినుకు విరామము లేకుండ జెప్పచుండెడువారు.
 దక్షిణ-ఆఫ్రికాయందు మా మిత్రగోష్ఠిలో ఆండ్రూసుగారి హృదయము
 మీఁదను, నాలుకమీఁదను ఈ మూవుర పేరులు నిరంతరము తాండ
 వించుచుండెడివి. కావున ఆండ్రూసుగారు మావారిని సుకీల
 రుద్రగారికడకుఁ గొంపోయిరి. రుద్రుల కాశ్రమము లేదు గాని

ఆత్మకథ

ఉన్నది యిట్లే. ఆయింటిని కింది బడిచేసిరి. వారి వాయిదను, వీరు సు
 ఒకనాటిలోఁ గలిసి పోయిరి. వీరు ఫిలిప్పస్ మఠాలోపోయిరి.

హంబాయిలేవులో దిగిన తరువాతి పరింఠును హంతిలేవన
 మున నున్నటులు నాకుఁ దెలియవచ్చెను. కాని పోలులేనాదిని
 జూచినవెంటనే వారిని గలిసికొనుటకు తొంపరపడెడిది.

హంబాయిలో నాకు స్వాగతవత్కారము లొందువేళ చిన్న
 సత్యాగ్రహ మొకటి చేయవలసివచ్చెను.

పిటిగారి భవనమున స్వాగతసభ జరిగెను. వారి స్వాగతము
 నకు గుజరాతిభాషలో ప్రత్యుత్తర మొసఁగుటకు నాకు ప్రభేద్యము కాల
 లేదు. కనులకు మిఠుమిఠులు గొలుపు నాభవనపు మిఠుమిఠులో కిరిమిఠు
 కులివారికి సహచరుఁడ నగు నేను గజబిజి పదసాగితిరి. నేటి నా
 వేసముకన్న నాటివేసమునే వాస్తవక మనవచ్చును. నిలన, నాఁడు
 అంగవకా, పొగ మొదలగునవి ఉండెడివి. కాని అలంకృతముని ఆసమా
 జములో నేను వేలు పెట్టి చూపించుకొనఁబడినచిందమునే యుంటిని.
 కాని ఫిరోజ్ షా గారి చాటున నెటులో యొకటులు నాపని నెఱవెప్పి
 కొంటిని.

పిదప గుజరాతువారి యోగము. స్వ.ఉత్తమలాల్ త్రిసె
 దులు దాని సమకూర్చిరి. దీని ముచ్చట ముందే కొంత నాకుఁ దెలి
 సెను. జిన్నా గారును గుజరాతువారగుటచే సభికు వచ్చిరి. వారు
 సభాపథులో, లేక ప్రధానవక్తలో యిపుడు గుర్తులేదు. వీరు క్షు
 ముగ, మధురముగ నాంగ్లమున నుపన్యసించిరి. మిగిలిన ఉపన్యాస
 ములుగూడ నాంగ్లముననే జరిగినటులు కొండగుర్తు. పిదప నావంతు
 వచ్చెను. నేను గుజరాతీలోనే మాటలాడితిని. గుజరాతీ హిందూస్తానీ
 భాషలయెడ నాకుఁగల పక్షపాతమును కొలఁది మాటలలోఁ జెప్పితిని.

ఈ రాత్రువారిసభలో ఉండుచొప్పు నుపయోగించుట కూడా చరి విధము యుక్తముగా నా యసమ్మతిని ప్రకటించితిని. నే నెఱులు నెప్పుడు చుట్టూ లోపిటికిని నే యుంటిని. నేను నాలకొలము వేళములో నాని హాజరు. ఇప్పుడు న్యదేశమునకు క్రొత్తవారము. అనుభవము లేని వారము. ఇప్పుడేటి శరురీదుచున్నాను. 'ఇది యవిశేషము కాదు గదా?' అని అనుకొంటిని. కాని సజరాతీలో మాటలాడు నా సాహ సముని వెదకును అసాధ్యము నెప్పలేదు. నా యసమ్మతితో నందఱులు నేకీభవించిరి. నా కౌసంద్యము కలిగారు. మరియు నా క్రొత్త యుక్తములు ప్రజలో ప్రచారము చేయుటయు అంత కష్టము కాదని తెలిసి కొంటిని.

నే నీ రీతిగా చింతించుచో నెందుమాఱ్ఱా స్థితికి చేకొనును క్రొత్తగా అనుభవములోనికిఁ జచ్చి కొనుచు గోఖలేగారి యుజ్జ చొప్పున పూనా చేరితిని.

పూజాలో గోభలేగాలితో

గజత్వముగాదు మిఠ్యం నామగోరుచున్నాను నాన మీరు పూజా రాకముందు వారిని గలిసికొనుట మంచిది వరి నేను నామాయ చేకే చేరగనే గోభలేగారు నాకు కబురుకెట్టిది. నేను గజత్వముగాది దర్శనమున కరిగితిని. మామూలు మాట లయినవిదప గజత్వముగాది ఇటు లనిరి:

‘మీకు నా కొక మాట వాచాయలయును. సర్వమును సంబంధించి మీ చేమయినను ఆంధ్రోదనము చేయదలచితికేని ముందు నాతో మాటలాడి మనీ చేయదడు.’

నే నిటులు జవా బిచ్చితిని:

‘నే నీ మాటకడుసులభముగా నీయగలను. ఏ లందురా? నేను సత్యాప్రదోసి. కావున నే నెవరిలో సంబంధము పెట్టుకొందునో వారి యుక్తక సంకెయ్యము ముచిముందు గనుగొందును. పిదప వీలయినంత వఱకు నారి కనుకవలముగ నుండుటకు ప్రయత్నింతును. నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో ఉప్పుడును ఈ నియమమునే పాలించియుంటిని. ఇచటల గూడ ఇటులే చేయగలను.’

పిదప లాస్ట్ విలిండ్సును నాకు ధన్యవాదములు చెప్పి మరియు నిటు లనిరి:

‘అక్కఱ కలిగినపు డెల్ల మీరు నన్ను గలిసికొనవచ్చును. సరకారువారు ఇచ్చాపూర్వకముగా ఏ పొరపాటును చేయరని మీకు తెలిసినచ్చును.’

నే నిటు లంటిని:

‘నే నట్టి విశ్వాసముతోనే యున్నాను.’

పిమ్మట నేను పూజా కరిగితిని. అచటి విషయము లన్నియు వ్రాయుటకు నే నసమర్థుడనను. గోభలేగారును, వారి సొసయిటి

౨ పూనాల్లో గోఖలేగారిత్తో

సభ్యులును నామీద ప్రేమకురిపించిరి. గోఖలేగారు సోసయిటీ సభ్యుల నందఱును పిలిపించినట్లు గుర్తు. మేమందఱును హృదయములు విప్పి మాటలాడుకొంటిమి. నన్ను గూడ వారి సోసయిటీలో నొకసభ్యునిగాఁ జేయవలయు నని గోఖలేగారి తలఁపు. నాకును అట్టి తలఁపకలదు. కాని సోసయిటీలోని మిగిలిన సభ్యుల తలఁపు వేఱు. నామీద ఆదర్శములు, దాని కౌగ్యప్రణాళియు వేఱు; నా ఆదర్శములు, నా కౌగ్యప్రణాళియు వేఱు. కావున నాసభ్యుల సాగువుకాదు. నాకు నా మాదర్శములను గాపాడుకొనుటలో నెంత పూనిక గలవో యితఁల యాదర్శములను గాపాడుటకుఁ గూడ నంత పూనిక కల దని గోఖలేగారికి తెలియును. గోఖలేగారిటు లనిరి: మీ రాజీ-స్వభావము మావారి కింకను తెలియలేదు. వారికి వారి యాదర్శములయొడఁ గడు పట్టుదల. మరియు వారు కడు స్వతంత్రులు. వారు మిమ్ము సభ్యులను గాఁ జెప్పికొందురు గాక యని యాసించుచున్నాను. ఒకవేళ వారు చేర్చికొనరేని వారికి దమయొడల ప్రేమగాని, యాదరముగాని యిసుమంతయు తక్కువ కాదని నే ననఁగలను. మీయందలి ప్రేమ యఖండితము నుండఁగలందులకే వారిట్టి సాహసమునకు వెనుకాడుచున్నాను. మీ రిందు సాక్షాత్తు సభ్యులయినను, గాకున్నను నేను సభ్యులని పరిగణించుకొందును.

నేను నా సంకల్పముల నన్నిటిని గోఖలేగారికిఁ దెలియఁ జెప్పితిని. 'సోసయిటీలో నేను సభ్యుడనయినను గాకున్నను ఆశ్రమము నొకటి ఏర్పఱచి ఫినిక్సు-సహచరుల నందుంపఁగోరుచున్నాను. నేను గుజరాతువాడ నగుటవలన గుజరాతునం దుండియే దేశనేవ చేయట మిగుల నుచితము. కావున గుజరాతునం దునికి యేర్పఱచుకొనుటకే నిశ్చయించితిని.'

గోఖలేగారికి నా యీ యుద్దేశము రుచించెను. వారిటు లనిరి:

అ త్మ క థ

‘తాము తప్ప కలులు చేయుదు. సభ్యులతో వలన మీ సంభాషణల మెఱులయినను మీ గూత్రమును నను నాకలం గొనుడు. దాన నా యాత్రము జే యనుకొందును.’

నా హృదయ ముప్పొంగెను. చందాలు పోగు చేయవలసిన జంజాబము తప్పిపోయెడగా యచి కడు సంకసించితిని. మరియు భారము నాయొక్క నిరూపననుండియు తప్పచున్నది. ‘కష్టకాలము నందు నా కొక మాల్దవర్మకుడు వారకే నను విశ్వాసముచే నాశీనో భారము దీగిపోయినటు లాయెను.

గోళితేగారు స్వ. డాక్టరు జేత్రుగారిని కలిచి ‘సాసయ్యు కీ కాతాలో గాంధీగారి పే నొకటి పెట్టుడు. వారి యాత్రమునుకకుం గాని, వారి ప్రజాసేవకుగాని కావలసిన చచ్చు లన్నియు నొసఁ గుడు.’ అని యాజ్ఞాపించిరి.

పిదప నేను పూనానుండి కాంతిలికేతనమున కేరగ నర్పించి తిని. నేను వెళ్లుటకు ముందు గోళితేగారు నాకు రుచికరముగు విం దొకటి యేర్పాటు గావించిరి. అందు నేను తిను పచ్చపండ్లు, ఆటిన పండ్లు మొదలగువానిని దెచ్చిరి. విందుచోటు గోళితేగా రున్న గదికి కొంత దవ్వ. వారి కారోగ్యము సరిలేదు. అంతమాత్రము దూరము గూడ వారు నడచుస్థితిలో లేరు. కాని వాత్సల్యము వారి నాత్రువాశీ నేనును కచ్చితీరవలె ననిరి. పదియడుగులు వైచిరి, పదిపోయిరి; వారిని నెనుకకుం దీసికొని పోవలసివచ్చెను. గోళితేగారి కిట్టి మూగ్గులు తఱుచు వచ్చుటకేని యెవరును గడబడవడలేదు. పిదప మేము ఆత్ర మములోని అతిథికాలముందటి మైదానమున పఱచిన తివాచీలమీఁదఁ గూర్చుండి వేటుసెనగలు, కజ్జము మొదలగువానిని దినుచు క్రేమా లాపములు చేసికొనుచు నొకళ్ల హృదయ మింకొకళ్ల మెక్కువగాఁ దెలిసికొంటిమి.

నా జీవితములో వారి మూర్ఖరాత్ర మొక సామాన్యవిష యము కాదు.

జవరింపా?

మా యశ్చ గారు గతించిరి. మా వదినగారిని, తక్కుంగల బంధువులను జూడవలసియున్నది. కావున బొంబాయినుండి నేను రాజకోటకును, పొన్నబండకును ప్రయాణమయితిని. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో సత్యాగ్రహదండకమున కొక యంగముగా నా వేషమును నాస్పృశించిరి. అది గొరిమిటియాల వేషము. నీనులో నింటియం దా దుస్తులకే తొల్పుచుంటిని. దేశములోనికి దిగినతరువాత కౌతియా వాడు దుస్తులఁ దాల్చుగొరితిని. వానిని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ నుంచుకొంటిని. బొంబాయిలో వానిని బైక్రిచీసితిని-అంగరకా, ధోత్తి, తెల్లని తలపాగ ఇవి యన్నియు ఇండియామిల్లునందు తయారయినవే. బొంబాయినుండి కౌతియావాడునకు మూడవతరగతి బండిలో వెళ్ల నిశ్చయించితిని. పొగయు, అంగరకాయు అక్కఱమాలిన బహు వని పించెను. కావున కుడితిని, ధోతీ, ఎనిమిదిపదకాలు చేయు కాశ్మీరపు టోపీ-పీనిమాత్ర ముంచుకొంటిని. ఇట్టి వస్త్రములు తాల్చినవాఁడు పేదలలో జను కట్టబడును. ఆనాళ్లలో స్టేగు ఉండుటవలన వీరమ గాములోనో, వధవణులోనో మూడవతరగతి బాటసారులను దింపి పరీక్షించుచుండిరి. నాకు కొంచెము జ్వరము తగిలెను. ఇకొస్పెక్టరు నా చే యంటుకొనెను. వెచ్చగా తగిలెను. 'రాజకోటలో డాక్టరుకు కనఁ బడుము' అని హుకు మిచ్చెను. నాపేరు వ్రాసికొనెను.

వధవణులో దర్జీ మోతీలా లనువాఁడు ప్రసిద్ధుఁడగు ప్రజా సేవకుఁడు. బొంబాయినుండి అతనికి వార్త వెళ్లెనుగాఁబోలు! వధవణు వాణుస్తేషనులో నన్నుఁ గలిసికొనెను. అతఁడు వీరమగామునందలి కాయరిని గుఱించియు, దాన బాటసారులకుఁ గల బాధలగురించియుఁ

ఆత్మకథ

కెప్పెను. నాకు కాక తగిలియుండుటచే ఆస్ట్రేల్యాను దుబుక్కిస్తును గాచేరు. టూకీగా జేల్పునెంచి యిటు లంటి:

‘మీరు కైలుకు బోవ తగూరుగానువ్వువా?’

ముందునెనుక లాలోచింపకుం. మాట ఆనివేయు ముకుకు వారిలో నితఁడును నొకఁడై యుండు నని నే ననుకొంటిని. కాని మోతీలాలు: దిట్టముగా—

‘మేము కైలుకు తప్పక స్వల్లగుము. కాని మీరు మమ్ము నడిపింపవలయును. కాకియానాడువార లంటుచే మీయెవల నాకు ముందుగా స్వాతంత్ర్యమున్నది. ఇప్పుడు మి న్నూపము. కాని తిసిగి వచ్చునపుడు మీ రిచట దిగవలయును. ఇచట వీన్నలు చేయు పనిని, వారి యుత్సాహమును జూచి తాము సంతసింపఁగలరట. తా మెప్పుడురమ్మని నెలవిచ్చిన నేనపుడు నానేనతో వచ్చెదను’ అనెను.

మోతీలాలు న న్నాకర్షించెను. ‘తనితో నున్న సమాచార లతని నిటుల నుతించిరి:

‘అగుటకు మావాఁడు దడ్డివాఁడే కాని తనపనిలో నేర్పరి. రోజు కొక గంట పనిచేసి ౧౫ రూకలు సంపాదించును. వానితో పొట్ట గడచును. మిగిలిన సమయ మంతయు ప్రజాసేవకు విని యోగించును. అతనిముందు మా చదు వంతయు సిగ్గుచేటు!’

పివవ నాకు మోతీలాలుసంగతి లెస్సగా తెలిసెను. ఈ నై స్తుతి అతనియొడ నతిశయోక్తి కాదు. సత్యాగ్రహశ్రమమును స్థాపించిన పిదప నతఁడు నెలలో కొన్ని దినము లచట నుండెడివాఁడు. పిల్లలకు కుట్టుపని నేర్పెడివాఁడు. ఆశ్రమములో కుట్టుపనినిగూఁక జేసెడి వాఁడు. వీరమగాము ముచ్చటలు ప్రతిదినమును చెప్పచుండెడి వాఁడు. అచట బాటసారులకుఁ గలుగుచుండు కష్టము లితనికి దుస్సహ

ములుగా నుండెను. నిండు ప్రాయమున నితని లోగ మెత్తుకొని పోయెను. అతడు చినిపోవుటచే వధనాను అరణ్యమాయెను.

నేను రాజకోటకు జేరిన ముఱుపటి నాటి ప్రాధుని ముఱుము ప్రకారము అనుపత్రికి స్థలితిని. నన్నుచట నెఱుచుచు వేక. దాక్షు నన్ను గని స్థిలెను. ఆఫీసుకువై గినిసెను. ఇం దనలు కోపకారణము లేదు. ఆఫీసుకు తన భర్తమును తాను చేసికొనెను. అతడు నన్నెఱుచుచుకొందును. ఎవ్వనినను తన భర్తమును తాను చేసికొనక తప్పదు. దాక్షు నన్ను మరల చనుకొను వారలకొరక నాకొను ఇకొప్పెక్కును బంపించుకొను.

అట్ల సమయములందు మూడవతరగతి బాబునానులు పరీక్షించు టావశ్యకము. గొప్పవార మనుకొనువారు మూడవతరగతి బండ్లలో పయనము చేయవలయుననినచో వేదలు పాఠింపవలసిన నియమములకు వశపర్తులు కావలయును. అధికారులును పక్షపాతము చూపకూడదు. అధికారులు మూడవతరగతిబాబులను బండ్లవుల వలె జూచుట నేర జూచితిని. 'నీవు నీ'వనుట తక్కు మఱుమాట లేదు. మూడవతరగతివారికి ప్రత్యుత్తరము చొరకదు. విన్నపము వినువాఁడు లేడు. అధికారులు వీరిని తమ నవుకరు లనుకొందురు. నైలునవు కరులు వీరిని తన్ని డబ్బు కాఁకేయుదురు; రైలు తప్పింతురు; టీకె ల్లెగఁబెట్టుదురు. ఇది యంతయు నే ననుభవించితిని. అన్న దున్నటులు చెప్పితిని. దీనినంతయు మార్పింపవలయును. ధనవంతులకు వారు బీదల యుపకారముకొఱకు కష్టములు నెత్తిని వైచుకొని మూడవ తరగతిలో ప్రయాణము చేయవలయును. వారికి లేని సౌకర్యములను తమకును వల దని చెప్పవలెను. వారి ఆస్కార్యము, అవి వేకము, అస్యాయము, బీభత్స వీనిని పోగొట్టవలయును.

కామ్యువాడులో నాతిరిగిన యెల్లెడల వీరమగాము శాయరీని గూర్చియు, దానికేగాను బాబసారుల నాపివేయుటను గూర్చియు ఫిర్యాదులను వినుచునే యుంటిని.

జ్ఞాన విలింపకు గారు నాకొసరిని వాద్దావమును వెంటనే ఉప యోగింపుకొనడంబడితిని. నాయక సంబంధించిన కాకితముల నన్నింటిని జనిపిసిరి. ఫిర్యాదు లన్నియు తక్షణము లని గ్రహించితిని. బాంబాయి సరకారునాటితో పుత్రికావ్యవహారము నాగించితిని. సెక్రటరీని గెలపితిని. లాల్ పరిష్కర గారిని గూడ గెలపికొంటిని. వారు పాపార్థము కనబడినచేరి తాని తప్పను ఫిట్టిమీడి త్రోసిరి.

‘ఇది నావేదంబులో నన్నుచో ఈ శాయ రీవివరణకే యాగి పోయెడిది. ఏమట ఇంకీచూపవచ్చునకు విన్నవించుకొనుచును.’ అని సెక్రటరీగా కలిరి.

నే నిండినూపార్కరుతో మొర మొదలిడితిని. రసీగు తక్క ప్రస్తుతి మేమియు కాలేదు. ఇంకలు ఇంచుమించు రెంకేండ్లు పుత్రవ్యవహారము జరిగిన పిదప నేనో సంవత్సరమున నేను చెమ్ముఫర్ల గారిని కలిసికొనినపు డీ ముచ్చట వేరగా వా రాశ్చర్యపడిరి. వారి వీరమగాము విషయ మేమియు తెలియనే తెలియదు నా మాట లను చక్కగా వినిరి. ఆపడే వీరమగాముతాలూకు కాకితములను పంపుడని తెలియ నిచ్చిరి. అధికారు లీ విషయమున చెప్పడగిన వేదయు లేనిచో శాయరు రద్దుపఱతు ననుమాటను గొంటిని. కొలది నాళ్లవీరమగాము శాయరీ తీసివేయఁబడినదని పత్రికలలోఁ జూచితిని.

నేనీ విజయమును సత్యాగ్రహమునకు పునాదిగా నెన్నుదును. ఏలన, వీరమగామును పఠించి బాంబాయి సర్కారుతో నేను మాట లాడునపుడు సెక్రటరీగారు—‘బగ్గసాలో మీ రొసరిన యుప

స్వాసపు సకలు నాకడ నన్నది. మీరు దీనిని సత్యాగ్రహ మంటిరి. అది సరికాదు.' అనిరి. మరియు—

‘ఇది బెదరింపుట కాదా? ఇంత శక్తి గల ప్రభుత్వము బెదరింపుటకు బోధించినా?’ అనిరి.

నే నిటు: లంటిని:

‘ఇది బెదరింపు కాదు. ఇది ప్రజను ప్రబోధము కలిగించు సూపాయము. లోకుల దుఃఖములు దూరముచేయుటకు తగిన ఉపాయముల నన్నింటిని జెప్పట నాధర్మము. స్వాతంత్ర్యము గోరువారు తమతమ యుపాయముల నన్నింటిని ఎఱిగియుండవలెను. సామాన్యముగా ఉపాయము లన్నియు హింసాత్మకములు. సత్యాగ్రహమే అహింసాత్మకమగు శస్త్రము. దాని యుపయోగము, దాని మేరలను జెప్పట, ఆనగా దాని ప్రయోగోపసంహారములు చెప్పట నాధర్మము. ఇంగ్లీషు సర్కారువారు మహాశక్తిగలవారనుటలో సందియమేమియు లేదు. కాని సత్యాగ్రహముకూడ అస్త్రము లన్నింటిలో దొడ్డదగు బ్రహ్మాస్త్ర మనుటలో సందియమేమియు లేదు.’

తెలివిగల ఆ నెక్రటరీ తల నూపుచు నిటు లనెను:

‘మాతముగాక!’

శాంతినికేతనము

రాజకోటనుండి నేను శాంతినికేతన మిరిగితిని. అది ఒక స్వామి పరమహంస, విద్యాస్థులును నా ప్రేమ కురిపించిరి. నిరాశంబరతను, శిల్పమును, ప్రేమను మేళవించి నాకు స్వార్థము మోపనిరి. కాకాసాహెబ్ కాశీలోకరుగారితో నాకడం ప్రథమపరిచయము.

కాశీలోకరుగారికి కాకాసాహెబ్ యు క్షేత్రల వాస్తవ్యునిగా కవుడు తెలియదు. తరువాత దానిసంగతి తెలిసెను. కేశవస్వామి కేశవంజీగారు సమలో నాకు సమకాలికులు. నాకును, వాటికిని మాలమై ప్రేమోదేర్పడెను. వారు బహోదా వాఙ్మయుల గంగానాథవిద్యాలయమును నడిపిరి. విద్యాలయమునకు కుటుంబబాధన కలిగింపవలెనని వారి తలఁపు. కావున సహస్రాయులకు వాచివరకు కేర్పాటు చేయఁబడెను. కాశీలోకరుగారికి కాకా (కక్క) యను కేరొండగంబడెను. ఘోషకేగారు మామ అయిరి. హరిహర శర్మగారు పన్ను గారయిరి. ఇతరులును తగిన సేవల బడసిరి. కొంతకాలము పరిగినతరువాత కక్కకు మిత్రుఁడను నర్థముగల వ్యామియను కేరొండగంబడెను. మామకు మిత్రుఁడను నర్థముగల ఆప్ప యను కేరొండగంబడెను. ఈ కుటుంబమునందు కేరొండగంబడెను. ఈ కుటుంబమునందలి యాయయిదుగురును ఒకరితరువాత నొకరుగా నాకు మిత్రులయిరి. కేశవంజీగారికి సాహెబ్ అను కేరొండగంబడెను. విద్యాలయము నూసి చేయఁబడినవిషయ నీ కుటుంబము చిటిలివోయెను. కాని యీ కుటుంబము తన యాధ్యాత్మికసంబంధమును విడనాడలేదు. కాకాసాహెబు భిన్నభిన్నస్థలములలో భిన్నభిన్నానుభవములు సంపాదించఁబోయెను. నేను శాంతినికేతనమును కరిగినతఱి వా రచట నుండిరి.

ఈ కుటుంబములోనివారే యుట చింతామణిపాస్త్రిగాయన అపు డచట నుండిరి. కి రిరువురు నచట సంస్కృతము చెప్పవలసివేరి.

ఫీనిక్సు-కుటుంబమునకు శాంతినికేతనమున వి.వి.గా బస యేర్పాలుచేయబడెను. మిగనలాలగాంధీ కుటుంబ-పెద్ద. ఆశ్రమ నియమము లన్నియు సరిగా జరుగునటు లతడు యాచుచుండెను. అతడు తన ప్రేమచే, క్షానముచే, పూనికచే శాంతినికేతనమునం దెల్లవారిన తావిని విరచింపెను. అపు డచట ఆంధ్రులు పియ్యో సను గారు లుండిరి. జగదానందబాబు, నేపాలబాబు, సంతోషబాబు, భీతిమోహనబాబు, నగేంద్రబాబు, శిరబబాబు, కాకాబాబు కీ నందరితో నాకు శిష్య పరిచయ మాయెను.

నేను నా స్వభావముచొప్పున విద్యాస్థులలోను, ఉపాధ్యాయులలోను కలిసిపోయితిని. వారితో శరీరపరిశ్రమమును గుఱించియు, తన పనిని తాను చేసికొనుట గుఱించియు చర్చింపఁ దొడఁగి తిని. కేతను లీచ్చి వంటవారి సేవకముటకంటె సుపాధ్యాయులును, విద్యాస్థులును తమ పాకము తాము చేసికొనుట మంచి పనియు, ఉపాధ్యాయులు వంటయింటిని పరిశీలించుచుండుటనే విద్యాస్థుల యాలోచ్యము, నీతియు చక్కగా నుండుననియు, విద్యాస్థులు తమ వంట తాము చేసికొనుచో ననుభవి కారుల మీఁదఁ బ్రభుత్వ నొక పద్ధానము నుదివికొనినటు లగు ననియు ను-చించితిని. ఒక రిరువు గుపాధ్యాయులు పెంపులు విశేషి గారి పలువురు తలలూఁపిరి. బాలకులను—వారి స్వభావము గూఢన ప్రయము కావున-ఇది రుచించెను. ఇక నేడ్డేమి? క్రొత్తపని కుంఠ మాయెను. నే నీ మాట మహో విచారి విచిత్తై చితిని. 'ఉపాధ్యాయుల కిది యనుమాలునుచో నామను ఆనుకూలమే' యని వా రనిరి. ఇక విద్యాస్థుల విషయమున నది స్వరాజ్యమునకు తాకవుఁకని యని నా రభిప్రాయపడిరి.

ఈ క్రొత్తపని సాంకేతికతకు పియర్స్ ను గాఢ చెరుబు బ్రష్టిగి. ఇది వారికి గడు నింపుగా గాఢం. ఒక దేశం గాఢం కూర్చు తిలుగుటకు గూర్చుండేది. ముఖ్యముగా పనిచేయుటకు గాఢం కూర్చుండేది. వంటయింటిని చక్కగా కుప్పిచేయుటకు నగిన బాగు వస్తాకాలు ప్రాసాదించి. ఇట్లు వారందఱు నడుముకట్టుకొని పనిచేయుట చూడగా నాకు కనులపండువాయెను.

కాని ముఖ్యముగా విద్యార్థులకును, వారి గురువులకును ఒక్కటే ఇది సహింపదగినదిగా లేదు. కాన ప్రతిదినమును చర్చ జరుగుచుండెడిది. ఇందు కొందఱు ఓపోవుచుండిరి. కాని పియర్స్ ను గాఢమువారా? వారు చిలునగవుతో నేదో యొక పని చూచుచుండువారు. పెద్ద పెద్దగుండిగలు మొదలగుపాత్రలు తొలుచుట వీరి వంతు. శ్రమ మఱిసింపుటకు గాను పాత్రలు తొలుచువారిముందు కూర్చుండి కొందఱు సితారు వాయింపుచుండిరి. మఱి కొందఱు విద్యార్థులు మఱికొన్ని పనుల త్యుత్సాహముతో జేయదొడగిరి. ఈ రీతిగా శాంతినికేతనమంతయు తేనెపెరవలె జమ్మనుచుండెను.

ఒకతూరి మొదలుపెట్టబడిన క్రొత్తపద్ధతు లిక నాగవు. ఫినిక్సు వంటయిల్లు స్వాశ్రయమే కాక యందలి పాకముగూడ కడు బుజువు. దాన పోవు లేదు. బియ్యము, పప్పు, కూరలు, గోధుమ పిండి ఇవి యన్నియు నొకతూరియే మరపాయిలో తయారయ్యెడివి. దీనిని జూచి బంగాళీవారి పాకశాలగూడ మార్పుచెందెను. ఒక రిరువు రుపాధ్యాయులు, కొందఱు విద్యార్థులును దీనిని నిర్వహించిరి. దీనికి ఫలితముగా భోజనశాల యంతయు స్వాశ్రయముగా మంప వీ లాయెను.

కాని యేవో కొన్ని కారణములచే నీ పద్ధతి యాగిపోయెను. జగద్విఖ్యాత మగు నీసంస్థ కొలదికాల మయినను ఈ ప్రయోగము నడపినందువలన దీనికి లోతేమియు రాలేదనియు, దీనివలన జేకూరిన

కొలది చురుభినచులకును దీనికి మేలే కలిగినదియు నా చుట్టి ప్రాయము.

కొంతకాలము నేను శాంతినిశేతనమునం చుండెదలఁచితిని గాని దిద్ది నన్ను బలాత్కారముగా నెఱిగిస్తాఁడను. నేరచట నేడ్వార్లుం జూచి లేచి గోవులే గారు నేనాము చాలించి కన తంతువచ్చెను. శాంతి నిశేతనంకయు శోకమున మునిగిపోయెను. అంపఱును న న్నూతి డింపవచ్చుతి. అచటి కేవాలమున సభ గూడెను. అది గంభీరముగు పృశ్యము. నే నానాఁడే నాభావ్యులోడను, మిగిలాలలోడను పూనాకు బయలుదేరితిని. మిగిలనా కెల్లనును శాంతినిశేతనమునే యుండెరి.

అంద్రహనుగాకు బద్ధవానువారు నానో వచ్చిరి. 'ఇంకి యా గో సత్యాగ్రహము సాగింప నెఱుడేని సముము వచ్చునా? అనుచో నెఱుడు? దీనిగుఱించి మీ రానూచించితిరా? అని ఏ రడిగిరి.

నే నిటులు సమాధానము చెప్పితిని: 'దీనికి జనాయి చెప్పట దుష్కరము. ఒక సంవత్సరమువఱకు నే నేబియు చేయనెంచెను. 'నీ వొక సంవత్సరము దేశమంతయు తిరుగుము, గడువు దాఱునంత వఱకు దేశమునకు సంబంధించిన ఏ ప్రశ్నకును నీ యభిప్రాయమును తెలుపకుము' అని గోఖలేగారు నాకు ఆకేశించిరి. నే నటులు వారికి మాట యిచ్చితిని. నే నిందు ప్రతి-ఆక్షరమును పరిపాలింపవలయును. గడువుదాఱిన పిదపగూఁక నావశ్యకత లేనిచో నే నే ప్రశ్నకును సమాధానము చెప్పదలఁపను. కావున చుట్టయిదేండ్లదాక సత్యా గ్రహముతో పని పట్ట నని తోఁపదు.'

ఇక్కడ ఈమాట చెప్పట మంచిది. హింద్ స్వరాజ్ లోని నా యుద్దేశములను జూచి, 'ఒక సంవత్సరము నీవు హిందూదేశములో నుండుము, నీ యుద్దేశము లన్నియు తమకుఁ దామే సరిపుచ్చు కొనును' అని గోఖలేగారు నవ్వుచుండెడివారు.

మూడవతరగతి బాలుసారుల కడగండ్లు

బర్దవానులో మూడవతరగతి టీకెట్టు: తీసికొనుటకు మారు
 గడు: గట్టమయిపోయెను. మూడవతరగతి బాటసారులకు
 ముందుగా టీకెట్టు కాయరని తెలియను. నే నపుడు స్టేషను-మాస్టరు
 కడకు వెళ్ళితిని. ఆయనకడకు వెళ్లగానుట మాత్రము సామాన్యమా?
 స్టేషను-మాస్టరుగారు సలావాచోట నున్నా నని యెవరో నామీద
 దయచలించి చెప్పిరి. తుదకు చాకికడకు వెళ్లగా వార ను మూడవ తర
 గతివారికి ముందుగా టీకెట్లయబడవని చెప్పిరి. కిటికీతలుపు తీయగనే
 టీకెట్టు కొనుటకు వెళ్ళితిని. కాని టీకెట్టు నులువుగా దొరకు వీలు
 కానిపింపలేదు. బలముకలవా రొకరినెనుక నొకరు త్రోసికొనుచు
 చనుచుండిరి. నే నా త్రోపులలో నలిపిపోతిని. తుద కెట్టెటులో
 టీకెట్టు దొరకెను.

కెట్టెలు వచ్చెను. ఇచటగూడ బలము గలవారే త్రోసికొని
 పోయిరి. ఎక్కినవారును, ఎక్కడోవువార ను పరస్పరము చూపించు
 కొనుచుండిరి. వారి తలలును పీరి తలలును డీజిక్కులు కొట్టుకొను
 చుండెను. దీనిలో నేను వాలుగొనలేకపోతిని. కావున మే విచటనుండి
 అచటికిని, అచటినుండి యిచటికిని సరుగై త్తితిమి. ఎచటికి వెళ్లినను
 ఒకటియే మాట—‘ఇచట చోటు లేదు. ఇచట చోటు లేదు.’ నేను
 గాడ్లవద్దకు వెళ్ళితిని. ‘చోటున్నచో కూర్చుండుము! లేనిచో మఱి
 యొక గైజలో వెళ్ళుము!’ అని యతడనెను.

‘నాకు చాల తొందరపని యున్నది’ అని నేను వినయముతో
 పలికితిని. ఈమాట వినటకు గార్డు కవకాళము లేదు. ఇంతటితో నా
 పని అయినది. ‘ఎచటనో యొకచోట ఇటుకు’మని మగనలూలుకు

జెప్పితిని. నేను నాభార్యతో ఇంటకొక్కాసుబండి యెక్కితిని. ఆ బండిలో నెక్కచుండగా నన్ను గార్డు చూచెను.

ఆసనపోల్ స్టేషనులో ఇంటకొక్కాసు చార్జి వసూలుచేయుటకు గార్డు నాకడకు వచ్చెను. నే నిటు లంటిని : 'మాకు చోటు చూప వలసి నక్కర్చుచు మీది. చోటు లేకపోవుటచే నే నిచట గూరుచుంటిని. మూడవతరగతిబండిలో చోటు చూపుగురేని నే నచటికి వచ్చుటకు సంసిద్ధుడను.'

గార్డుగా రిసులసిరి : 'నాతో వాచము చేయుకుండు. చోటు లేదు. బండిచూడుగ యాయనిచో నెగిపోవలసియుండును.'

నాకు పూనాలో తొందరపని. గార్డుతో డెబ్బలాడుటకు నాకు ఉత్సాహము లేదు. గార్డు పూనావఱకును కట్టి నాకడ సొమ్ము వసూలుచేసెను. నా కిది అన్యాయ్య మనిపించెను.

ప్రాద్దుటికి ముగల్ సరాయి చేరితిని. మగనలాలునకు మూడవ తరగతి బండిలో చోటు చిక్కెను. ముగల్ సరాయిలో నేనును అచటికి చూచితిని. నేను టిక్కెట్ కలెక్టరుకు జరిగిన సంగతి యంతయుం తెలిపితిని. ముగల్ సరాయిలో నేను మూడవతరగతి బండిలోనికి మాచీవట్టులు సాక్ష్యముగా నొక చీటి వ్రాసి యిమ్ముంటిని. అతఁ డీయ ననెను. పిదప నేను 'వసూలుచేసిన సొమ్మును ముదరాయి'మ్మని రైల్వే అధికారికి వ్రాసితిని.

'సాక్ష్యపుఁ జీటి లేక, డబ్బు వాపసుచేయుట మాకు రివాజు కాదు గాని మీవిషయముమాత్రము వేఱుగా భావించి వాపసు చేయుచున్నాము. మఱియు బర్దవానునుండి ముగల్ సరాయివఱకు వాపసుచేయఁబడదు' అని జవాబు వచ్చెను.

నాఁటినుండియు మూడవతరగతిలో నే ననుభవించుచు వచ్చు చున్న యిక్కట్టు లన్నియు వ్రాసినచో నొక మహాగ్రంథ మగును.

ఆత్మకథ

కాస ప్రస్థాని కలిగినప్పుడు ముందరి ప్రకరణములలో నడువనలవి కొంచెము కొంచెము తెలుపుదును. తరుము తాంబూలకండుటవలన మూడవతఃగతి బండ్లలో ప్రయాణమున నే నాచివేయవలసి వచ్చెను. ఇందులకు నేను కడు వగచితిని, వగినను. తాంబూలకండుట వలన సారల కడుగండ్లకు వైద్యే ఆధికారుల వైద్యత్వమే పరమకారణము. మరియు ఆ బాటసారుల మోటుదనము, మర్రితనము, స్వ్యాపరత్వము, అజ్ఞానము—ఇదియు వారి కడుగండ్లకు కారణములు కాకపోవు. ఇంతియకాక ఈ బాటసారులు తమ యాద్యత్వమును తా మెఱుంగకుండుట, తమ మడ్డతనమును తా మెఱుంగకుండుట. తమ స్వ్యాపరత్వము తా మెఱుంగకుండుట—ఇదియంతయుఁ జాల విచారకరము. వారు చేయునదంతయు వారికి స్వాభావికముగా నుండును. వారు తమ లోపములను నెద్దుకొనఁ దలవెట్టరు.

చచ్చి చెడి కల్యాణ-జంక్షనుకు చేరితిమి. మగసలాలును, నేనును స్టేషనులోని పుపుకడ నీడు గొని స్నానముచేసెతిమి. నాభార్య స్నానముచేయుటకు నేను సన్నాహము చేయుచుండగా సర్వింట్స్ ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీకి సంబంధించిన 'కాలు' గారు మమ్మును గొంచు మాకడకు వచ్చిరి. వారును పూనాకు వెళ్లుచుండిరి. స్నానము చేయుటకు నాభార్యను రెండవక్లాసు స్నానశాలలోనికి తీసికొని వెళ్లుదునని వా రనిరి. వారి సౌజన్యము నుపయోగించుకొనుటకు మనసులో సుకొంచించితిని. రెండవక్లాసు ఆవుకుఖానాను ఉపయోగించుకొను నధికార మామెకు లేదని నే నెఱుంగదును. కాని అపు డట్టి అయోగ్యతను పాటించవలెతిని. సత్యపాలకున కిది తగదు. మరియు రెండవక్లాసు ఆవుకుఖానాలోనే స్నానముచేయవలయు నను పట్టుదల నా భార్యకు లేదు. కాని భర్తమోహము సత్యమును మూసెను—'సారణ్యాయస్య పాత్రేణ సత్యస్యాపిహితం ముఖమ్.'

నా ప్రయత్నములు

పూర్ణా చేరితిని. ఉత్తరక్రియలు జరిగెను. పిదప సాసయిటీ చేయవలసిన పనులను గుఱించిచేయు, నే నంగు సభ్యత్వమును వహించుట గుఱించియు నే మందఱును విచారించితిమి. ఇది నాకు చాల బరువాయెను. గోఖలే గారు యందుగా సాసయిటీలో చేరవలసిన యక్కఱు బాధ లేదు. గోఖలే గారి యాజ్ఞను వినుటయే, వారి యిచ్చ ననుసరించుటయే నా పని. ఆ స్థితియే నా కోరికకాదునది. హిందూ నేత్రము భుషానులో నున్న పు డ్దొక కర్ణధారయగు కావలయును. అట్టి కర్ణధారయగు గోఖలే. 'అయన కాసాకుచుండగా నాకేమిభయము?' అని నే ననుకొంటిని.

అప్పుడు వారు గతించిరి. కాని సభ్యత్వమునకు నేను తప్పక ప్రయత్నము చేయవలయును. మరియు గోఖలే గారి యాత్మకును ఇది యిష్టము అని తలచి యిసుమంతయే సందియము లేకుండ పట్టు దలతో ప్రయత్నము చేయవలసివచ్చితిని. అప్పు డచట చాలమంది సభ్యు లుండిరి. నాయెడల వారికి జాల భయ ముండెను. దాని బాటద్రోల గడుఁ బ్రయత్నించితిని. దీనజేసి వారిలో మతభేదకు కలిగెను కొందఱు నన్నుఁ జేర్చుకొనుట యిష్టము; మఱి కొందఱకుఁ జాల ననిష్టము. ఇరువారులవారికిని నే ననిన ప్రేమయే కాని నామీది ప్రేమకంటె వారికి సాసయిటీజవాబుదారీ యొక్కవ కాదా? ఒకవేళ ఎక్కువ కాకున్నను నామీది ప్రేమకన్న తక్కువమాత్రము కాదు.

కావున మా వాదములు కటువులు గాక మధురములుగా నుండెను. మరియు సిద్ధాంతములనే అనుసరించి యుండెను. తమ యభి ప్రాయములకును, నా యభిప్రాయములకును ఉత్తరమునకును, దక్షిణమునకును ఉన్నంత తేడా యున్నదనియును, ఏ ముఖ్యవిషయముల మీఁద ఈ సాసయిటీని గోఖలే గారు నిలువఁజెట్టిరో వానికే కొలఁది కాలములో హాని కలుగఁగలదనియు ప్రతిపక్షుల వాదము. ఇది సహజమే.

ఆత్మకథ

చాల చచ్చించి చచ్చించి ఇండ్లకు మరలితిమి. నిగారణ మొనరించుటకు వాయిదా వేయబడెను.

నాకు సుదీనంపమునక బడి కొట్టుకొనినటు లుండెను. అధికులగు మిత్రుల బలముచే సోసయిటీలో దూరు టుచితమా? నాపని గోఖలే గారి జవాబుదారీని వహించునా? నేనుండుట సువుల కన్యాయుగచో సోసయిటీ-విషమస్థితికి నేను కారణము కానా? నన్ను కేంద్రీకృతము లుటో సభ్యులకు మితభేదముండునంకవలెను నేనందు కలుగు నుంకించుట పొడి గావనియు, వికోశికోటిలోనివారి నిట్టి సంకటమునందీ తప్పించుట మేలనియు నాకు కలెడెను. ఇటులు చేసినయెడలనే సోసయిటీని, గోఖలేగారిని నా జవాబుదారీ యుండునని గ్రహించి తిని. నాయంతరాత్మలో ఇట్టి నిర్ణయము కలిగినంతనే—నన్ను సభ్యునిగాక జేర్చికొనుటకు సభ్యులను కూడబెట్టి సభ జరుపవలదు అని శ్రీ శ్రీనివాసకాస్త్రీగారికి ఉత్తరము వ్రాసితిని. నా వికోశికోటిలోనివారికి నా నిర్ణయము బాగుగా నుండెను. వారికి ధర్మసంక్షేపము తొలగెను. పైగా మాకు చెలిమి బలిసెను. సోసయిటీ నుండి నా దరఖాస్తు వాపసుకొంగనే నేనందు నిక్కుమిట సభ్యుడనయిపోతిని.

నేనందు సభ్యుడనుగాక జేరకుండుటమంచి దాయోననియు, నన్ను కేర్చుకొనుట కిష్టపడనివారి వాదము సరి యయిన దనియు నా కిప్పుడనుభూత మాయెను. వారి సిద్ధాంతములను, నా సిద్ధాంతములును చాల భిన్నము లనియు నా కిప్పుడనుభవ మాయెను. మాకు మితభేదమున్నటులు తెలిసినపిదపగూడ మాయాత్ములలో ఏడము లేదు. వా మనస్సులలో భేదము లేదు. మాకు మితభేదమున్నను మేము బందుగులమే, మిత్రులమే. పూనాలోని సోసయిటీస్థులు నా కొక షేత్రము. తాకికదృష్టిలో నేను సభ్యుడను గాకున్నను ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో సభ్యుడనే. తాకిక సంబంధముకంటె నాధ్యాత్మిక సంబంధ మనర్థము. ఆధ్యాత్మిక సంబంధము లేని తాకిక సంబంధము ప్రాణము లేని దేహముతో సమానము కదా!

కుంభోత్సవము

డాక్టరు ప్రాణజీవనిదాస్ మెహతాగారితో మాటలాడుటకు రంగూను పోవలచితిని. దారిలో కలకత్తా కలదు. అచట ధీశేంద్రనాథవసుగారు నన్ను రమ్మని కోరిరి. వంగీయు లతిఘల నెంత పూజించునో అంత పూజయు సమగ్రముగా నచటఁ గాన వచ్చెను. నే నా దినములలో పండులనే ఘజించుచుంటిని. నా కుమాగుఁడు కామదాసు అప్పుడు నానెంటు నుండెను. కలకత్తాలోఁ గల పండ్లన్నియు నాతోఁజుకు తీసికొనిరాఁబడెను. స్త్రీలు రాత్రియంతయు మేలుకని బాదము, సిస్టా మిదలగు పండ్ల బరడు లొలుచుచుఁ గూగుచుండిరి. రకరకముల పండ్లు చక్కగను, నేర్పుగను సిద్ధము చేయుఁ బడెను. నాతో వచ్చివారికి రకరకముల పకౌన్నము లొసర్పఁ బడెను. దీనఁగల ప్రేమమును, వివేకమును నే నెఱుఁగుదునుగాని యొక రిరువు రతిఘలకు ఇంటిల్లిపాది రే యెల్లయు మేలుకని యుపచరించుట దుస్సహము. కాని యీగండము దాఁటుటకు నా కుపాయపేమియు లేకపోయెను.

రంగూను పోవు స్త్రీయగులో నేను డెక్కుమీఁద కూర్చుండఁ దలచితిని. వసుగారి యింట నెంత సత్కార మందితిమో స్త్రీమరులో నంత యసత్కార మందితిమి. డెక్కుమీఁద పయనించువారి కష్టము లన్నియు ననుభవించితిమి. స్నాన మొనరించు చోట నిలువలేనంత కంఠ! మఱుఁగు దొడ్డి నరకము! మలమాత్రములు తొక్కుకొనుచు చూడి పోవలయును. నా కిది దుర్భరమాయెను. నే నిది యంతయు కష్టమనుకు విన్నవించితిని. కాని వినువా రెవరు? బాటసారులు తమ ముఱికినే డెక్కంత యు ఖరాయిచేసివైచిరి. కూరుచుండుచోటనే

ఆ త్మ గ ణ

జీవించుచును. నానాన కంఠిన తత్కర్మమును నాత్మచింతన. దినగా వినినన నెనుకుల నుజులతో బాకనాదుచును. నానానాబు లాక్షణవి ములులతోబాటు. ప్రతివాదమును శోధయినంత చోటు నాక్రమించుకొనక బ్రయత్నించును. తా నాక్రమించు కొనిన చోటుకంటె లోక సామాన్యము కావలసిన చోటెక్కడ. ఆ వెంటకు నోకలకు భుక్కుచునేకొని స్వేచ్ఛబుచ్చితిని.

రంగూడులో దినదినే ఏదేంటు నేనుకొని యంతయు వ్రాసి తిని. నేను మరల దెక్కుమీదననే తిరిగి కచ్చితిని. నా వ్రాసిన ప్రతి వలనను, డాక్టరు మెహతాగారి ప్రయత్నమునకును ఆత్మ సంకల్ప మనుభవింప లేదు.

రంగూడునందును నాకక్కణ కలవాని కన్న నెక్కుచు పండ్లనే సమకూర్చిరి. డాక్టరు మెహతాగారి యిట్లు నాకు స్వస్మహామే. కావున నేనుచుట తినుబండ్లముల సంఖ్య తగ్గించితినిగాని తినెడి పరిమాణమును తగ్గించవయితిని. కావున రకరకముల పండ్లు తీసికొనివచ్చెడివారు. నేనును వానిని నిషేధింపవయితిని. ఆకాల ములో క్రొత్తక్రొత్తవస్తువులు నాకనుల నాకర్పించెడివి. వానిం జూడగా నాలుక యూరెడిది. మరియు తినుట కొక వేళ పోలేదు. నాకు గూంటదీపము, నోట మెతుకైవను మేము ఘజించి లేచువఱకు ఎనిమిది, తొమ్మిది గంట లయ్యెడిది.

౧౯౧౧ సాలున హరద్వారమున కుంభోత్సవము. నే నుచటికి వెళ్లక తప్ప దనుకొంటిని. మరియు మహాత్ములగు మున్షీరాముగారి దర్శనము చేసికొనవలయు ననుకొంటిని. గోఖలేగారి సాసయిచేవారు కుంభోత్సవమునకు స్వయంసేవకులను పంపిరి. వారికి హృదయనాథ కుండ్రాగారు అధిపతులు. స్వర్గీయులగు డాక్టరు దేవు గారును ఆ

స్వయంసేవకసేవలో సోకరుగా నుండిరి. మా జట్టువో రమ్మని నాకు గా రువచ్చెను. మగనలాల్ గాంధీ శాంతినికేతనమునం చున్న మాతుకి డీని తోసికొని నాకన్నముంజే హరద్వారమున కరిగెను. నేనును రంగూనుచుండి వచ్చి నీరిని గిరినికొంటిని.

కంకల్తానుండి హరద్వారమునకు నైలులో పోవుచు మా పడ్డ బాట్లు భగవంతుని కెఱుక. నైలుబండ్లలో కొన్నివేళల దీపములయి నను యెండెడివి కావు. శివారానాపురమునుండి మేము సామానులవలె, జంతువులవలె క్రిక్కిరిసిపోయితిమి. వైకష్ణ లేని నైలుబాట్లబాటు, పైని మిథ్యాహ్నుసూర్యుడు, క్రింద కాలుచున్న యిసుపలేకులు: ఇక మాపని యెటు లుండెనో చెప్పవలయునా? దప్పిచే నాలుక యెండిపోయినను ఆ యెండలో ఛాందసు లగు హిందువులు చత్తురు కాని, తురకలు నీరు తెన్నుచో ముట్టరు. 'హిందూనీళ్లు' వచ్చిననే త్రావుదురు. ఈ హిందువులే వ్యాధిగ్రస్తు లగుచో నవుడు తమకు డాక్టరులు బ్రాంది నిచ్చినను, తురకకాంపాండరులు, కిరస్తానీ కాంపాండరులు నీ రిచ్చినను, మాంసరస మిచ్చినను త్రాగుటకు సంకోచింపరు.

హిందూదేశమునందు మనకు పాకీపని చేయుటయే విశేష మయిన పని యని శాంతినికేతనమున నేను గ్రహించితిని. ఒక సత్ర మునం దీ స్వయంసేవకులకు డేరాలు వేయబడెను. డాక్టరు దేవు గారు మఱుగువొడ్డుగా నుపయోగించుటకు కొన్ని గోతులు త్రవ్వరి. వీనిని బాసచేయుటకు డబ్బిచ్చి పాకీవాండ్రునేర్పాటు చేయఁ జూచు చుండిరి. ఈ దశలో 'ఈ పని యంతయు మా ఫీనిక్సువారిది' అని నే నంటిని. డాక్టరు దేవుగా రంగీకరించిరి. ఇక మాలో మాట యిచ్చువారెవరు నేను; పని చేయువారు మగనలాల్ గాంధీ.

ఆత్మకథ

దేశాలో కూర్చుండి మాత్రకులకు ద్వివి మిచ్చుట, ద్వి ప్రసంగము చేయుట, తదితరప్రసంగము చేయుటయు నా పని. ఈ దర్శనము లిచ్చుటతో నాపని చెల్లు. ఒక్క నిమిషమేని తీరుచుంటేదు. న్నానమునకు నెట్లనపుడును నన్ను విడిచిపెట్టెడివారు కాదు. ఇక నన్ను ఘోషారము మాత్రము చేయనిత్తురా? దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నా చేసిన యల్పసేవ హిందూదేశమునం దంతవఱు తెలియఁజేయె నని హావద్వారమున కనుగొంటిని.

నేను తిరుగలిలో నలిగిపోతిని. మూడవతరగతిలో పయనించు నపుడు నే నందఱతోపాటు కష్టము లనుభవించితిరి. ఆపుడు నన్నెక్కడ గినవారు లేరు. దిగినంతటనే దర్శనము గోరు జనులచే పరశ్శింపఁ బడిపోతిని. ఈకెండు స్థితులలో నేది దయానకమో నిర్ణయించుకొనుటకుఁ జాలఁ గష్టపడితిని. దర్శనమునకు వచ్చు మూడవ తరగతిలో పము వచ్చుచుండెడిది. తఱుచు సంతాపముకూడ కలుగుచుండెడిది. మూడవతరగతి పయనములవలన కష్టము మాత్రమే కష్టపడితిని; తోపము కలిగెడిది కాదు. కలిగిన కష్టముకూడ వేలననే యుపయోగించెడిది.

నా కాన్వాళ్లలో ఇష్టము వచ్చినటులు తిరుగుటకు శక్తి యుండెడిది. ఆకాలములో నాకు రస్తాలో వెళ్లుటకుఁగూడ పోలు లేనంత ప్రసన్ని లేదు. అచటఁ గూడిన జనులకు ధర్మచింతి తక్కువ. అజాగ్రూకత, చంచలత, పాపంఢిత యొక్కవ. నాగుఱులు నేల యవిసినటులు పుట్టుకొని వచ్చిరి. పాలు, పంచదార తినుటకు వారు పుట్టినటు లుండిరి. ఇచట నే నయుదు కాళ్లు గల యావును జూచితిని. నాకాశ్చర్యము కలిగెను గాని యెఱిగినవారు నా యజ్ఞానమును పాఠాఁద్రోలిరి. ఈ యావు దుష్టుల లోభమునకు బలి యాయెను. లేగ

కాలు తెగిరినట్టి ఆవుమూఁపురపు తోలునీళ్ళి అచట నీ కాలు కుట్టి యయిగుకొద్ద యావును వేసిరి. ఈ గెండు పాతకములకును ఘట మేమనగా సమాయికుల కవనుండి కనము దోచుకొనుటయే. అచట ఈ యయిగుకొద్ద యావును చాచని హిందు శవండును లేడు. చాచని చూచినందులకుఁగాను తక్కువ వట్టిచ్చిన హిందు శవండును లేడు.

కుంభోత్సవము వచ్చెను. నా కా దినును నెప్పుడు. క్షీణ యాత్ర యనుకొని నేను హరద్వార మేఁదలేదు. క్షీణక్షయములవలన పవిత్రతాదుల సంపాదింపవలయు నను మోహము నా కెన్నఁడును లేదు. ఆపు ఉచటికి పదియేడు లక్షల జనులు వచ్చి రనుకొనిరి. ఆ వచ్చిన పదియేడు లక్షల జనులను పాపంతులా? పేరిలో పలువురు పుణ్యము కొఱుకును. ఆత్మకుద్ధికొఱుకును వచ్చియుండు రని చెప్పు లలో నాకినుమంతయు సందియము లేదు. ఇట్టి విశ్వాస మాత్మకము త్యము కలిగించుట అసంభవము కాదుగాని కొంచెము కష్టమని మాత్రము చెప్పవలయును.

ప్రక్కపయిఁ బరుండి నేను విచారసాగరమున మునిఁగి బోయి తిని. ఈ పాపండులనడుగు పవిత్రులును గలరు. గా కీర్ణిరునిముందు నిస్సోఘులని చెప్పవచ్చును. ఇట్టి సమయమున హరద్వారమునకే వచ్చుట తప్పకునేని నే నా విషయమును వెల్లడించి కుంభోత్సవము నాఁడు హరద్వారమును విడనాడియుండును. హరద్వారమునకు వచ్చుటయు, కుంభోత్సవమునాఁ డచట నుండిపోవుటయు పాపము కానిచో నే నేనో యొక కఠినవ్రతమును బూని యచట జరుగుచున్న పాపమునకుఁ బ్రాయశ్చిత్తమును, ఆత్మకుద్ధిని చేసికొనవలయునని తలఁ చితిని. నేను వ్రతము లొనరించుటకే పుట్టితిని గావున నేదో యొక

కతిస్మ్రతి మాచరింపడలపెట్టితిని. కలకత్తాయందును, రంగూనునం దును నాకొకట నా మిత్రుల నావశ్యకమగు శ్రమను బొందుటయు ఆ సమయమున నాకు నుద్ధవశ్చేను, ఈ కారణమున తినెడు వస్తువుల కొక హస్తావ్వహాపను, సూక్ష్మాస్తమయమునకు మంచే భుంపను నిచ్చియించితాండలి. నేను భోజనమున కొక హస్తావ్వహాపనుననిచో నా కౌశల్య మిచ్చువారలకు కష్టము కలిగింతు ననియు, నేనే యొకరికి నేన చేయవలసియుండగా నొరలచే నేనే నేవింపబడుచుండు ననియు గ్రహించితిని. కావున ఇరువది నాలుగు గంటల పరిమితి గల కాలములో నయిదు వస్తువులకన్న నెక్కువ ముట్ట ననియు, చీకటివడినతరువాత భుజింప ననియు వ్రతము గొంటిని. ఈరెంటి కష్టములను లెస్సగా విచారించితిని. ఈరెంటిని ఇంచుకేనియు జవదాడుకండుటకు నిశ్చయించితిని. రోగము వచ్చినపుడు ఔషధ యాపముగా నెక్కువ వస్తువులను తినుటయా, తినకుండుటయా? మంచు గూడ నీ యయిదు వస్తువులలో చేరునా, చేరదా? అను నీ విషయము లన్నింటిని చర్చించి 'తినదగిన వయినచో సరి; అయిదింటి కంటె నెక్కువ వస్తువులను దినను' అని నిశ్చయించితిని. నే నీవ్రతములు పూని వదలూండేం డ్దాయెను. ఇవి నన్ను లెస్సగా పట్టి చూచెను. ఇవి నన్నిటులు పట్టి చూచుటయే నాపాల రామకవచ మాయెను. ఈవ్రతముల వలన నా యాయువు పెరిగెననియు, వీనివలన పలుమాటులు రోగముక్తుండనయితి ననియు నా యభిప్రాయము.

లక్ష్యణ-ఝూలాలా (వంతున)

కొండలతవారు మునీనిరామ మహాత్ములు. వారిని, వారి గురుకులమును దర్శించిన తరువాత నాకు చాల శాంతి కలిగెను. పూర్వవ్యాకొలాపాలమునకును, గురుకులశాంతిని గల ఘోషము నాకు వెంటనే స్పష్టముగా శానిపించెను. మహాత్ములు తమ ప్రేమతో నన్నొలలాడించిరి. బ్రహ్మచారు లందఱు నన్ను భక్తిక్రైస్తవతో గారవించిరి. రామదేవుగారిని నేను మొదట నిచటనే చూచితిని. వారి కార్యకర్తని వెంటనే నేను కనుగొనఁ గలిగితిని. మాకు కొన్ని విషయములలో మతభేదము లున్నను కొలఁదికోజులలోనే మా పరిచయము స్నేహముగా పరిణమించెను. నే నచట రామదేవాచార్యులతోడను, తదితరాచార్యులతోడను పనిపాటలు నేర్పటను* గూర్చి చాల సంభాషించితిని. వెంటనే గురుకులమునుండి నైలవు తీసికొనవలసి వచ్చుట నాకు సంతాపకర మాయెను.

‘లక్ష్యణఝూలాలా’ తప్పక చూడఁదగినదని యెక్కువగా వింటిని. ఇంతదూరము వచ్చి హృషీకేశము చూడకుండ టావులు ముంచిది కాదని పలువురు మిత్రులు నొక్కిచెప్పిరి. లక్ష్యణ-ఝూలాలా హృషీకేశమునకు దగ్గఱ. నేను నడచి టావెంచితిని. హృషీకేశ మొక మజిలీ; రెండవ మజిలీ లక్ష్యణ-ఝూలాలా.

హృషీకేశమున పలువురు సన్న్యాసులు ననుఁ జూడ వచ్చిరి. వారిలో నొకరికి నాజీవన వృత్తాంతము రమణీయముగా శానిపించెను. ఫీనిక్సు-జట్టంతయు నావెంట నుండెను. ఆయన మమ్ముల సందఱను జూచి చాల ప్రశ్న లడిగెను. మాతో ధర్మమును గుఱించియు ప్రసం

* Industrial Training

ఆత్మకథ

గించెను. నాలో ధర్మమునెడల తీవ్రాభిలాషము కలదని యతఁడు గ్రహించెను. నేను గంగలో స్నానముచేసి వచ్చుచుంటిని. నా శరీరముమీఁద చొక్కాలు, గిక్కాలు లేవు. నాకు శిఖాయజ్ఞోపవీతములు లేవు. ఇట్టి నన్నుఁ జూచి దుఃఖితుఁడై యా సన్యాసి 'నేనాస్తికుఁడవు. నీకు శిఖాయజ్ఞోపవీతములు లేకుండుట నాకు విచారముగా నున్నది. ఈ రెండును హిందూధర్మమునకు బాహ్యచ్ఛిన్నములు. హిందువయినవారే రెంటిని తప్పక తాల్పవలయు' నని పలికెను.

పోరుబందగులో బ్రాహ్మణబాలకులు జందెములకు తాళపు చెవులు కట్టుకొనుచుండుట చూచితిని. ఆ తాళపు చెవుల యుంకారము నేను వినుచుంటిని. నా కప్పుడు పదియేండ్లు. వారివలెనే జందెము వేసికొని దానికి తాళపుచెవులు కట్టుకొని గీర్రన త్రిప్పచు వాని యుంకార మాటకించుచుండవలెనని నాకును అభిలాష కలిగెను. ఆ కాలమున కౌత్యూవాడు కోమటులకు జందెము వయిచుకొను నాచారము లేదు. కాని ద్విజమాత్రులు జందెము తాల్పితీరవలయు నను నొక ప్రచారము అపుడే యారంభ మయెను. గాంధీకుటుంబమువారందఱు జందెములఁ దాల్చుఁగడఁగిరి. మావారి కిరువురకును, నాకును అపు డొక బ్రాహ్మణుఁడు రామరక్ష చెప్పుచుండెను. ఆయన మాకు జందెములు వయిచెను. అపుడు నాకు తాళపు చెవులతో పని లేకున్నను రెండుమాఁడు దానికి తగిలించి త్రిప్పఁదొడఁగితిని. పిదప జందెమెపుడో తెగెను గాని మరల జందెము వేసికొనవలయు నను వ్యామోహము నాకు కలిగినటులు గుఱుతు చాలదు. పిదప నేను క్రొత్త జన్నిదమును తగిలించుకొనలేదు.

పెద్దవాఁడ నయిన పిదప నాచేత జందెము తాల్చజేయుటకు పలువురు ప్రయత్నించిరి. కాని వారి ప్రయత్నము నామీఁద ప్రస

రింపలేదు. శూద్రులకు జం దెములు తొల్పు నధికారము లేకున్నచో తదితరుల కేల యుండవలయును? ఈ బాహ్యచిహ్నమును ధరించు నలవాటు మాకుటుంబములో లేదు. మరియు దీనిని ధరించితీరవలయుననుటకు ప్రబలముగు కారణము నాకుఁ గానరాలేదు. 'నాకు జం దెము మీఁద గోత్ర లేదుకాని దానిని దాల్చుటకుఁ దగినంత హేతువు కానరాలేదు. నేను వైష్ణవుఁడను గాన తావళము దాల్చితిని. పెద్దలు మాయన్న దమ్ములకు పిలక నుంచుటలో జాగ్రత్తగానే యుండిరి. కాని నాకు సీచులో పిలక తీసివేయవలసివచ్చెను. తెల్లవారు చూచినవ్యధురనియు, నన్ననాగరకుఁ డని యందురనియు సిగ్గుపడి నేనచట పిలకను తీసివేసితిని. మాయన్న గారి కుమారుఁడు ఛగన్ లాల్ గాంధీ దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నాకడ నుండెడివాఁడు. అతఁడు పట్టు దలతో శిఖ నుంచుకొనెను. ప్రజాకార్యముల కతని శిఖ యడ్డు వచ్చునని యతని మనస్సునకు బాధ కలిగిననుగూడ లెక్కగొనక నేనతని పిలక తీసివేయించితిని. ఈరీతిగా పిలకనుగురించి నాకింత సిగ్గుండెడిది.

నే నా స్వాములవారి కీకథనంతయు వినిపించి పిదప నిటు లంటిని :

'జం దెము నేను వేసికొనను; ఏలయనిన చాలమంది హిందువులకు జం దెము లేదు. అయినను వారు హిందువులే. మరియు దాని యక్కఱ నాకుఁ గానిపించుటలేదు. మరియు యజ్ఞోపవీతధారణ మనఁగా జన్మాంతరధారణము. జన్మాంతర మనఁగా శుద్ధజీవనము, ఉన్నతజీవనము. ఈ కాలమున హిందూసమాజమును, హిందూస్తానమును ఈరెండుగూడ వెనుకఁబడి యున్నవి. ఇట్టి స్థితిలో మనకు జం దెము దాల్చు నధికార మేడ? హిందూసమాజ మస్పృశ్యతను విసర్జించిన నాఁడు, ఉచ్చనీచభేదములను మఱచిననాఁడు, ఇతరదోష

ముల నీసడించిననాడు, నాలుగుదిక్కులను పక్కటిల్లిన యుచ్చమును, పాపంపతను పాపప్రతినిననాడు మనకు యష్టోపవీతమును కరించు నధికారము రాఁగలగు. కావున ఉపవీతమును నుతించి మీరు చెప్పిన మాట నాకు గిట్టదు. ఇక పిలకనుగుఱింపి కొంచెము చినాకెంపరలసే యున్నది. నా తవజకు పిలక యుంచెడిది. కాని స్థితినను, భయము చేతను దానిని దీనివయించితిని. ఇప్పుడు దానిని మరలఁ బెంచఁ దలఁచుచున్నాను. నా సహచరులతోఁగూడ నీ విషయమును విచారించెదను.

జండెమునుగుతించి నా చెప్పిన మాటలు స్వాములవారికి నన్ని లేదు. జండెము తల్చుకుండుటకు నేనే కారణములను జెప్పితిను వారా కారణములనే జండెము తల్చుటకు ప్రమాణముగాఁ జెప్పిరి. అది యటుండె. జండెమునుగుతించి యాయభిప్రాయములు నేఁటికిని మాట లేదు. పలు మతము లున్నంతవఱకును ఒకొక్కమతమున కేదో యొక బాహ్యసంకేత ముండుచునేయుండును గాని, యా బాహ్యసంకేతము వంబమున కగునేని, ఇతరమతములకన్న తనగొప్పను ప్రకటించుకొను నేని యది త్యాజ్యమగును. ఈకాలమున జండెము హిందూమతమున కభివర్ధకమగు సాధనముగా నాకుఁ గానిపింపదు. కావున నే నీ విషయ మున తటస్థుడనయి యుంటిని

పిలకను స్థితినను, భయముచేతను దీని వేసితినిగాన నా సహచరులతో సంప్రతించి మరల పిలకను పెంచఁ దలఁచితిని. ఇక నీ విషయ మటు లుంచి లక్ష్యణ-ఝూలా దెస కేఁగుదము.

హృషీకేళము, లక్ష్యణ-ఝూలా యీ రెండును జూచి తీరవలసి నవి. మన ప్రాచీనుల ప్రకృతిసౌందర్యజ్ఞానమానకును, శిల్పమునకు సర్వస్వకూపమొసఁగువారి దూరదర్శిత్యమునకును నా కత్యాదరము జనించెను.

కాని త్రాటిచోటుల మనుష్యులూనరించు పనులు చూడగా నాకు శాంతి నిలువలేదు. హరద్వారమునందువలెనే హృషీకేశము నందును బాటల ప్రక్కల సుందరమగు గంగాతీరములయందు మనుష్యులు గోతచేసివయితుగు. అది పావనమగు గంగాజల మని యయినను వారికి తోచెదు. కొంచెము దవ్యేగినయెడల గావలసినంత చోటు వారకుచుండగా బాటలను, నదులయొడ్డులను పొడుచేయుట చూచి కడు సంతసించితిని.

లక్ష్మణ-ఝూలా యనునది వ్రేలాడుచుండు నొక యిసుప వంశేన. లోగడ నచట త్రాటితో జేయబడిన యొక చక్కని వంశేన యుండెడిదట. ఉదారహృదయుఁ డగు నొక మారువాడీ సజ్జనుఁడు దానిని దీయించి చాల రొక్కము వెచ్చించి యీ యిసుప వంశేన వేయించి దాని తాళపుచెవులు గవర్న మెంటువారికి వశపఱిచె నట! నేను చూచియుండలేదు గాన లోగడనున్న త్రాటివంశేనను గుఱించి యేమియుఁ జెప్పఁజాలను గాని, యీ యిసుపవంశేన యచటి ప్రకృతిసౌందర్యమునకు కళంక మనియు, నస్థానపతిత మనియుఁ జెప్పఁ గలను. నిక్కమున కిది యాత్రికుల వంశేన. దాని తాళముచెవులు సర్కారువారి కేబడియెను. రాజభక్తి గల నా కానాటికే యీ విషయము కటువుగా నుండెను.

దీనికంటె దుఃఖజనకమగు వృశ్యము స్వర్ణాశ్రమము. టిక్క రేకుల పాకలకు స్వర్ణాశ్రమ మని పేరిడిరి కాని వేతమియు లేదు. ఈ పాకలు సాధకులకుఁగాను వేయబడియె నని వింటిని. కాని యచట నపుడు సాధకుఁ డెవఁడును ఉన్నటులు లేదు. అచటి ముఖ్యస్థలమునం దున్నవారిని చూచితిని గాని వారు గొప్పవారని నాకుఁదోఁపలేదు.

హరద్వారమునందు నాకుఁ గలిగిన యనుభవము లమూల్యము లనుటలో సందయ విసుమంతయు లేదు. అవి నా యునికిని గుఱించియు, నా పనిని గుఱించియు నిశ్చయించుటకు చాల సాయ మొనరించెను.

ఆశ్రమస్థాపనము

నే నీ కుంభయాత్ర చేయుటకు ముం దొకతూరి హరద్వార మరిగి యుంటిని. ౨౧-౨౨-౧౯౧౨లో సత్యాగ్రహోక్రమము స్థాపింపఁ బడెను. శ్రద్ధానందులవారు నన్ను హరద్వారమునం దుండఁగోరిరి. కలకత్తా మిత్రులు కొందఱు వైద్యనాథమునం దుండుమనిరి. రాజ కోటలో నుండుమని మఱికొందఱు మిత్రులు పట్టుపట్టిరి.

నే నమదాబాదుమీఁదుగా వెళ్లుచుండునపుడు పలువురు మిత్రులు నన్నమదాబాదునం దుండుమనిరి. ఆశ్రమమున కగు వ్యయమును తాము భరింతుమనిరి. మాకు నివసించుటకు నిం ద్దేవుమనిరి. ఈ కారణములచే నా కమదాబాదుమీఁదనే చూపువడెను. నేను గుజరాతువాఁడ నగుటచే గుజరాతుభాషవలన దేశమునకు నా చేయఁగలిగినంత నేవయును చేయఁగలుగుదు నని తలఁచితిని. మరియు అమదాబాదు చాలఁగాలమునుండియు చేతిముగ్గములకు కూడలి. కావున నిచట రాటముల పని బాగుగా సాగఁగలదనియు, నిది గుజరాతుదేశమునకు ప్రధాననగర మగుటఁజేసి యచటఁ గల ధనవంతులు ధనమొసఁగి చాల సాయము చేయఁగల రనియు తలఁచితిని.

అమదాబాదు మిత్రులతో ఆశ్రమమును గుఱించి మాటలాడు సందర్భమున అస్పృశ్యులను గుఱించియు లెస్సగా చర్చించితిని. యోగ్యుఁడగు నంత్యజసోదరుఁ డెవఁడేని యాశ్రమమునఁ బ్రవేశింపఁ గోరినచో నేను తప్పక చేర్చికొందునని వారికి స్పష్టముగాఁ జెప్పివయిచితిని.

‘మీ నియమములను పరిపాలింపఁగల యంత్యజుఁ డెవఁడేని దొరకైనపుడు చూతము లెం’ డని యొక వైష్ణవమిత్రుఁడు తన మన

స్సంతోషమును వెల్లడించెను. తుదకు నే నమదాబాదునం చాశ్రమము స్థాపించ నిశ్చయించితిని.

శ్రీ జీవనలాల్ దేశాయి బారిష్టరుగారు నన్నమదాబాదులో నుండఁగోరినవారిలో ప్రధానులు. మేము వారి కోచరబ్-బంగాళా అద్దకుఁగొని యం దుంటిమి.

పిదప ఆశ్రమమునకు ఏమి పేరు పెట్టవలయు నని చర్చకు వచ్చెను. నేను మిత్రులతో నాలోచించితిని. నేవాశ్రమ మనియు, తపోవనమనియు నెవరికి దోచిన పేరులు వారు చెప్పిరి. నేవాశ్రమ మను పేరు బాగుగనే యుండెనుగాని దాన నేవారీతి లెస్సగా తోచదు. ఇక తపోవన మనుపే రెటులు పెట్టుకొనఁజెల్లును? మాకు తపస్సునిఁ బ్రయమేకాని యీ పేరు మా తల దాఁటినది. మాయదేశము సత్యమును పూజించుట, సత్యమును శోధించుట, సత్యము నెడలఁ బట్టుదల వహించుట, మరియు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో మేము చేసిన పద్ధతిని హిందూదేశమువారిచే చేయించుట, మరియు దాని శక్తి హిందూదేశమున నెంత పని చేయునో చూచుట నా యుద్దేశము. కావున నా సహచరులును, నేనును సత్యాగ్రహశ్రమ మను పేరును నిర్ణయించితిమి. ఈపేరువలన నేవయు, నేవాపద్ధతియు సహజముగా గోచరించును.

ఆశ్రమమునకు నియమావళి యుండవలయును. చిత్తు తయారు చేసి యందఱ యభిప్రాయములను కోరితిని. అందఱ యభిప్రాయముల లోను గురుదాస బెనర్జీగారి యభిప్రాయము నేఁటికిని నాకు గుర్తు న్నుడి. వ్రతములలో నవ్రతనుగూడ నొక వ్రతముగా చేయవలయునని వారి యూహ. నేఁటి పిన్నవారలలో నవ్రత కొఱవడియన్నదని దీని యాశయము. నాకును ఈ సంగతి తెలియును గాని నవ్రతను

ఆత్మకథ

నూజ ప్రకములలో: జేప్టిసలో సమ్రాజ్య సమ్రాజ్యగా నుండదు. సమ్రాజ్య తన సంపూర్ణముగా స్వయం ప్రాప్తపరిపక్వతతో హాస్యత యని ప్రాప్తపరిపక్వతను. శూన్యతాప్రాప్తికి వేరే ప్రతము వలయును. శూన్యత యనిన మోక్షస్థితి. ముముక్షువునకుఁగాని, సేవకునకుఁగాని ప్రతివిషయమునందును హాస్యత-ఆధీనము లేకుండుట-కావలయును. లేకున్నచో నతఁడు ముముక్షువు కాఁడు, సేవకుఁడున గాఁడు. అట్టివాఁడు స్వార్థపరుఁడు, అహంకారి.

ఆపు దాశ్రమమున నించుమించు పదనూవురు ద్రవిడులు కలరు. దక్షిణ-ఆఫ్రికానుండి నాతో నయిదుగురు ద్రవిడబాలకులు వచ్చిరి. వీరితోఁగలిసి మే మందఱమును ౨౫ మందిమి. మా కందఱకును పాకకాల యొకటియే. మే మందఱమును ఏకకుటుంబమువారివలెనే నివసించఁ బ్రయత్నించితమి.

వరీక్ష!

ఆశ్రమము ఘోషింపబడిన కొలదికొలములోనే నే ననుకొనని విషయ మొకటి తటస్థించెను. భాయి అమృతలాలు తక్కరు గారికవ నుండి నా కొక యంత్రము వచ్చెను: 'మిగుల దరిద్రుఁడును, యోగ్యుఁడును అగు నంత్యజుఁ డొకఁడు తనకుటుంబముతో మీ యాశ్రమమున నుండుగోరుచున్నాఁడు. తా మతనిని స్వీకరింతురా?'

నే నుద్విగ్నుఁడనయితిని. తక్కర్ బాబువంటి గొప్పవారి యనుమతి గొని యింత వీఘ్రకాలములో నొక యంత్యజకుటుంబ మాశ్రమమునకు వచ్చు నని నే ననుకొనియుండలేదు. నా సహచరుల కా చీటిని చూపితిని. వారు సంతోషించిరి. 'ఆ కుటుంబములోని వా క్కల్లరును ఆశ్రమనియమములను పరిపాలింతురేని తప్పక మేము స్వీకరింతు' మని అమృతలాల్ తక్కరుగారికి తెలిపితిని.

మాదాభాయియు, అతని భార్య దానీ బహేనా, వారికూఁతురు లక్ష్మీయు వచ్చిరి. లక్ష్మీ యపుడు పాలు గుడుచు శిశువు. మాదాభాయి బొంబాయిలో పంతులు. వారు ఆశ్రమమునందలి నియమములను పరిపాలింప నంగీకరించిరి. ఆశ్రమమునఁ జేర్చుకొనఁబడిరి.

వీరిని జేర్చికొనుటవలన నాశ్రమమునకు సాయ మొనరించు మిత్రమండలిలో నలజడి పుట్టెను. ఇంటివారికి నూతిలో పాలు గలదు. ఆ నూతినుండి నీరు తెచ్చికొనుటకు మాకు కష్టము కలిగెను. అచట ఇంటివారికి నీరు తోడి యిచ్చువాఁడు మ మ్మాతంకపఱచెను. మా నీటిబొట్టు అతనికి తగులరాదు. అతఁడు మమ్ము తిట్టఁదొడఁగెను.

ఆ త్మ క థ

మాదాభాయిని తొలగిపొమ్మని నిందింపగడకెను. 'నిందించినచో సైరింపుడ' డనియు, 'నేమయినను సరియ నీరు తెం' డనియు నే నంప జకును జెప్పితిని. మేము మాఱు తిట్టకుండుటవలన నతఁడు సిగ్గిలి మరల మమ్ముఁదిట్టుట మానుకొనెను. కాని దీనివలన దనసాహాయ్య మంతరించెను. మొట్టమొదట నంత్యజప్రవేశమును గుఱించి కంకించిన మిత్రుఁడు నియమపరిపాలకుఁడగు నంత్యజుఁ డెచట దొరకు నని యను కొనెను.

ధనసాహాయ్య మాఁగినపిదప సంఘబహిష్కారము వచ్చు నను వార్త నా చెవిని బడెను. బహిష్కారము వచ్చినను, సాయ మాఁగి పోయినను అమదాబాదు విడువఁగూడదని నా సహచరులతో నాలో చించితిని. మాలగూఁడెమునకుఁ బోయి యచటనే నివసించి కూలి నాలి చేసికొని వచ్చినదానితో జీవిత మని యనుకొంటిమి.

ఇటు లుండఁగా నొకనాఁడు—'రా బోవు నెలకు డబ్బు లేదు' అని మగ్గలాల్ గాంధీ నాకు నోటి సెచ్చెను. 'అటు లగుచో మనము మాలగూఁడెమునకు తఱుట' మని చల్లగా నేను ప్రత్యుత్తరించితిని.

నా కిట్టి సంకటములు కలుగుట కిది మొదటితూరి కాదు. కాని పలుమాఱులు చిట్టచివరనిముసమున నాకు సాయము దొరకెను.

మగ్గలాలు నాకు నోటి సెచ్చిన కొలఁదివాళ్లలో నొకనాఁటి ప్రొద్దున వడిగా పరువెత్తికొనివచ్చి యొక కుర్రఁడు—'వెఱపట నొక మోటారు నిలువఁబడి యున్నది. ఒక నేకు మిమ్ము పిలువ మన్నాఁడు' అనెను. నేను మోటారుకడకు వెళ్లితిని. 'ఆశ్రమమునకు కొంచెము సాయము చేయఁదలఁచితిని. తాము స్వీకరింతురా?' అని యా నేకు నన్నడిగెను. 'తప్పక స్వీకరింతును, ఇపు డిట్టి చాల నావశ్యకము' అని నే నంటిని.

'నేను రేపుప్రొద్దున ఈవేళకే ఇచటికి రాఁగలను. మీరు ఆశ్ర మముననే యుండురా?' అని నే నడిగెను. 'ఉండు'నని నే నంటిని.

నేను వెళ్లెను. మఱునాఁడు సరిగా ఆసమయమునకే మోటరు 'బంయి' మనెను. బాలకులు నాకీ వార్త తెచ్చిరి. నేను లోపలికి రాలేదు. నేనే వెలుపలికి వెళ్లితిని. అతఁడు ౧౩౦౦౦ రూపాయల నోట్లు నాచేతి కిచ్చి మాటాడకుండ వెళ్లిపోయెను. నేనే సాయమును కలలోనేని తలపోయి లేదు. అతఁడు ధర్మము చేసిన పద్ధతియు ఆశ్చర్యకరముగా నుండెను. ఆయన యెళ్ళడును ఆశ్రమమునకుఁగూడ రాలేదు. నేను వారి నొకతూరియే చూచియున్నటులు గుఱుతు. ఆశ్రమములోనికి వచ్చుటా లేదు, అడుగుటా, నడుగుటా లేదు. సామిత్తచ్చి బయటి వాఁడు బయటినుండియే నిష్క్రమించెను. ఇట్టి సంఘటన చూచుట నాకిదే మొదలు. ఈ సాయమువలన మాలగూడెమునకు పోవు నాలోచన మాగిపోయెను. ఈ సాయముతో నొక యేఁడాదివఱకును పరవాలే దనుకొంటిమి.

వెలుపలవలెనే యాశ్రమములోపలఁగూడ నలజడి యారంభమాయెను. దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో అస్పృశ్యులు మాయింటికి వచ్చుటయు, ఉండుటయు, భుజించుటయు వాడుకయేగాని యిత్ర డాక్రమమునందు వారిని సాక్షాత్తు ప్రవేశపెట్టుకొనుట నాభార్య మొదలగు స్త్రీల కింపితము కాలేదు. దానీ బహేను నెడల మావారికి తిరస్కారము లేకున్నను జౌదాసీన్యము కల దని తీక్షణమయిన నానయన శ్రవణములకు గోచరమాయెను. ఆర్థికసాహాయ్య మడుగంటిన నాకంతచింతయు, భీతియు లేకుండెను గాని యీ గృహకల్లోలము దుస్సహమాయెను. దానీ బహేను అందఱాఁడువారివంటిదే. దూదాభాయిచదువులో సామాన్యఁడేకాని మంచి వివేకముకలవాఁడు. ఆతని యొర్పునకు నే సంతసించును. ఆతని కపుడపుడు క్రోధము కలుగుచుండెడిది కాని యతని సైరణ న న్నాకర్నించుచుండును. చిన్న చిన్న యవమానములను సైరింపుమని నేను దూదాభాయికి చెప్పఁగా నతఁడొంగి కరించుటయే గాక దానీ బహేనునుగూడ సైరింపుమని ప్రేరించుచుండువాఁడు.

ఆత్మకథ

ఈ కుటుంబము చేరుబవలన నాశ్రమము చాల పాఠములు నేర్చుకొనెను. మొట్టమొదటనే మే మాశ్రమమునందస్పృశ్యత లేదని చాటితెను కావున మాపని సరక మాయెను. మే మిటులు చాటి చెప్పినను, ఆశ్రమవ్యయ మధిక మగుచున్న ను డీనిని పోషించువారు ప్రధానముగా సనాతనమతాకులంబకు లగు హిందువులే కావున వస్పృశ్యత పునాదులు జవజవ లాడిపోయె నని స్పష్టమాయెను. ఇందుల కింకను చాల ప్రమాణము లున్నవి. కాని మేము అస్పృశ్యులనో నన్ను పానము లాచరించుచుంటి మని తెలిసియు హిందువులు మాకు సాయము చేయుచున్నారు. వారు తమను సనాతన మతావలంబులను గాఢ పఠించుచున్నారు. ఇది యేమంత తక్కువ ప్రమాణమా?

ఈ యస్పృశ్యతను గుఱించియు, దీనికి సంబంధించి కలిగిన సూక్ష్మములగు చిహ్నులను గుఱించియు, తలవని తలంపుగా వచ్చి పడిన కష్టముల నతిక్రమించుటను గుఱించియు, సత్యశోధనమునకు సంబంధించిన వివిధవిషయములను గుఱించియు తెలుపవలసియున్నను ప్రకృతము తెలుపవలంబు బోవుటయు, ముందు ప్రకరణములలోఁ గూడ నీ బోష మెంతయో కొంత యుంచుటయు తెలస్థించుచున్నది. దీనికి నేను వగచుచున్నాను గాని యిది తప్పదు. కొన్ని ముఖ్యవిషయముల నే నిందు విషనావలయును. ఏలనః ఈ వాటకమునందలి చాల పాత్రములు జీవించియున్నవి. వీని సమ్మతిని నైకొనక వీనికి సంబంధించిన విషయములను వాకొనుట యుచితమైన పని కారుగదా! 'వానీ, వానిసమ్మతి గొనరాదా?' యని యనవచ్చునుగాని ఆయా యీ ప్రకరణములు వ్రాయుటతో వానివానికి సంబంధించిన సంగతులు వాని వానికి బంపి సంస్మరణము చేయించి, చీటికి మాటికి నాని సమ్మతులు నైకొనుట యసంభవము మాత్రమే కాక యీ యాత్మకథ హద్దుగూడ నతిక్రమించిన పని యగును. కావున నీశిష్టభాగము సత్యశోధకున కెఱుగఁజేయవలసియున్నను సంపూర్ణముగా నెఱుగఁజేయఁజాల నని నొకొందుచున్నాను. ఇటులయు్య యీశ్వరేచ్ఛ యున్నచో నీ కథను వానీ, కో ఆపకేషక గోజులవఱకు లాఁగుకొని రావలయు ననియే ఆసించుచున్నాను.

గిరిమిట్టపద్ధతి నెత్తివేయలు

బృహ్మకాండలోనే మిడుతపోటున్న చందముగా తొలుతనుకనే
 యాంకన వాహిరపుంపూమారుతములలోఁ దక్కికొని జయబం
 దుడిన మా యాశ్రమపు ముచ్చట ముగించి గిరిమిట్టయాల సంగతి
 కొంచెము విచారింపవలసిన సమయ మాసన్న మయినది. ఆయిజేంద్రు
 గాని, అంతకు లోపుగాఁగాని పనిచేయుటకు కరారువామా వ్రాసే
 యిచ్చి హిందూదేశము విడవాడి ఖోయినవారు గిరిమిట్టయాల.
 నేజూలులో గిరిమిట్టయాలమీఁద వేయఁబడిన మూఁడుశాసుల కలపన్న
 ౧౯౧౨ సంవత్సరమున తీసివేయఁబడెను. కాని యీ పద్ధతి యింకను
 ఆపివేయఁబడలేదు. ౧౯౧౬ సంవత్సరమున పండిత మదనమోహన
 మాలవ్యులు ఇంపీరియల్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో ఈవిషయమును
 గుఱించి ప్రసంగించిరి. లార్డు హార్డింగుగారు ఈ ప్రస్తావము నంగీకరిం
 చిరి. 'సార్యభాములు సమయము వచ్చినపుడు ఈపద్ధతి నెత్తివేయు
 మని నాకు చెబి విచ్చిరిగాన తఱివచ్చినపు డెత్తివేయుదు' నని లార్డు
 హార్డింగుగా రుద్దొప్పించిరి. అప్పట్లమగు నీ వాదానమున కిండియా
 తృప్తిపడఁజాలదుగాన దీనిని వెంటనే యెత్తివేయింపవలయు నని
 నేఁ దలఁచితిని. హిందూదేశ మిన్నాత్లనుండియు నీపద్ధతిని 'బహు
 పరాకుగా' నైరించుచు వచ్చుచుండెను. ఇపుడు హిందూదేశము
 కొంచెము కన్ను తెఱచె నని నే ననుకొంటిని. కొందఱు మిత్రులతో
 సంప్రతించితిని; పత్రికలలో వ్రాసితిని. వెంటనే తీసివేయుటయే
 యందఱకును అభిమత మని గ్రహించితిని. దీనియొడ సత్యాగ్రహమున
 కేమేని ప్రసక్తి కలదా? ప్రసక్తి కలదనుటలో నా కేమియు సందియము
 లేదు కాని దీని నెటు లుపయోగింపవలయునో అది తెలియలేదు.

ఆత్మకథ

ఈలోపుగా వైసరాయిగారు 'సమయము వచ్చినపుడు' అను మాటల కర్థమును విప్పిచెప్పిరి. 'ఈ పద్ధతికి బదులు మఱియొక పద్ధతిని ప్రవేశ పెట్టుటకు సరియగు సమయము చిక్కగనే ఈ పద్ధతి తీసివేయఁ బడునని వైసరాయిగారు ప్రకటించిరి. పిదప ౧౯౧౭ సాలున ఫిబ్రవరిలో వెంటనే యీ పద్ధతిని తొలగించుటకు బిల్లును మంజూరు చేయుటని ఇంపీరియల్ లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలులో పండిత మదన మోహన మాలవ్యులు వైసరాయిగారి నడిగిరి గాని వారు నామంజూరు చేసిరి. నే నీ విషయమును హిందూదేశమునం దంతటను ప్రచారము చేయ వారంభించితిని.

హిందూదేశ మంతయు తిరుగుటకుముందు వైసరాయిగారిని చూచుట మే లని తలఁచితిని. నేను వారిదర్శనమునకు దరఖాస్తు పెట్టుకొంటిని. వెంటనే అది అంగీకరింపఁబడెను. వైసరాయిగారి కిప్పుడు మి. మేఫీ మంత్రి. అతఁడిప్పుడు సర్ జాన్ మేఫీ యాయెను. నాకు మి. మేఫీతో గాఢపరిచయ మొదలెను. లార్డ్ ఛమ్స్ ఫర్డు గారును, నేనును ఇష్టపూర్తిగా మాటలాడితిమి గాని వారు నిక్కచ్చిగానే మాటయుఁ జెప్పరయిరి. కాని వారు తప్పక సాయము చేయుదు రని నే నాశే పెట్టుకొంటిని.

నా త్రిప్పటకు బొంబాయి మొదలు. జహాంగీరు పిటిట్ గారు సభను జరపించు భారము వహించిరి. ఇంపీరియల్ సిటిజన్ షిప్ అసోసియేషనువారి తరపున సభ యాయెను. కార్యనిర్వాహకవర్గము వారు తీరుమానముల ముసాయిదా వ్రాయుటకు గుమిగూడిరి. డాక్టరు రిడ్, సర్ లల్లుభాయి శామలదాస్, మి. నటరాజ్ వగైరాలును, పిటిట్ గారును అప్పుడు ఉండిరి. 'ఎప్పు డీ పద్ధతి నెత్తివేయుదు రని సరకారువారి నడుగవలయును?' అను చర్చ వచ్చెను. 'పి లయినంత

త్వరలో' నని యొకరును, '3౧ వ జులై నాఁడెత్తివేయవలయు' నని మఱియొకరును, 'వెంటనే యెత్తివేయవలయు' నని మఱియొకరును గవర్న మెంటువారి నడుగుద మని వారు వారు సూచించిరి. '3౧ వ జులై నాఁడు' అను మాట నాది. ఏదో యొక తేదీని నిష్కర్ష చేయుచో ఆనాఁటికి గవర్న మెంటువా రేమియుఁ చేయకున్నయెడల పై పనిని మనము విచారించుకొనుటకు వీలు కలుగు నని నా యభి ప్రాయము. 'వెంటనే' అను మాట లల్లుభాయి గారిది. '3౧వ జులైకంటె వడిగా కావలయు నని నాయుద్దేశము' అని లల్లుభాయి గారనిరి. 'వెంటనే' అను మాట లోకులకు సరిగా అర్థముకాదని నేను తెలిపితిని. 'లోకులచే నేజేసి పని చేయింపవలసివచ్చుచో నిశ్చయార్థ బోధకముగు పదమునే వాడవలయును. 'వెంటనే' యనుదాని కెవనికి తోచి నటులు వాఁడర్థము చెప్పి కొనుచుఁబోవును. గవర్న మెంటువా రొక యర్థము చెప్పుదురు; లోకు లింకొక యర్థము చెప్పుదురు. 3౧ వ జులై యను నెడల నిక నర్థ భేదము పొసఁగదు. ఆ తేదీకి గవర్న మెంటువా రేమియు పఠిష్కరింపనిచో మనపనిని మనము చేసికొనుటకు వీలు కలుగును' అని నే నంటిని. డాక్టరు రీడుగారు దీని శక్తిని వెంటనే గ్రహించిరి. లల్లుభాయి గారికిఁ గూడ తుద కిది రుచించెను. కడపట 3౧వ జులై నిర్ధారింపఁబడెను. హిందూదేశమంతటను ఈ రీతి గనే సభలు జరిగెను.

బొంబాయి నుండి క్రీమతి బాయజీ పిటిట్ గారి ప్రోద్బలమున ప్రీల డెప్యూటీ మ నొకటి వై సరాయి గారికడకు వెళ్లెను. బొంబాయి నుండి వెల్లివవారిలో తేడీ తాతా, స్వర్ణీ యు దిల్ శాద్ బేగమ్ మొదలగువారు కలరు. అందఱు పేరులును నా కిపుడు గుర్తులేవు. ఈ డెప్యూటీ మనువలన చాల పని యాయెను. వై సరాయి గారు ఆశావర్ధకమును ప్రత్యుత్తర మొసఁగిరి.

ఆత్మకథ

నేను కరాచీ, కలకత్తా మొదలగు చోటులకు వెళ్ళితిని. ప్రతి చోటను వెళ్ల వెళ్ల సభ లాయెను. ప్రతియోలగమునను ఉత్సాహము పిక్కటిల్లెను. మొదట నే నిది తలవెట్టివపు డింతెంత సభలు జరుగు ననియు, నింపఱు గుమిగూడును రనియుఁ డలఁపలేదు.

అదనములలో నే నొంటరిగనే ప్రయాణము లొనఱించు చుంటిని. దాన నశాశ్రికములగు ననుభవములు చేకూరెను.

సి. వి. డి. వారు నన్నంటి యుండెడివారు కాని వీరితో జగ డము పెట్టుకొనుటకు నాకు జరూరు లేదు. నాకవి రహస్యమేమియు లేదు గాన నన్ను కష్టపెట్టవలసిన పని వారికి లేదు. వారిని కష్టపెట్టవల సిన పని నాకును లేదు. సాభాగ్యవశమున నా కవుడు మహాత్మ్యముఁడై లేదు. కాని న న్నెఱిగినచోట మహాత్మ్యముఁడై లేకపోలేదు. ఒక తూరి నేను నైలులో పోవుచుండగా చాల స్తేషనులలో 'సి. వి. డి.' లు నాటిక్కెట్టు చూడవచ్చి నెంబరు వేసికొని కొండెము గోలచేసిరి. వా రడిగిన ప్రశ్న లన్నిటికిని నేను వడిగనే సమాధాన మిచ్చుచువచ్చితిని. నా తోడి బాటసారు లింపఱును న న్నొక సాధువుగనో, ఘోరుగనో పరిగణించిరి. ప్రతి స్తేషనునందును న న్నిటులు కలవర పఱచుటచే బాటసారులు సి. వి. డి. వారిని తిట్టుచు 'పాప మీ సాధువును వృథాగా నేల కష్టపెట్టుచున్నా' రని తిరుగఁబడి నాదనఁ జూచి 'ఈ బవ్ మాఘలకు టిక్కెట్టు చూపవల' దని నాకుఁ జెప్పిరి.

'టిక్కెట్టు చూపుట నా కేమియు కష్టము కాదు. వారు వారి విధిని చేసికొనుచున్నారు.' అని నే నా బాటసారులకుఁ జెప్పితిని. బాటసారుల కీ నా మాట తృప్తిగా లేదు. వారికి నాపై చాల దయ గలిగెను. నిరపరాధుల నెందుల కిటులు ప్రారాణ పెట్టవలయు నని వారు ప్రతిఘటించిరి.

సి. బి. డి. వారి బాధకంటె జనసమూహపు బాధయే నా కెక్కు డనిపించెను. లాహోరునుండి ఢిల్లీకి పోవుచు గుంపుల యొత్తి డిచే పడరాని పొట్లు పడితిని. నేను కరాచినుండి కలకత్తాకుఁ బోవు చుంటిని. నడుచు లాహోరులో రైలు మార్పుకొనవలయును. నాకు రైలులో చోటెచటను దొరకలేదు. బలము గలవారికే చోటు. తలుపులు బిగించుచో జనులు కిటికీలనుండి లోపలికి చూయుచుండిరి. నే ననుకొన్ననాటికి కలకత్తా చేరీతివలయును. ఈ రైలు దాటి పోవుచో నే ననుకొన్ననాఁడు దాటిపోవును. నా కింక చోటు దొరకు నను నాకే యుడిగెను. ఎవరును నన్ను లోనికి రానీయలేదు. నేను వెతుకుకొనుచుండఁగా నొక పోర్టరు 'పండ్రెండణా లిచ్చుచో మీకు చోటు చూపింతు' ననెను. 'చోటు చూపించుచో తప్పక పండ్రెండణా లిచ్చు'నంటిని. అతఁడు కనబడినవారి చేతులు కాళ్లు పట్టుకొని నాకు చోటుచేయుటకు బతివిలాడెను. కాని యెవరు నంగీకరింప రయిరి. రైలు బయలుదేలువేళ యాసన్నమాయెను. ఇంతలో నొక బాటసారి—'ఇచట చోటులేదు గాని అతనిని లోనికిఁ ద్రోయుము. అతఁడిచట నిలుచుండవలయును.' అని యనెను. 'మీకు సమ్మత మేనా?' యని పోర్టరు నన్నడిగెను. 'ఆ, సమ్మతమే, లోనికిఁ ద్రోయు'మని నే నంటిని. అతఁడు నన్నెత్తి కిటికీనుండి లోనికిఁ ద్రోసెను. ఈరీతిగా నేను లోపలఁ బడితిని. పోర్టరు పండ్రెండణాలు సంపాదించుకొనెను.

నా కది కాళరాత్రి. బాటసారు లందఱును ఎట్టెటులో కూరుచుండిరి. పై బల్లకు గల గొలుసును పట్టుకొని రెండు గంటలు నిలువఁబడితిని. 'ఇంతవఱకును కూర్చుండవే' మని నడుమనడుమ బాటసారులు నన్ను దబాయించుచుండిరి. 'కూర్చుండుటకు చోటు

ఆ త్మ క థ

లే దని వారిని సమాధానపఱచుచుంటిని గాని, నే నిటులు నిలువఁ బడుట వారికి సమ్మతముగా లేదు. వారు కాళ్లు నిగుడఁదన్నుకొనియే పరుండిరి. వారు నన్ను కూర్చుండుమని దబాయించినకొలఁదియు నేను మిగుల శాంతముతో సమాధానము చెప్పుచుంటిని. దీనితో వారు కొంచెము శాంతించిరి. వారిలో నొకరు నా యూరుబేరు లడి గిరి. నాపేరు వివరగానే వారు నొచ్చుకొని తుమాపణ చెప్పి చోటు చేసిరి. శాంతికి ఫలము నాకపుడు కావచ్చెను. నా తల గిర్రున తిరుగు చుండెను. కూర్చుండవలసిన సమయమున కీశ్వరుఁడు సరిగా చోటు చూపెను.

ఈ ప్రయాసతో అనుకొన్న నాఁటికి కలకత్తా చేరితిని. కాసింబజారు మహారాజుగారు నా కౌతిఖ్య మిచ్చిరి. వారే కల కత్తాసభ కధ్యక్షులు. కరాచీలోవలెనే కలకత్తాలోఁగూడ నుత్సాహ మునకు మేర లేకపోయెను. అచటికి కొందఱ టాంగ్లేయులుగూడ వచ్చిరి.

3౧ వ జులై రాకమునుపు కూలిపద్ధతి తీసివేయఁబడియె నని పరకారువారు చాటిరి. ౧౮౯౪ సాలున దీనిని తీసివేయుఁ దని మొదట నేను దరఖాస్తు చేసితిని. సర్ డబ్ల్యు. డబ్ల్యు. హంటరుగారు 'సెమి-స్లేవరీ' యని పేరుకొన్న యీ కూలిపద్ధతి యెప్పుడో కూలిపోవు నని నే నాశించితిని. ౧౮౯౪వ సాలున ప్రారంభమయిన యీ పనికి పలువురు సాయము చేసిరి గాని యీతూరి ఇది సఫలమగుటకు పలు వుర సాయముతోపాటు సత్యాగ్రహముగూడ సమ్మోళితమయి యున్న దని చెప్పక తప్పదు.

అనాఁటి ప్రచారమును, దాన పాలుగొనినవారి పనులను ఎఱుఁగఁ గోరువారు దక్షిణ - ఆఫ్రికా - సత్యాగ్రహేతిహాస మార యుదురుగాక !

నీలిమందు డాగు

చంపారణ్యము జనకుని రాజ్యములోనిది. చంపారనులో మామిడితోఁటలవలెనే ౧౯౧౩ సాలువఱకు నీలిమందుతోఁటలుండెడివి. అచటి రై తిరువదిపాళ్లలో మూడుపాళ్ల నేలయందు కామం దుకు నీలిమందు వేసి తీరవలయు నని లా కలదు. దీని కచట 'తీక్ కతియా' అని పేరు. ఇరువది కతాలగుచో నొక ఎకరము. ఇందు మూడు కతాలలో నీలిమందు వేసి తీరవలయును. ఈరీతిగా నిది 'తీక్ కతియా' అని ప్రసిద్ధ మాయెను.

చంపారను వెళ్లకమునుపు నాకు దానిపేరే తెలియదు. నీలిమం దచట పండింపబడునని ఆసలే తెలియదు. నేను నీలిమందు పొట్టము లను జూచియుంటిని గాని నీలిమందు చంపారనులో తయా రగు ననియు, నచట వేలకొలది రైతు లిడుములఁ గుడుచుచున్నారనియు ఎఱుఁగను.

రాజకుమారకుళ్ల యనునతఁడు చంపారనులో నొక రైతు. అతనికి చాలఁ గవ్వములు సంభవించెను. తనవలెనే కవ్వము లనుభవించు చున్న రైతు లందఱ కవ్వములను పోఁగొట్టుట కతఁడు ప్రయత్నము చేసెను. కాన నీ నీలిమందువలన నంటిన డాగు కడిగివేయ నుత్సాహ మినుమడించెను.

నేను కాంగ్రెసుకు లక్ష్మో వెల్లినపు డితఁడు నన్ను పట్టు కొనెను. మా కడగం డ్లన్నియు వకీలుబాబు మీకుఁ జెప్పఁగలఁడని యతఁడు నన్ను చంపారణ్యమున కాహ్వానించెను.

ఈ వకీలుబా బెవరో కారు; చంపారనులో నాకు ప్రియసహ చరుఁడును, బిహారునందు నేవాజీవనమున కాయువుపట్టును అగు

ఆ త్మ క థ

వ్రజకిశోరబాబు. రాజకుమార శుక్ల యితనిని నా గుడారములోనికిఁ దీసికొని వచ్చెను. ఇతఁడు నల్లని ఆల్పాకా చొక్కాలాగులు తొడుగుకొని యుండెను. ఇతఁడు నాదృష్టి నాకర్షింపలేదు. వీరు నిలుపేదలగు రైతుల డబ్బు కొల్లగొట్టు నొక వకీలదొరగా రయి యుండు రని తలఁచితిని.

ఇతఁడు చంపారనుసుగుఱించి కొలఁది మాటలు చెప్పఁగా విని, 'కనుమారఁ జూడక నేను నా యభిప్రాయ మేమియును జెప్పఁజాలను; మీరు కాంగ్రెసునం దీ విషయమును ముచ్చటింపుఁడు; నేటికి నన్ను విడిచిపెట్టు' డని నేను నా రివాజుచొప్పున బదులు చెప్పితిని. రాజకుమారశుక్ల కాంగ్రెసుసాహాయ్య మర్థించెను. వ్రజకిశోరబాబు చంపారనుసుగుఱించి కాంగ్రెసులో మాట్లాడెను. వారి ప్రస్తావము సర్వజనాంగీకారమును బడసెను.

రాజకుమారశుక్లకు సంతోషము కలిగెనుగాని యింతటితోనే యంతయు సిద్ధించె నని యతఁడు తలపోయలేదు. 'స్వయముగా మీరు చంపారను వచ్చి యచటి రైతుల కడగండ్లు చూడవలయు'నని యతఁడు నన్నుఁ గోరెను. 'నేను నా సంచారములో నచటికి రాఁగలను, ఒకటి రెండు నా క్షణంపఁగల'నని నే నంటిని. 'మీ రొక్కనాఁ డుండినఁజాలును, కష్టము లన్నియు మీకుఁ దెలిసిపోవు' నని రాజకుమార శుక్ల యనెను.

లక్ష్మీనుండి కాకాపూరు వెళ్లితిని. రాజకుమార శుక్ల అచట ప్రత్యక్షము. 'చంపారణ్యమిచటికి దాపు, ఒకదినము మాకు నెల వొసఁగు'డని యతఁ డనియెను. 'ఈతూరి రాఁజాలనందులకు నన్ను క్షమింపుఁడు, ఇంకొకతూర్చి నేను తప్పక రాఁగల నని బాస యిచ్చు చున్నా'నని నన్ను నే బంధించుకొంటిని.

నే నాశ్రమమునకు మరలితిని. రాజకుమార శుక్ల నా వెనుక వెనుకనే హాజర్. 'వీదో యొక తిథి నిర్ణయించి తెలుపు' డని యతఁడు కోరెను. 'ఫలానా తేదీకి నేను కలకత్తా వెళ్లుదును, నన్నచటఁ గలిసికొని తీసికొనిపాం' డని నే నంటిని. ఎచటకీ వెళ్లవలయునో, యేమి చేయవలయునో, యేమి చూపవలయునో నా కేమి యుంఁ దెలియదు. నేను కలకత్తాలో భూషేష్ వసుగారి యింటిలో కౌలుపెట్టకముందే సర్వస్వాపకుఁ డగు రాజకుమార శుక్ల యచట నా కొఱకు కనిపట్టుకొనియుండెను. అనక్షరాస్యుఁడును, అకలుషీకుఁ డును, పట్టుదలగల యీ రయితు న న్నిరీతిగా లోఁగొనెను.

౧౯౧౭ వ సాలు మొదట కలకత్తానుండి మే మిరువురమును బయలుదేరితిమి. మే మిరువురమును ఈడుబోడుగను, రయికులము గను చూపట్టుచుంటిమి. నా కే నై లెక్కవలయునో తెలియదు. అతఁడు నన్ను బండికడకుఁ గొంపోయెను. మే మిరువురము నొక బండిలోనే కూరుచుంటిమి. ప్రాద్దున పొట్నాలో దిగితిమి.

పొట్నా నాకుఁ గ్రోత్త. బసచేయుటకు నా యెఱిగిన వారెవరును అచట లేరు. కల్ల కపట మెఱుఁగని రయితు గావున రాజకుమారశుక్లకు పొట్నాలో నే కొంచెమీ పలుకుబడియుండకపో దని నేఁదలఁచితిని. రైలులో నితనిని గుఱించి కొంచెము నాకుఁ దెలియ నాయెను. పొట్నా దిగిన తరువాత యితని సంగతి యుతయఁ తెలిసి పోయెను. అతఁడు శుద్ధ-అమాయికుఁడు. తనకు మిత్రులనుకొనిన వక్త్రీ తనికి మిత్రులు కారు. వైఁగా రాజకుమారశుక్ల వారి కౌశ్రితునివలెఁ దోఁచెను. ఇట్టి రయితు-క్లయంట్లకును, వక్త్రీకును వర్ష ర్తువునందలి గంగయంత యంతరము.

ఆ త్మ క థ

రాజకుమారశుక్ల నన్ను రాజేంద్రబాబుగారి యింటికిఁ గొం పోయెను. అతఁడు పూరితో, యింకొక యూరితో వెళ్లెను. బంగళాలో నొక రిద్దఱు నవుకరులుండిరి. కొంచెము తినుబండము నాకడ నుండెను. నాకు ఖిర్జూరము కౌవలసిరాఁగా పాప మా శుక్ల బజారు నుండి తెచ్చిపెట్టెను.

బిహారునందు అస్పృశ్యతను గూర్చి చాల పట్టుదల. నా జాతి యేదియో యచటి నవుకరులకుఁ దెలియదు. వారు నీరుతోడుచుండఁగా నేను నీరు తోడుకొనుటకు వీలులేదు. నా నీటిబొట్లు వారిమీఁదఁబడి నచో వారి కపవిత్రత యంటుకొనును. రాజకుమారశుక్ల లోపలి మఱుఁగుదొడ్డిలోనికి దారి చూపెనుగాని అచటి నవుకరులు బయటి మఱుఁగుదొడ్డిని వ్రేలితోఁ జూపిరి. ఇట్టి యనుభవములు నాకు వేనవే లాయెనుగాన వీరి చేతలకు నాకక్కజముగాని, రొప్పుగాని కలుగ లేదు. పాప మా నవుకరులు తమ విధిని చేసికొనుచుండిరి. మరియు రాజేంద్రబాబుగారి కది సమ్మత మని వారి యభిప్రాయము. విచిత్ర ములగు నిట్టి యనుభవములచలన రాజకుమారశుక్లయొడల నాకు సదుద్దేశము పెంపొందెను. మరియు నతని విషయమంతయు చక్కగాఁ దెలిసెను. రాజకుమారశుక్ల నాకు మార్గదర్శకుఁడు కౌఁజాలఁడని తెలిసికొని పొట్నానుండి లగాములు నా చేతిలోనే యుంచుకొంటిని.

విశాఖవారి మంచితనము

లండనులో మాలానా మజహరుల్ హక్కు గారును, నేనును నమ
కాలికులము. మరల ౧౯౧౫ సాలున బొంబాయిలో కాంగ్రెసు
నందు కలిసికొంటిమి. అప్పుడు వారు ముస్లింలీగున కధ్యక్షులు. అప్పుడు
వారు మా ప్రాంత చెలిమిని గుఱుకుచేసి 'పాట్నాకు వచ్చినపుడు మా
యింటికి తాము దయచేయవలయు'నని నన్నాహ్వానించిరి. దీనిని నే
నాధారముగాఁ గొని 'నేను వచ్చియున్నటు' లొకపీటిని వారికి
వ్రాసి పంపితిని. నా వచ్చిన పనినిగూడ ఆందు చెలిపితిని. వారు
వెంటనే మోటారుకారు వేసికొనివచ్చి నా కౌతిత్య మొనఁగిరి.
ఇందులకు నేను వీరికి ధన్యవాదము లొసఁగి 'మేము చేరవలసిన తావు
నకు మొదటి రైలులో మమ్ము పంపవలసిన'దని కోరితిని. నావంటి
సరిక్రొత్తచానిక్కిరైల్వేగైడుతో పని నెట్టదు. వీరు రాజకుమారకుక్కతో
మాటాడి సంగతిసందర్భములను చెలిసికొని 'మీరు ముందుగా ముఝ
ప్పర్ పూరు వెళ్లవలసియుండు' నని యనిరి. నాఁటి సాయంకాలమే
ముఝప్పర్ పూరున కొక రైలు పోవును. వీరు మమ్మి రైలులో
పంపివైచిరి. అపు డచట ఆచార్య కృపలానీగా రుండిరి. నేను
వైదరాబాదా వెళ్లిన నాఁటనుండియు వీరి నెఱుఁగుదును. వీరి
త్యాగమును గూర్చియు, వీరి ప్రమితజీవనమునుగూర్చియు, వీరి ధన
సాహాయ్యమున తాము నడిపించు శాశ్రమమును గూర్చియు డాక్టరు
చోదఖరాము గారు చెప్పియుండిరి. వారు ముఝప్పర్ పూరు నందలి
గర్న మెంటు కాలేజీలో ప్రాఫెసరుగా నుండిరి. నేను వెళ్లినప్పటికి
ఆ పదవిని నిష్ఠించిరి. నేను వారికి తంఱియిచ్చితిని. రైలుచటికి

ఆత్మకథ

నడిరోయని జేరినను వీర విద్యార్థినుంపలితో వచ్చిరి. వీరి కచట నిల్లు వాకిలి లేదు. ప్రాఫెసరు మలకానీగారియింట వారి విడిది. వీరు నన్ను గూడ నా విడిదికే తీసికొనిపోయిరి. ఆ కాలములో గవర్న మెంటు ప్రాఫెస రొకడు నాబోటివానికి తనయింట నాతిథ్య మొసంగుట చాల నసాధారణ మగు విషయము.

కృపాలినీగారు బీహారుదీనదేశసుగూర్చియు, విశేషించి తిర హుత్ డివిజనుదీనదేశసుగుఱించియు తెలిపి నే ననుకొనిన పని యెంత కఠిన మయినదియుఁ జెప్పిరి. వారికి బిహారువారితో గాఢపరి చయము కలదు. నావచ్చిన పనియంతయు కృపాలినీ గారుబిహారువారికిఁ జెప్పియే యుంచిరి. ప్రొద్దున కొందఱు వక్రీలు నాకడకు వచ్చిరి. వీరిలో రామనవమీ ప్రసాదుగారి పేరు నా కింతవఱకును గుర్తే. వారి పట్టుదలయే దీనికి కారణము.

వీ రిటు లనిరి: 'మీరు ఇచట నుండురేని, అనఁగా ప్రాఫెసర్ మలకానీగారి గృహములం దుండురేని, మీతలపెట్టిన పని సాగదు. మీరు మాలో నొకరియింట విడిది చేయవలయును. ఇచట గయాబాబు పేరపడ్డ వక్రీలు. వారి యింట మీరు బసపెట్టుట మంచిది. నేను వారి తరఫున మీ మూహ్యోనించుచున్నాను. మాకు సరకారువారనినచో చాల భయము. కాని మాకు చేతనయినంత సాయము మేము చేయఁగలము. రాజకుమారకుళ్ల చెప్పిన మాటలు చాలవఱకు నిర్ముఖము. మా నాయకులు నేఁ డిట లేకుండుట దౌర్భా గ్యము. వ్రజకిశోరప్రసాదుగారికిని, రాజేంద్రప్రసాదుగారికిని తంతి యిచ్చితిని. వారు తప్పక రాఁగలరు. మీకుఁ గావలసిన యానుపాన లన్నియు వారు చెప్పదురు. మీకు సాయము చేయుదురు. దయ యుంచి తాము గయాబాబుగారి యింటికి రావలయును.'

ఈ మాటలకు నేను లుబ్ధుడ నయితిని. నా విశిష్యులన గయా బాబు స్థితి విషయ మగునేమోయని వగచితినిగాని గయాబా బీ విషయ మున నన్ను నిశ్చింతుని గావించెను.

గయాబాబుగారి యిట్లు చేరితిని. వారును, వారి కుటుంబము నందలివారందఱును నాపై ప్రేమ క్రమమొందిరి.

ప్రజకిశోరబాబు దరఖాస్తుగానుండియు, రాజేంద్రబాబు పూరి నుండియు వచ్చిరి. ప్రజకిశోరప్రసాదు నేను లక్నోలోఁ జూచిన ప్రజకిశోరప్రసాదు కాఁడు. విహారులనమ్రత,నిరాశంబరత,యోగ్యత, అసాధారణమును విశ్వాసమును ఇతనియందు చూచి నే నుప్పొంగి పోతిని. ప్రజకిశోరబాబునెడల వకీ క్లందఱును గల గౌరవము చూడఁగా నా కాసందాశ్చర్యములు కలిగెను.

నాటినుండియు నా కీ వక్రీలుమండలితో స్నేహము నెల కొనెను.

ప్రజకిశోరబాబు నా కచటఁ గల విషయము లన్నియుఁ దలి పెను. అతఁడు పేదలపాలిటి వక్రీలు. పేదల కేను లవుడు రెండుండెను. పేదల కే నేదియేని గెలిచినయెడలఁ దా నీ పేదల కేకొంచెమో యుప కరించినటు లతఁ డెంచుకొనును. కొన్నిమాఱులు ఇట్టివానియందును అసాఫల్య మొదవును. ఇట్టి బీదరయితులకడనుండి యితఁడు ఫీజు గైకొనుచుండెను. త్యాగశక్తి కలవారయ్యును ప్రజకిశోర రాజేంద్ర బాబులు ఫీజుగొనుటలో సంకోచము లేనివారే. 'ఫీజు పుచ్చుకొననిచో మా సంసార మెటులు నడచును? మరియు నీ పేదవారికి తగినంత సాయము మేమెటులుచేయఁగలము?' అని వీరి వాదము. వీరి ఫీజును, బంగాళ-బిహారు దేశముల బారిష్టరుల ఫీజును వినఁగా నా గుండె చెదరెను.

ఆ త్మ క థ

సలహా యిచ్చుటకు ఖలానావారు ౧౦,౦౦౦ రూపాయలు పుచ్చి కొని రని నాకుఁ దెలిసెను. ఏకేసులోను నాలు గంకలకు తక్కువ వినలేదు.

ప్రేమపూర్వకమయిన వానిషేధము సహేతుక మని వారు గ్రహించిరి. నా మాటలకు వారు పెడ ఆర్థము చెప్పలేదు.

ఈ కేసు లన్నియు నవగతము చేసికొని నే నిటు లంటిని: 'కోర్టుల కెక్కినందువలన నేమియు ప్రయోజనము లేదని నాకు తెల్ల మగుచున్నది. ఇట్టి కేసులకు కోర్టులలోఁ గలుగు మేలు కొలఁది. ప్రజ లింతగా వితిగిపోయి భీతు లయి యున్నతఱి కోర్టులు నిరుపయోగ ములు. లోకులకు భయము పోఁగొట్టుటయే సరియగు మందు. తీనకక యా పోవునంతవఱకు మరము నిదురపోవరాదు. నేను రెణ్ణా శ్లను కొని వచ్చితిని. కాని విచారించి చూడఁగా నిది రెండేండ్లపని. అక్కఱ పట్టుచో రెండేండ్లుగూడ నేను పనిచేసెదను. నాకు చేయవలసిన పని తెలిసెను. కాని మీ సాయము వలయును.'

ప్రజకిశోరబాబు నిశ్చితమనస్కుఁ డని నేను గ్రహించితిని. ఇతఁడు శాంతితో నిటులు జవాబుచెప్పెను: 'మేము చేయఁగలంత సాయమును చేయుదుము గాని యెట్టి సాయము చేయవలయునో తెలుపుఁడు!'

మే మిటులు మాటలాడుకొనుచు నడిరేయివఱకును గూరు చుంటిమి. నే నిటు లంటిని: 'నాకు మీ వకాలకు సాయముతో ఆట్టే పని లేదు. వ్రాయసకాఁడును, దుబాసియు కావలయును. ఇందు జైలుకు వెళ్లవలయు నక్కఱగూడఁ గలుగవచ్చును. మీరును వెళ్లఁగలుగుదురేని నా కానందమే. కాని మీ కిష్టము లేనిచో నిక పైమాట లేదు. ఒక అనియతకాలమువఱకు మీరు వకాలకు మానివైచి

వ్రాసునకొండ్రుగా పనిచేయుటమాత్రమంత తక్కువ పని కాదు. ఇచటి హిందీభాష తెలిసికొనుట నాకుఁ గడుఁ జిక్కుగా నున్నది. కైఫీ, ఉరుదులలో వ్రాయఁబడిన కాకితములు నేఁ జదువజాలను. వీని యనువాదములకు మీమీఁద ఆశపెట్టుకొని యున్నాను. డబ్బిచ్చి యీ పని చేయించుట మన శక్తికి మించిన పని. ధనము పుచ్చికొనకుండ నేవాభావముతో నీ పనియంతయు కావలయు నని కోరుచున్నాను.”

ప్రజకిశోరబాబున కిది యంతయు చెబునే అవగతమాయెను. పిదప నతఁడును, అతని సహచరులును ఒకరితరువాత నొకరు నన్ను క్రాసు-పరీక్ష చేసిరి. నా మాటలకు ఫలితార్థముగా ‘నుమారు ఎంత కాలము మేము వకకాలము మానవలసియుండుము? ఎంతమందిమి పని చేయవలసియుండుము? కొలఁది కొలఁది మందిమి కొంత కొంతకాలము పనిచేసినచోఁ జాలునా?’ అని యీరీతిగా నన్ను ప్రశ్నించిరి. ‘మీరు మీ రెంతెంత త్యాగము చేయఁ గల’ రని ప్రజకిశోరబాబు వారివారి నడిగెను.

తుట్టతుదకు వారు తమ యభిప్రాయమును నా కిటులు తెలిపిరి: ‘మే మిందఱము మీరు చెప్పిన పనిని చేయ సంసిద్ధులము. మాలోఁ గొందఱము మీరు నియమించినంత కాలము మీకడఁ బనిచేయుదుము. చెఱసాలమాట మాకు సరిక్రొత్త. అయినను దాని ననుభవించుటకుఁ గూడ శక్తిని సంపాదింతుము.

అహింసా దేవి సాక్షాత్కారము

రైతులతో సంప్రతించుట నా యుద్దేశము. కామందులకును, రైతులకును నడుమ నున్న చిక్కు లెంత సత్యములో తెలిసికొనవలసి యుండెను. కావున వేలకొలది రైతులను జూచువలయును కాని వీరిని చూచుటకు ముందు కామందులను కలిసికొని వారు చెప్పు సంగతులను దెలిసికొనుటయు, కమిషనరులు జూచుటయు నావశ్యకమని తోచెను. కామందులకును, కమిషనరునకును చీటి వ్రాసితిని.

ప్లాంట్స్ అసోసియేషన్-సెక్రటరీని చూచితిని. అతఁ డిటులు చక్కగా చెప్పివేసెను: 'మీ రీ దేశమువారు కారు. మీరు మా సంగతులు కల్పించుకొనవలదు. మీ రేమయినను చెప్పదలఁచి కొందురేని వ్రాసిపంపుఁడు.' నేను వివేకముతో నిటు లంటిని: 'నేను పరదేశి ననుకొనను. రైతులు కోరునెవల వారి స్థితిగతులు తెలిసికొనుటకు నాకు సంపూర్ణాధికారము కలదు'. పిదప కమిషనరును కలిసికొంటిని. అతఁడు నన్ను బెదరించి వెంటనే తిరహుక్ వీడి పొమ్మని యుపదేశ మిచ్చెను.

నా సహచరులకు నే నీ సంగతు లన్నియుఁ దెలిపి 'సరకారు వారు' 'బహుశా' నన్ను సంప్రతింప నియ్యరు; నే ననుకొనినదాని కంటె ముందే జైలుయాత్ర పొసఁగవచ్చును. అట్టిది పొసఁగ నేని మోతీహారిలోఁ గాని, లేక బేతియాలోఁగాని నన్ను పట్టుకొనినచోఁ జాల మేలు. కావున వీలయినంత వడిగా ఆ ప్రదేశము లకుఁ బోవు టుచితము' అని చెప్పితిని.

చంపారను తిరహుత్ ప్రదేశమునం దొక జిల్లా. దానికి మోతీహారి ముఖ్యపత్తనము. బేతియాకు దగ్గర రాజకుమారు నూరు. మరియు దీని చుట్టుపట్టుల నున్న కోతీరయితులు జిల్లాలోని కెల్ల దరి ద్రులు. వారిని నేను తప్పక చూడవలయు నని రాజకుమారుని యుద్దేశము. నాకును జూడవలయునని యుండెను.

కావున సహచరులను దీసికొని నే నానాఁడే మోతీహారికి పయనించితిని. గోరఖబాబుగారు మా కాశ్రయ మొసఁగిరి. వారి యిల్లక సత్ర మయిపోయెను. మాయందఱి కా యిల్లు చాలలేదు. ఎటులో ఒకటులు మే మందఱి మచట నుంటిమి. మోతీహారికి అయిదు మైళ్ల దూరమున నొకరయితు అన్యాయముగా దండింపఁబడె ననియు నాఁడే మేము వింటిమి. మఱునాఁటి ప్రొద్దున ధరణీధరబాబుగారితో నే నచటికిఁ బోయి చూచిరావలయు నని నిశ్చయించితిని. అనుకొని నటులే మఱుసఱినాఁటి ప్రొద్దున వీనుఁగమీఁద బయలుదేఱితిమి. గుజరాతులో బండిమీఁద ప్రయాణ మెట్టిదో చంపారణ్యమున వీనుఁగమీఁద ప్రయాణ మట్టిది. సగముదూరము వెళ్లకముందే పోలీసు నూపరింఁబెంఁడెంటు గారి బంటాకఁడు వచ్చి 'తమకు నూపరింఁబెంఁడెంటు గారు అభినందనములు చెప్పమనిరి' అని పలికెను. నా కర్థమాయెను. ఆ ప్రదేశమునకు వెళ్లి చూచి రమ్మని ధరణీధరబాబునకు చెప్పి జమాను తీసుకొనివచ్చి; బాడుగ బండిమీఁద నేను వెనుకకు మరలితిని. అతఁడు 'చంపారను విడిచి పొమ్ము' అను నోటి సాకటి నా కం దిచ్చెను. నన్ను ఇంటికడ దిగవిడచి దానిమీఁద చేత్రాలు పెట్టు మనెను. 'ఇచటి సంగతులఁ దెలిసికొనక చంపారనును విడిచి వెళ్లి పోను' అని నేను వ్రాసియిచ్చితిని. 'ఈ యాజ్ఞ నుల్లంఘించినందులకు రేపు విచారణ జరగఁ గల' దని నాకు సమను వచ్చెను.

ఆ త్మ క థ

ఆ రేయి నేను జాగరణ మొనరించి వ్రాయవలసిన యుత్తరము లన్నియు వ్రాసితిని. చెప్పవలసిన విషయము లన్నియు ప్రజకికోర బాబుకు చెప్పితిని.

నాకు. సమను వచ్చినటులు నలు దెస లల్లుకొనిపోయెను. మోతీ హాఠిలో నిట్టి వింత లెన్నఁడును జరిగియుండలేదని యెల్ల రనుకొనిరి. గోరఖిబాబుగారి యిల్లును, కచేరియు మనుజులతో నిండిపోయెను. రాత్రియెల్లయు చేయవలసిన పనిని చేసికొనియుంటినిగాన ఈ జన సమాహమును సంభాలించుకొనఁ గలిగితిని. నా సహచరుల విలువ నాకపుడు తెలిసెను. నే నెచటి కేఁగిన నచట నా చుట్టును జనము. నా సహచరులు వీరిని నియమప్రకార మునుపఁగలిగిరి. కలెక్టరు మేస్త్రీఁడు నూపరింటెండెంటులకును, నాకును నొకమాదిరి మైత్రి సమకూరెను. నామీఁద అమలుజరుపఁబడిన నోటీసు వగైరాలను లా ప్రకారము నేను వికోధింపవచ్చును గాని నే నటులు చేయుటకు బదులు వారి నోటీసులమీద దస్కతు చేసి పుచ్చికొంటిని గాన నేను వ్యక్తితరస్కారము చేయలే దనియు, వారి హుకుములకు మాత్రమే సవినయమగు తిరస్కారము చేసెతినినియు వారు గ్రహించిరి. దీన వీరి కొక ప్రకారముగా భయము పోయెను. వీరు న న్నేమియు నిబ్బంది పఱుపలేదు. ఇంతియకొక, లోకసమాహమును నియమముగా నుంచు టలో నా సాయమును, నా సహచరుల సాయమును సంతోష పూర్వకముగా నుపయోగపఱిచికొనిరి. కాని తమ యధికారము నాఁడే లోపించె నని వారు కనులారఁ గనుఁగొనిరి. లోకుల కా తుణమున దండభయము పోయెను. వారీ క్రొత్త స్నేహితుని యధికార మునకు లోఁగిరి.

చంపారణ్యమునందు నన్నెవరు నెఱుఁగ రని గుర్తుంచుకొన వలయును. అచటి రయితు లందఱును పామరులు. చంపారణ్యము

౧౪ అహింసాదేవి సాక్షాత్కారము

గంగకు ఉత్తరపు తల. హిమాలయ ప్రత్యంతపర్వతముమీఁద దాని యునికి. దానికి నేపాళము బాసట. ఇది యిటు లొక క్రొత్త ప్రపంచము. ఇందు కాంగ్రెసుమాట చొఱలేదు. ఇందు కాంగ్రెసు సభ్యు లెవరును లేరు. కాంగ్రెసు పే రెఱిగినవారున్నను వారికి 'కాంగ్రెసు' అని పలుకను, కాంగ్రెసులోఁ జేరను భయము. నేఁ డచట కాంగ్రెసుపేరితో గాక కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసు- సభ్యులును ప్రవేశించిరి. కాంగ్రెసు అభయహస్త మొసఁగెను.

నా సహచరులతో నాలోచించి 'ఇచట కాంగ్రెసుపేర నేమియు జరపరా' దని నిశ్చయించితిని. పని కావలయును గాని పేరితో నేమి పని? కూఁతలు వలదు; చేఁతలు వలయు. ఆ ప్రాంతము నందు వక్రిళ్ల వాస్యద్ధమే కాంగ్రెసని యర్థము; డొంక తిరుగుడుగా ర్లను సమర్థించుటయే కాంగ్రెసని యర్థము. మరియు కాంగ్రె సనఁగా బాంబు, రాజద్రోహము, మోసము. ఇట్టి యూహా సరకారుకును, సరకారువారి నీలికామందులకును గలదు. కాంగ్రె సిట్టిది కాదని మే మీ యిరువురకును తెలుపవలయును. కావున కాంగ్రెసుపేరు స్మరింప రాదనియు, లోకులకు కాంగ్రెసుయొక్క భౌతికదేహమును గుఱించి కూడ తెలుపరా దనియు నిశ్చయించితిమి. కాంగ్రెసుపేరు—వట్టి యక్షరములు— తెలియకున్న నేమి? దానియాత్మ నెఱిగి దాని ననుసరించినఁ జాలును. కావలసిన పని యిది.

కావున ముందుగా భూమికను తయారుచేయుటకు కాంగ్రెసు తరపున చాటుగాఁగాని నీటుగాఁ గాని, మనుష్యు లెవరును అచటికిఁ బంపఁబడలేదు. వేలకొలఁది ప్రజను రాజకుమారకుళ్ల సమర్థించుకొనఁ జాలఁడు. రాజకీయపు పని యిసుమంతయు నచట ప్రచారము చేయుఁ బడియుండలేదు. వారు చంపారణ్యముతక్కు బహిఃప్రపంచ మెఱుఁ

ఆ త్మ క థ

గఠ. ఇటులయినను వారు నన్ను పురాణమిత్రునివలె గారవించిరి. కావున ఇట్టి యీ మహాజనసమ్మేళమునందు నే నీశ్వరసాక్షాత్కారము, అహింసాసాక్షాత్కారము, సత్యసాక్షాత్కారము చేసియుంటి ననుచో నినుమంతయు నతిశయోక్తికాదు. ఇందు ప్రతిఘోషము నిక్కము. ఇట్టి సాక్షాత్కారమునకు లోకులయెడ నాకుఁ గల ప్రేమ వివా మరొక కారణము లేదు. ఈ ప్రేమయు అహింసయెడల నచల మగు నా విశ్వాసమే కాని వేఱు కాదు.

చంపారణ్యమునం దా దినము నా జన్మములో మరవరానిది. నాకును, అచటిప్రజకును ఆనాఁడు పండుగు.

లా ననుసరించి నేనే విచారింపఁబడవలసినవాఁడను గాని నిక్క మునకు సర్కారే విచారింపఁబడెను. కమిషనర్ నాకు పన్నిన బోనులో సర్కారునే త్రోసెను.

కేసు తీసివేసికొనుట

విచారణ మారంభ మాయెను. సర్కారు-వకీలు, షేప్టింటు మొదలగు నాఫీ సరులు బెదరిపోయిరి. ఏమి చేయవలయునో వారికిఁ దోచలేదు. కేసును వాయిదా వేయుమని సర్కారు-స్టిపెండరు షేప్టింటుకు నొక్కి చెప్పఁచుండెను. కాని నే నడ్లుజొచ్చి వాయిదా వేయవలదనియు, చంపారణ్యమును విడిచి చెల్లవలసిన దను మీ నోటీసును నే ననాదరించి యపరాధము నొప్పుకొనుచుంటి ననియు తెలిపి చిన్న వాజ్మూల మిచ్చితిని.

*క్రిమినల్ ప్రొసీజరు కోర్టు ౧౪౪ సెక్షన్ ప్రకారము మీరు నా మీఁద జారీచేయించిన నోటీసునెడల ప్రైవేటు క్ర మవిచే సుకవలె కానివింపు గంభీరమగు నీ యనాదరము నే నేల కావించితిను? కోర్టువారి వెలపు తీసికొని రుజువుచేసికొనఁ దలఁచుచున్నాను. ఇది నా యుద్దేశమున ననాదరము కాదు. స్థావికవరిపాలనమునకును, నాకును గలిగిన మతభేద మని నా మనవి. నే నీ ప్రదేశమునకు జననేవ చేయుటకును, దేశసేవ చేయుటకును వచ్చి యుంటిని. నీలిమందు కామందులు రైతులకు న్యాయము చేయుట లేదని విని రైతులు కమకు సాయము చేయవలసినదని కోరఁగా నే విటకు వచ్చి తిని, ఈ విషయమంతయు సంపూర్ణముగా కనుఁగొనకుండ సాయ మేటులు చేయఁగలను? కావున ఈ విషయమును సంపూర్ణముగా తెలిసికొనుటకు వీలయినచో సరకారువారి సాయమును, వీలికామందుల సాయమునుగూడఁ బడయఁదలఁచితిని. నే నీచటికి వచ్చుటకు కొందొక యుద్దేశము లేదు. నే విచటికి వచ్చినందుల శాంతిభంగముగాని, ప్రాణాపాయముగాని కలుగునని నమ్మఁజాలను. ఇట్టి విషయములలో నాకు చాల ననుభవము కలదు. కావి సరకారువారన్యథా కలఁచిరి. వారి కష్టము నే నెఱుఁగుదును. బారులు చెప్పిన మాటలను వారు విశ్వసించవలసియుండురని నాకు తెలియును. మీరు

ఆత్మకథ

నామీద జారీ చేయించిన ఆజ్ఞకు న్యాయబద్ధుని చందమున నేనును బద్ధుడను కావలయును. మరియు నాయుద్దేశముగూడ వట్టిదియే. కాని నే నిటులు చేసినచో నే నేవనిమీద నెవరికొరకు వచ్చితినుో వారియెడల నా కర్తవ్యము వత్తిక్రమించినవాడ నగుదును. నేను వారిలో నుండనిచో వారి కుపకరింపఁజాల ననుకొనుచున్నాను. కాన నాయంతట నేను చంపారనును విడిచిపెట్టి పోవఁజాలను. ఇట్టి దర్మసంకటమున చంపారణ్యమునుండి నన్ను తొలఁగించు భారమును పరకారువారిమీద పెట్టక తప్పకపోయెను. భారత దేశమునందలి పార్వజనికజీవనమున నా పదవివంటి పదవిలో నున్న వారు ప్రముఖమగు కార్యముపట్లఁ గడు జాగరూకత వహింపవలసి యుండునని నేను లెస్సగా నెఱుఁగుదును. ఈ శ్లిష్టపరిపాలనమందు స్వాధిమానము కలవానికి నాకు పట్టిన స్థితిగతులే పట్టినచో నతఁడును, నే నేది చేయ నిశ్చయించితినుో అదియే—అనఁగా నాజ్ఞ సుల్లంఘించి మాటాడకుండ దండము ననుభవించుటయే చేయవలయును .

నాకు వేయఁబడు శిక్ష తక్కువగా నుండవలయు నను సుద్దేశముతో నే నీ వాఙ్మూలము వీయఁ దలఁచలేదు. న్యాయము గల పరిపాలకులయెడ గౌరవతోపముచే నామీద జారీ చేయఁబడిన యాజ్ఞను నే సుల్లంఘింపలేదు. కాని యింతకంటె దొడ్డయాజ్ఞ యొకటి కలదు—అది ఆంకరాత్మ యాజ్ఞ. దాని ననుపరించుటయే నా యుద్దేశమని మనవిచేసికొనుచున్నాను.'

నే నిటులు వాఙ్మూల మిచ్చిన పిదప విచారణ నాఁపవలసిన పని యేమున్నది? కాని మేష్ట్రీటుగాని, సర్కారువకీలుగాని యిది యిటులు పరిణమించు నని తలపోయలేదు. కావున తీర్పు చెప్పటకు మేష్ట్రీటు వాయిదా వేసెను. నే నీలోపుగా నీ సంగతియంతయు వైస రాయికిని, పాట్నూలోని స్నేహితులకును, పండిత మదన మోహనమాల వ్యులకును, తదితరులకును తంతుయిచ్చితిని. నేను శిక్ష బడయుటకు కోర్టుకు వెళ్లకముందే 'యాకేనును ఎత్తి వేసికొన వలసిన దని లెప్పై

నెంటు గవర్నరు తనకు తంతి నిచ్చేననియు, నీవిషయమును విచారణ చేయఁగల రనియు కత్తెరు నాకు చీటి వ్రాసెను. ఇట్టి మే లింతలో కలుగు నని మే మనుకొనలేదు.

నేను కత్తెరు హైకాకుగారిని సందర్శించితిని. ఆతఁడు వ్యాయతత్పరుఁడయిన యొగ్యుఁడని నాకు తోఁచెను. 'మీకుఁ గావలసిన కాకితముల నన్నిఁటిని మీరు చూచికొనవచ్చును. నన్నెపుడు చూడఁదలఁచుకొనిన నపుడు చూడవచ్చు' నని యతఁ ఁడనెను.

భారతదేశమున కిది సత్యాగ్రహప్రథమపాతము; లేక సవినయ మగు రాజకీయాష్టోల్లంఘనమున ప్రథమపాతము. పత్రికలలో నీ విష యము చాల చర్చింపఁబడెను. చంపారణ్యమును గుఱించియు, నా విచారణనుగుఱించియు మితి లేని వ్యాప్తి కలిగెను.

నా విచారణయెడల గవర్న మెంటువారు నిష్పక్షపాతు లయి యుండవలయును. దీనిని పత్రికలలో చర్చింపవలసినంత పనిలేదు. మరియు పత్రికలకు వార్తలు పంపువారితో పనిలేదు. ఇంతియకాక దీనినిగుఱించి అతిశయమయిన టీకలు, పెద్దపెద్ద రిపోర్టులును చేసినచో నష్టముగూడఁ గలుగు నను భయము కలదు. కావున 'తాము తమ సంవాదదాతలను ఖర్చుపెట్టి యిచటికిఁ బంపవల' దని ముఖ్య పత్రికల సంపాదకులకు నే నుత్తరములు వ్రాసితిని. మరియు ప్రక టింపఁదగిన విషయము లున్నయెడల నేను వ్రాయుదు ననియు వారికిఁ దెలిపితిని.

సర్కారువారికి నాయెడఁ గలిగిన సద్భావమునకు నీలిమండు కామందు లసంతుష్ట లయిరి. పొక్కలేదు గాని ఆఫీసరులకును ఇది యిష్టముకాదు.

ఆత్మకథ

సత్యాసత్యములనో గూడిన పత్రికావార్తలు వారి కోపముచు రగులుకొలుపవచ్చును. దానిఫలము నే ననుభవించుటకు బదులు భయభ్రాంతులగు నైకులను భవిష్యవలసివత్తును. మరియు నిందిత సత్యమును గనుగొనుటకు నాకు విఘ్న మేర్పడును. నే నింత జాగ్రత్తగా నున్నను నీతిమండు కామందులు నన్ను గుఱించి విషముముగా ప్రచారముచేయఁ దొడఁగిరి. నన్ను గుఱించియు, నా సహచరుల గుఱించియు పత్రికలలో కల్లమాటలు వెలువడియెను గాని నే నతిజాగరూకతఁ గొనినంగువలనను, కడుఁ జిన్న విషయములందుఁగూడ నేను సత్యము నంటిపెట్టుకొని యుండుటవలనను వారి ప్రయత్నములన్నియు విఫలము లాయెను.

నీతిమండు కామందులు ప్రజకికోరబాబును నిందించుటలో నే మాటనుగూడఁ దాఁచికొనలేదు. కాని వారు నిందించినకొలఁదియు ప్రజకికోరబాబుపత్రిక వృద్ధిఁ బొందెను.

ఇట్టి చిక్కులోఁ దిపోర్బరుల నచటికి రమ్మని నేను ఉత్సాహము కలిగింపలేను. నాయకులకుఁగూడ రమ్మని వార్త పంపలేను. 'అక్కఱ కలిగినపుడు తెలిపినచో వస్తు' నని మదనమోహన మాలవ్యులు ఉత్తరము వ్రాసిరి. కాని నేను వీరి కిట్టి కష్టము కలిగింపలేదు. నే నీ రీతిగా నీ యాంబోషనమునకు రాజనీతిస్వరూపము కలుగకుండుఁ దప్పించితిని. అపుడెపు డెచటి వార్తలు ముఖ్యములయిన పత్రికలకుఁ బంపితిని. అవి వాఁకిఁ దెలియుటకే కాని ప్రకటింపఁబడుటకుఁ గాదు. తుదకు రాజనీతిలో పరిసమాప్త మయినను రాజనీతికి సంబంధించని విషయమున కొక రాజనీతిస్వరూపమును గల్పించినచో నది పాడగుననియు, ఉన్న దాని నున్న పాశముగా నుంచినయెడల నది దానికి దోహద మగుననియు నాకు పుష్కలమగు ననుభవము కలదు.

శుద్ధమగు లోకసేవయందు ప్రత్యక్షముగాఁ గాకున్నను పరోక్షముగా రాజనీతి వచ్చి దొరలు నను మాట చంపారణ్యసంగ్రామము సిఁగ్గుముచేసిపెట్టెను.

గాంధీజీ

చంపారణ్యవిచారణమును సంపూర్ణముగా వ్రాయుట యనఁగా చంపారణ్యపు గ్రంథుల చరిత్రమును వ్రాయుటయే. ఆ చరిత్ర మంతయు నీ ప్రకరణములలో వ్రాయు శక్యముగాదు. చంపారణ్యవిచారణ మనఁగా నహింసాసత్యముల మహాప్రయోగము. దీనికి సంబంధించిన విషయములలో మంచి వని నాకుఁ దోచినవానిని మాత్ర మేతీ యుగాహరించుచున్నాను. దీని సంతయుఁ జెలిసికొనఁగోరు వారు రాజేంద్రప్రసాదులు హిందీభాషలో వ్రాసిన 'చంపారన్ షేఁ మహాత్మాగాంధీ' యను పుస్తకమును చదువవలయును.*

ప్రకృత మనుసరింతము. గోరఖబాబుగారి యింటనే యీ విచారణ జరుపుచో వారి యింటిని కాశీచేయు మనవలసినవచ్చును. మాకొక కొక యిల్లదెగుఁ బుచ్చికొను ధైర్యము మోతీహరిలోని జనుల కింకను గలుగలేదు. కాని చతురుఁడగు ప్రజకిశోరబా బాక యిల్లెటులో దొరకించుకొనెను. ఇంటిముందు చాల స్థలము కలదు. మే నూ యింటఁ బ్రవేశించితిమి.

ధనము లేక పని సాగుదుగదా! ఇట్టి పనుల కింతవఱకును ప్రజాసామాన్యముకడ ద్రవ్యభిక్ష గొనుట యలవాటులో లేదు. ప్రజకిశోరబాబుగారి సమాజము ముఖ్యముగా వకీలుసమాజము. అక్కఱ కలిగినయెడల వీరే చందాలు వేసికొనెడివారు; లేక మిత్రులచేత చందాలు వేయించెడివారు. 'ధనమునకు లోటు లేని మేము జన

*యస్. గజేశన్, ట్రిప్లికేన్, మద్రాసులో దీని కాంగ్లానువాదము ముద్రితము.

ఆత్మకథ

సామాన్యము నెటులు యాచింపఁగలము?' అని వారి యభిప్రాయము. ఇది వాదమునకు బాగుగనే యున్నది. చంపారను రయితలకడనుండి యొక్కపైస యేని వనూలు చేయఁగూడ దని నా నిశ్చయము. ఇటులు చేయుచో దీనికి విపరీతార్థము ప్రసక్తించును. మరియు నే నీ విచారణ నిమిత్తము హిందూదేశమునం దంతటను చందాలు వేయింపఁ దలఁప లేదు. ఇటులు చేయుచో దీనికి రాష్ట్రీయత్వమును, రాజనీతిస్వరూపమును సంఘటించును. బొంబాయి మిత్రులు ౧౫,౦౦౦ రూకలు పంపుదు మనిరి కాని నేను వందనపూర్వకముగా వల దంటిని. చంపారణ్యమున కావల నున్న ధనికులగు బహిరువారికడ ప్రజకిశోరబాబుచే పీలయినంత ధనము పోగుచేయింప నెంచితిని. చాలనిచో నాకు మిత్రులగు ప్రాణజీవసదాస మెహతాగారి నుపసర్పింపఁ దలఁచితిని. 'కావలయునది నాకడఁ దీసికొనుఁ' దని మెహతాగారు వ్రాసిరి. ఈరీతిగా మాకు ద్రవ్యచింత మానెను. చంపారణ్యములోని పేద జీమి కనుకూలముగా మేము తక్కువలో తక్కువ వ్యయము చేయఁ దలఁచితిమి. కావున ధన మెక్కువ కూడఁబెట్టఁ దలఁపలేదు. చాల ధన మక్కఱ లేదని తుదకు మాకుఁ దెలిసిపోయెను. వెరసి రెండు మాడు వేలకంటె నెక్కువ వ్యయము కాలే దని నా యూహ. మరియు మేము పోగుచేసినదానిలో ఏ నూటో, వేయో మిగిలినటులు గుఱుతు.

మొదటమొదట నా సహచరుల పద్ధతి విచిత్రముగా నుండెను. నా కది చాల వినోదపాత్ర మాయెను. ఒకొక్క వకీలు కొకొక్క వంటవాఁడు; ఒకొక్క పాకశాల. భోజనమా నడిరెయిని. ఎవరి ఖర్చులు వారివే యయినను వారి యనియమము నా కొక యుపద్రవముగా నుండెను. వారికిని, నాకును చాల నెయ్యి మలవడెను గాన

దురర్థము చేసికొనక నా శబ్దబాణములను వారు ప్రేమతోచవి
చూచిరి. నవుకరులను తీసివేయవలయు ననియు, ఏక-వంట చేయ
వలయు ననియు, భోజననియమ మనుష్ఠింపవలయు ననియు తుద
కందఱు నంగీకరించిరి. వీరిలోఁ గొందఱు మాంసాహారులు. రెండు
వంటకములు వ్యయకరములు. కావున మాంసవర్జనము చేయఁబడెను.
శాకాహారము గూడ ఎక్కితోక్కి కాకుండఁ జేయఁబడెను. దీనితో
వ్యయము తగ్గెను. మాకు పనిచేయు సామర్థ్య మెక్కువాయెను.
కాలమును కలిపినచ్చెను. ఈ రెండును మాకపు డావశ్యకములు.

వాఙ్మూలము లొసఁగుటకు రయితులు గుంపులు గుంపులుగా
వచ్చిరి. ఆ రయితులకు పలువురు సహచరులు. వీ రందఱతోడను
వాకిలియు తోఁటయు నిండిపోయెను. దర్శనాభిలాషులనుండి నా
సహచరులు నన్ను చాల రక్షింపఁ బూనుకొనిరి గాని యాపని
వారిచేతఁ గాలేదు. ఒక నియతసమయమున నే నందఱకును గానిసింప
వలసి వచ్చెను. అయిదుగురు మొదలుకొని, యేడుగురివఱకును
వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనుచున్నను తెమలక కొందఱు రయితులు
ప్రాద్దుస్రంకిన పిదప యూరక వెళ్లవలసివచ్చెడివారు. నిక్కమున
కిన్ని వాఙ్మూలములతో పనిలేదు. ఏలన నివి చాలవరకు పునరుక్త
ములే. కాని వాఙ్మూల మీయనిచో వారికి తృప్తి లేదు. ఇచ్చినచో
సంతోషము కలిగెడిది. వారి యీ యుద్దేశమునకు నేను సంతో
షించితిని.

వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనువారికి కొన్ని నియమములు
కలవు. వ్రాయసకాఁడు ప్రతిరైతును క్రానుపరీక్ష చేయవలయును.
దీనికి తాళనివాని సాక్ష్యము క్రైకొనరాదు. దీనికి చాల సమయము
పట్టినను ఇటులు చేయుటవలన చాల వాఙ్మూలములు తిరుగులేని
వాయెను.

అత్మ కథ

ఈ వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడెల్ల నొక సి. వి. డి. ఆఫీసరుండెడివారకు. మేము సి. వి. డి. వారిని రాఘంపర జేయఁ గలము. కాని వీరిని రావితమనియు, వీరితో సౌజన్యము నెఱపుద మనియు, వీరికిఁ గావలసిన విషయము చెప్పద బనియు ము మ్మొదటనే నిశ్చయించుకొంటిమి. వాఙ్మూలములు వ్రాసికొనునపుడు వీరు దగ్గఱ నుండి చూచుచుండెడివారు, చినుచుండెడివారు వీ రిటులు చేయుట వలన లోకులకుభయము పోయెను. మరియు వీరియెదుట వాఙ్మూలము తిచ్చుటలో అత్యుక్తి తగ్గెడిది. కల్లలాడుచో పోలీసువారు కొట్టులోఁ బెట్టుదురను భయముతో రైతులు జాగ్రత్తగా నుండవలసివచ్చెడిది.

నే నీ నీలిమందు కామందులకు రొప్పు కలిగింప నెంచక సౌజన్యముచే వారిని లోఁగొనఁ దలఁచితిని. ప్రియాదు లెవరిమీఁద నెక్కువ పడినవో వారికి చీటి వ్రాయుటయు, వారిని గలిసికొని మాటాడుటయు నొక పనిగా పెట్టుకొంటిని. ప్లాంట్స్ ఆసోసి యేషన్ వారిని కలిసికొని రైతుల కష్టరష్టములను వారి కెఱుకపఱచి వారి యుద్దేశమును గయికొంటిని. వీరిలోఁ గొందఱు నన్నుఁ దిరస్కరించిరి; కొందఱు దౌదాసీన్యమును వహించిరి; మఱి కొందఱు సౌజన్యము చూపిరి.

స హ చ రు ఙు

వజ్రోరబాబు రాజేంద్రబాబులు జోడు. ఈ జోడునకు మఱి జోడు లేదు. వీరు నన్ను తను ప్రేమచే మందరి కొక యడుగేని వేయలేనంత కుంటివారిని జేసి వయచిరి. వీరికి శిష్యులనుకొనుఁడు, లేక సహచరులనుకొనుఁడు—శంభుబాబు, అనుగ్రహ బాబు, ధరణీబాబు, రామనవమిబాబు, మరియు నింక కొందఱు వక్తిల్లెప్పడును వీరిని బివేష్టించియుండిరి. అపు డపుడువింధ్యాబాబు, జనకధారీబాబు గారలుగూడ వచ్చి సాయపడుచుండెడివారు. వీరంపఱు బిహారువారు. రైతుల వాబ్బాలములు వ్రాసికొనుట వీరి ముఖ్యకార్యము.

ప్రాశెసరు కృపలానీ గారు మాకు తోడుపడకుండ మారక కూరుచుండఁగలరా? అతఁడు సింధుదేశమువాఁ డయినను బిహారు దేశమువారికన్న నెక్కువ బిహారువాఁడాయెను. లోకమునందు కొందఱు దేశసేవకులు విచిత్రులు కలరు. వారే దేశమున కేఁగిన నా దేశమునందు కలిసిపోవుదురు. వారిని పరదేశు లని యెవరను కనిపట్టఁ జాలరు. అట్టివారిలో కృపలానీ గా రొకరు. ఇతఁడు నా ప్రధాన ద్వారపాలకుఁడు. ఆ సమయమున నతఁడు దర్బనార్థులనుండి నన్ను బ్రతికించుచో తన జీవితము సార్థక మనుకొనెను. కొందఱును నవ్వించియు, కొందఱును హింసచేయుకుండ బెదరించియు నాకడకు రాకుండఁ బంపివయిచుచుండెను. చీకటిపడఁగనే యధ్యాపకత్వము వహించుచుండువాఁడు. నవ్వించి సహచరుల పొట్టలు వక్కులు కావించువాఁడు. పిటికివాఁ డెవఁడేని వచ్చినయెడల శూరునిగా మార్చెడివాఁడు.

ఆత్మకథ

మాలానా మజహరులో హక్కుగారు సహాయకకోటిలో నుండుటకు తమ హక్కును వ్రాయిచి యిచ్చి నెల కొకటి రెండు మాఱులు వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి. నాఁటి సాహంబర మగు వారి జీవితమునకును, నేఁటి నిరాహంబర మగు వారి జీవితమునకును రాజు నకును, బంటునకును గల భేదము కలదు. వారి దొరవేషము బిహారు వారికి వింతగా నున్నను వారి హృదయము మాలోఁ గలిసిపోయి వారు మాలో నొక రయిపోయిరి.

నా కాయాయీ ప్రదేశములం దనుభవ మెక్కు డయిన కొలఁది చంపారణ్యమున సరి యయిన పని చేయవలసి యుండుచో గ్రామములందు బడులు పెట్టక తప్ప దని తోఁచెను. రైతుల యజ్ఞానము, రామ రామ! చెప్పఁ దరము కాదు. వారు తమ బాలుర నూరక తిరుగనిత్తురు. లేదా, దుగ్గానికూలికి ప్రాస్తన మొదలుకొని చీకటిపడువఱకును నీలితోటలలోనికిఁ బంపుదురు. ఆనాళ్లలో మగవానికి కూలి పదికానులకంటె మించదు. ఆఁడువారి కాఱు, పసి వారికి మాడు. కర్మము చాల కెవనికేని నాలు గణాలు కూలి గిట్టుచో వాఁడు మహాభాగ్యవంతుఁడు.

నా సహచరులతో నాలోచించి మొదట ఆఱు గ్రామములలో బాలురకు బట్ట పెట్టి నిశ్చయించితిని. పంతుళ్లకు భోజనము, నివాసము మీరు ఏర్పాటు చేయుచో మిగిలినవానిని మేము చూతుకొందు మని గ్రామస్థులకుఁ జెప్పితిమి. పాపము వారి చేతిలో డ బ్బుండదు. కాన వారు ధాన్యము కొలుతు మనిరి.

పంతుళ్ల నెచటనుండి పిలిపించుట యనుపది చాల నాలోచింపఁదగిన విషయ మాయెను. బిహారులో జీతము తీసికొనక గాని, కొద్ది జీతము తీసికొని గాని మంచి పంతుళ్లు దొరకుట కష్టము. పిల్ల

లను మామూలు పంతుళ్లపాలు చేయుట నా కిష్టము కాదు. వారికి అక్షరజ్ఞాన మల్పముగఁ గలిగినను చరిత్రబలము చాలఁ గావలయును.

ఇందులకు స్వయంసేవకులు కావలయునని విన్నపము ప్రకటించితిని. దీనికి జబాబుగా గంగాధరరావు దేశపాండేగారు బాబా సాహెబ్ సోమచ్ గారిని, పుండలీకుగారిని పంపిరి. బాంబాయి నుండి అవంతికాబాయి గోఖలేగారు వచ్చిరి. దక్షిణమునుండి (పూనా) ఆనందీబాయిగారు వచ్చిరి. నే నాశ్రమమునుండి ఛోళే లాలును, సురేంద్రనాథుని, నా కుమారుఁడు దేవదాసును బిలిపించి తిని. ఇంతలో మహాదేవ దేశాయియు, వారి భార్య దుర్గాబహేనును, నరహరి పరేఖుగారును, వారి భార్య మణిబహేనును వచ్చిరి. కస్తుర బాయినిగూడఁ బిలిపించితిని. ఇటు లాచార్యులు ఆచార్యాణులును ఆచార్యులును ఖోగయిరి. శ్రీ అవంతికాబాయియు, ఆనందీ బాయియు విద్యావతులే కాని శ్రీ దుర్గాదేశాయికిని, మణిబహేను పరేఖుగారికిని గుజరాతీలో గల జ్ఞానము కొలఁది. కస్తురబాయి కదియు లేదు. ఈ స్త్రీలు హిందీబాలకల కెటులు చెప్పఁగలరు?

బాలురకు వ్యాకరణము, గోకరణము చెప్పవలసిన పని లేదు. వారికిఁ జెప్పవలసినది రీతి నీతి. వ్రాత కూతలకంటె శుచిశుభ్ర తలు నేర్పవలయు నని నే నీ యాఁడువారికిఁ దెలిపితిని. హిందీ, గుజరాతీ, మరాఠీ-అక్షరములలో నత్యంతభేదము లేదనియు, మొదట అక్షరములు, అంకెలు నేర్పుట అంత చిక్కయిన పని గా దనియుఁ దెలిపితిని. దీనికి ఫలముగా నీస్త్రీలు చక్కగా బోధింపఁ గలిగిరి. దీన వీరి కాత్మవిశ్వాసము వృద్ధిచెందెను. వీరికి తమ పనియొడల నాసక్తి గూడఁ గలిగెను. అవంతికాబాయిబడి మేలుబడి యాయెను. ఆమె యిందులకు తన ప్రాణములను ధారపోసెను. ఆమె యీపనికి పెట్టినది

ఆత్మకథ

శేరు. మేమీ యాచారువారివలన గ్రామములలోఁ బ్రవేశము కలిగించుకొనఁ గలిగితిమి.

నేను బడులు పెట్టుటతో నాఁగలేదు. గ్రామములందు ముఠికికి మేరలేదు. సందుగొందులలో చాత్తెచెదారములు. నూతుల చుట్టును యిరద, కుళ్లునీరు. వాక్కిల్లలో కాఱు పెట్టుటకు వీలు లేదు. పెద్దనారలకు పుచిత్యము నేర్పు టావశ్యకము. చంపారణ్యమునం దెల్లెడల పలుతెగల చర్మవ్యాధులు కలవు. వీలయినంతవఱకు వీనిని బాగుచేయటకు ప్రయత్నింపవలయు ననియు, వారి జీవితప్రవిభాగములలోనికొకఁగూడఁ జొఱఁబాటవలయు లనియు తలఁచితిమి.

ఈ పనికి వైద్యులు కావలయును. డాక్టరు చేవుగారిని పంపుఁ డని గోఖలే సాసయిట్టివారిని గోకితిని. వీరితో నా కిదివఱకే స్నేహము మెండు. వారి సేవాలాభ మాటునెలలు దొరకెను. పంతుళ్లు, పంతులమ్మలు వారికడఁ బని నేర్పికొనిరి.

వీ రెవరికిని నీలీమందు కామందులతోఁ గాని, రాజకీయవ్యవహారముతోఁ గాని జోక్యము లేదు. ప్రియాదు లేవేని యున్నచో నాకు మాత్రమే వానితో సంబంధము. ఎవరిపని వారిదే, యెవరిపాట వారిదే, వీరి కింకొక పనితో సంబంధ మిసుమంతయు లేదు. 'ఎవరికి వారే యమునాతీరే.' చంపారణ్యమునందు నా యీ సహచరుల నియమపాలన మత్యద్భుతము. వీరిలో నెవరును వెంట్రుకవాని యొనను ఈ నియమముల నుల్లంఘించినటులు, చాకు గుర్తు లేదు.

గ్రామ ప్రవేశము

చాలవలె కొకొక్క బడిలో నొక పురుషుని, ఒక స్త్రీని నియమించితిమి. మందు లొసఁగుట, గ్రామరోగ్యము సరి చేయుట వీరు చూచుకొనవలయును. స్త్రీసాహాయ్యమున స్త్రీలలోకములో ప్రవేశము కలిగించుకొనవలయును. మందుల పని చాల దేలిక చేసి పెట్టితిమి. ఆముదము, క్వినిన్, గంధకలేపము-వీనిని ప్రతి బడిలోను నియమించేసేతిమి. నాలుకపై మకిల కానిపించినను, లేక మల బంధము కలిగినను ఆముద మొసఁగితిమి. జ్వరము వచ్చినవారి కాముద మిచ్చి పీదప క్వినిన్ వాడితిమి. చర్మవ్యాధులు గలవారికి గజ్జి మొదలగునది కల చోటు చక్కగా కడిగి గంధకలేప మంటించితిమి. ఇంటికి పట్టుకొనివెళ్లుట కే మందును ఈయచుయితిమి. విశేష వ్యాధులు కలవారిని డాక్టరు దేవుగారికడ కంపితిమి. డాక్టరు దేవుగారు నియతవేశకు కొన్నికొన్ని తావుల కరిగి వైద్యము చేయుచుండెడివారు. ఈ సులభోపాయములు చాలమంది కుపకరించెను. మామూలు రోగములు కొలఁదిగా నున్నపుడును, అవి సులభోపాయములకు లొంగునపుడును పెద్ద వైద్యుల సాయ మక్కఱలేదు గాన మేమేర్పఱచిన పద్ధతి హాస్యజనకము కాదు. ఇది ఆచటివారి కెవరికిని నవ్వులాటగా లేదు.

ఇక గ్రామసంస్కరణముకడ నట్లు. గ్రామమునందలి జనము తమతఱ దా మేమి యుఁ జేయరు. పొలములలో పాటుపడువారుగూడ తమ చేతితో తమ మలమును తీసి పాఱవైవరు. డాక్టరు దేవుగారు 'ఇక లాభము లేదు' అని అనుకొనెడివారు కారు. వారును, మఱి

ఆ త్మ క థ

కొందఱు స్వయంసేవకులను గలిసి యొక గ్రామమును పూర్ణముగా నిర్మలము చేయఁదలఁచి బజాఱు లూచ్చిరి; వాక్తిళ్లలోని పెంట నెత్తి వయిచిరి; నూతులకడ నున్న ముఱికిగుంబలను బాగుచేసిరి. ఇటులు చేసి 'కొందఱు స్వయంసేవకులను బంపు' డని గ్రామస్థులను గోరిరి. కొన్ని యూళ్లవారి పనిని జూచి సిగ్గిలి పనిచేయ నారంభించిరి. మఱి కొన్ని యూళ్లవారు నా మోటరుకారు పోవు రోడ్లనుగూడ పుభ్రపఱచిరి. ఈ మధురవిషయములతో పాటు లోకుల యుపేక్షవలన కటువిషయములుగూడఁ జవిచూడఁబడకపోలేదు. కొన్ని గ్రామముల వారి పనియెడల మొగమోటమి లేక తమ యనిష్టమును దెలిపి నటులు నాకు గుర్తు కలదు.

నే ననేక స్త్రీల సభలలోఁ జెప్పుచు వచ్చిన యొక విషయ మిచట నుదాహరించుట అనుచితము కాదు. భీతిహరవా యను నొక చిన్న గ్రామము కలదు. దీనిప్రక్కనొక గ్రామటిక * కలదు. అచట నున్న కొందఱ టాఁడువారి బట్టలు చూతునుగదా మడ్డి యొడుచుం డెను. వీరు బట్ట లేల యుతుకుకొనరో, వేఱు బట్ట లేల కట్టుకొనరో కస్తురబాయిని కనుఁగొమ్మంటిని. ఆమె వారి మంచిచెడుగులు కనుఁగొనెను. వారిలో నొకయూమె కస్తురబాయిని తన గుడిసెలోనికిఁ గొంపోయి, 'ఇదిగో! మాకు పెట్టెలు గాని యలమరలు గాని, లేవు. నాకు వేతీ వస్త్రము లేవియు లేవు. ఈ కట్టుకొనిన దొక్కటే నాకుఁ గల బట్ట. ఏమి కట్టుకొని దీని నుతుకుకొందునో నెల విండు! మహాత్ములను నా కొక వస్త్రము ని మ్మకుఁడు! నేను ప్రతిదినమును తప్పక స్నానము చేసి వస్త్రముతికికొని మంచి బట్ట కట్టుకొందును' అని చెప్పెను. హిందూదేశమునం దిట్టి గుడిసె యిది యొకటియే

* గ్రామటిక = మఱి చిన్న పల్లె: గూడెము.

కాదు; వేన వేలు. పెట్టెయి బుట్టయి లేక, మాఱువలన లేక మానము కాపాడుకొనుటకు చినుగుపాతలు దాల్చువా రసంఖ్యాకులు గలరు.

మఱి యొక విషయ మిచట నుదాహార్యము. చంపారణ్యమున గడ్డికిని, వెదురునకును వెతకుకొన నక్కఱలేదు. భీతిహరవాలో బడికిఁగాను నుట్టిగోడలు పెట్టి గడ్డివెదుళ్లతో నొక పాకను వేసిరి. ఎవరో యొకరాత్రి దానికి నిప్పు పెట్టిరి. ప్రక్కనున్న నీలీమందు క్రామందుల తాలూకువాడని లోకు లనుమానించిరి. మరల నట్టి పాకయే వేయుట మంచి దనిపింపలేదు. ఆ బడిని శ్రీ సోమణుగారును, కస్తురబాయియుఁ జూచుచుండిరి. సోమణుగారు, ఇటుకతో గోడలు కట్టి పెంకుటిల్లు వేయ నిశ్చయించిరి. పలువు రతనికి సాయ పడిరి. వెంటనే యొక పెంకుటిల్లు లేచెను. ఇక దాని కగ్నిభయము లేదు.

ఈ రీతిగా బడులవలనను, ఆరోగ్యసంస్కరణమువలనను, జౌషధములవలనను లోకులకు స్వయంసేవకులయొడల నమ్మిక ప్రబలెను. వారియొడ మంచియుద్దేశము కలిగెను.

నే నీ పని యంతయు చిరస్థాయిగా నుండునటులు చేయఁదలఁచితిని గాని యది సాగలే దని చింతాపూర్వకముగా చెప్పచున్నాను. వచ్చిన స్వయంసేవకులు కొలఁదికొలమే యుండుటకు వచ్చి యుండిరి. క్రొత్తవారు పైనుండి వచ్చుట కష్టమాయెను. బిహారులో నిందులకుఁ దగినవా రెవరును దొరకరైరి. చంపారణ్యమున నా పని ముగియువఱకు ఈ లోపుగా నాకొఱకు తయారగుచున్న మఱి యొక పని న న్నెత్తుకొనిపోయెను. నే నచట నున్న దాటు నెలలే యయినను నాఁటి పని నేఁటికిని నచట నేదోవిధముగాఁ గానబడుచునే యుండును.

మంచి అధికారి పోతాడా? ప్రయోజనము

వైష్ణవకట్టి ప్రకరణములలోఁ జెప్పిన రీతిగా నొకవంక సంఘసేవ జరుగుచుండెను; మఱియొకవంక రయితలు దుఃఖికథలు వ్రాసి కొనుటయు వృద్ధిచొందుచుండెను. వేలకొలది వాఙ్మూలములు పుచ్చి కొనఁబడినపిమ్మట నవి మే లొనరింపక మానునా? వాఙ్మూలము లిచ్చు జనము వేలకు దాఁటినకొలది నీలీమందు కామందుల క్రోధము హెచ్చుచోడఁగెను. వారు నా విచారణను విఫలముగాఁ జేయుటకు విశ్వప్రయత్నముల నొనరించిరి.

నా కొకనాఁడు బిహారు సరకారువారికడనుండి యొక యుత్తరము వచ్చెను. 'మీ విచారణకు వలసినదానికంటె నెక్కువకాలము పట్టెను. మీ రింక దానిని ముగించి బిహారును విడిచి పోవరా?' ఈ యుత్తరము వినయముగనే యుండెను; గాని దాని యర్థము బట్ట బయలుగనే యున్నది! నే నిటులు ప్రత్యుత్తరించితిని: 'నా విచారణ కింకను చాలఁ గాలము పట్టక తప్పదు. విచారణ ముగిసినపిమ్మట నచటి లోకుల కష్టములను బోఁగొట్టకుండ బిహారు విడిచిపెట్టి పోవుట నా కష్టముకాదు.'

నావిచారణ నాఁపివేయుటకు సరకారువారికి రెండు మంచి దారులు కలవు. రైతుల కష్టములు నిక్కములని తెలిసికొని వానిని బోఁగొట్టుట యొకటి. వారి వాఙ్మూలములఁ గయికొని సొంతముగా విచారణసంఘమును నియమించుట మఱియొకటి. గవర్నరు ఎడ్వర్డు గెజిట్ గారు నన్ను దమకడకు రమ్మనియు, సొంతముగా విచారణ సంఘము నియమించుటకుఁ దా మూహించుచున్నా మనియు, అందు

మీరుగూడ సభ్యత వహింపుడనియు నాకుఁ దలిపిరి. మిగిలిన సభ్యుల పేరులుచూచి నా సహచరులతో సంప్రతించి యీదిగువ వరతుల ప్రకారము నేను సభ్యుడనగుదు నని సమ్మతించితిని. ఆవరతులివి: విచారణ జరిగించుండు కాలమున నా సహచరుల సలహాను దీసికొనుటకు నాకు నిషేధము ఉండరాదు. నే నిందు సభ్యుడనయితి నను కారణమున రైతులకు సలహాదారుగా నుండరా దను నిషేధము ఉండరాదు. మరియు నీ విచారణ ముగిసినపిదప నిది నాకు సంశోషము కలిగింపనిచో రైతులకు తగిన సలహా నిచ్చి వారిని నడిపించు స్వాతంత్ర్యము నాకు ఉండవలయును.

సర్ ఎడ్వర్డు గెజిట్ గారు నా వరతులు మంజూరుచేసిరి. ఈ విచారణసంఘమునకు స్వ. సర్ ఫ్రాంక్ స్లాయీగా రధ్యక్షులుగా నియమింపబడిరి. విచారణసంఘము రైతుల ప్రియారు సత్యమని నమ్మెను. నీలిమందు కామందు లనుచితముగాఁ దీసికొన్న సామ్ములో కొంత పాలు తిరిగి యాయవలయుననియు, తీక్ కతియా పద్ధతిని చట్టము ప్రకారము తీసివేయవలయు ననియు నభిప్రాయపడెను.

ఈ రిపోర్ట్ రైక్ వాక్యతగా నుండుటకును, తుదకు ఆగ్రేరియన్, బిల్లు ప్యాసుచేయించుటకును గవర్నరుగారి పా లెక్కువ. గవర్నరుగా రేమాత్రమేని దృఢముగా నుండకున్నను, తమ కాశల్యమును సంపూర్ణముగా నుపయోగింపకున్నను, ఆ రిపోర్టున కైకకంత్వముండెడిదికాదు. ఆగ్రేరియన్ బిల్లుగూడ ప్యాసయ్యెడిది కాదు. నీలిమందు కామందు లకును చాల బలముండెను. రిపోర్టువచ్చిన తరువాత నది బిల్లుగా మాట కుండుటకుఁ జాలఁ బనిచేసిరి. కాని సర్ ఎడ్వర్డు గెజిట్ గారు తుది వఱకు నచలముగా నుండి విచారణసంఘమువారి సిఫారసులు సంపూర్ణముగా వెఱవేఱునటు లొనరించిరి.

ఆత్మకథ

నూరేండ్లనుండి నమలులో నున్న యీ తీన్ కతియా పద్ధతి యీ రీతిగా రద్దాయెను. దీనితోపాటు నీలికామందల రాజ్య ముస్తమిం చెను. విటిగిపోయిన రైతుల కిప్పుడు మరల జీవము వచ్చెను. 'నీలి మందు మచ్చ యెన్నటికిని పోదు' అను సందేహము తొలగిపోయెను.

సంపారణ్యమునం దారంభము చేయఁబడిన యీ పనులను కొన్ని యేండ్లవఱకును కొనసాగింపవలయు ననియు, నింకను బాల బడులు పెట్టవలయు ననియు, నింకను చాల గ్రామములు తిరిగిచూప వలయుననియును నే ననుకొంటిని. ట్రేడ్రము సిద్ధముగ నే యుండెను గాని పలుమాఱులు నాయభీష్టము నీశ్వరఁడు కొనసాగనీయలేదు. ట్రేడ్రము నా కింకొక పని మాపి లాగుకొనిపోయెను.

కూలివారితో

చంపారణ్యమున కమిటీపనిని ముగింపునకుఁ దెచ్చునంతలో

హెహనలాల్ సాంఘ్యులును, శంకరలాల్ పరీఖులును గలిసి నా కొక యుత్తరము వ్రాసిరి: 'ఫేదాస్థాలో పంటలు పోయెను. రైతులు శిస్తులు చెల్లింపజాలరు. వారికి రిమిషను ఇప్పింపవలయును. మీరీవిషయమునఁ గలుగఁజేసికొనవలయును.'

అచటికి వెళ్లి చూడనిచి సలహా చెప్పఁగల ఇచ్చాయు, శక్తియు, సాహసమును నాకు లేవు.

అప్పుడే శ్రీ అనసూయాబాయియు నొక యుత్తరము వ్రాసెను. కూలివారి జీతములు చాలఁ దక్కువగా నున్నవనియు, కూలివారు చాలఁ గాలమునుండి జీతములను వెంపుచేయఁ గోరుచుండి రనియు నామె వ్రాసెను. నాకు కూలివారిని సరియగు దారిని నడిపు నుత్సాహము కలదు. ఈ పని చాలఁ జిన్నదయినను ఇంత దవ్వునఁ గూర్చుండి నే నీ పనిని నడపజాలను. కావున వెంటనే అమదాబాదున కేఁగితిని. ఈ గెండు పనులను నెఱవేర్చికొని కొలఁదికాలములోనే చంపారణ్యమునకుఁ గ్రమ్మఱి యచటఁ దలపెట్టిన పనులనన్నింటిని పూర్తిచేయఁ గల ననుకొంటిని.

అమదాబాదు వెళ్లి చూచికొనినతరువాతఁ జాలఁ గాలము వఱకును చంపారణ్యమునకు వెళ్ళి వీలు కలుగదని తేలెను. చంపారణ్యమునఁ బెట్టిన బడు లొకటితరువాత మఱియొకటి యెత్తివేయఁబడెను. నా సహచరులును, నేనును చాల నాకాశసాధములను గట్టితిమి గాని యవియన్నియుఁ గొలఁదికాలములో నేలఁగూలెను.

చంపారణ్యమున బడులుపెట్టుట, గ్రామములను బాగుచేయుట యను నీ యెండు పనులేగాక గోరక్షణముకూడఁ జేయవలయునని తల పెట్టితిని. గోరక్షణమును, హిందీప్రచారణమును మార్వాడీ లిజానా గొనినటులు నా త్రిప్పలలోఁ గనుఁగొంటిని. బేతియాలో నొకమాఘ వాడీ సజ్జనుఁడు తన సత్రమున నాకు బస యిచ్చెను. బేతియాలో నున్న చాలమంది మారువాడీలు నన్ను తమ గోష్ఠములలోనికిఁ దీసికొనిపోయిరి. గోరక్షణమును గుఱించి నే నప్పటికే ఆలోచించి పెట్టుకొని యుంటిని. నేఁడు నాకుఁ గల యుద్ధేశము లన్నియు నాఁటివే. గోవంశమును వృద్ధిపొందించుటయు, గోబాతిని సంస్కరించుటయు, ఎడలచే తగినంత పరిసూత్రము చేయించుటయు, మేలు జడులకు ఊరకాలల నెలకొలుపుట యీ మొదలగునన్నియు గోరక్షణముక్రిందికి వచ్చును. మారువాడీ లీ పనికి చాల సాయపడుదుమనిరి గాని నేను చంపారణ్యలోఁ జాలఁ గాల ముండుఁజాలమి నాపని సగము సగముగానే యాఁగిపోయెను. బేతియాలో నింకను గోకాల పని జరుగుచున్నది కాని యది యింకను ఆదర్శమును ఊరకాల కాలకాలేదు. చంపారణ్యమునందింకను ఎడలచే మితిమీరిన పనిని చేయించుచున్నారు. హిందూనామధారు లింకను ఎడలను దయమాతి పిడించి తమ ధర్మమును పాడుచేసికొనుచున్నారు. నే నిందుల కెప్పుడును వగచుచున్నాను. నేను చంపారణ్యమునకు వెళ్లినపు డెల్లచేతఁగాక చాలించిన యీ పని కావేదనపడుటయు, బిహారువారలయు, మారువాడీలయు నెయ్యిపు ముదలకింపులకు పాలగుటయుఁ దలపించుచున్నది.

కొన్ని కొన్ని తావులలో బడు లేవోమాదిరిగా సాగుచున్నవి. కాని గోసేవాకార్యక్రమము చక్కగా నెలకొనలేదు. కావున దానికిఁ దలఁచినంత పెం పొదవలేదు.

అమదాబాదులో ఖేడాలోఁ జేయవలసిన పనినిగూర్చి యాలోచించుచు, ముందు కూలివారి పనిని జూత నారంభించితిని.

నా స్థితి చాల విషమముగా నుండెను. కూలివారి వాదము సమంజసము. అంబాలాలో సారాభాయి శ్రీ అనసూయాబాయికి సోదరుఁడు. అతఁడు విల్లువారి పక్షము. శ్రీ అనసూయాబాయి కూలివారి పక్షము. వీ రిరువురికి నించు తగవు వచ్చెను. ఇక నామాట. నాకును విల్లువారలకును జాలఁ జెలిమి. కావున వారితో తగవు లాడుట మఱికొంచెము చిక్కు. నేను వారితో సంప్రతించితిని. పంచాయతీచే తగవు తీర్చికొను మంటిని. కాని తమకును, తమ కూలివారికిని నడుమ నొక మాధ్యస్థ్యము వారి కొప్పదల కాలేదు.

నా కింక కూలివారితో 'కట్టు కట్టు' డని చెప్పక తప్పని యాయెను. నే నిటులు చెప్పకముందు కూలివారితోడను, వారిలో పెద్దలతోడను బాగుగా మాటలాడి వారి స్థితిగతు లన్నియు తెలిసికొంటిని. కట్టిన కట్టు చెంగిపోకుండుట కీ క్రింది నియమములను విధించితిని:

౧. శాంతిభంగ మెన్నఁటికి కలిగింపరాదు.
౨. మరల బనిలోనికి భోవువారిని బలాత్కరింపరాదు.
౩. బిచ్చ మెత్తరాదు.

౪. కట్టు జరుగునంతవఱకును తిరిగిపోకుండ నుంచవలయును; కూడు లేనిచో మరియొక గల మఱియొక కూలిపనిని చేసికొనవలయును.

పెద్దల కీ నియమము లర్థ మాయెను, నచ్చెను. 'మన విన్నపము సంగీకరింపనంతవఱకుఁగాని, పంచాయతీని వేయనంతవఱకుఁ

ఆత్మకథ

గాని మనము పనిలోనికి పోగూడదని కూలివారు ఒట్టుపెట్టుకొనిరి.

ఈ కట్టు జరుగుచున్నపుడే శ్రీ శంకర్ లాల్ బాంకరును—
శ్రీ వల్లభభాయిని నేను బాగుగా నెఱుగఁగ గలిగితిని. ఇంతకుముందే
శ్రీ అనసూయాబాయి నెఱిఁగియుంటిని.

సబర్మతీతీరమున నొక చెట్టుక్రింద డైనందిన ఏమి కట్టు కట్టిన
కూలివారి సభ జరుగుచుండెడిది. ఆచటికి వేలకొలది కూలివారు
వచ్చెడివారు. నేను ప్రతిదినమును వారు పాటింపవలసిన యరతులను
గుఱుతు చేయుచుంటిని. మరియు శాంతిని కాపాడవలయు
ననియు, నాత్మగౌరవమును కాపాడుకొనవలయు ననియు బోధించు
చుంటిని. వారు ఏక్ పేక్* అని వ్రాయఁబడిన జెండాలు గైకొని
పెండ్లివారివలె నూరేఁగి వీధులలో సభకు హాజరగుచుండెడివారు.

కట్టిరువదియొక్కనాళ్లు జరిగెను. ఇది జరుగుచుండఁగా
కూలివారికి న్యాయము కలిగింపవలసిన దని నేను మిల్లువారిని
ప్రార్థించుచుంటిని. 'మేము మాత్రము ఒట్టు పెట్టుకొనలేదా?
కూలివాండ్రు మాకు బిడ్డలవంటివారు, మేము తండ్రులవంటి
వారము..... మానడుచు మాడవవారి డొకఁడు వేలు పెట్టనేల?
మాకు పంచాయతీచేయువారొకరా?' అని ప్రత్యుత్తరము చెప్ప
చుండెడివారు.

శపథమును పాలింపుము.

ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

క్రూరివారలను ముందరకు నడిపింపక ముం దొకసారి యాశ్రమ

మును తొంగిచూచు టావశ్యకము. నేను చంపారణ్య మునం దుండినను ఆశ్రమముమాట మఱవలేదు. నడుమనడుమ నచటికిఁ బోయి వచ్చుచుంటిని.

అమదాబాదు ప్రక్కనున్న కోచరబ్ అను గ్రామమున మా ఆశ్రమము కలదు. కోచరబులో స్టే గంటుకొనెను, బాలర నచట సురక్షితులనుగా నుంచుట గవ్వము. ఆశ్రమమునందు శౌచ నియమముల నెంత జాగ్రూకతతో పరిహాలించినను చుట్టుప్రక్కల నున్న యశౌచము నాశ్రమమునకు సోఁకకుండఁ జేయుట యసం భవము. ఆ సమయమున గ్రామస్థులచే శౌచనియమములఁ బరిపాలింపఁ జేయుటకును, లేక వారికి సేవచేయుటకును మాకు శక్తి లేదు. గ్రామ మునకు దూరముగా—చిక్కు కలుగనంత దూరముగా—నాశ్రమము నుంచుట మా యుద్దేశము. ముం దెప్పుడో యాశ్రమమును స్థాపించి నను ప్రకృతము భూమి కొని యచటికిఁ దఱలుదనుని తలఁచితిమి.

‘కోచరబు విడనాడి పొండు!’ అనుట కి స్టేగు నోటీ సను కొంటిని. శ్రీ పుంజాభాయి హీరాచం దనునతఁ డాశ్రమమున కొకచుట్టము. అతఁడు చిన్నిపనులనక పెద్దపనులనక యాశ్రమసేవ చేయుచుండెడివాఁడు. అమదాబాదులోఁ బ్రతిసంగతియు నతనికిఁ దెలియును. ఆశ్రమమునకుఁ దగిన తావు నితఁడు నెమకఁ దొడఁగను. ఇతనితోడ నేనును కోచరబుకు ఉత్తరభాగమున, దక్షిణభాగ మును తిరిగి చూచితిని. ఉత్తరమున మాడు నాలగు మైశ్లలో

ఆత్మకథ

నొక భాగము దొరకుచో చూడు మని చెప్పితిని. ఇప్పుడు మేమున్న ప్రదేశము నతఁడు చూపెను. ఆ ప్రదేశము నాకు నచ్చుటకు చెఱసాల దాపుగా నుండుట యొక కారణము. సత్యాగ్రహశ్రమవాసుల మొగముఁడు కైలువ్రాత వ్రాయఁబడియుండుటచే కనులయొడుట కైలుండుట చాల మంచిది. శుచిగా నుండు ప్రదేశముల నడుమనే కైళ్లు కట్టుదురనియు నే నెఱుఁగుదును.

వి డెనిమిది దినములలో కొనుబడి యాయెను. ధూమిలో ఇండ్లు నాకిండ్లుగాని, చెట్లు చేమలుగాని లేవు. ఏమి లేకపోయినను నిది నదీతీరమున నుండుటయు, నేకాంతముగా నుండుటయు నన్నిటికంటె గొప్ప విశేషము. అందు గుఱారములు వేసికొని యుండఁ దలఁచితిమి. ఇండ్లు కట్టఁతవఱకు లేకుపాకలలో వంటఁ దలపెట్టితిమి.

ఆశ్రమము క్రమాభివృద్ధిఁ గనుచుండెను. పిన్నలు పెద్దలు, స్త్రీలు పురుషులు అందఱు వెరసి నుమారు నలుబది మంది కలరు. అందఱకు పాకశాల యొకటియే యగుటచే చాల వీలుగా నుండెను. ఆశ్రమము నిటనుండి యటకు మార్పఁ దలపెట్టుట నావఁతు. పని చేయుట యంతయు మామూలు చొప్పున న్న. మిగిల్లలో గాంధీకంతు.

మంచి యిండ్లు వేసికొని నిలఁద్రొక్కుకొనువఱకు మాకు వచ్చిన యిబ్బందులకు మితి లేదు. వానలు వంగెను. నాలుగు మైళ్ల దూరమునుండి సామానంతయు రావలయును. ఈ పాండ్రనేలలో పాములు కౌశలసినన్ని. అట్టిచోట పనివారితో నివసించుట సామాన్యముకాదు. పైగా 'పాములు మొదలగువానిని చంపరాదు' అని మాకు నియమము. మరియు మాలో పా మనిన భయము లేనివా రెవరును లేరు; నేఁటికిని లేరు. స్థితిగతు లిట్టివి.

౨౧ ఆశ్రమము నొకతూరి తొంగిచూచుట

హింస చేయు జీవములఁ జంపరా దను నియమము ఫినిక్సు టాల్ స్టాయి సబర్మత్యాశ్రమములందు యథాశక్తి యనుష్ఠింపఁబడుచు వచ్చుచుండెను. ఈ యాశ్రమములం దన్నిటను మేము పాంప్ర నేలలోనే కాలపెట్టితిమి. ఈ చూడు తావులందును సర్పాగుల యుపద్రవ మెక్కువ. అయినను నేటివఱ కెఱరిని పాము ముట్టలేదు. శ్రేణానేత్రముచో తిలకించుచో నీశ్వరకృపయే దీనికిఁ గారణము. 'ఈశ్వర సకు పక్షపాత ముండునా? మానవుల పిచ్చి పనులలోఁ జేయి చేసికొనుటయే యాతని పనిమా?' యని యెవరును నిరర్థకముగా శంకింపకుండురుగాక! అది యనుభవనీయముగు విషయము. దానిని భాషలోఁ బెట్టఁజాలను. తాకికభాషలో నీశ్వరుని కార్యములను గుఱించి వ్రాయుచుంటినిగాని యవి వ్రాయుటకు పీలయినది కావని నాకుఁ దెలియును. పాముగుఁడగు మానవుఁడు వర్ణింప సెంచును బో మాకవాణియే యవలంబనము. స్వములను జంపని యాశ్రమము వారి కిరువదియయిదేండ్లనుండియు నించుకయు సర్పబాధ కలుగకుండు టానువంగిక మనుటకుబదు లీశ్వరకృపయే కారణ మనినచో నది వెట్టి నమ్మక మగునేని యట్టి వెట్టి నమ్మకమునే నే నంటి పట్టుకొని యుండును.

కూలివారు కట్టు కట్టిన సమయమున ఆశ్రమమున నేతసాలకు వునాదులు త్రవ్వితిమి. ఆశ్రమమున మొదటి పని నేత. వడుకుట మాకింకను తెలియలేదు. కావున తొలుతనే నేతసాల కట్టింపవలయు ననుకొంటిమి.

ఉపవాసము

క్రూలీవారు మొదటి రెండు వారములును చాల ధైర్యము చూపిరి. మిగుల శాంతముగా నుండిరి. ప్రతిదినమును పలు వురు సభకు వచ్చుచుండిరి. ప్రతిదినమును నేను వారికి శపథమును గుర్తునకుఁ దెచ్చుచుంటిని. 'చావనయినఁ జచ్చెదముగాని యొట్టు మీఱుదుమా?' యని వారు చెప్పిపోవుచుండిరి.

క్రమముగా కట్టు తప్పిపోవఁ జొచ్చెను. బలము పోయినవాఁడు చెనకఁ జూచును. అటులే కట్టులో బలము పోవఁదొడఁగినకొలఁది కట్టులో నున్నవారు కట్టు తప్పినవారిని ద్వేషింపఁ జొచ్చిరి. ఇక వీరిలో వీరికి తగవు లుప్పతిల్లు నేమో యని యనుకొంటిని. వీరిలో వీరిని కొట్టుకొనఁజేయకుండుట కష్టమని నాకు భయమెత్తెను. ప్రతి దినమును సభలో జనము పలుచన క్కాఁ దొవఁగెను. వచ్చినవారి మొగములమీఁదఁగూడ నొదాసీన్యము వ్రేలాడుచుండెను. క్రూలీవారందఱును ఊఁగులాడిపోవుచున్నటులు నాకు వార్తవచ్చెను. నాపని అట్టి ట్టయెను. నా విధి యే మని యాలోచించితిని. నాకు దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో క్రూలీవారికట్ల అసభవము కలదు. కాని యిది క్రొత్త. వీలన నివట క్రూలీవారు నా ప్రేరణచే కట్టుకట్టిరి. ప్రతిదినము నాకడ బాసచేసి పోవుచుండిరి. దీనికి నేనే సాక్షిని. ఇక మీ రెటు లీ ప్రతి జ్ఞను దాఁడఁగలరని నా యుద్దేశము. ఇది రా గర్వమో, క్రూలీవారల యెడల నాకుఁ గల ప్రేమయో, లేక సత్యమునెడలఁ బ్రేమయో యెవరు చెప్పఁగలరు?

ప్రాతఃకాలము. నేను సభలో నుంటిని. ఏమిచేయను దోచ లేదు. 'క్రూలీవారందఱును మరల కట్టులోనికిఁ జేరనంతవఱకును,

ఈ విషయము తేలడనుక కట్టు నిభాయింపనంతవఱకును—ఇంత యేల? కూలివారందఱును మిల్లువదలి బయటఁ బడనంతవఱకును నే నన్నము ముట్టను' అను నీ మాట లప్రయత్నముగా నానోట వెలు వడెను.

కూలివారు నివ్వెఱపోయిరి. శ్రీ అనసూయాబాయికనులవెంట నీ యారఁ దోడఁగెను.

'మే ముపవసింపవలయుఁగాని మీ కేటి యుపవాసము? మీచేత నుపవాసము చేయనీయము. మా తప్పులు త్షమింపుఁడు! మేము మాబాసను దాఁటఁచు.' అని కూలివారు గోలకెత్తిరి.

'మీ కుపవాసముతో పనిలేదు. మీరు మీ ప్రతిజ్ఞకు నిలువబడినచోఁ జాలును. మనకు ద్రవ్యము లేదు. భిక్షాన్న ముతో కట్టు కట్టరాదుగదా! మీరింకొక కూలిపని చేసికొని పొట్ట గడపుకొనినచో కట్టెన్నాళ్లున్నను నిర్భయము. ఇక నా యుప వాసమందురా? ఇది ఆటో యిటో కేళిపోవలెను' అని నే నంటిని.

ఈలోఁగా వల్లభభాయి మునిసిపాలిటీలో పనలకు వెదకు చుండెనుగాని సమకూరలేదు. ఆశ్రమమున నేతసాలలో నిసుక పోయవలసిన పని యున్నది. దీనికిఁ జాలమంది కూలివారి నుపయోగ పఱచికొనవచ్చునని మగనలాలు నూచించెను. కూలివారు పనికి తయారుగానుండిరి. శ్రీ అనసూయాబాయి నెత్తిమీఁద పల్లిక నిడుకొని కూలివారికి దారి జూపెను. అపు డా కూలివారిని చూడ వలె ననిపించెను. కూలివారికిఁ గ్రొత్త బలము వచ్చెను. వారికి కూలి యిచ్చువాని చేయి పీఁకుకొని పోయెను.

ఈ యుపవాసమునం దొక దోషముకలదు. ఏలన: మిల్లువారల కును నాకును నెయ్యము కలదని లోఁగడ వ్రాసియుంటిని. కావున

ఆ త్మ క థ

నా యీ యుపవాసము వారిని స్పృశింపకుండ నుండజాలదు. వీరికి విరుద్ధముగా నుపవసించుట సత్యాగ్రహ మనిపించుకొనఁ బడవని నే నెఱుఁగుదును. వీరిని వంపవలయునది కూలివారికట్టే. నా ప్రాయశ్చిత్తము వీరి దోషమునకుఁ గాదు; మఱి కూలివారి దోషమునకు. నేను కూలివారి ప్రతినిధిని. కాన వారు దోషులగుదురేని నేనునుదోషినే. నేను మిల్లువారికి వినయమునే చూపవలయును. వీరి కెదురుగా నుపవసించుట బలాత్కారములోనికి దిగును. ఇటులు నా యుపవాసము వారి శారపిడి కలిగించు నని నాకుఁ దెలిసినను నాకుఁ జేయక తప్పని దాయెను. ఇట్టి దోషమయ మగు నుపవాసము చేయుట నాధర్మమని లెస్సగా తోఁచెను.

‘నా యుపవాసమువలన మీరు మీదారినుండి కొంచెమేని తొలఁగవలసిన పని లేదని నేను మిల్లువారలకుఁ దెలిపితిని. వారు నామాటల కనుకూలార్థమునే గ్రహించిరి. అపుడపుడు తమాషగా నన్నెత్తిపొడిచిరి. దీనికి వీరి కధి కారము కలదు.

ఈకట్టున కెదిరినాయకుఁడు నేక ఆంబాలాలు. ఇతని పట్టుదల యాశ్చర్యజనకము. ఇతఁడు కల్లకపటములు లేనివాఁడు. ఇతనితో కయ్యముసాడుచుట నాకు రుచించెను. ఇట్టివాఁడు నాయకుఁడుగాఁ గల విరోధిపక్షమునకు నాయుపవాసము పీఠాజనక మగుటచే నేను చాల వగచితిని. ఆతనిభార్య సరళాదేవికిని, నాకును కడు నెయ్యము. ఆమె నాకు సోదరివంటిది. నాకొఱ కామె వగచుట నేను చూడఁ జాలక పోయితిని.

శ్రీ అనసూయ యు, కొందఱు మిత్రులును, కూలివారు కొందఱును తొలినాఁడు నాతోపాటుపవసించిరి. కాని పిమ్మట నతి కష్టముమీఁద వారిని మానిపించితిని.

ఈరీతిగా నలువంకలును ప్రేమపూరితము గాయెను. మిల్లువారి హృదయములు ద్రవించెను. వెంటనే యీవిషయమును పరిష్కరింపఁ దలపోసిరి. శ్రీ ఆనందాయగారి యిల్లు వీరికి సభాగృహ మాయెను. శ్రీ ఆనంద శంకర గ్రంథగారు నడుమలో నందుకొనిరి. తుద కతఁడు పంచాయతీవారుగా నేగ్గుటుపఁబడెను. వెంటనే కట్టు విర మింపఁబడెను. నాకు నాఁటితో మూ డుపవాసములు. మిల్లువారు కూలివారికి మిత్రులు పంచిపెట్టిరి. ౨౧ దినముల కీరీతిగా సమాధానము కుదిరెను. సమాధానమున కొక సమ్మేళనము జరిగెను. దానికి మిల్లు వారును, కమిషనరును హాజరయిరి. కమిషనరు కూలివారి కిటులు సలహా నిచ్చెను: 'మీ రెవుడుచు మీ గాంధీమాట వినుచుండుడు!' ఇది జగ గిల కొలఁదిశాస్త్రకే నాకును, ఈ కమిషనరుకును పెద్ద యుద్ధము జగ గెను. కాని కాలము మాఁతెను; దానితోపాటతఁడును మాఁతెను. అప్పు డతఁడు నామాటల వినవలదని ఖేదారయితులకు సలహా యిచ్చెను.

రసనీయమును, దయనీయమును నగు నొక విషయ మిటు మదా హరింపక యీ ప్రకరణమును ముగింపను. మిల్లువారు కూలివారికి పంచి పెట్టుటకు చాల మిత్రులు చేయించిరి. వేలకొలఁదిగా నున్న కూలి వారికి దానిని పంచిపెట్టుట యెటు లని శంక కలిగెను. శపథము తీసికొనిన చెట్టుక్రిందనే పంచిపెట్టుట బాగనిపించెను. ఇంతమందికి సరిపోవు చోటుగూడ వేటొకచో దొరకదు. కావున ఆ చెట్టుచుట్టు ప్రక్కలఁ గల మైదానమునందు పంచిపెట్టుట నిశ్చితమాయెను. ౨౧ నా శ్లదుపాజ్ఞాలలో నున్నవారు విశేష ప్రయత్నము చేయనక్కఱ లేకయే బారులు తీర్చి నిలువఁబడి మిత్రులు తీసికొనఁగలరనియు, తొందరపడి మిత్రులుమీఁద చేయిచేసుకొన రనియు నాకు చెఱ్ఱి నమ్మ

ఆ త్మ క థ

కము. కాని పంచిపెట్టుట తటస్థించినపు డెన్ని ప్రయత్నములు చేసినను విఫలము లాయెను. పంచిపెట్టుట మొదలికిన రెండు మూడు నిమిషములకే బారులు చెదరిపోయి గోల కాఁచొడఁగెను. కూలీపెద్ద తంత ప్రయత్నించినను లాభము కలుగకపోయెను. తుదకు అందఱును ఒక్క గుం పైపోయిః మిఠాయి చాలభాగము మట్టగింపఁబడెను. దానితో మైదానమున పంచిపెట్టుట ఆసిత్యముఁబడెను. మిగిలిన మిఠాయి మిర్జాపురమునందలి నేకో అంబాలాజగారి యింటికిఁ గొంపోవఁ బడెను. మఱునాఁడు వారి బంగళానుంచి కాష్ఠీస్థలమువ పంచి పెట్టఁబడెను.

దీన హాస్యరసము స్పష్టమే. 'ఏకోఁశేకో' చెట్టుక్రింద మిఠాయి పంచిపెట్టుదు రని అనుదాబాదు బిచ్చగాండ్ర కెటులో తెలిసెను. వారు మెల్లగా ఇటకు వచ్చిరి. మిఠాయిని కొల్ల గొట్టుకొనిపోవుటకు వారి యాఁకలి కారణము. ఇది చాల శోచనీయము.

మన దేశమున ఆఁకటి చిచ్చుచే జచ్చువారి సంఖ్య క్రమాభి వృద్ధి నొందుచున్నది. తినునెడలఁ, ద్రాగునెడలఁగూడ నాఁకలి సామాన్యగౌరవమును కాపాడదు. మన ధనికులు వారికి పని చూపి తిండి పెట్టుటకుబదులు బిచ్చము లొసఁగి పోషించుచున్నారు.

భేదా-సత్యాగ్రహము

క్రూలీవారి కట్టు ముగిసిన పిదప ఊపిరి తీసికొనుటకేని నాకు తీరిక లేకపోయెను. వెంటనే భేదాజిల్లాలో సత్యాగ్రహము చడపింపకలసినచ్చెను. భేదాజిల్లాలో తామమువంటి స్థితి కలిగెను. రివిషను పొందుటకు రైతులు ప్రయత్నించుచుండిరి. శ్రీ అమృత లాల్ కక్కరుగారు విచారించి రిపోర్టు తయారు చేసిరి. రైతులకు నే నింకను తగిన సలహా నీయకముందే కక్కరుగారు కమిషనరుతో ప్రసంగించిరి. శ్రీ మోహనలాల్ పాండ్యాగారును, శ్రీ శంకరలాల్ పరీఖ్ గారును దీనిలో విలుచుకొని పడిరి. వీరు స్వ. గోకులదాస్ కహాడాను శ్రీ విలభాయి పటేలుగారలచే చింబాయి లెజ్లటివ్ కౌన్సిలులో సలహా కలిగింపజేసిరి. సరకారువారికడకు చాల డెప్యూటీమనులు వెళ్లెను.

నే నవుడు సుజరాతుసభ కధ్యక్షుడను. ఈ సభ సరకారు వారికి విన్నపములు పంపుకొనెను; తంతు లిచ్చెను ; దీనికి ఫలముగా కమిషనరుగారి యవమానములకు లోనాయెను; బెదిరింపులు చవి చూచెను; నాటి యాఫీసరుల చర్యలు నేడు పరికించినచో హాస్య జనకముగను, నమ్మదగనంత విచిత్రముగను ఉండును.

ఏమాత్రము చూచినను రైతులకోరిక అసంగత మనిపింపదు. దానికి దాదుప్రియాదులతో గూడఁ బనిలేదు. నాలుగవ వంతుకన్నఁ దక్కువ పంటలు పండినచో రైతులు రివిషను కోరవచ్చు ననిలాండే రివిన్యూ రూల్సులో అభ్యనుజ్ఞ కలదు. పంటలు నాలుగు వంతులకన్న నెక్కువ యుండెనని ఆఫీసరు లంచనా వేసిరి. రయితులు నాలుగు వంతులకన్న తక్కువ యుండు ననిరి. రయితులమాట సరకారుకు

ఆత్మకథ

నమ్మకమా? లోకులు పంచాయతీని కోరిరి. పంచాయతీని కోరుట రాజుగారిపై డండెత్తుట యని సరకారువారి యభిప్రాయము. ఇటులు ప్రాధాన్యము, వినతిపత్రములు విఫలము లయినపిదప సహచరులతో నాలోచించి యింక సత్యాగ్రహము తలపెట్టుట యని నేను రయితులకు సలహా యిచ్చితిని.

నా కిందు ఖేడాజిల్లాలోని స్వయంసేవకులేకాక శ్రీ వల్లభ భాయి పటేలు, శ్రీ శంకరలాల్ బాంకర్, శ్రీ ఆననూయాబహేకా, శ్రీ ఇంద్రాలాల్ కనైయాలాల్ యాజ్ఞిక, శ్రీ మహావేవచేశాయి మొదలగువారు తో జయిరి. దినదిన మభివృద్ధి నొందుచున్న గొప్ప ప్రాక్టీసు నిండులకుఁగాను వల్లభభాయిగారు వదలుకొనిరి. పిమ్మటఁ గూడ వారిఁక నా పనికి బోలేదు.

మేము నడియాద్-అనాథాశ్రమమున డేరా వేసితిమి. అచట విడిదికి విశేష కారణము లేదు. ఇంద్రులకుఁ జాలిన తావు కొండొకట లేకుండుటయే యిందులకుఁ గల కారణము.

సత్యాగ్రహం లంద టీక్రిందిరీతి ప్రతిజ్ఞ చేసి చేవ్రాలు పెట్టిరి: మా గ్రామములో చంటలు నాలుగవ పాలుకన్న తక్కువ యని మాకుఁ దెలియును. కావున పై సాలువఱకు శిస్తులు వసూలుచేయవలదని సరకారువారికి విన్నవించితిమి కాని వారు వసూలుచేయుట మాన లేదు. కావున ఈ దిగువ దస్కతుచేసిన మేము ఈ సాల్వనకు నిండు శిస్తుగాని, బకాయిగాని సరకారువారి కీయఁజాలము. కాని సరకారువారు శిస్తు వసూలు చేయుట కే దండనీతి ననుసరించినను మేము దాని ననుభవింపఁ దలఁచుకొన్నాము. మేము బుద్ధిపూర్వకముగా శిస్తు లిచ్చి మామాట కల్ల యనిపించుకొనుటకంటె, నాత్మగౌరవము నప్ప మొనరించుకొనుటకంటె మా ధూముల జప్తు చేయించుకొనుటయే

౨౩ ఖేడా-సత్యాగ్రహము

మాకు మేలం. ఇంకమీఁద సరకారువారు రెండవ కిస్తివఱకును బకాయి వసూలుచేయుట నిలుపుచో మాలో శక్తికలవారము నిండు శిస్తు ఈయవలసినచో నిండు శిస్తును, బకాయి యున్నచో బకాయిని ఇచ్చివేయఁగలము. తా మిచ్చినచో బీదలుగూడ నీయవలసినవారని శక్తికలవారుగూడ నిపు డీయలేదు. బీదల చట్టులు, కుండలు వెయివలగు నవి వేలమువేయఁబడుచు. వారి కీరీతిగా దుఃఖము కలుగుచు. ఇట్టి స్థితిలో దరిద్రులను కాపాడుట శక్తినుంతుల ధర్మమని మా నమ్మకము!"

ఈ పోరాటమున కెక్కువ ప్రకరణములను వినియోగింపఁ జాలను. కాని నాఁడు జరిగిన చక్కని విషయములు చాల నడుగునఁ బడిపోవును. ఖేడాసత్యాగ్రహమునుగుఱించి శ్రీ శంకర్‌లాల్ పరీఖుగారు ప్రామాణికముగు నొక గ్రంథమును * రచించియున్నారు. ఈ గొప్ప విషయమును లోఁతుగాఁ జూడఁ దలఁచినవా రా గ్రంథమును జదువుదురుగాక !

† ఇది గుజరాతీభాషలో వ్రాయఁబడినది.

ఉల్లి దొంగ

చంపారణ్యము చూడుమూల నుండుటవలనను, వార్తాపత్రికలకు సంబంధము లేకుండఁజేయుటవలనను, అచటికి బయటినుండి జనులు చూఁగలేదు. ఖేడాపోరాట మటులఁ గాదు. అచటి వార్తలు ప్రచురించుమును పత్రికలు ప్రచురించెను. గుజరాతీవారి కీ క్రొత్త వస్తువుమీఁద మోజు పుట్టెను. వారు ధనము కురిపింపఁ దలపెట్టిరి. సత్యాగ్రహమున కెంతయో ఎబ్బక్కఱలేదని అంతలో వారికిఁ జెలియుట కష్టము. నే నెంత నివారించినను అక్కఱకు మీఠిన ధనమును బొంబాయినేతు లీచ్చిరి. సత్యాగ్రహముయినపిదప లెక్కలు చూడఁగా కొంత నిలువయుండెను.

మఱియొకచేస సత్యాగ్రహులకు నిరాడంబరజీవనమునుగుఱించి పాకము చెప్పవలసివచ్చెను. వారు సంపూర్ణముగా నేర్చుకొనిరని చెప్పఁజాలను గాని కొంతకొంత సంస్కరించుకొని రని చెప్పఁగలను.

రైతులకుఁగూఁచి నిది వింత వస్తువే. కాన నూరూరు తిరిగి సత్యాగ్రహరహస్యములు వీరికి బోధింపవలసివచ్చెను. సరకారు— ఆఫీసరులు రైతులకు యజమానులు కారనియు, నాకరు లనియు, రైతు లాసఁగు పన్నులోనే జీతము గొండు రనియు తెలిపి రైతుః భయము పోఁగొట్టుట ముఖ్యమయిన పని యాయెను. భయము పోఁగొట్టినను వీరిచేత వినయపాలనము చేయించుటయు, వినయపాలనము చేయ వలయునని యొప్పించుటయు కష్ట మనిపించెను. ఆఫీసరుల భయము చూసికొనిపోవఁగనే వారు చేయు నవమానములకు బదులు తీర్చికొన కుండ నుండు డెటులు? సత్యాగ్రహికి ఆవినయము జత యగుచో

పాలలో విషము జతపడినట్లే. నే ననుకొనినంతకంటె దక్కువ వినయమునే వీరు చూపక గలిగి రని తుదకు నాకుఁ దెలిసెను. సత్యాగ్రహములో వినయమే కఠినతనుమగు నంశ మని యనుభవమువలన నేను దెలిసి కొంటిని. వినయ మనఁగా గౌరవముగా మాటలాడుటయే కాదు. విరోధులయొడల మనస్సునందుఁగూడ నాదర ముంచుట, సరళబావముంచుట, హితము కోరుట: ఇట్టి ప్రవర్తనము వినయము. సత్యాగ్రహి కివి యన్నియు నావశ్యకములు.

మొదటి దినములలో లోకులు చాల ధైర్యము చూపినను సరకారువారు పని పుచ్చుకొనలేదు. కాని లోకులకు ధైర్యము వృద్ధి పొందె నని తెలిసినకొలఁదియు సరకారువారు ఉగ్రములగు నుపాయముల నవలంబింపఁ బూనిరి. ఆఫీసరులు పరువులను, ఇంటఁ గనఁబడిన వస్తువులను జప్తుచేసిరి. నాలవపాలు జరిమానాలకు నోటి నులు పంపిరి. కొన్ని గ్రామములలో పండిన పంటలు జప్తు చేసిరి. దీనితో రైతులు తల్లడిల్లిరి. కొందఱు రైతులు పన్ను లీచ్ఛిరి. కొందఱు తమ చట్టాలను, ముంతలను జప్తు చేసికొనుఁడని ఆఫీసరుల యెదుటఁ బె వయిచిరి. మఱికొందఱు చచ్చిననుసరే తుదివఱకు పోరితీరవలయు నని పట్టుమీఁద నిలవఁబడి యుండిరి.

ఇటు లుండఁగా రైతు లెవరో శంకరలాల్ పరీఖుగారి భూమికి శిస్తులు చెల్లించిరి. దీనితో హాహాకారములు బయలుదేఱెను. తన రైతు శిస్తు చెల్లించిన భూమిని ధర్మార్థ మిచ్చి శంకరలాల్ పరీఖు గారు ప్రాయశ్చిత్తము చేసికొనిరి. ఇటులు ఆయన తన ప్రతిష్ఠను కాపాడుకొని యితరులకు మార్గదర్శకుఁ డాయెను.

ఒక పాలకున ఉల్లిపంటను ఆయోగ్యమును రీతిగా జప్తు చేసిరి. భయపడిపోయినవారి కుత్సాహము కలిగించుటకు మోహనలాల్ పాండ్యాగారి నాయకత్వమున ఆ యుల్లిపాయల నచటినుండి వేఱొక

ఆత్మకథ

చోటునకుఁ గొంపొం డని ప్రజలకు నేను సలహా నిచ్చితిని. నాయుద్దేశమున ఈపని చట్టము నతిక్రమించుట కాదు. నిలువయున్న పంటను జప్తుచేయుట చట్టమునకు సమ్మతముయినను నిది నీతికి పట్టిక సరిగా లూట. కావున నీరీతిగా జరిగిన జప్తు ననాదరించుట ధర్మమని నేను నూచించితిని. ఇటు లానరించి జైళ్లకు వెళ్లుటయు, చంపి మనుభవించుటయు తప్పనిసరి యని తెలిపితిని. మోహనలాల్ పాండ్యాగారికిని ఇదియే యిష్టము. సత్యాగ్రహమున కిసుమంతయు విరూధము గాకుండు నే విషయమును గూర్చియేని చెఱసాల కేఁగకుండు ఖేడాపోరాటము ముగింపఁజేయుట మోహనలాల్ పాండ్యాగారికి సమ్మతము కాదు. కావున వీ రి యుల్లిపంటను తొలగింపఁ దల పెట్టిరి. వీరి కే డెనమండ్రు మిత్రులు తో డయిరి.

సరకారువారు వీరిని పట్టుకొనకుండు విడనాడుదురా? వీరిని, వీరి సహచరులను అరెస్టు చేసిరి. లోకుల కుత్సాహము బలిసెను. చెఱసాల భయము పోయినచో, రాజదండము లోకుల కద్దైర్కము కలిగించుటకు బదులు కౌర్యము కలిగించును. విచారణసమయమున కోర్టుంతయు జనులచే క్రిక్కిఱిసి పోయెను. పాండ్యాగారికిని, వారి సహచరులకును కొలఁదినాళ్లు కైదు విధింపఁబడెను. నాయుద్దేశమున నీ శిక్ష తప్ప. ఈ యుల్లిపంట నచటనుండి తొలగించుట పీనల్ కోడులోని చౌర్యముక్రిందికి రాదు. కోర్టులకుఁ బోవుట మా యుద్దేశము కాదుగాన అప్పీలు చేయఁబడలేదు.

వీరిని జైలునకుఁ దీసికొనిపోవునపుడు ఒక పెద్ద యూరేఁగింపు వీరినెంట నడచెను. నాఁడు జనులందఱును 'ఉల్లిదొంగ' యను బిరుదముతో వీరిని సమ్మానించిరి. ఆ సమ్మానము నేఁటికిని వీ రను భవించుచున్నారు.

ఇఁక ఖేడాసత్యాగ్రహమును ముందరి ప్రకరణముతో ముగింతును.

భేదానత్యాగ్రహసమాప్తి

 పోరాటము తుదకు విచిత్రముగా ముగిసెను. జను లభసి పోయి రని తెల్లమాయెను. పట్టు విడనాడనివారు ఇంకను సీడింపఁబడి నశింపఁజేయఁబడుదు రని సంకోచించితిని. సత్యాగ్రహి కుపాదేయ మగు నుపాయ మేదేని యున్నచో చానితో నీ పోరాట మును ముగింపఁదలపొసితిని. అట్టి యుపాయ మనుకోకుండఁ దట స్థించెను. 'భనికులగు నైతులు శిస్తులు శాల్లించినచో బీదలకడ శిస్తు వినుాలు పఱచుట యాఁపఁబడునని నడియాడు-తాలూకామాన్లుకు దారు నాకు వార్త పంపెను. నే నా సంగతిని న్రాసిపంపఁ గోరితిని. అతఁడు న్రాసి పంపెను. మాన్లుతుదారు తన తాలూకాకు జవాబు దారీ కాఁగలఁడుగాని జిల్లాకుఁ గాఁజాలఁడు గావున నే నీ సంగతిని కలెక్టరు కెఱుకపఱచితిని. 'ఇట్టి హుకుము మీకు తెలియలేదా? యని నాకు సమాధానము వచ్చెను. నే నీ వార్త వినియుండలేదు. కాని యిది సిక్కమునుచో ప్రజల ప్రతిజ్ఞ చెల్లినట్లే. ప్రతిజ్ఞాతమగు వస్తు విదియే. కావున నీ హుకుమువలన సంతసము కలిగెను.

కాని దీని సమాప్తివలన నాకు తుష్టి కలుగలేదు. సత్యాగ్రహ సంగ్రామము సమాప్తి పొందినతరువాత నుండవలసిన లక్షణ మిందు లేదు. కలెక్టరుక కట్టుబాటు ననుసరించినటులు కనఁబడక యీ హుకుమును నిర్వహించెను. మాట యిచ్చుటయేగాని దీన పేదలకు లాభ మంతగా కలుగలేదు. పేద లెవరో తేల్చవలసిన యధికారము ప్రజలది. కాని వా రం దధికరింపఁకేయఁబడలేదు. ప్రజ కిట్టి క్తి లేనందులకు నేను చాలఁ జింతింతును. తుద కిది సత్యాగ్రహమువలనఁ గలిగిన జయ మని యుద్ఘోషింపఁబడినను నామావులో నిది నిస్తేజ ముగనే యుండెను.

ఆరంభముకంటె నంతమున సత్యాగ్రహులను బలవత్తరులఁగాఁ జేసి విడిచిన యెడలనే సత్యాగ్రహము శుద్ధముగా ముగిసె ననవల యును. ఇం దిది నాకుఁ గానరాలేదు.

ఆత్మకథ

ఇటు లయ్యును దీనివలన మనకు కనబడని మేధు కొన్ని కలిగెను. వాని లాభమును మనము నేటికిని జూచుచున్నాము. ఇంకను పడయఁగలము. ఈ ఖేడాలఁదాయివలన గుజరాతురైతులకు ప్రబోధము కలిగెను. మన రాజనీతి తెలియ వారంభమాయెను.

శ్రీ బినెంటుగారి హోమ్-రూలుప్రచార మీ రైతులను నిక్కముగా స్పృశించెను గాని ఖేడాలఁదాయియే చదువుకొనినవారిని స్వయంసేవకులను రైతుల జీవితములలో సరిగా ప్రవేశపెట్టెనని చెప్పవలయును. సేవకులు రయితుల జీవితములో పడుగు వేకలుగాఁ గలిసిపోయిరి. ఈ పోరాటములో తమకుఁ గల త్రేత్రమర్యాద స్వయంసేవకులకుఁ జక్కగాఁ చెలికెను. వీరి త్యాగశక్తివర్ధిల్లెను. వల్లభ భాయి యీ పోరాటమునకు తన నర్పించుకొనె నన్నచో దీని పరిణామము సామాన్యమనటకు వీలులేదు. వెనుకటిసాలన వజ్రదలు వచ్చినపుడును, ఈసాలున చారడోలీయందును ఏతత్ప్రయోజనము మనకు బాగుగా తెలికెను. మూర్ఖరహస్యమున ప్రజాజీవనముందు నవ్యతేజ ముదయించెను. నవోత్సాహము చూపలైసెను. రైతులకు తమ శక్తి తెలికెను. ఆశక్తి యింక నెన్నటికిని మఱివునకు రాదు. తమ ముక్తి తమమీదనే, తమ త్యాగశక్తిమీదనే యున్నటులు అందఱకుఁ దెలికెను. ఖేడావలన గుజరాతులో సత్యాగ్రహము కూడటివేలు పోసికొనెను. సత్యాగ్రహసమాప్తివలన నాకు తుష్టి కలుగకున్నను ప్రజల కుత్సాహము కలిగెను. ఏలఁగా తమ శక్తికి ఎరిచిన ఫలమును వారు పడసి రనుకొనిరి. రాజనీతివలన దుఃఖము కలుగుచో దానిని నివారించు మార్గము తమకు దొరకె ననుకొనిరి. వారి యుత్సాహమున కీ జ్ఞానము చాలును.

కాని ఖేడాప్రజకు సత్యాగ్రహస్వరూపము తిన్నగా తెలియదు. కావున వీరికి చిక్కులు వాటిల్లినటులు మన ముత్తరప్రకరణములఁ జూడఁగలము.

వికృతమునకు ప్రయత్నము

ఫైడాలో సత్యాగ్రహము జరుగుచున్నపుడు మహాయుద్ధముగూడ జరుగుచుండెను. దాని సంబంధమున వైసరాయిగారు నాయకులను ఢిల్లీ కావ్యానించిరి. నన్ను గూడ రమ్మని పట్టుపట్టిరి. నాకును, ల్యాండ్ ఫోర్స్ పుస్తకమును మైత్రి కలహని లో గవనే వ్రాసియుంటిని.

నే నీ యాహ్వానము నంగీకరించి ఢిల్లీకివెళ్లితిని. నే నిందు కలుగజేసికొనుట కొక సంకోచము కలదు. ఆలీసోదరులును, లోక మాన్యులగు నితరనాయకులును నీని కావ్యానింపఁబడకుండుటయే నా సంకోచమునకు ముఖ్యకారణము. ఆసమయమున ఆలీసోదరులు చెఱిలో నుండిరి. నేను వెరిని గుఱించి యొక్కవగా వినియుంటినిగాని ఒకటి గెండుమాటలే మాచియుంటిని. వారి సేవను గూర్చియు, ధైర్యమును గూర్చియు పలువురు చెప్పఁగా వినియుంటిని. హాకీమ్ సాహెబుతో నాకు పరిచితి కాలేదు. స్వ. ఆచార్యురద్రులును, దీనబంధువు ఆంద్రూజుగారును వీరిని మిగుల ప్రశంసించఁగా వినియుంటిని. లక్నోలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగునందు శ్వేట్ కుకేశిగారితోడను, బారిస్టరు ఖ్వాజాగారితోడను పరిచయము సంపాదించితిని. డాక్టరు అన్నారీ, డాక్టరు అబుల్ రహమాను గారలతో సంబంధమును బంధించుకొంటిని. మంచి ముసలమానుల మైత్రి నవ్వేషించుచుంటిని. పవిత్రులు, దేశభక్తులు నగు ముసలమానుల చెలిమి కలిగి ముసలమానుల ఆంతర్యమును కనుగొనఁ దలఁచితిని. కావున ముసలమానులు నన్నెక్కడికి రమ్మనిన నక్కడికి వెళ్లుచుంటిని.

ఆత్మకథ

హిందువులకును, ముసలమానులకును సత్యమును స్నేహము లేదని దక్షిణ-ఆఫ్రికాలోనే నాకుఁ చెలియును. ఈ యిరువురకును నడుమఁ గల భేదమును పోఁగొట్టుటకు నే నే యుపాయమును వివచనాచలేదు.

ముఖస్తోత్రము చేసి గాని, స్వత్వమును గోలుపడిగాని (రాజీ పడుట నా కస్వాభావికము. వీరి నేకముచేయుటలో నా యుపాసకారవిడి కలుగు ననియు, దీనికి విశాలప్రయోగ మేర్పడు ననియు నేను దక్షిణ-ఆఫ్రికాలో నున్ననాటనుండియు అనుకొనుచునే వచ్చుచుంటిని. ఆ సమిష్టక నేఁటికిని ఆరీతిగనే యున్నది. ఈశ్వరుఁడు ప్రతిక్షణమునను ఒరపిడి కలుగఁజేయుచునే యున్నాఁడు. నా ప్రయోగము నడుచుచునే యున్నది.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను బాంబాయిరేవున దిగితినిగావున ఆలీసోదరులను జూడవలయు ననుకొంటిని. మాచెలిమి పెరుఁగఁ జొచ్చెను. మాచెలిమి యింకను తెస్సగాఁ బెనవైచికొనకముందే సరకారువారు ఆలీసోదరులను చెఱలో నిడిరి. బేతుల్ జైలునుండియు, ఛిందవాడా జైలునుండియు అభ్యున్నత కలిగినపు డెల్ల మాలానా మహమ్మదలీగారు నాకు పెద్దపెద్ద యుత్తరములు వ్రాయుచుండెడి వారు. నే నలీసోదరులను జూచుట కనుజ్ఞ వేఁడితినిగాని యనుజ్ఞ పుట్టదయ్యె.

ఆలీసోదరులు జైలుకు వెళ్లినతరువాత ముసలమాను సోదరులు నన్ను కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లిమ్ లీగునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. నన్ను వారు పవ్యసింపఁ గోరఁగా ఆలీసోదరులను విడిపించికొనుట ముసలమానుల ధర్మముని ప్రబోధించితిని.

అటుపిమ్మట నన్ను లీఘడ్ కాలేజికిఁ గొంపోయిరి. మాతృ దేశమును నేవించుటకు ఫకీరులు కంఠని నే నచట పిన్నవారలకుఁ చెలిపితిని.

౨౩ ఐక్యమునకు ప్రయత్నము

పిదప నే నలీసోదరుల విడుదలను గుఱించి సర్కారువారితో పత్రవ్యవహారమును సాగించితిని. ఈ సంబంధములో ఖిలాఫతును గుఱించిన వీరి ప్రవృత్తి నవగతము చేసికొంటిని. ముసలమానులతో చర్చించితిని. నేను ముసలమానులకు నిక్కపు నెచ్చెలి నగుదునేని అలీసోదరులను విడిపించుటకును, ఖిలాఫతును పరిష్కరింపఁజేయుటకును పూర్తిగా పాటుపడితీరవలయు ననుకొంటిని. ఖిలాఫతును గుఱించి యడుగుట నాకు చాల సహజ మనిపించెను. దాని గుణదోషముల గుఱించి విచారించుటతో నా క్కాట్టే పనికనఁబడలేదు. దీనిని గూర్చి ముసలమానులు ప్రార్థించుట నీతివిరుద్ధము కానిచో నేనిక దీనికి మద్దతు చేయవలసియే యున్నది. మతవిశ్వాస మన్నింటికెఁదైది. ఒక వస్తువును గుఱించి అందఱు విశ్వాసము నొకటియే యగుచో నిన్ని మతములతోఁ బనిలేదు. ఒక మతమే యుండును. ఖిలాఫతును గుఱించి ప్రార్థించుట నాకు నీతివిరుద్ధముగా తోఁపలేదు. ఇంతియకాక బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి లాఇడ్ బార్నిగూడ నీ ప్రార్థన నంగీకరించెను. కావున ఆతఁ డిచ్చిన మాటను నెఱవేర్చఁజేయవలయు ననియు ననుకొంటిని. ముసలమానుల కోరికయందలి గుణదోషములను పరీక్షించుట నా యంతరాత్మను తృప్తిపఱచుకొనుటకే గాని ప్రధానమంత్రి తేట వెల్లముగనే బాసచేసెను.

ఖిలాఫతు విషయమున నేను ముసలమానులతోఁ జేరినందులకు మిత్రులును, విమర్శకులను నన్ను తెగ విమర్శించిరి. వీని నన్నియు విచారించి చూచిన పిదపఁ గూడ నా యభిప్రాయమును మార్చికొనవలసిన పని నాకుఁ గానరాలేదు. ఇందులకు పశ్చాత్తాపము చెందవలసిన పనియుఁ గానరాలేదు. నేఁడు ఇట్టి చిక్కు మఱి యొకటి వచ్చునేని నా యాచరణ మీరీతిగనే యుండఁగలము.

ఆ త్మ క థ

ఇట్టి యాలోచనలు కడుపునఁ జెట్టుకొని నేను ఢిల్లీ కేగితిని. ముసలమానుల యిక్కట్టలఁగూర్చి వైసరాయితో మాటలాడఁ దలఁచితిని. నాఁటి కింకను ఫిలాఫజు ఒక సంపూర్ణస్వరూపమునకు రాలేడు.

నేను ఢిల్లీకి చేరఁగనే దీనబంధు ఆండ్రూజుగా నొక పూర్వ పక్షము చేసిరి. ఇంట్లందు ఇట్టిల నడుము నొక గుప్తసంధి జరుగుచున్న దని ఇంగ్లీషుపత్రికలలో ప్రకటిత మాయెను. కావున ఆండ్రూజుగారు 'ఇట్టి గుప్తసంధు లింట్లందునకును, ఇతరదేశములకును జరుగుచున్నపుడు మీ రీ సభలో పాల్గొనుట నీతివిరుద్ధము కావా?' యని న న్నడిగిరి. నాకీ గుప్తసంధి సఁగతి తెలియదు. కాని దీన బంధువు చెప్పినఁజాలును. కావున ఆ సభలో నేను పాల్గొనుటకు శంకించుచుంటి నని లార్డు ఛేంబర్లకు వ్రాసితిని. ఈ విషయమును గుఱించి చర్చించుట కతఁడు నన్నుఁ బిలువనం పెను. ఇతని తోడను, ఇతని కార్యదర్శిని, మేఘీతోడను దీర్ఘముగా చర్చించితిని. తుట్టతువకీ సభలో పాల్గొనుట కంగీకరించితిని. వైసరాయిగారి వాదసంక్షేప మిది : 'బ్రిటిషుమంత్రిమండలి చేయు ప్రతి పనియు వైసరాయికి తెలిసియుండు నని మీ రనుకొందురా? బ్రిటిషు సుకౌచువారెన్నఁడును పొరపాటు చేయ రని నేనుగాని మఱి యెవరు గాని నిర్ధారింపఁ జాలరు. మొత్తముమీఁద బ్రిటిషు పరిపాలనము లోకమునకు కల్యాణము కలుగఁజేయు ననియు, మొత్తముమీఁద హిందూదేశము బ్రిటిషుసంబంధమువలన లాభము బడసె ననియు మీ రంగీకరింతురేని బ్రిటిషు రాజ్యమున కిట్టి యాప త్సమయమున సాయము చేయుట ప్రతివానికిని రమ్మని మీరెలఁ గెత్తి చెప్పరా? బ్రిటిషుపత్రికలలో గుప్తసంధినిగుఱించి నేనును

౨౬ ఐక్యమునకు ప్రయత్నము.

జదివియుంటిని. దీనివిషయ మింతకన్న నెక్కువగా నాకును చెలియ
దని ప్రమాణపూర్వకముగాఁ జెప్పచున్నాను. పత్రిక లెన్ని
గట్టాలు ప్రకటించునో మీకును చెలిసిన విషయమే. పత్రికలలో
వచ్చిన యొక చెడు మాటవలన మీ రిట్టి యాపత్సమయమున
సాయపడుట మానుకొందురా? యుద్ధము ముగిసిన తరువాత నీతిని
గూర్చి మీయిష్టము వచ్చినన్ని ప్రశ్నలు వేయవచ్చును; మమ్మ
లను కావలసినంత విమర్శింపవచ్చునుగాని 'నేఁడుమాత్రము కాదు.'

ఈ వాదము క్రొత్తది కాదు. కాని ఆ సమయమున, ఆ రూప
మున నా కది క్రొత్తగాఁ గానిపించెను. నేను సభకు వచ్చెద నని
యంగీకరించితిని. ఇక భిలాభతును గుఱించి నైసరాయికి కమ్మ
వ్రాయుటకు నిశ్చయించితిని.

యుద్ధమునకు జనమును పోగు చేయుట

సభకు నేను హాజరయితిని. యుద్ధమునకు మనుష్యులను పోగు చేయవలయు నను ప్రస్తావమును నాచేత సమర్థింపఁ జేయవలయునని వైసరాయికిఁ జాల నిచ్చ యుండెను. నేను హిందీ, హిందూస్తానీ భాషలలో మాటలాడుదు నని ప్రార్థించితిని. వైసరాయి గారందుల కంగీకరించుచు నింగ్లీషులోఁగూడ మాటలాడఁగోరెరి. అచట దీర్ఘముగా నుపన్యసించవలసిన పని లేదు. నే నీ వాక్యము చెప్పితిని: 'నాకుఁ గల కార్యభారమును చక్కగా గ్రహించి నే నీ ప్రస్తావమును సమర్థించుచున్నాను.'

హిందూస్తానీలో మాటలాడినందుకు నాకుఁ జాల ధన్యవాదములు వచ్చెను. వైసరాయిగారి సభలో మే మెఱిఁగినంతవఱకు హిందూస్తానీప్రసంగమున కిదిమే ప్రథమదృష్టాంత మని యందఱనుకొనిరి. ఈ ధన్యవాదములకును, ఈ ప్రథమదృష్టాంత మను మాటకును నా మనసు నొచ్చెను. నేను సిగ్గులితిని. ఔరా మన గతి! మన దేశమునందు, మన దేశమునకు సంబంధించిన సభయందు, మన భాషను బహిష్కరించి యవహేల చేయుట యెంత దుఃఖవార్త! ఓహో! నే నొకటి రెండు హిందూస్తానీ మాటలు మాటాడినంతనే నాకు ధన్యవాదములా? ఈ ప్రసంగము మన దుర్దశను తెలుపదా? సభలో పలికిన యొక వాక్యమే నా కింత గౌరవము తెచ్చిపెట్టెను. నే నా సభనుగాని, నా సమర్థనమునుగాని మఱవఁజాలను. ఢిల్లీలో నా చేయవలసిన పని యొకటి కలదు. వైసరాయి కొక యుత్తరము నాయవలసియున్నది. అది తేలికపనిగా లోఁచలేదు. సభకు నే

౨౨ యుద్ధమునకు జనమును బోగుచేయుట

నెందులకు వెల్లితిన్నో, యెటలు వెల్లితిన్నో, భవిష్యదాశ యెట్టిదో, ప్రజలకును, సరకారువారికిని స్పష్టముగాఁ దెలుపుట యావశ్యకమని నే ననుకొంటిని.

వైసరాయికి కమ్మ వ్రాసితిని. అందు లోకమాన్య తిలక్, అలీ షాదరులను రావింపకుండుటకు నా ఖేదమును తెలిపితిని. మరియు ప్రజల కోరికలను, యుద్ధమువలనఁ బొడివియున్న ముసలమాసల కోరికలను ఉల్లేఖించితిని. ఈ యుత్తరమును ప్రకటించుటకు వైసరాయి యనుమతి వేడితిని. వైసరాయి సంతోషపూర్వకముగా ననుమతించెను.

సభ యంత మొందఁగానే వైసరాయి సిహ్లా కరగుటచే నే నీ కమ్మను సిహ్లాకుఁ బంపవలసివచ్చెను. టపాలాఁ బంపుచో నాలస్య మయిపోవును. ఈ యుత్తరము చాలఁ బ్రముఖమయినదని నా యుద్దేశము. ఎవరికో యొకరికిచ్చి పంపుట కిష్టములేదు. పవిత్రుఁడగువానిచేఁ బంపవలయు నని నా తలఁపు. దీపబంధు ఆంధ్ర్రాజుగారును, సుకీల రుద్రులును రెవ. బిర్లండ్ గారి పేరు నూచించిరి. 'చదివి చూచి కొందును. ఘడ్డముగా నున్నదని తోచినయెడల నీ కమ్మను గొంపోవు దును' అని నా రనిరి. వారు చదివి చూచుకొనిరి; బాగున్నదని తీసికొనిపోవుదు ననిరి. రెండవతరగతి టికెట్టువెల యిత్తు నంటినిగాని వారు దాని కంగీకరింపక రేయి పయనమయినను ఇంటరులోనే వెల్లిరి. వీరి నిరాడంబరత, సరళత, స్పష్టతయు నన్ను మోహింపఁ జేసెను. ఈరీతిగా పవిత్రపురుషుని చేతితోఁ బంపఁబడిన యీ కమ్మ నా యుద్దేశ ప్రకారము మంచి పనినే చేసెను. దీని నా మార్గము సరళ మాయెను.

యుద్ధమునకు మనుష్యులను బ్రోగుజేయుట నా రెండవ పని. నే నీ యాచనను ఖేడాలోఁ జేయక మఱి యేడఁజేయను? నా సహ

ఆత్మకథ

చరలనుగాక మొదట మఱి యెవరిని రమ్మందును? ఖేడా చేరకనే వల్లభభాయి మొదలగువారితో నాలోచించితిని. వారిలోఁ గొందఱు నా దరఖాస్తును సమ్మతించలేదు. సమ్మతించినవారికిని పని జరుగు నని నమ్మకము లేదు. నేను రమ్మని కోరుచున్న ప్రజావ్యమునకును, గవర్న మెంటువారికిని ప్రేమ యన్నమాట లేదు. గవర్న మెంటువారి ఆఫీసరులవలన వారికిఁ గలిగిన దుఃఖానుభవము లింకను గుర్తు తప్పలేదు.

ఇటు లయ్యును వారు పనిచేయఁ దలచియే యుండిరి. కార్యారంభ మాయెను. వెంటనే సంగతినందర్భములు నాకుఁ జెప్పిన వచ్చెను. నా ఆశావాదమున* కాఘాతము కలిగెను. ఖేడాపోరాటమున వీరు తమ బండ్లను వితముగా మా కిచ్చియుండిరి. ఒక నేకకుకకు నలుగు రయిదుగురు స్వయంసేవకులఁ బంపిరి. అటువంటివి యిపు డదై యిచ్చినను బండికి కఱవాయెను. ఇక స్వయంసేవకుల మాట చెప్పవలయునా? మే మింతటితో ఆస లుడుగలేదు. బండ్లను విడిచి గెండుకొళ్ల బండ్లమీఁదనే పయనించితిమి. రోజు కిరువది మైళ్లు నడువవలసి వచ్చెడిది. మాకు బండ్లనే యొసఁగనిచో నిక ఛోజన మిడుదురా? అన్న మడుగుటయు నంత బాగుగా లేదు. కావున ఎవరి జోతెలో వా రాహారమును గొనిపోవలయు నని నిశ్చయించితిమి. వేసవిగావున పడకసామానుతోఁ బని పట్టలేదు.

మేము వెళ్లిన చోటులనెల్ల సభలు జరిపితిమి. జనులు వచ్చెడి వారు కాని యొకరో యిద్దఱో నీపాయలుగాఁ జేరెడివారు. 'మీ రహింసావాదులు గదా! అస్త్రములు దాల్చుఁ దని మా కెటులు చెప్పఁగలరు! సరకారువా రిండియా కేమి మే లొసరించిరి?

* Optimism

౨౮ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

మమ్ములను వోడు రం డనుటకు వారికి మొగ మెటులు చెల్లును? అని యీ రీతిగాఁ బ్రశ్నలను నామీఁద గుప్పెడివారు.

ఇటు లయ్యును మా సకతశ్రయత్నము పనిచేసెను. తగినంతయంది నాచొవఁగిరి. మొదటి తుడివీ బంపినపిదప మార్గము సరకు మగు నని యాసించితిమి. 'ఈ కూటువమూఁక నెచట సంపవలయు' నని కమిషనరుతో నేను సంప్రకరింపమొదలైతిని.

కమిషనరులు ఢిల్లీనమూనాతో ప్రతివోలను సవీలు జరుప నారంభించిరి. అట్టి దొక సభ గుజరాతులోఁ జూపఁ జెసెను. 'సహచరులతో నం'వని నా కాహ్వానము వచ్చెను. మేము సభకు హాజరయితిమి. ఢిల్లీలోనే నాకు తక్కువ గౌరవము కలిగె ననుకొంటిని. ఇక్కడ నంతకుఁ దక్కువ. 'జీవరవారి దివ్యచిత్తము!' అని చేతులు నలుపుకొనవలసిన వాతావరణమునందు నాకు ముఖము లేదు. తువ కెటులో మాటలాడితిని. నే నిచటఁ గొంచెమెక్కువ సంభాషించితిని. నాసంభాషణమున అఖేసరుల ముఖస్తుతి లేదుగాని యొకటి రెండు చుఱుకు మాటలు కలవు.

సిపాయిలుగాఁ జేరవలసిన దని కొన్ని పత్రిక లచ్చొత్తించి యుంటిని. ఈ యాహ్వానమునఁ గల యొక విషయము కమిషనరుకు కటువుగా నుండెను. దాని సార మిది: "బ్రిటిషురాజ్యము మన కపకారము చేయఁ దలపెట్టిన చట్టములలోనికెల్ల మన జాతిని జాతిని అస్త్రవహితముగాఁ జేసిన చట్టము చట్టములలోనికెల్ల పాడు చట్టము. ఆరమ్మెట్టను రద్దు చేయించుటకును, అస్త్రశిక్ష నేర్పికొనుటకును ఇది మనకు పుణ్యకాలము. ఈ యాపత్సమయమున నడుమతరగతి జను లిచ్చాపూర్వకము గా సాయపడుదు లేని యపనమ్మకము తొలఁగి

ఆత్మకథ

యస్త్రానిషేధ ముపసంహరింపఁ బడను." ఈ విషయము నెత్తి చూపి కవిమనరు 'మనకు మతభేదము లున్నను మీరు వచ్చుట నాకు సంతోష'మనెను. నాకుఁ జేతనయినంత మంచిమాటలతో నా మత మును నేను సమర్థించుకొంటిని.

పై సరాయి గారికి వ్రాయఁబడిన ఉత్తరపు సారాంశ మిదిగో:

యద్ద సభకు వచ్చుటకు నేను వెనుకాడితినిగాని మీతో మాట లాడినపిదప నాకు సంకోచము పోయెను. నాకుఁ దమయొక్కఁగల మహాదరమే దీనికి ముఖ్య కారణము. ఈ సభకు లోకమాన్యులగు తిలకు గారిని, మిసిస్ బెంటును, అలీసోదరులను ఆహ్వానింపకపోవుటయే నేను రాకపోయిన కారణములలో ముఖ్య కారణము. వీరు చాల క్త కల నాయకులు. ఇట్టివారి నాహ్వానింపక సరకారువారు చాల పొర పాటు పడి రని నే ననుకొనుచున్నాను. అయినను దాఁటినది లేదు. ఆయాఁ యీ ప్రాంతములలో జరుగు సభలకు వీరి కాహ్వానము పంప వచ్చును. ఎంత మతభేద మున్నను ఏరాజ్యమేనియు నిట్టి నాయకుల ననాదరింపఁజాల దని విన్నవించుకొనుచున్నాను. స్థితిగతు లిటు లుండుటవలన నేను కమిటీలో చేరఁజాలక పోతిని. సభలో ప్రస్తావన మును సమర్థించుటతోడనే సంతృప్తి పడితిని. నా యంపిన సూచనలను సరకారునా రంగీకరింతులేని వెంటనే నే నీ పనిలోఁ బ్రవేశింపఁగల గురు నని తలఁచుచున్నాను.

ఏ రాజ్యమునం దిఁకమాండు మేము సంపూర్ణముగా భాగ స్వాములము కాఁగలమని యాశ పెట్టుకొనుచున్నామో ఆ రాజ్యమున కాపద వచ్చినపుడు సాయపడుట మాకు ధర్మము. మరియు మేము సాయము చేసినచో మాకుఁ గావలసినదానిని వడిగాఁ బడయఁగల మను నాశయ మాకుఁ గలదు. కావున తమరు మా కాశపెట్టిన

౨౨ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

సంస్కరణములలో కాంగ్రెసు మస్లిమ్ లీగుల ముఖ్యస్థానములకును సమావేశము ఉండవలయునని తలచుటకుఁ బ్రజల కథికారమున్నది. ఈ యుద్ధము జరుగుచున్నంతవఱకు ప్రజలు హోమ్ రూలు మొదలగు మాటలుఁగూడ మాటలావకుండ జేయుటకుఁ బ్రయత్నించెదను. మరియు శక్తికలవారి నందఱను యుద్ధమునకుఁ బోవఁ జేరణచేయుదును. ఇటులు చేయుటవలన భారతీయులు గొప్ప భాగస్వాములు కాఁగలరు. దీనితో వర్ణభేదము, చేకఁదేవమును సమసిపోఁగలవు.

చదువుకొనినవారిందు చాలఁ దక్కువగా నుపకరించు మార్గము బట్టి జనసామాన్యమునందు వీరికి పలుకుబడి తక్కువ. నేను హిందూ దేశమునను వచ్చినవారటనుండియు జనసామాన్యమునందు చాల పరిచయము సంపాదించితిని. వీరికి హోమ్ రూల్ సంపాదించవలయునని గట్టి పట్టు గలదు. హోమ్ రూలు లేనిచో జనుల కించుకయు సంతసము లేదు. హోమ్ రూలు సంపాదించుట కెంత త్వరగము చేసినను తక్కువయే యనిపించుకొనునని వీరి యుద్దేశము. కావున సామ్రాజ్యమున కెంతమంది స్వయంసేవకులను సమకూర్చుఁగలనో అంతమంది సమకూర్చుఁగలనుగాని ఆర్థికసాహాయ్యమునుగుఱించి నేను చెప్పఁజాలను. అయినను భారతదేశము తన శక్తికి మించియే ధన మొసఁగనని నాకుఁ దెలిసినంతలోఁ జెప్పఁగలను. నేను ప్రాణము లొడ్డఁ దలచియే యుద్ధసభలోని ప్రస్తావమును సమర్థించితి నని చెప్పఁగలను. కాని మాస్థితి వేఱు. మే మే దుకొణమునను భాగస్వాములముకాము. మా సాయపుఁ బునాది భవిష్యదాశకుఁ దీయఁబడినది. ఆ యాశ యెట్టిదో విశేషరూపముగాఁ దెలుపఁ దలచుచున్నాను. నేను బేరములాడుట లేదు. మే మిందు నిరాకుల మగుదుమేని నేఁటివఱకును మాకుఁగల గౌరవమెల్ల యు కల్ల యయి పోవును.

ఆత్మకథ

మీలో మీకుఁ గల జగజ్జములను మానుకొనఁడని మీరు చెప్పిన మాటలకు ఆఘోసములు చేసెడి బాధను, ఆత్మచారమును సహింపుఁ డని యర్థమగుచో నట్టి సహన మసంభవము. చేయవలయు నని యొక పద్ధతి పెట్టుకొని దాని ప్రకారము చేయు బాధ నెదురుకొని యరకట్టుట నా ధర్మము. కావున ఎవరికేనియ నాచరింపవల దనియు, పూర్వ మెన్నఁడేని యాచరింపఁ బడని ప్రజాభిప్రాయము నాచరింప వలయు ననియు తమ రాఘోసరాలకు సూచన చేయవలయును. చంపా రణ్యమున నేండ్లతరబడి యున్న బాధను విరోధించి నేను బ్రిటిషు న్యాయముయొక్క సర్వమహాత్మ్యమును చాటితిని. సత్యమునకుఁ గాను దుఃఖమును సహించు శక్తి కలిగినపుడు రాజ్యమునందు నిజమగు శక్తి లేదనియు, ప్రజాభిప్రాయమునందే కల దనియు భేదా ప్రజలు కనుఁగొనిరి. లోఁగడ రాజ్య మనిన శాపము వెట్టు ప్రజల కిప్పు డంత కోపము లేదు. సర కారువారు సవినయచుగు నాజ్ఞోల్లంఘనమును సహించిరికావున ప్రజాభిప్రాయము నిడ నెంతమాత్ర మనాచరింప రని వీరికి విశ్వాసము కలిగెను. ఇ వన్నియు పరికించి చూడఁగా చంపా రణ్యమునందును, భేదాయందును నా కావించిన పనులు యుద్ధము నకు సాక్షాత్పేర యగుచున్నవి. 'నీ విట్టి పనులను మాను' మన్నచో గాలి పీల్చుకొనవలదని కాసించినటులే. నేను శస్త్రబలమునకు బదులు ఆత్మబలమును, అనఁగా ప్రేమబలమును లోకప్రియమునుగాఁ జేయుటలో సఫలఁడ నగుదునేని ముల్లోకము లెత్తివచ్చినను హిందూదేశము నెదురుగా నిలువఁబెట్టఁగలను. కావున అనేకసమ యములందు దుఃఖమును సహించుట యను సనాతననీతి నాజీవనము నందు జీర్ణించిపోవునటులు నా యాత్మను నియమించుకొనుచున్నాను. మరియు నితరులనుగూడ నీ నీతినే యవలంబింపుఁ డని చెప్పు చున్నాను. మరియు నే నేమి యొనరించినను ఈ నీతి యద్వితీయ మయిన దని తెలుపుటకే యొనరించుచున్నాను.

౨౭ యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుట

తుట్టకుది మాట: ముసలమానుల రాజ్యములగుటించి గట్టి మాట యిండని బ్రిటిషు-మంత్రులను తా మడుగవలయునని కోరుచున్నాను. ప్రతి ముసలమానునకును ఈ చింత కల దని తా మెఱిగియే యున్నారు. నేను హిందువునయియుండి వారి కష్టముల నూరక చూచుచుండఁజాలను. వారి దుఃఖములు మాకును దుఃఖములే. ముసల మానురాజ్యముల హక్కులఁ గాపాడుబలోను, వీరి ధర్మస్థలములను విచారించి యాదరించుబలోను, హిందూదేశము కోరిన హోము రూలు నిచ్చుటలోను సామ్రాజ్యక్షేమ మిమిడియున్నది. నా కాంగ్లేయులయొడఁ బ్రేమ కలదు గావున నే నీ కమ్మ వ్రాసితిని. మరియు కాంగ్లేయులయందు నా కెట్టి నమ్మిక కలదో అట్టి నమ్మికనే ప్రతిహిందువువందును కలిగింపఁదలఁచుచున్నాను.”

మృత్యుపథము

యుద్ధమునకు జనమును పోగుచేయుటలో నా మేను చివి
కెను. బెల్లము, గుండ్లగాఁ జేసిన వేరుసెనగపప్పు,
నిమ్మలు నా కౌనాఁటి ముఖ్యాహారము. వేరు సెనగ నధికముగా తినుట
యపథ్యమని నాకుఁ దెలియునుగాని యధికముగనే తింటిని. దీనితో
అతిసారము పుట్టెను. నడుమనడుమ నాశ్రమమున కరుగుట నాకు
మామూలు. ఈమాత్ర మతిసార మే మంత చేయునని, నా మామూలు
చొప్పున చీకటి పడువేళ నాశ్రమమున కరిగితిని. నే నా లోజులలో
మండు నాడుట చాలవఱకు మానితిని. ఆనాఁ డుపవసించినచో తగ్గి
పోవు నని నమ్మితిని. మఱునాఁటి ప్రాద్దున దేనిని ముట్టలేదు.
దీనితో కొంత యుపశాంతి కలిగెను. ఇంకను ఒకటి రెండు లంఘన
ములు పడు నని నాకుఁ దెలియును. ఒకవేళ ఆకలి యగుచో ఫల
రసము తక్కు వే తేదీయు పుచ్చికొనఁగూడ దనుకొంటిని.

ఆనాఁ డేదో పండుగ. మధ్యాహ్నమునఁగూడ నేమియును
గొన నని కస్తురబాయికిఁ జెప్పినటులు గుఱుతు. కాన కస్తురబాయి
సన్న మఱపించెను. నేనును మఱచితిని. నే నపు డే జంతువు
పాలను త్రావుట లేదు. పాలనుండి పొవమిన ద్రవ్యములు గూడ
నాకు నిషిద్ధములు గావున నేయిమజ్జిగలు గూడ నా కనుపాదేమ
ములు. కాన నేతికిబదులు నూని కలిపి యొక గోధుమపిండివంటక
మును నాకొఱకు ప్రత్యేకముగా కస్తురబాయి తయారుచేసెను. ఒక
నాసెండు మినుపకట్టుగూడ నాకొఱకు ప్రత్యేకింపఁబడెను. నా కివి
యిష్టము. కస్తురబాయిమాట దక్కింపవలయును, నాలుకకుఁ

దృష్టిని చేయవలయును, శరీరరక్షణమును జూచుకొనవలయును' అని తలచితిని. కాని ఎప్పుడా యని నైతాను నా నోటిముందే కావలి యుండెను. తినఁ దొడఁగితిని. కొంతవఱకుఁ దింటిని. రుచి తీరను. యమునకు చీటి వెళ్లెను. తిని గంట కాకమునుపే అతిసారము ప్రకోపించెను.

రాత్రికి నడియాదు చేరవలయును. సాబరమతీ స్టేషనువఱకు నడచితిని. ఆ మైలుంబావు దూరముగూడ నాకు నడచుటకుఁ గష్టమాయెను. అమదాబాదు స్టేషనులో వల్లభభాయి నన్నుఁ గలిసెను. నాకు నొప్పి మిక్కిలమాయెను. నేను నలిగియుంటి నని యతఁడు గ్రహించెను. కాని ప్రాణాంతకముగు నీబాధ నితనికెఁ గాని, యొరులకుఁగాని నేను తెలియనీయలేదు.

నుమారు పదిగంటలకు నడియాదు జేరితిమి. స్టేషనుకును అనాథాశ్రమమునకును ఆరమైలులోవు. ఇది నాకు పదిమైళ్ళనిపించెను. చచ్చి చెడి బసకు చేరితిని. బాధ పెరిగిపోవుచుండెను. నిముస నిముసమునకును అనుమానము కలుగుచుండెను. దానితో నిక నిలువలేక పోతిని. నా బాధ నందఱకును జెప్పినై చితిని. పడక వేసితిని. ఇంతవఱకు మఱుఁగుదొడ్డి కరగుచుంటిని. అపుడు కమాడు గోరితిని. ఇందులకు చిన్నతనముగానే యుండెనుగాని కోరక పీలు లేకపోయెను. పూల్ చందుగారు మెఱుపునలెపరుగిడి కమాడుతెచ్చిరి. సహచరు లందఱును విన్నవబోయి నా చుట్టును మూఁగిరి. వీరి ప్రేమ యపారము. కాని నా బాధ తీసివేయఁగలరా? మైఁగా నా పట్టుదలకు పారము లేదు. ఇది వారి సంతాపమునకు మఱికొంచెము తోడు. వైద్యుని పిలుచుకొని వర్తు మనిరి. నే వలదంటిని. మంచు పుచ్చుకొనను, చేసిన పాప మనుభవించు నంటిని. నా సహచరులు దీని సంతయు దుఃఖముతో

ఆత్మకథ

సహించిరి. ఇరువది నాలుగు గంటలలో ముప్పది నలుబది సారు లావలికి జ్వలనపలనవచ్చెను. భోజనము మానితిని. గత దినమున ఘటసముఁగూడ మానితిని. హితవుచు లేదు.

నేటివఱకు రాతివంటి దనుకొన్న నా శరీర మప్పటి కప్పుడు మట్టికన్న హీన మయిపోయెను. ఉన్నకేక్తి యంతయు మటుమాయ మాయెను. డాక్టరు కానుగా గారు విచ్చేసిరి. మందు గొనుడని బతిమాలిరి. నే నొప్పుకొనలేదు. ఇంజెక్షన్లు నిత్తుననిరి. వల దంటిని. ఆపుడు నా కింజెక్షన్ల ననినఁ దెలియమి నవ్వుచేటు. అది చేనిదో రసి యనుకొంటిని. కాని పిదప నది యొక యోషధీరసమని తెలిసెనుగాని తెలియుపరికి అక్కఱ దాఁటిపోయెను. విరేక మాఁగలేదు. అలపు వలన కాఁకతగిలి సంఘించెను. మిత్రులు గడబిడపడి డాక్టరులను దిలిచిరి. వారు వచ్చిరిగాని వారిమాట వినని యీ కొఱపనగొయ్యి కేటులు కుదుర్చుఁగలరు?

నేను అంబాలాలుగారును, వారి ధర్మపత్నియు నడియాదు వచ్చిరి. నా మిత్రులతో నాలోచించి అమదాబాదులోని తమ మీర్ జాపురపుబంగళాలోనికి మిగుల జాగ్రత్తతోఁ దీసికొనిపోయిరి. నా కీ వ్యాధిలో జరిగిన యీ నిర్మలనిష్కమసేవకంటె నధికముగు నేవ యెవరికిని జడఁగదు. ప్రతిదినమును జ్వరము కొంచెముగాఁ దగు లుచు వచ్చెను. శరీరము శుష్కించుకొనుచుఁబోయెను. ఇంకను కొన్నాళ్లపాటిటులే యుండినచో లేవలేని స్థితి వచ్చు ననుకొంటిని. అంబాలాలుగారి బంగళాలో నింతప్రేమతో, పేయి కనులతో నిటులు నేను చూడఁబడుచున్నను మనసు నిలువక ఆశ్రమమునకుఁ బంపుమని కోరితిని. నా పట్టుదల కతఁడు నన్నాశ్రమమునకుఁ గొంపోయెను.

నే నిటు లాశ్రమమున మంచమువఁ బడి యటు నిటు కొట్టు కొను మండఁగా 'జర్మనీ సంపూర్ణముగా ఓడిపోయె' ననియు, నిక జనమును పోగుచేయు నక్కఱు లేదనియు కమిషనరు కబురు చేసె ననియు వల్లభభాయి వార్త తీసికొనివచ్చెను. నే నంతటితో జనమును పోగుచేయువలయు నను చింతఁ బాసితిని. దీవ శాంతి కలిగెను.

జలచిక్షిత్వచే శరీరము కొంచెము నిలువఁబడియుండెను. అతి సార మాఁగిపోయెను. కాని బలము పట్టలేదు. వైద్యులు, డాక్టరు లును పలురకముల సలహా లొసఁగిరి. కాని నే నే మందును గొన నెంచలేదు. ఇరువురు మూవురుమిత్రులు పాలమీఁద ఒట్టున్నది గాన మాంసరసము గ్రోలు మనియు, మందుగా మాంసము గొన్నచో హాని లేదనియు యాయుర్వేదమునుండి ప్రమాణము లీయఁచొసఁగిరి. ఒక మిత్రుఁడు కొడిగ్రుడ్లఁ దిను మనెను. కాని నే నీ యుపదేశములలో దేనినేని గయికొనలేదు. అన్నింటికిని నా జవా బొకటియే.

నేను శాస్త్రమును ప్రమాణముగాఁ గొని ఖాద్యాఖాద్య నిర్ణయము గావింపలేదు. అది నా జీవనముతోపాటు స్వతంత్రముగా నిర్మిత మాయెను. ఆ వస్తువు నీ వస్తువును దిని బ్రతుకవలయు నను లోభము సుంతయు నాకు లేదు. నా పుత్రులకు, నా భార్యకు, నా మిత్రులకు విధించిన ధర్మమును నా దగ్గఱకు వచ్చినపుడు నే నెటులు మానుకొందును?

ఇంత దీర్ఘవ్యాధి నాజీవితమున నిదియ .మొదలు. ధర్మమును పరీక్షింపను, పట్టిమాడను నా కీ వ్యాధి యలభ్యయోగముగా తటస్థించెను. ఒక రాత్రి నే జీవింప ననుకొంటిని. మృత్యుదేవత నాయెదుట నిలువఁబడినటు లుండెను. శ్రీ అనసూయా బహేనుకు

ఆ త్మ క థ

వార్త పంపితిని. ఆమె పరువెత్తుకొని వచ్చెను. వల్లభభాయి వచ్చెను. డాక్టరు కానుగాగారు వచ్చి నాడి చూచి 'ఇతఁడు భయపడవలసిన చిహ్న మినుమంతయు నాకుఁ గానరాదు. నాడి బాగుగా నున్నది. బలము లేమివలననే మీ కీ యజడి' యని చెప్పిరి. కాని నేను నమ్మ లేదు. ఆరాత్రి గడచెను. నా కా లేయి నిదుర లేదు.

ప్రాతఃకాలము. మృత్యువు రాలేదు. కాని బ్రతుకఁగల నను నాశ నాకుఁగలుగలేదు. మృత్యు వాసన్నముగా నున్న దని తలఁచితిని. నా మిత్రుల వలన గీతలను వినుచు ఉన్నకాలము నుప యోగించుకొన నెంచితిని. ఏ పనికిని శక్తి లేదు. చదువుటకేని శక్తి లేదు. మాటాడుట కిచ్చ లేదు. ఒక్కమాట పలికినను తల గిర్ర మనును. బ్రదిమిలో తీసి పోయెను. బ్రతుకుటకొఱకే బ్రతుకుటఁ అనఁగా ఊరక బ్రతుకుట యనుమాట నాకు గిట్టదు. పని పాటలు లేక, మిత్రులచే చాకిరి చేయించికొనుచు మెల్లమెల్లగా చివికి పోవు దేహమును జూచికొనుచు కూరుచుండుట నాకుఁ గష్టముగాఁదోఁచెను.

నే నీటులు మృత్యువునకు కని పట్టుకొని యుండఁగా డాక్టరు తల చలకరుగారు విచిత్రముగు నొకజంతువును వెంటఁబెట్టుకొని వచ్చిరి. ఆ విచిత్రజంతు వొక మహారాష్ట్రుఁడు. అతనికి హిందూస్తానీ రాదు. చూచే చూడఁగనే నావంటి వికారపువాఁడే యని తోఁచెను. అతఁడు తన వైద్యమును నామీఁద నుపయోగింప వచ్చెను. అతఁడు గ్రాంట్ మెడికల్ కాలేజీలో విద్యనంతయు పరిపూర్తి చేసికొనెను గాని డిగ్రీ పుచ్చుకొనకుండ వచ్చివేసెను. ఇతఁడు బ్రాహ్మసామాజికుఁ డని నా కిటీవలఁ దలసెను. అతని పేరు కేలకర్. స్వభావముచేఁ గడు స్వతంత్రుఁడు. మంచువైద్యమునం దతనికే గడు నమ్మిక. నా జబ్బు విని తన వైద్యము నాకు చేయ వచ్చిననాఁటనుండి

యికనికి 'బస్ డాక్టరు' అను బిరు దిచ్చితిమి. ఇతనికిఁ దన యభిప్రాయములయొడ పట్టుదల మిక్కుటము. డిగ్రీ గల డాక్టరులకు దెలియని కొన్ని విషయములు తాను దెలిసికొనె నని తన విశ్వాసము. తన నమ్మక మితఁడు నాకుఁ గలిగింపఁజాలకపోవుట మా యిరువురకును చింత్యము. నే నొక హద్దురతి కీతని పద్ధతి నమ్ముదును. ఇతఁడు కొన్ని సిద్ధాంతములను తొందరపడి కావించె నని నా యభిప్రాయము.

అతఁడు కనుఁగొనిన విషయములు నిక్కము లగుఁగాక, కల్లలగు గాక! నా శరీరము నతని వైద్యపరీక్ష కిచ్చితిని. బాహ్యోపచారములచే నారోగ్యము గొనుట నా కభిమతమే. ఇంతియకాక మంచువైద్య మనఁగా జలవైద్యమే. కావున నా శరీరము నింతయు మంచుతో తోమ మొదలిడెను. అతఁడు చెప్పినంత ప్రయోజనము నా శరీరమునఁ గలిగె నని నమ్మకున్నను మృత్యువునకు కాచుకొని యున్న నేను బ్రతుకు తెన్ను పట్టితిని. కొంచె ముత్సాహము కలుగఁజొచ్చెను. మానసోల్లాసముతోపాటు శారీరకోత్సాహమును గనుపట్టఁ జొచ్చెను. అకలి వుట్టెను. పది పదియేను నిమిషములు నడయాడఁ దొడఁగితిని. 'ఇఁక గ్రుడ్లదరముఁ గొనుఁడు! ఇంత కెక్కుడు పాటవము రాఁ గలదు. నా కిట్టి నమ్మిక కలదు. గ్రుడ్లు పాలవలె నిర్దోషములు. అవి మాంసకోటిలోఁ జేరవు. గ్రుడ్లన్నియు పిల్లలు కావు. పిల్లలు కాని నిర్భీజము లగు గ్రుడ్లంకళ్లలో దొరకును. వానిని దినఁ దప్పిదము లేదు' అని కేలకరుగారు నమ్మిచెప్పిరి. నిర్భీజములగు నండములఁగూడ నేను గొననొల్ల నయితిని. కావలసిన పనులు కొంచెము కొంచెము చేసికొనఁగలుగుటకు నా కిప్పుడు కలిగిన బలము చాలును.

శాలతు చట్టము నా ధర్మసంజేహము

మాఘేరాను పోవుచో నాకోగ్యము కలుగు నని మిత్రులు చెప్పగా విని యచటి కేళితిని. కాని యచటి నీళ్లు బలువు. నావంటి రోగి కవి పడవు. అతిసారముచే ముద్వారము దుర్బల మాయెను. ఆచట పుండుగుటచే మలము నిడుచునపుడు మితి లేని బాధ కలిగెడిది. కావున తినుటయన్న భయము పుట్టెను. ఒకనారములో మాఘేరానునుండి మరలి వచ్చితిని. శంకరాలూగురు నా యారోగ్యమునకు క్రేద్ధం బూనిరి. దలాలుగారి సలహా గొనుంపని పట్టుపట్టిరి. డాక్టరు దలాలుగారు దయ చేసిరి. విషయమును వెంటనే గ్రహింపఁగల వీరి కక్షికి నే నచ్చెరువొందితిని. వీ రిటు లనిరి:

‘తాము పాలు గొననంతవఱకు తమ శరీరము బాగుపడదు. కావున మీరు పాలు గొనవలెను. ఇయము, పాషాణము వీనికి సంబంధించిన ఇంజెక్షనులఁ గొనవలెను. ఇటులగుచో మీ శరీరము యథాప్రకారము కాఁగల దని నేను గ్యారంటీ యిఁగలను.’

‘ఇంజెక్షనులు చేయించి కొందును గాని పాలు త్రాగను’ అని నే నంటిని.

‘మీ ప్రతిజ్ఞాశరీర మెట్టిది?’ అని దలాలుగా రనిరి.

‘ఆవులకును, గోదలకును పూకా తగిలించి దాన పా లోడ్డు ప్రక్రియ చేయుచున్నారు. ఈ సంగతి విఁదగా పాలపై తిరస్కారము కలిగెను. మరియు క్షీరము మనుష్యున కాహారము కాదు గాన నేను క్షీరసన్నాప్యసము గావించితి’నని యంటిని.

౨౯ రౌలతు చట్టము-నా ధర్మసం దేహము

‘అటు లగుచో మేఁకపాలు పుచ్చికొనవచ్చునుగదా’ యని నామంచముకడ నిలుకఁబడియున్న కస్తురబాయి యనెను.

‘మేఁకపాలు పుచ్చుకొన్నచో నాకుఁ జాలు’నని దలాలుగా రనిరి.

నేను లోఁగి పోయితిని. సత్యాగ్రహసంగరపు సమ్మోహము నాకు జీవనలోభమును కలిగించెను. నేను ప్రతిజ్ఞాక్షర పాలనముతో సంతసించి ప్రతిజ్ఞాత్మహనన మొనరించితిని. ప్రతిజ్ఞాసమయమున నాకు గవ్యబుద్ధియు మాహిషబుద్ధియే యుండెను. అయినను ప్రతిజ్ఞాకీరీరము క్షీరసామాన్యమునే చెప్పను. మహావ్యూహకు క్షీరము సహజముగు నాహారము కాఁజాల దని నే ననుకొనునంతవఱకును నాకు పాలు త్రాగుట కథికారము లేదు. ఇది యెల్లయు నాకుఁ దెలిసియున్నను మేఁకపాలు పుచ్చికొనుటకు సంసిద్ధుడ నయితిని. సత్యపూజకుఁడు సత్యాగ్రహసంగ్రామము నడపుటకు బ్రతుకఁదలఁచి సత్యమునకు బురద పూసెను.

దాన నామనసులో పుం డింకను పూఁడలేదు. మేఁకపాలు విడుచుటను గూర్చి నే నింకను విచారించుచునేయుంటిని. మేఁకపాలు ద్రావుచు దినదినమును దుఃఖము ననుభవించుచునే యుంటిని. కాని నేవ చేయవలయు నను అతినూత్నముగు మోహము నన్నుఁ బట్టుకొని విడుచుట లేదు. అహింసాదృష్టితో ఆహారమును గుఱించిన పరిశోధనములు నాకుఁ బ్రియతరములు. వానివలన నా కొనందము కలుగును; వినోదముకూడఁ గలుగును. అహింసాదృష్టిచే మేఁకపాలు నాకుఁ గవ్వము కలిగింపవు గాని సత్యదృష్టిచేఁ గలిగించును. నే నహింసకన్న సత్యము నెక్కువ తెలిసికొనఁగల నని నా మనస్సున భాసించుచున్నది. సత్యమును విడనాడితినేని అహింసాగ్రంథిని

ఆత్మకథ

ఎన్నటికిని విప్రుజాల ననుకొనుచున్నాను. చేసిన ప్రతిజ్ఞయొక్క శరీరమును, ఆత్మను—శబ్దార్థమును, భావార్థమును గూర్చి ఋషిపాలించుటయే సత్యపాలనము. ప్రకృతము నే నాత్మను—భావార్థమును నాశనము చేసితిని. ఇది ప్రతిదినమును నాకు మనశ్శల్యముగా నుండును. ఇటు లిది యంతయు నాకుఁ దెలిసి యున్నను ప్రతిజ్ఞాసంబంధమున నా ధర్మమెట్టిదో నాకుఁ దెలియట లేదు. లేక, ప్రతిజ్ఞాపాలనమునకు నాకు ధైర్యము చాల దన్నమాట. ఈ రెండును ఒకటియే. ఏలన శంకామూలమున నమ్మకము లేదు. భగవంతుడా! నాకు నమ్మక మొసఁగుము!

మేఁకపాలు పుచ్చికొన మొదలిడిన కాలఁది రోజులలో డాక్టరు దలాలుగారు మలద్వారమునందలి పుండు నాపరేషను చేసిరి. దాన ఫల మొదవెను.

నాలు గడుగులు వేయఁగల ననుకొంటిని. పత్రికలు చదువఁ దొడఁగితిని. రాలతుకమిట్టిపోర్టు నా కంటఁ బడెను. అందలి విషయములు చూచి యవలిపోతిని. భాయి ఉమర్ శంకరలాలుగారల వచ్చి మీ రేదో చేయకతప్ప దనిరి. నుమా రొక నెలతో నే నమదాబాదుకు వెళ్లితిని. వల్లభభాయి దై నందినము నాకడకు వచ్చుచుండెడివాఁడు. 'ఏవో యొకటి చేయవలె'నని నే నతనికి సూచించితిని. 'ఏమి చేయవలె?' నని యతఁ డనెను. 'కమిటీవారి యభిప్రాయములు లా యగునేని దాని నిరోధించుటకు ప్రతిజ్ఞ చేసి నిలువఁబడువారు పదిమంది దొరికినఁజాలు, సత్యాగ్రహ మారంభింతుము. మంచమును పట్టుకొని యుండనిచో నే నొకఁడనే. ముందు పోరాడెదని నావెనుక పలువురు రాఁగలరు. ఈ దుర్బలస్థితిలో నే నీ పనికే దగను' అని నే నంటిని.

౨౯ రౌలతుచట్టము-నా ధర్మసందేహము

ఈ ప్రసంగమునకు ఫలముగా నాకు సంబంధించినవారి నొక చిన్న సభగా సమకూర్చుటకు నిశ్చయము చేయఁబడియెను. రౌలతు కమిటీ-రిపోర్టులో ప్రకటింపఁబడిన సాక్ష్యమును బట్టి కమిటీవారు చేసిన సలహాలప్రకారము లా చేయవలసిన పనిలే దని నాకుఁ దోచెను. ఆత్మగౌరవము కలవారై డెవఁడును ఈ లాను అంగీకరింపఁ జాలఁడనియు నాకు స్పష్టముగాఁ దోచెను.

పిదప సభ జరిగెను. ఇరువది మందికిఁ గాఁబోలు-ఆహ్వానము పంపఁబడెను. వల్లభభౌయిగాక వచ్చినవారిలో శ్రీమతి సరోజిని, మి. హాక్నిమన్, స్వ. ఉమర్ సోబానీ, శ్రీ శంకర్ లాల్ బాంకర్, శ్రీమతి అనసూయా బహేను మొదలగువారుండి నటులు గుఱుతు.

ప్రతిజ్ఞాపత్రము తయారుచేయఁబడెను. వచ్చినవారిల్లరును దానిమీఁద చేవ్రాలు పెట్టినటులే గుర్తు. అపుడు నేను పత్రికను నడపుట లేదు. అయినను అపుడపుడు నా యుద్దేశములను దినపత్రికలలోఁ బ్రకటించుచుంటిని. అపుడును అటులే ప్రకటింప మొదలిడితిని. శంకర్ లాల్ బాంకరుగా రాందోశనము చేయఁవొడఁగిరి. ఒక పనికి పునాది వేయుటయందును, దానికి బలము కూర్చుటయందును వారికిఁ గల శక్తి యపుడే నా కనుభవమాయెను.

అపు డున్న సంస్థకు సత్యాగ్రహమువంటి యొక క్రొత్త అస్త్రమును చేపట్టఁ గలుగుట యసంభవ మని తలఁచి సత్యాగ్రహ సభ యొకటి స్థాపించితిమి. బొంబాయివారిందు చాలమంది సభ్యులు గాన దీనికి కేంద్రము బొంబాయిలో నే ఁగఁపఁబడెను. ప్రతిజ్ఞా పత్రికలమీఁద పలువురు చేవ్రాలు పెట్టఁవొడఁగిరి. ప్రతిసంగతియ నప్పటి కప్పటికిఁ దెలుపు పత్రికలు వెలువడఁ జొచ్చెను. ప్రతిచోటు నను సభ లాయెను. ఇది యంతయు ఖేదాలఁదాయిని దలపించెను.

ఆత్మకథ

సత్యాగ్రహసభకు నే నధ్యక్షుడను. ఈ సభలో నున్న విద్యార్థికులకును, నాకును వికృతము కుదరలేదు. సభలో గుజరాతీ భాష నుపయోగించి తీరవలయు నని నే నంటిని. ఈ విషయమున కును, నా సూచించిన ఇంకొన్ని కార్యపద్ధతులకును వీరు విస్మితులయిరి. అయినను వీరిలో పలువురు నా పద్ధతుల నవలంబించుట కుదారత చూపి రని నే నొప్పుకొందును. కాని 'ఈ సభ యెంతకాలమో నిలువఁజాల'దని నేను మొదటనే యనుకొంటిని. సత్యమును గుఱించి, అహింసను గుఱించి నేను నొక్కి చెప్పట సభ్యులలో పలువుర కిష్టము కాదు. అయినను ఈ సభ మొదటమొదట బాగుగా పనిచేసెను.

అద్భుతమగు హారతాళము

ఒకవంక రాలతుకమిటీరిపోర్టునకు ప్రతికూలప్రచార మెక్కువగా జరుగుచుండగా, మఱియొకవంక కమిటీవా రిచ్చిన సలహాలను అమలులోనికి దెచ్చుటకు సరకారువారి అనుకూల ప్రచారమును ఎక్కువగా జరుగుచుండెను. రాలతు బిల్లు ప్రకటింపఁ బడెను. నేను లెజ్లాటివ్ ఆసెంబ్లీ కెన్నఁడును వెళ్లియుండలేదు. ఈ బిల్లు చర్చింపఁబడునాఁ డచటికి వెళ్లితిని. శాస్త్రీగారు కూడ దని గంభీరముగా మందలించుచు మహోపన్యాస మొసఁగిరి. వారి వేఁడి వాగ్ధారకు వైసరాయిగారు కనులు పట్టుకొని చూచుచుండిరి. వీరి యుపన్యాసప్రభావము వైసరాయిగారి మీఁద ప్రసరించె నను కొంటిని. శాస్త్రీగారినుండి వెచ్చని యావిరి వెల్లి విరిసెను.

నిదురఁ బోవువానిని లేపవచ్చునుగాని దొంగనిదురఁ బోవు వాని చెవిలో డోలు వాయించియు లేపలేము. అచటి చట్టపుఁ జర్చ యొక ప్రహసనము. సరకారువారా ప్రహసనమును ప్రదర్శించిరి. చేయవలసిన పనిని లోఁగడనే వారు నిశ్చయించుకొనిరి. కావున శాస్త్రీగారి మందలంపు మందునకును గొఱగాలేదు.

సవాకోటి బోడి జంగములలో ఈ బోడి జంగము నెవరు చూతురు? నేను వైసరాయిగారిని దర్శించితిని; చాల విన్నవించితిని. రహస్యములగు సుత్తరములు వ్రాసితిని; ప్రకటింపఁదగిన ఉత్తరములు వ్రాసితిని. 'నాకు సత్యాగ్రహముతక్క వేలు దారి లే'దని వీనిలో తేటతెల్లము చేసితిని. కాని అంతయు వృథా.

ఆ త్మ క థ

ఇంకను బిల్లు గజెటులో ప్రకటింపబడలేదు. నాకేరీరము దుర్బలముగా నున్నను దీర్ఘ ప్రయాణమునకు సాహసించితిని. సభకు వలయునంత బిగ్గరిగా మాటలాడగల శక్తి నా కింకను గలుగలేదు. నిలిచి యుపన్యసించగల శక్తి నేటివఱకును నాకు రానేలేదు. నిలువఁబడి యుపన్యసించఁ దొడఁగితిని కొలఁది నిమిషములలోనే నాకేరీర మంతయును కంపింపఁ దొడఁగి హృదయమునందును, ఉదరము నందును పోటు కలుగును. చెన్నపురినుండి వచ్చిన యాహ్వానమును అంగీకరింపవలయు నని తలఁచితిని. దక్షిణదేశము నాకు స్వగృహ మనిపించును. దక్షిణ-ఆఫ్రికా సంబంధములన తెలుఁగువారు, అతవవారు మొదలగువారివీఁడ నాకు హక్కు కలదని నే ననుకొందును. ఇటు లనుకొనుటలో పొరపాటున్న దని నా కింతవఱకును తోఁపలేదు. కన్టూరి రంగ అయ్యంగారికడనుండి నా కాహ్వానము వచ్చెను. ఈ యాహ్వానముచాటున శ్రీ రాజగోపాలాచార్యులు గారున్నయటులు చెన్నపట్టణము చేరినతరువాత నాకుఁ దెలిసెను. వారితో నా కడే ప్రథమ పరిచయ మనుకొందును. కాకున్నను మేము పరస్పరము తెలిసికొనుట కడే మొదలు.

ప్రజాకార్యములలో నెక్కువ పాల్గొనుటకు కన్టూరి రంగ అయ్యంగారు మొదలగు మిత్రుల యాహుంఠ్రణముచే నేలము విడిచి రాజగోపాలాచార్యులు గారు చెన్నపురిలో వకాలతు చేయవచ్చిరి. వీ రున్న చోటుననే మా విడిచి. ఆ గృహము కన్టూరి రంగ అయ్యంగారి దనుటచే మేము వారి యతిథులమే యని యనుకొంటిమిగాని రెండు మూ ణ్ణాళ్లకు మహాదేవ దేశాయి నా పొరపాటు దిద్దెను. రాజగోపాలాచార్యులు గారు మా కౌవమెవముగనే యుండుచువచ్చిరి. కొని మహాదేవదేశాయి వారి పుట్టు పూర్వోత్తరము లన్నియుఁ దెలిపి

30 అద్భుతమగు హారతాళము

కొని 'మీరు రాజగోపాలాచార్యులవారితో పరిచయము చేసి చూడవలయు'నని నాతో ననెను.

నేను వీరితో పరిచయము చేసితిని. వీరితో ప్రతిదినమును కర్తవ్యమునుగూర్చి ముచ్చటించుచుంటిని. ఆపును సభలు రిక్క మఱియొక దారి నాచూపులో లేదు. ఓ'లెట్ బిల్లు లా యగుచో దానిని విషయముతో భంగించు టెటు లని యాలోచించితిని. సరకారువారు దానికి వీలు కలుగజేయుచో దానిని సవినయముగా భంగింపవచ్చును. ఇంకను ఏ చట్టములను మన మతిక్రమింపవచ్చును? అతిక్రమింపనను నెడల అతిక్రమింపదగినవానికిని, అతిక్రమింపదగనివానికిని భేదక మేమిటి? ఇట్టి చ్చులు మాకు జరుగుచుండెడివి.

కన్నూరి రంగ అయ్యంగారు నాయకులను సభ కౌన్సిలించిరి. ఇందు చాల చర్చ జరిగెను. అందు విజయరాఘవాచార్యులవారిది నిండు పాలు. చిన్న విషయమునుండియు పెద్ద విషయముదాక సత్యా గ్రహణాస్త్రమును రచింపవలయు నని వీరు కోరిరి. ఇది నా కక్షి మించిన దంటిని.

మే మిటు లాలోచనలు చేయుచుండగా బిల్లు గెజెటులో చట్టముగా ప్రకటింపబడెను. ఈ వార్త వచ్చిననాటిరేయి ఆలోచించుచు పడుకొంటిని. నూమాలు వేళకంటె వడిగా లేచితిని. అర్ధనిద్ర కాబోలును; కల వచ్చెను. ప్రాద్దుననే రాజగోపాలాచార్యులవారిని విలించి యిటులు తెలిపితిని :

'ఈ చట్టమునకు ప్రత్యుత్తరముగా మనము దేశములో హరి తాళమును ప్రకటింపవలయు నను నూచనను నే కలగంటిని. సత్యా గ్రహ మాత్మకుద్ధికి పోరాటము. ఇది ధర్మయుద్ధము. ధర్మకార్యము కుద్ధితో సారంభించుట మేలు. హిందూదేశమునందలి ప్రజ లెల్లరు

అ త్మ క థ

జ్ఞాకనాఁ డుపవసింతురు గాక! పనిపాటలు మానుదురుగాక! ముసలమానులు 'రోజూ'వినాగా ఉపవసింపరు గాన నిరువదినాలుగు గంటలపనింపఁ గోరుచున్నాను. మన కన్ని ప్రాంతములవారును తోడుపడుదురో, పడరో చెప్ప వీలులేదుగాని, బొంబాయి మద్రాసు దీహారు సింధుదేశములవారు తోడుపడుదు రని నా కౌశలము. ఈ ప్రదేశము లన్నియు తగిన రీతిగా హారతాళ మొనరించినచో మనము సంతుష్టము కౌవచ్చును.

నా యీ మాట రాజగోపాలాచార్యులవారికి రుచించెను. పిదప వీరు మిత్రులకుఁ దెలిపిరి. అందఱును బాగుగా నున్న దనిరి. నే నొక చిన్న నోటీసును ప్రకటించితిని. 30-3-1919 నాఁడు హారతాళ మని నిర్ణయింపఁబడెను గాని పిదప 1-4-1919 కి మార్చబడెను. తన తొందరగా ప్రారంభింపఁబరలసియుండుటచే లోకులకు కొలఁది యవకాశములోనే యీ సంగతి తెలుపఁబడెను.

కాని యిది యంతయు నిటులు జరుగు నని యెవ రనుకొనిరికి హిందూదేశమునం దెల్లెడల పత్తనములలో-పల్లెలలో నెటఁ జూచినను హారతాళమే. అది దర్శనీయము! అద్భుతము!

ఆరోజులు (౧)

దక్షిణదేశమున కొంతెము సంచారము చేసి ర వీప్రింకుఁ గాఁబోలు బొంబాయి చేరితిని. ౬ తేదీని గల కార్యక్రమము నెఱవేగ్గుటకు బొంబాయి రావలసినదని శంకరలాల్ బాంకరుగారు నాకు తంతి యిచ్చిరి.

ఇంతకు ముందే మార్చి 3౦ తేదీని ఢిల్లీలో హరతాళము జరిగి పోయెను. అచట శ్రద్ధానందులయు, అజమల్ ఖానులయు మాటయే అజ్ఞ. ఆఱవ ఏప్రిల్ వఱకును హరతాళ మాఁపవలయు నను సంగతి యచటి కాలస్యముగా నందెను. అట్టి హరతాళమును ఢిల్లీ యొన్నఁడేని అనష్టించియుండలేదు. హిందువులును, ముసలమానులును కలిసిపోయిరి శ్రద్ధానందులు జుమా-మసీదున కాహ్వానింపఁబడిరి. ముసలమానుల కొరికచే వా రచట నుపన్యసించిరి. దీనికి సరకారు-ఆఫీసరుల కన్నులు కుప్పెను. ఈ హరతాళయాత్ర రైలుస్టేషను దెసకుఁ బోవు చుండఁగా పోలీసులు తుపాకులు వేల్చిరి. కొందఱకు గాయములు తగిలెను; కొందఱు చచ్చిరి. ఈరీతిగా ఢిల్లీలో దండనీతి యారంభ మాయెను. వెంటనే రమ్మని నాకు శ్రద్ధానందులు వార్త నంపిరి. ఆఱవ తేదీని బొంబాయిలో కార్యక్రమమును పరిపూర్తిచేసికొనిన వెంటనే వత్తు నని నేను వారికి తంతి పంపితిని.

కొలఁది భేదముతో ఢిల్లీ ముచ్చటలే లాహోరు అమృతసరము లలో జరిగెను. డా. సత్యపాలు కిచలూగారలు వెంటనే అమృతసరము నకు రమ్మని తంతి నంపిరి. నా కవుడు వారి పరిచితి లేదు. డిల్లీ వచ్చి సిదప అమృతసరమునకు రాఁగల నని వారికి తంతి పంపితిని.

ఆత్మకథ

అణవజేదీ ప్రాద్దన లక్షలకొలది జనులు చౌపాటికడ సముద్రస్నానము చేసి యచటినుండి తాకుర్ ద్వారమునకు యాత్రగా బయలుదేరిరి. అం దాడువారు, బాలురు, బాలికలును గలరు. ఇందు ముసలమానులును పతి పురు పాలుగొనిరి. కొందఱు ముసలమాను సోదర లు దాపున గల యొక మసీదునకు మమ్మాహ్వోనించిరి. నన్నును, సరోజినీదేవిని ఉపన్యసింపుమని కోరిరి. దేశభక్తికిని, హిందూ ముసలమానుల యైక్యమునకును ఆచట వందఱచేత ప్రతిజ్ఞలు చేయింపవలయునని విఠలదాసజేరాజుగారు నూచించిరి. ఇంత వడిగా ప్రతిజ్ఞలు గొనుటకు నేను సమ్మతంపలేదు. ఇపుడు జరిగినదానితో సంతోషపడుట మంచి దని నేను సలహా యిచ్చితిని. బాస చేసిన తరువాత దానిని మీఱరాదు. దేశభక్తి యన నేమో లెస్సగా తెలిసికొనవలయును. హిందూముఁలమానుల యైక్యమునకు పూస వలసిన భారము చాల దొడ్డది. దానిని బాగుగాఁ దెలిసికొనవలయును. ఇట్టి ప్రమాణములు తీసికొనఁ గోరువారిండులకుఁగాను మఱునాఁటి ప్రాద్దన చౌపాటికడ సమావేశము కావలయు నని నేను తెలిపితిని.

బొంబాయిలో సంపూర్ణహారతాళము—

చిట్టమును శాంతముగా నతిక్రమించుటకు సంపూర్ణప్రయత్నము లొనరింపఁబడెను. రెండుమాడు చిట్టము లతిక్రమింపఁదగినవి కలవు. అవియే ముమ్మతిక్రమింపుఁ డని చెప్పును. వానిని రద్దు చేయింప వలయును. వీనిలో నొక చిట్టమునుమాత్ర మతిక్రమింపఁదలఁచితిమి. ఉప్పుచిట్ట మందఱకు నసమ్మతిము. దాని నాఁపుటకుఁ జాలఁ గాలమునుండి దొడ్డ ప్రయత్నములు జరుగుచు వచ్చుచున్నవి. కావున దీని నతిక్రమించుట కవరి యిండ్లలో వా రుప్పును వండవలయు నని నేను నూచించితిని. సరకారువారు కొన్ని గ్రంథములను నిషేధించిరి. ఆ చిట్టముగూడ నతిక్రమింపఁదగిన దని నేను నూచించితిని. ఇట్టివి

నా పుస్తకములు రెండు: హిందీ-స్వరాజ్యము, సహ్యాద్రయము. ఈ రెంటిని అచ్చువేసి బహిరంగముగా అమ్మినచో నన్నింటికంటె సహజమైన కాసనోల్లంఘన మగును. కావున నీ గ్రంథములెక్కువగా ముద్రించితిమి. సాయంతనోపవాస మయినపిదప జరిగిన మహాసభ ముగిసినతరువాత వీనిని ఆమ్మక జూపితిమి.

అఱవజేదీ సాయంకాలమున స్వయంసేవకు లీ పుస్తకముల నమ్మక దొడగిరి. సరోజినీదేవి యొక కారుమీఁదను, నేనొక కారు మీఁదను బతులుదేజీతిమి. ముద్రించిన పుస్తకము లన్నియు అయి పోయెను. వనూలయిన సా మీ షోరాబమున కుపయోగింపఁబడెను. ఒక్కొక్క దాని వెల పావలా కాని నాకడను, సరోజినీదేవికడను ఎవరును పావలా యిచ్చి కొన్నట్లులు లేదు. జేబులో నున్న దెల్లయు నిచ్చి పుస్తకములు గొన్నవారు పలఁపురు. కొందఱు పది రూపాయలనోట్లును, కొందఱైదురూపాయలనోట్లును ఇచ్చిరి. ఒక పుస్తకము నకు ఏఁబది రూకల వెల వచ్చినట్లులు గుర్తు. కొట్టిన బెట్టుదు రని గూఱకొనువారిని హెచ్చరించితిని. కాని ఆ సమయమున అందఱును జైలు భయ మెగిరిపోయెను.

కాని వే మమ్మిన పుస్తకములు తమచే నిషిద్ధము లయినవి కావని సరకారువారి యభిప్రాయము. మొదట ముద్రింపఁబడిన పుస్తకములు జప్తుచేయ బడెను. వాని నమ్మినయొడలనే తప్ప. ఇది రెండవ కూర్పు. కావున నిది వారిమాఫులో చట్టమునకు భంగము కలిగించుట కాదు. ఇటులు తెలియటచే జనమునకు కులాసా లేక పోయెను.

దేశభక్తిని గుఱించియు, హిందూమహమ్మదీయసమ్మేళనమును గుఱించియు శపథము లొనరించుట కామఱునాఁడు చౌవాటిలో

ఆ త్మ క థ

నొకసభ జరిగెను. తెల్లని వన్నియు పాలుగా వని ప్లొలదాన్ జేరాజణ్ణి గారు తెలిసికొనుట కదియే ప్రథమపర్యాయము. కొలఁదిమంది సభకు వచ్చిరి. నాఁడు కూడిన యయిదాఱుగురు స్త్రీలు నాకు స్పష్టముగా గుర్తున్నారు. మగవారును కొలఁదిమందియే. నేను శపథమును వ్రాసి యుంచుకొంటిని. దాని యర్థమును వివరించితిని. కొలఁదిమందియే వచ్చినందులకు నా కాశ్చర్యముగాని, దుఃఖముగాని కలుగలేదు. చుఱుకుపాలు గల్పపనులలో ప్రజకు పక్షపాతము మెండు. ఉపయోగింపవలసిన పనులను ప్రారంభించుటలో నభిరుచి లేదు. నా కి సంగతి మొదటినుండియు ననుభవము.

ఈ విషయమును వివరించుటకు వేటిొక ప్రకరణము కావలయును.

ఏడవ తేదీ రాత్రి నేను ధిల్లీ అన్యుతసరములకు బయలుదేరితిని. ఎనిమిదవ తేదీకి మఘర చేరితిని. అపుడే నన్ను పట్టుకొందు రను నవ్వడి బయలుదేఱెను. మఘరకు తరువాత స్టేషనులో బండియాఁగెను. నన్నట గిదవాణిగారు చూడవచ్చిరి. 'మిమ్ము తప్పక పట్టుకొందురు; ఏమేని పని యున్న నేను చేయుదును' అని వీరు తెలిపిరి. 'మంచిది, ఆక్కఱ కలుగుచోఁ దెలుపుదు' నని నే నంటిని. పలకలో స్టేషను చేరకమున్నే పోలీసు-ఆఫీస రొకడు నా చేతి కొక హుకు మిచ్చెను '—మీరు పంజాబులో ప్రవేశించునెడల నల్లరి జరుగునని మాకు భయముకావున మీరు పంజాబు త్రొక్కఁగూడదు.' పోలీ సీ హుకుము నాకుఁ జూపి రైలు దిగుమనెను. 'అల్లరి జరిపించుటకు నే నచటికిఁ బోవుట లేదు; అల్లరి మావుటకు నేను పోవుచుంటిని. అందు లకు నాయకులు నన్నుఁ జరమ్మనిరి. కావున నే నీ హుకుము ననాదరింప వలసివచ్చినది. ఇది చింతాజనకము' అని నే నంటిని.

పలవల్ స్టేషను వచ్చేను. మహాదేవదేకాయి నాతోఁగూడ కన్యచుండెను. ఢిల్లీ వెళ్లి శ్రద్ధానందుల కి వార్త లందింపుమనియు, బసమును శౌంఠిముగా నుండఁ దెలుపు మనియు మహాదేవదేకాయికిఁ జెప్పితిని. మరియు నే నీ యాజ్ఞ మీఱుటకుఁ గల కారణమును దెలుపు మంటిని. మరియు శిక్షను నే ననుభవించ సంకల్పించెననియు, శిక్ష వేసినపిదపఁగూడ మన మొర్పు జూపినయెడలనే మనకు విజయము కలుగు ననియుఁ దెలుపు మంటిని.

పలవల్ స్టేషనులో నన్ను దింపి పోలీసుల వశ మొనరించిరి. కొలఁది నేపటిలోనే ఢిల్లీనుండి యొక రైలు వచ్చెను. నన్ను దొక మాడవ తరగతి పెట్టెలో నెక్కించిరి. పోలీసు సిబ్బంది నన్ను వెంబడించెయుండెను. మధురలో దింపి నన్ను పోలీసు బారకాసుల లోనికిఁ దీసికొనిపోయిరి. నన్నేమి చేయఁదలఁచికొనినో, నన్నెట్లుఁ దీసికొని పోవఁగలరో యెవరికిని దెలియదు. తెలవాణుజామున వాలుగుగంటలకు నన్ను లేపి బొంబాయి దెసకుఁ బోవు మట్టిబండిలో నెక్కించిరి. రెండుగంటలకు సవాఈ మాఘోపురమున దింపిరి. లాహోరునుండి. ఇకొస్పెక్టరు మీ. బోరింగు బొంబాయిమేలులో దిగను. వారు నన్ను వశపఱిచికొనిరి.

న న్నిచట మొదటి తరగతి బండిలో నెక్కించిరి దొర నాతోఁగూడ నుండెను. లోఁగడ నేను మామూలు కైదీని. ఇప్పుడు 'జెంటిల్ మేకా' కైదీని. ఈ యాఫీసరు సర్ మైకల్ ఓష్ వైయరును ప్రోత్తము చేయఁదొడఁగెను. 'సర్ మైకలు గారికి మీయెడ వేటుగా నెట్టి విరోధమును లేదుగాని మీరు పంజాబు వెళ్లుచో నచట గందరగోళము జరుగునని వారికి భయము' అని యీ రీతిగాఁ జాలఁ జెప్పెను. కావున మీ యంతట మీరు బొంబాయికి

ఆ త్మ క థ

కురలిపొండనియు, పంజాబుసరిహద్దు, త్రొక్కవలదనియుఁ దెలిపెను. 'ఈ హుకుమును పరిపాలింప వీలు లేదు. నాయంతట నేను బొంబాయికి పోజాలను' అని నే నంటిని. కావున నిఁకఁ జేయునది లేక 'మీమీఁద అనులు జరిపెద' ననెను. 'ఏమి జరుపుదురు?' అని యంటిని. 'నాకును దెలియదు, పై ఆఫీసరుల ఉత్తరువు చొప్పునఁ జేయవలయును. కాని ప్రకృతిము మిమ్ము నేను బొంబాయికి తీసికొనిపోవుచున్నాను' అనెను.

నూరతు స్తేషను వచ్చెను. మఱియొక పోలీసు-ఆఫీసరు నన్ను గళపఱచికొనెను. రైలు బొంబాయి సమీపించుచుండఁగా నతఁ డిటు లనెను: 'మీ కిచట విడువల. మీరు మెరీకొలైన్సు స్తేషను కడ దిగినచో బాగుండు' నని తోఁచును. క్లోబాస్తేషనుకడ జనసమాహము మూఁగుట కవకాశ మున్నది.' నే నతని కోరిక నామోదింతు నంటిని. అతఁ డందులకు సంతసించి నాకు ధన్యవాదము లొసఁగెను. నేను మెరీకొలైన్సుకడ దిగితిని. అచట నొక మిత్రుని గుర్రపుబండి కావవచ్చెను. దానిమీఁద రేవాళంకర్ ఝవేరీగారి యింటి కేఁగితిని. 'మిమ్ములను పట్టుకొని రని విని జనులు కోపపూరితు లయిరి. తొయధునికడ నల్లరులు జరుగు నని భయము కలుగుచున్నది. అప్పుడే చేస్త్రీటును, పోలీసులును అచటికి వెళ్లిరి' అని రేవాళంకరులు చెప్పిరి.

ఉమర్ సోబానీ, అననూయా బహేనుగారలు నావెనుకనే మోటరుమీఁద వచ్చి 'వెంటనే మీరు రావలయును. జన మాఁగుట లేదు. మేము వారి నాఁపఁజాలము. మీరు కనఁబడినఁ జాలునక; ఆల్లరి ఆఁగిపోవును' అనిరి.

నేను మోటరులోఁ గూరుచుంటిని. పాశుధునికడఁ జాల జనము కానిపించుచుండెను. నన్నుఁ జూడఁగనే వారి కానంద మాఁగలేదు. వండేమాతరమ్, అల్లాహ్ అక్బర్ అను ధ్వనులతో

ఆకాశము బూరటిలైనను, పాయధునికడ పోలీసు గుర్రపురౌతులు కనబడిరి. మేడలమీఁదనుండి ఇటుకల వర్షము కురియుచుండెను. శాంతముగా నుండుఁడు; శాంతముగా నుండుఁడని చేతులు జోడించి నేను ప్రార్థించుచుంటిని. మేముగూడ ఆ యిటుకవాసను తప్పించు కొనలేకపోతిమి.

అబ్దుల్ రహమాను వీధినుండి యీ యూరేఁగింపు క్రాఫర్డు మార్కెటు దెస కేఁగుచుండఁగా గుర్రపురౌతు లెదురుగా నిలువబడిరి. ఈ యూరేఁగింపు కోట దెస కేఁగుతుండఁ జేయుటకు వారు చాలఁ బ్రయత్నించుచుండిరి. జనము అపరిమేయముగా నుండెను. జనము పోలీసులను చీల్చుకొని ముందులకు సాగుచుండెను. నా మాటయు సాగునటులు తోఁపలేదు. ఆపుడు పోలీసు-ఆఫీసరు గుంపును చెదురఁ గొట్టట కౌజ్జ యిచ్చెను. రౌతు లొక్కతూరి జనముపై గుర్రములను పరుగెత్తించిరి. లోకులకు బరిసెలు గ్రుచ్చుకొనచుండెను. నాకును తప్ప దనుకొంటిని గాని బరిసెలు మా మోటరును రాచి కొనుచుఁబోయెను. రౌతులు రైలువేగముతోఁ బరుగిడిరి. జనము విఠిసిపోయెను. ఎచటివారచట పరుగిడఁ దొడఁగిరి. కొందఱు మట్టగింపఁబడిరి; కొందఱకు గాయములు తగిలెను. రౌతు లావలి కేఁగుటకా దారి లేదు; జనము పోవుటకా అంతకన్న లేదు. వెనుక కేఁగుటకును వీలులేదు; ముందఱ కేఁగుటకును వీలులేదు. రౌతులును, జనులును పిచ్చియొత్తినవారివలె నుండిరి. రౌతు లేమి చేయుచుండికో రౌతులకే తెలియుటలేదు. కనలు మాసికొని గుర్రములను దొడు తీయించిరి. అది యెల్లయు భయంకరముగా నుండెను. రౌతులును, జనమును ఆ గందరగోళమున 'కలగాపులగ' మయిపోయిరి.

ఈ రీతిగా జనము చెదరఁగొట్టఁబడెను. ఊరేఁగింపు ముందరకు జరుగకుండ జేయఁబడెను. మా మోటరును ముందరకుఁ బోనిచ్చిరి. కమిషనరు-ఆఫీసుముందు బండినిలిపి పోలీసువారి వ్యవహారమును ప్రయోధుచేయుటకు లోని కేఁగితిని.

3౨

ఆ రోజులు (౨)

కృమి సనదు మేహమెట్లైక్కుచునుగదా, క్రిందినుండి మీఠివఱకును నైనుకులు తుపాకులతో నిలువఁబడి యుండిరి. వారిని జూచినవారెవరును యుద్ధమునకు పన్నుదులుగా లేరనుకొనదు. బోరింగుగారు గ్రీఫీత్తు గారికడఁ గూర్చుండియుండిరి.

నా చూచిన సంగతులన్నియు గ్రీఫీత్తు గారికి జెప్పితిని. ఇతఁ డిట్లు సంక్షేపించి ప్రత్యుత్తర మొసఁగెను: 'ఈ యూరేగింపు కొట దెవ కరుగుట నా కిష్టముకాదు. అచట గందరగోళము గాక తప్పదు. ఎంత చెప్పిచూచినను జనులు మరలలేదు. కావున అమలు జరిపింపక తప్పకపోయెను.'

నే నిటు లంటిని: 'దీనిలాభము మీఠుఁ దెలియకపోదు. గుర్రపు డొక్కొక్కరింద జనము నలివిలిగాక తప్పదు. గుర్రపుసవారులను బంప వలసినంత పని లేదని నే ననుకొందును.'

దొర గారిటు లనిరి: 'మీ రటులు నిశ్చయింపఁ దగదు. మీ బోధలు జనులచే నెట్టి పనులు చేయించునో ఆ సంగతి మీకంటె చూ కెక్కువగా తెలియును. మేము ముందుగా జాగ్రత్త పడనిచో చాల హాని చేకూరును, జనులు మీ మాటలుఁగూడ విన రని నేను మీఠుఁ దెలియఁజెప్పుచున్నాను. చట్టము నతిక్రమించుటయే లోకులకు చప్పున పట్టును గాని, శాంతి నెలకొలుపుట వారి శక్తి కతీతము. మీ హేతువులు చాల దొడ్డవి. కాని లోకుల కవి అర్థముకావు. వారి స్వభావమునే వారనువర్తింతురు.'

‘తమకును’ నాకును మతభేద మచ్చటలే. స్వభావముచే లోకము కలహాప్రియము కాదు, శాంతిప్రియమునుండి!’

‘మే మిటులు చాలనేపు వాదించుకొంటిమి.

తుదకు గ్రీశీత్తుగా రిటు లనిరి: ‘మీమాట లోకులు విన రను కొనుండు! మీ రపు డేమి చేయుచురు?’

‘నా కట్టి నమ్మకము కలిగినచో ఈ పోరాటమును కట్టి వెట్టుదును.’ అని నే నంటిని.

‘ఏమి? విడిచివెట్టినచో వెంటనే పంజాబు వెళ్లుదు నని మీర బోరింగుగావోతో ననలేదా?’

‘ఆ, అవును. తిరుగు రైలులోనే వెళ్ళదలచితిని. కాని అది యింక నేటి మాట కాదు.’

‘మీరు కొంచెము శాంతి వహించియున్నచో సంగతులన్నియు మీకే తెలియును. ఇపు డమదాబాదులో నేమి జరుగుచున్నదో మీకుఁ దెలియునా? అమృతసరమున నేమి జరిగెనో తెలియునా? ఎల్లెడలను లోకులకు వెట్టి యెత్తినటులున్నది. నాకును అన్ని సంగతులు తెలియలేదు. కొన్నిచోటుల తంతిత్తీఁగలు తెగఁగొట్టఁ బడెను. ఈ దోస మంతయు మీదియే.’

‘నా జనాబుదారీ ఉన్న చోట దోసమును నా నెత్తిమీఁదఁ బెట్టుకొనక మానను. అమదాబాదులో అల్లరి జరిగె ననఁగా నాకు వింతయు, వెతయుఁగలుగుచున్నవి. అమృతసరమునకు నాపూచీలేదు. నే నచటి కన్నఁడును వెళ్ళియుండలేదు. నే నచట నెవరిని ఎఱుఁగను. కాని సరకారువారు న న్నచటికిఁ బోనిచ్చి యుండినచో నే నచటి కింతిని కాపాడియుండువాడ నని ధైర్యముగాఁ జెప్పఁగలను. న న్నాపిన్నచి సరకారువారు లోకులను రెచ్చఁగొట్టిరి.’

ఆత్మకథ

వారి మాటలు వారు చెప్పిరి. నా మాటలు నేర జెప్పితిని. మాకు సామరస్యము కుదురలేదు. చాపాటిలో సభ జరిపి జనులకు శాంతి బోధింతు నని నా యుద్దేశము వెఱిగించి వారికడ సెలవు గొంటిని.

చాపాటిలో సభ జరిగెను. శాంతినిగూర్చి, సత్యాగ్రహ మర్యాదనుగుఱించి వివరించి సత్యాగ్రహము సత్యశీలర కొక క్రీడ యనియు, లోకులు శాంతిని పరిపాలింపరేని వారిక సత్యాగ్రహము శకు నీరు పదలుకొనవలయు ననియుఁ జెప్పితిని.

అమదాబాదులో నల్లరులు జరిగెనని శ్రీ అననూయాచేనకుఁ గూడ వార్త వచ్చెను. ఆమెయు ఆరెఱ్ఱు చేయుఁబడె నని యెవఁడో పుకారు పుట్టించెను. దీనితో కులివారికి కోప మెత్తెను. వారు షారతాళము చేసిరి. కోపముచే పిచ్చి పనులు చేసిరి. ఒక సార్జంటు చంపఁబడెను.

నే నమదాబాదు వెళ్ళితిని. నడియాదుకడ రైలుపట్టాల నూడఁ దీయుటకు ప్రయత్నములు జరిగెను. వీరాను గామున ఒక గవ్వ మెంటు - ఆఫీసరు కూనీ చేయుఁబడెను. నే నమదాబాదు చేరువరికి మార్నల్ లా చలాయించుచుండెను. లోకులు భీతు లయిపోయిరి. చేసినపనికి వడ్డీతో ననుభవింపవలసి వచ్చెను.

కమిషనరు ప్రాబ్ గారికడకు ననుఁ దీసికొనిపోవుట కొకఁడు రైలు స్టేషనుకడ వేచియుండెను. నేను వారికడ కరిగితిని. ఆయన కోపముతో మండిపోవుచుండెను. నే నతనితో చల్లగా మాటలాడితిని. జీగిన చావునకు నా ఖేదము తెలిపితిని. మార్నల్ లాతో పనిలేదనియు, శాంతికి వలయు ప్రయత్నము నేను చేయుదుననియుఁ దెలిపితిని. సబర్బత్యాగ్రహముకడ నిండులకుఁగాను ఒక సభ నేర్పాటుచేయుట కనుజ్ఞ వేడితిని. వారును సమ్మతించిరి. ౧౩ ఏప్రిల్ ఆదివారమున సభ యయినటులు గుర్తు. ఆనాఁడో. అమరునాఁడో మార్నల్ లాగూడ

రద్దయినటులు గుర్తు. నే నా సభలో లోకుల దోషము లెత్తి చూపితిని. నేను మాట్లాడుట ఉపవాసమును విధించుకొంటిని. ఒక దినము ఉపవసేంపుఁ డని లోకులకు సలహా నిచ్చితిని. తప్ప లాసర్పినవారిని తమ తప్పుల నొప్పుకొనుఁ డనియు సలహా యిచ్చితిని.

నాధర్మము నాకు తెల్లముగాఁ దెలిసెను. నేను నాకుఁ గల తీరికలో నెక్కువ పా లెవరికొఱకు వినయొగించితినో, ఎవరికి నేను నేవ లాసరించితినో, ఎవరిమీఁద నేను పెద్దపెద్ద యాశలు పెట్టుకొని యుంటి నో వారే యీ యల్లరిలో పాలుగొని రచినచో నాకు కష్టము కాదా? నాకును ఈ దోషమున పాలు గల దని గ్రహించితిని.

తప్పుల నొప్పుకొనుఁ డని నేను ప్రజకు సలహా యిచ్చినటులే తప్పులను తీయింపుఁ డని సరకారువారికిని సలహా యిచ్చితిని గాన నామాట యెవరును వినలేదు.

ప్ర. సర్ రమణభాయి లోనగు అమదాబాదు పెద్దలు సత్యాగ్రహమును నిలుపుఁ డని ననుఁ గోరవచ్చిరి. ననుఁ గోర నక్కఱయే లేదు. లోకులు శాంతిని జక్కగా నభ్యసించనంతవట్టు సత్యాగ్రహమును నిలిపివేయవలయునని నేనే నిశ్చయించుకొనియుంటిని. దీనికి వారు ప్రసన్ను లయిరి.

దీనికి మఱి కొందఱు మిత్రు లప్రసన్ను లయిరి. సత్యాగ్రహము నకు శాంతి తప్పని నియమ మగుచో సాముదాయిక సత్యాగ్రహము విఫల మగునని వీరి మతము. కాని నామతము వేఱు. నే నెవరిలో పని చేసితినో, నే నెవరిమీఁద ఆశ పెట్టుకొనియుంటి నో వారే శాంతిని పాలింపనియెడల సత్యాగ్రహము జరుపుటకు బిలులేని మాట నిక్కము. ఎవరిచే సత్యాగ్రహము నడిపింపవలసియుండునో వారిచేత ఆ సత్యాగ్రహమునకుఁ గావలసిన శాంతి సంతయు పరిపాలింపఁ జేయఁ గలిగియుండుట నాయకుల కావశ్యకము. ఈ యభిప్రాయమును నేను ఇప్పటికిని మార్చుకొనఁజాలను.

కొండంత తప్ప

అమదాబాదుతో సభ యయినవెంటనే నడియూరు వెళ్ళితిని.

కొండంత తప్పియు, హినువత్పగ్యతమంత శ్రీ తప్పియు అని వాడుక యయిపోయిన ఉపమను మొట్టమొదట నేను నడియూరునందే ఉపయోగించితిని. అమదాబాదునందే నా తప్ప వాకు మసకమసకగాఁ గానిపించెను. నేను నడియూరులో జరిగిన ఘోరములు కనులారఁ దాంచితిని. శిఖేడాజిల్లాలో ననేకు లనె స్టయి రని వింటిని. శిఖేడాలోను, మిగిలిన చోటులను చుట్టము నతిక్రమింపుఁ డని తఱి రాకముందే నే నభ్యనుజ్ఞ యిచ్చుట తప్పియు, కొండంత తప్పియు అని నా కర్థమయెను.

నే నపుడు సభలో నుపన్యసించుచుంటిని. నే నీ తప్పిదమును జిప్పుకొంటిని. అటు లొప్పుకొనుట నా కపహాస్యముగా నున్నను జిప్పుకొనినందులకు నాకు పశ్చాత్తాపము లేదు. ఏనుఁగులంత యొగుల తప్పులు నలును లంతవిగను, అవగించులంత మనతప్పులు కొండలంతలుగను మనము చూడఁగలుగుట నేర్చుకొనినచో మన దోషములయు, పగుల దోషములయు ప్రమాణము మన మెఱుఁగఁగలంగుదుము. సత్యాక్రహి కాఁగోరువాఁ డీ సామాన్యనియమమును కడు నూక్షుముగా పరిపాలింపవలయును.

ఇక ఈ కొండంత తప్పేదియో కనుఁగొందము. చుట్టమును వినయముతో నతిక్రమింప నర్హుఁడగువాఁడు లాయెడ వినయమును, సమ్మతియును చూపవలయును. మనము చాలవఱకు దండభీతిచే లాకు బద్ధుల మయి యున్నాము. ఆ లాలు ముఖ్యముగా నీతికిఁగాని, అనీతికిఁ

గాని సంబంధించి యుండవు. ఎటు లనగా లా యున్నను, లా శేకున్నను మంచివాఁడెవఁడును దొంగతనము చేయఁడు. ఆ మంచి వాఁడే చీకటిలో త్రొక్కుడుబండిమీఁద దీపమును ఉంచవలయు నను లాను అతిక్రమించి, అతిక్రమించినందులకు చింతింపఁడు. ఈ నియమము పాలింపవలసిన దని యెవరేని సలహా యిచ్చుచో ఎంత మంచివాఁడేని ఆ నియమపాలనమునకు సంసిద్ధుఁడు కాఁడు. కాని ఇట్టి చట్ట మొకటి పుట్టినపుడు దాని నతిక్రమించుచో జరిమానా తగులు నను భయము కలుగుచో ఆ జరిమానాను తప్పకొనుటకే దీప ముంచును. ఈ నియమమును పరిపాలించుట దండమువలని భయముచేఁ గాని స్వేచ్ఛ చేఁగాదు.

కాని సత్యాగ్రహి సంఘమునకు సంబంధించిన 'లా'లను లెస్సగా తెలిసికొని గౌరవింపవలయు నను ధర్మ మెఱిగికొని స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా గౌరవించును. సాంఘికముగు లాను తెలిసికొని ఇచ్చాపూర్వకముగా పరిపాలించువానికి 'ఈ లా నీతికి సంబంధించినది, ఈ లా నీతికి సంబంధింపనిది' అని భేషము తెలిసికొను క్షత్తికలుగును. ఈ చెప్పఁబడిన మేరలో లాను అతిక్రమింపఁగల అధికారము కలుగును. ఇట్టి యధికారము రాకముందే చట్టము నతిక్రమింపవలసిన దని నే నంటిని. ఇది తప్ప. ఈ తప్ప నాకు కొండంతగా కానిపించెను. ఖేడా జిల్లాలో కా లిడఁగనే తొల్లిటి సత్యాగ్రహముంతయు నాకు గుర్తురచ్చి 'ఎదుటి గోడను గానక కనులు మూసికొని పరుగు లెత్తించితి' ననుకొంటిని. మరియు చట్టము నతిక్రమించు నర్హత కలుగకముందు దానిలో నిమిడియున్న అర్థము లన్నియు లెస్సగా తెలిసికొనవలయు ననుకొంటిని. ప్రతిదినమును బుద్ధిపూర్వకముగా చట్టము నతిక్రమించుచుండువారును, దొంగతనముగా పలుమాటులు

ఆత్మకథ

చట్టము నతిక్రమించుచుండువారును ఒక్కతూరి దీని నెటులు తెలిసికొనఁగలగు? దీని మర్యాదాపాలన మెటులు చేయఁగలరు?

లక్షలకొలది జనము దీనిని సమగ్రముగా పరిపాలింపఁజాల రనుమాట తేటతెల్లము. కావున సాముదాయికముగా చట్టము నుల్లంఘించుటకు ముందు స్వయంసేవకుల నేన యొకటి తయారుకావలెను. వీరు లోకులకు చక్కగా తెలుపఁగలవారుగా నుండవలయును. ప్రతిక్షణమును దారి చూపఁగలవారుగా నుండవలయును. వీరికి సత్యాగ్రహ మర్యాద సమగ్రముగాఁ దెలిసియుండవలయును.

ఇట్టి యాలోచనలతో నేను బాంబాయి చేరితిని. సత్యాగ్రహ సభాద్వారమున స్వయంసేవకుల నేనను తయారుచేసితిని. వీరి సాయమున లోకులకు చట్టమును వినయముగా నుల్లంఘించుటనుగూర్చి తెలుపఁ దోడఁగితిని. సత్యాగ్రహరహస్యములఁ దెలుపుటకు చిన్న చిన్న పత్రికలు ప్రకటింప మొదలిడితిని.

ఇటు లీ పని జరుగుచున్నదికాని దీని లోకుల కభిరుచి కలిగినటులు నాకుఁ దోఁచలేదు. స్వయంసేవకులూ, యొక్కవగా సమకూరలేదు. సమకూరినవారూ, సత్యాగ్రహమును సమగ్రముగా గభ్యసించలేదు. ఇంతియకాక క్రమక్రమముగా వీరి సంఖ్య పెరుగుటకు బదులు దిగజాఱఁ దోడఁగెను. నే నీ బండి నెంత వడిగా నడపవలయు ననుకొంటినో అది అంత వడిగా నడవ దని తెలిసికొంటిని.

సవజీవన్ యంగిండియాలు

కాంతిని నెలకొల్పు నాందోళన మిటు లొకవంక మెల్లగా జరుగుచుండగా, సరకారువారి దండనీతి మఱియొక వంక జోరుగా సాగుచుండెను. పంజాబులో ఈ దండనీతి ప్రభావము కాని పించెను. నాయకు లరెన్డు చేయఁబడిరి. 'లా లే' దనుటకు మాటు పే రయిన మార్షల్ లా ప్రకటింపఁబడెను. క్రొత్త కోర్టు లేర్పాటు చేయఁ బడెను. ఈ కోర్టులకు సాక్ష్య మక్కఱలేదు. ప్రమాణ మక్కఱలేదు. నిరంకుశాధికారమున కివి తావులు. అమృతసరమున ఏమియు నెఱుఁ గని స్త్రీ పురుషులను పురుగులవలె పొట్టలమీఁద దేఱింఁచిరి. హిందూ దేశమునకును, ప్రపంచమునకును తెలిసియున్న జలియన్ వాలా బాగు- హత్యలుగూడ దీనిముందు నాకు తక్కువగాఁ గానిపించెను.

ఏ మయినను సరే వెంటనే పంజాబు రావలయు నని నాకు వార్త వచ్చెను. అనజ్ఞకు వైసరాయిగారికి వ్రాసితిని; తంతి యిచ్చి తిని గాని లాభము లేకపోయెను. నెలవు లేకుండ పంజాబు సరిహద్దును త్రొక్కుదునేని చట్టము నతిక్రమించితి నను సంతోషమే దక్కను. ఈ సంకట మెటులు తప్పించుకొందునా యని చింతించి తిని. నే నిపుడు పంజాబునకు వెళ్లినయెడల నది చట్టమును వినయ ముతో నుల్లంఘించుట యనిపించుకొనదు. నేను కోరడు కాంతి ఖాతావరణ మచట లేదు. పంజాబు-వాదిరాలచే లోకల కళాంతి రచ్చెను. నే నిట్టి తఱి చట్టమును ఢిక్కరించుచో నిప్పలో నేయి పోసినటు లగును. కావున మిత్రులు నన్ను రమ్మని కోరినను నేను పోదలఁపలేదు, ఇట్టి నిర్ణయము నాకు చేఁదు మండే. నే నిటులు

ఆ త్మ క థ

ప్రతిదినమును పంజాబునుండి వచ్చు దురంతము లయిన వార్తలు వినుచు, పండ్లు కొలుకుకొనుచుఁ గూరుచుండరలసి వచ్చెను.

ఎవరి చేతులలో బాంబేక్రానికల్ పత్రిక ప్రచండశక్తిగా నేర్పడెనో అట్టి హోర్నిమునుగారిని సరకారువారు ఎవరికిని దెలియకుండ దేశాంతరమునకు బంపివేసిరి. ఈ దొంగపనికి నా కింకను దుఃఖము పోలేదు. హోర్నిమునుగారు లా వల దనువారు కారని నే నెఱుఁగుదును. సత్యాగ్రహ- కమిటీవారి సలహా లేకుండ పంజాబు సరకారువారి హుకుమును మీఱుట వీరి కిష్టము కాదు. సత్యాగ్రహమును నే నాఁపకముందే సత్యాగ్రహము నాఁపుఁ డని వీరు నాకు ఉత్తరము వ్రాసిరి. టపాలో రావలయుటచే ఈ యుత్తరము నాప్రకటనకు తరువాత నా కందెను. కావున వీరిని దేశాంతరము పంపుట నా కెంత యాశ్చర్యము కలిగించెనో అంత దుఃఖము గూడఁ గలిగించెను.

ఇటు లీ ఘటన జరిగిన తరువాత బాంబే క్రానికల్ పత్రికా వ్యవస్థాపకు లీ భారమును నన్ను వహింపఁ గోరిరి. బ్రెల్యీగా రచట నుండనే యుండిరిగాన నేను చేయవలసిన దంతగా కానరాకున్నను నా స్వభావము ననుసరించి నా జవాబుదారీ యొక్క డయ్యెడిది. కాని నా కా భార మెన్నాల్లో లేదు. సరకారువారి పుణ్యమా యని దానిని నిషేధించిరి. పత్రిక ఆఁగిపోయెను.

క్రానికల్ పత్రికాసంచాలకు లయిన ఉమర్ సోబానీ, కంకర్ లాల్ బాంకరుగారల చేతులలోనే యంగిండియా అను మఱి యొక పత్రికయు నుండెను. వీ రి యంగిండియా భారమును నన్ను వహింపు మనిరి. క్రానికల్ పత్రిక నడచివయిచిరిగావున దాని లోటు తీర్చుటకు యంగిండియాను వారమునకు రెండు మాఱులు

ప్రకటింపు మని నూచించిరి. నాకును ఇది బాగుగనే యుండెను. సత్యాగ్రహరహస్యమును లోకులకుఁ దెలుపవలయు నను నుత్సాహము నాకు మెండుగాఁ గలదు. పంజాబును గుఱించి యోగ్యముగు మాట యొకటేని వ్రాయుటకు నాకు వీలు లేకపోయెను. కాని సత్యాగ్రహరూప మగు శక్తి దీనివెనుక నున్నదని సరకారువారికి తెలియును. కావున నే నీ మిత్రుల నూచనను స్వీకరించితిని.

ఇంగ్లీషు భాషచే ప్రజాసామాన్యమునకు సత్యాగ్రహమును గూర్చి తెలుపు తెటులు? నా పనికి ఘోరర్రాష్ట్రము ముఖ్య త్రేత్రము. అపు డిందులాల్ యాజ్ఞాక్ గారు సోబానీ బాంకరల సమాజములో నుండిరి. ఈ మిత్రుల ధనసాహాయ్యమున వారు నవజీవన మాస పత్రికను గుజరాతుభాషలో నడపుచుండిరి. వీ రండఱును ఈ పత్రికను నా చేత నిడిరి. దీని కార్యభారమును గూడ నిందులాలు గారు వహింతు మనిరి. ఈ మాసికపత్రిక సాప్తాహికపత్రిక యాయెను.

ఇంతలో బాంబేక్రానికల్ పుస్తకజ్ఞివిల మాయెను. కావున యంగిడియా యథాప్రకారము వారపత్రిక యాయెను. దీనిని నే నమదాబాదు తీసికొని పోయితిని. రెండు వారపత్రికలను శ్శిన్నస్థలములలోఁ బ్రకటింపుట చాల వ్యయమునకును, అసౌకర్యమునకును తావల మగును గాన నవజీవనపత్రిక లోఁగడనే అమదాబాదులో ప్రకటింపఁ బడుచుండుటచే యంగిడియాగూడ నా నూచనచే అమదాబాదునకే మార్పఁబడియెను. ఈ మార్పున కింకను గొన్ని హేతువులు కలవు. నాకు ఇండియన్ ఓపెనియను తాలూకు అనుభవము కలదు. ఇట్టి పత్రికలకు సొంత అచ్చుకూటము లుండవలయును. వీలన, అపు డిండియాలో నమలులో నున్న అచ్చుకూటము

ఆత్మకథ

లకు సంబంధించిన చట్టములబట్టి వ్యాపారదృష్టితో అచ్చుకూటములను నడపువారు నా యుద్దేశములను యథాతథముగా ప్రకటింప సంకోచింతురు. కావున ప్రజ్యేకముగా ముద్రాకాలను నెలకొలుపుట కిది ప్రబల కారణము. దీనికని అమదాబాదులోనే చాల వీలు గావున యంగిండియాను అచటికి నడపితిని.

వీని ప్రకటనమువలన ప్రజలకు పశ్యాగ్రహమునుగూర్చి నా శక్తి కొలఁది తెలుప నారంభించితిని. ఈ రెండు పత్రికలకును చాల ప్రాచుర్యము కలిగెను. ఒకొక్క పత్రికకు ఇంచుమించు నలుబదివేల మంది చందాదారు లుండిరి. నవజీవన పత్రికకు వడిగను, యంగిండియా పత్రికకు మెల్లఁగను అభివృద్ధి కలిగెను. నేను జైలుకు వెళ్లినపిదప చందాదారులు తగ్గఁ దొడఁగిరి. నేఁడు వీరి సంఖ్య ఎనిమిది వేలకు లోఁబడియుండును.

పత్రికలలో ప్రకటనములను ముద్రింపఁగూడ దని మొదటి నుండియు నాకు పట్టుదల. దాన పత్రికల కేమియు లోటు లేదు. ఇంతియకాక పత్రికలలోని విషయముల స్వాతంత్ర్యమున కిది చాల నుపకరించె నని నా యభిప్రాయము.

ఈ పత్రికలవలన నేను నాలో శాంతి బడయఁగలిగితిని. వీలనఁగా, నేను వెంటనే కాసనధికార్థమును జేయఁజాలకున్నను నా యుద్దేశములను ప్రకటింపఁ గలిగితిని. సలహాలను, నూచనలను ఈయఁగలుగుటవలన నా హృదయ గలిగెను. ఇట్టి కఠినసమయమున ఈ రెండు పత్రికలును ప్రజలకు చక్కగా నేవ చేసిన వనియు, మార్షల్ లా ఖలనఁ గలిగిన యన్యాయమును పీడను తగ్గింప శక్తి కొలఁది పని చేసెననియు నా యుద్దేశము.

పంజాబులో

పంజాబులో జరిగినవాని కన్నిటికిని నీవే కారణమని సర్ మైకల్ ఓడవాయరుగా రనిరి. మన్వల్ లాకుఁ గూడ నీవే కారణ మని యనుటలోఁ గొందఱు పాంచాలయువకులు చెనుదీయ లేదు. మీరు శాసనధిక్కారమునుమాత్రము కొంచె మాఁపకుండ నుండినచో జలియన్ వాలాబాగునందు హత్యలు జరిగియుండెడివి కావని వీరు క్రోధావేశముతోఁ బలికిరి. పంజాబులో కాలు పెట్టినచో విమ్ము కూసీచేయక విడిచిపెట్ట రనియుఁ గొందఱు బెదరించిరి.

కాని నా చేసిన పని తెలివి గలవారెవరును కంకింపనంత శుద్ధముగను, ఉచితముగను ఉండెనని నా యభిప్రాయము. పంజాబులో నెఱుడు దూఁతుదు నా యని యనుకొనుచుంటిని. లోఁగడ నెన్నఁడును నే నచటి కేఁగకుండుటచే నచట జరిగిన విషయములను కనులారఁ గనుఁగొనటకు మఱి కొంచెము తొందరపడితిని. న న్నచటి కాహ్వనించిన డా. సత్యపాలు, డా. కిచలూ, పండిత రామభజనత్త చాదరీగార లఱుడు కారాగారమున నుండిరి. వీరిని, ఇతరులను సరకారువారు చాల గాలము కొట్టిన నుంప రని నాకుఁ జాల నమ్మిక నేను బొంబాయికి వెళ్లినపుడెల్లఁ జాలమంది పంజాబువారు నను జూడ వచ్చుచుండెడివారు. వారు నాకడ ప్రోత్సహముఁ బడసి ప్రసన్నులయి వెళ్లుచుండెడివారు. నా కిపు డాత్మవిశ్వాసము చాల మెండు.

నేను పంజాబు వెళ్లుట దూరదూరముగా పోవుచుండెను. వైసరాయిగారు 'ఇఱుడు కాదు' అని ప్రతిమాటును జరుపుచుండెడివారు.

ఆత్మకథ

ఇంతలో హంటర్ కమిటీ యేర్పాటయ్యెను. మార్షల్ లా సమయమున పంజాబు-ఆఫీసరు లచులుజరిపిన పనులగుఱించి యీ కమిటీవారు విచారణచేయుదు రని ప్రకటింపబడెను. దీనబంధు ఆండ్రూజు గా రచటికి వెళ్లెయ్యండిరి. వారి యుత్తరములు చదువఁగా గుండె నీ రయిపోయెను. పత్రికలలో ప్రకటితములయిన విషయములకంటె ఘోరములగు విషయములు మార్షల్ లా వలన జరిగె నని యీ యుత్తరములు ధ్వనించెను. వెంటనే వచ్చి కలిసికొను మని పీఠుత్తరము వ్రాసిరి. వెంటనే పంజాబుకు బయలుదేరివలయునని మాశ్రవులును వ్రాసిరి. నేను మరల వైసరాయిగారికి తఱియిచ్చితిని. మీరు ఫలానా తారీఖుకు వెళ్లవచ్చునని జవాబు వచ్చెను. ఆ తారీఖు సరిగా గుర్తు లేదు కాని ౧౭ వ ఆక్టోబరు రయి యుండవచ్చును.

లాహోరు చేరితిని. నాఁడు నా చూచిన దెన్నటికిని మఱపునఁ బడకు. ఈ మూలనుండి యీ మూలకు నేల యీనినటులు జనసముద్రము వెక్కిరిండ్లు వియోగము పొందిన ప్రియుని గలిసికొనవచ్చినటు లిండ్లు వదలి జనము స్టేషనులో నాకొఱ కెదురుచూచుచుండిరి. లోకుల నన్నుఁ జూచి హాస్యోన్మత్తు లయిరి.

పండిత రామభజదత్త చౌదరీగారి బంధులలో నా విడిది. వారి భార్య సరళాదేవి చౌదరాణీగారిని నే నిదివఱ కెఱుఁగుదును. నా కౌతిఘ్య మొసఁగు భార మామెవైఁ బడెను. నే నిచట 'ఆతిఘ్య మొసఁగు భారము' అని యెఱిగి ప్రయోగించితిని. వీలన, నేటివలెనే నాఁడును నే నున్నచో టొక ధర్మసత్ర మయిపోవుచుండెను.

పాంచాలప్రధాననాయకు లందఱును చెఱుఁబడుటచే పండిత మాలవీయులను, పండిత మోతీలాలుగారును, శ్రద్ధానందస్వాముల వారును వారి స్థానముల నాక్రమించిరి. మదనమోహన శ్రద్ధానంద

స్వాములతో లోగడ నాకు గాఢపరిచయము కలదు. మోతీలాలు గారిని బాగుగా నెఱుంగుట కిదే మొదలు. వీరును, జైలు గౌరవముఁ బడయని అభిజననాయకులును న స్వాత్మీయునిగాఁ జేసివయించు కొనిరి. నా కచట క్రొత్త యనిపింపలేదు.

హంటర్-కమిటీ యెదుట సాక్ష్యము చెప్పఁగూడ దని మే మందఱుమును ఒక్క త్రాటిమీఁద నుంటిమి. దానికి కారణ ముపుడు ప్రకటింపఁబడెను గాన మరల నిచట వ్రాయను. ఇంకకాలము గడచిన పిదప నొక తూరి వెనుదిరిగి చూచినను 'హంటర్-కమిటీ యెదుట సాక్ష్య మియఁగూడదు' అను నాఁటి నిశ్చయము శుద్ధముగాను, ఉచితముగాను తోఁచుచున్న దని చెప్పినఁ జాలును.

హంటర్-కమిటీని బహిష్కరించినపిదప లోకుల తరపున, అనఁగా కాంగ్రెసుతరపున విచారణసంఘము శీర్షణుపవలయుంట తర్కసిద్ధము కదా! పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ, స్వ. చిత్తరంజనదాస్, శ్రీ అబ్బాస్ తైయబ్ జీ, శ్రీ జయకరుగారును, నేనును పండిత మదనమోహనులచే సదస్యులముగా నేర్పాటు గావింపఁబడితిమి. సాక్ష్యము తీసికొనుటకు మేము వేలు వేలు చోటుల కరిగితిమి. పని నేర్పాటు చేయుట సహజముగా నావంతే. మరియు చాల చోటుల విచారణ చేయుట నాపాలఁ బడుటచే పాంచాలగ్రామములను, పాంచాలురను లెస్సగా నర్థము చేసికొను నలభ్యయోగము నాకుఁ గలిగెను.

ఈ విచారణలో నాకు పాంచాలస్త్రీలతోఁగూడఁ జాలఁ బరిచితి లభించెను. యుగముల తరబడినుండి మే మొండొండ నెఱిగినటు లుండెను. నేను వెళ్లిన తావుల నెల్ల స్త్రీలు గుంపుగుంపులుగా వచ్చెడివారు. తాము వదికి తెచ్చిన నూలుకట్టలను

ఆ త్మ క థ

నాముందు పెట్టెడివారు. పాంచాలము ఖాదీ కొక గొప్ప జ్యేత్రము కాఁగలదని నే నీ విచారణలో అనాయాసముగాఁ దెలిసికొంటిని.

లోకులకుఁ గలిగిన ఘోరకష్టములను విచారించుచుఁ బోయిన కొలదిని రాచవారు చేసిన ఆరాచకము, ఆఫీసరులు కావించిన నాదిర్నా ప్రభుత్వము మొదలగు ఘోరములను వినఁగా వినఁగా నా కాశ్చర్యమును, దుఃఖమును గలిగెను. సరకారువారి కన్ని దేశములకన్న నెక్కువమంది సైనికుల నిచ్చిన దా పాంచాలదేశము. అచటి జనమే సరకారువారిచే నిట్టి యాతన లనుభవింపవలసివచ్చెను. ఈ విషయ మప్పటికినిప్పటికి నాకు విస్మయావహముగ నే యున్నది.

ఈ కమిటీ రిపోర్టు వంతయు తయారుచేయు భారము గూడ నాపైఁ బెట్టబడెను. పంజాబునందు జరిగిన యత్యాచారముల నెఱుఁగఁగోరినవారు తప్పక ఆ రిపోర్టును చదివి తీరవలయును. ఆ రిపోర్టునం దెఱిఁగి చేసిన యత్యుక్తి యొకటియు లే దని నేను చెప్పఁగలను. అందలి ప్రతివిషయమునకును ప్రమాణము కలదు. ఇంతియకాక ఇం దుదాహరింపఁబడిన విషయము లన్నియు పుచ్చి తొనిన వాఙ్మూలములం దేకదేశము. శంక కిసుమంతయేని యవకాశ మున్న సాత్యమొకటియు నీ రిపోర్టునందు ప్రకటింపఁబడలేదు. ఈరీతిగా సత్యము నెదుట నిలువఁబెట్టుకొని వ్రాయఁబడిన యీ రిపోర్టును పాఠకుఁడు చేతఁ దీసికొనినచో బ్రిటిషువారు తమ యధికారమును నిలుపుకొనుటకొఱ కెంత దూరము పోవఁగలరో, యెట్టి యమానుష కార్యములు చేయఁగలరో తెలిసిపోవును; నాకుఁ దెలిసినంతవఱకు రిపోర్టునం దొకమాటలో నేని యసత్యగంధము లేదు.

బదులుకు బదులా?

పాంచాలహత్యాకాండను కాసంతసేపు విడనాడడముగాక !

పంజాబునందలి డైయరు పరిపాలనమును గుఱించి కాంగ్రెసు విచారణము జరుగుచున్నతఱి నా కొక పెద్దపిలుపు వచ్చెను. ఇందు స్వ. హాకీముసాహెబు ఖాయి ఆసఫాల్ గారల చేవ్రాలు కలవు. శ్రేద్ధానందస్వాములగూడ వచ్చెద రని యందుఁ గలదు. వా రాసభ కుపాధ్యక్షు లనుకొందును. ఖిలాఫతును గూర్చి యాలోచించుటకు హిందూముసలమానుల సంయుక్తసభ ఢిల్లీలో జరుగును గాన నేనును ఆ సభ కాహ్వానింపఁబడితిని. ఆ సభ నవంబరులో జరిగెఁ గాఁబోలును.

ఆ యుత్తరమునందు ఖిలాఫతు చర్చమాత్రము కాక గోరక్షణ చర్చగూడ జరుపఁబడు ననియు, గోరక్షణను సాధించుట కది మంచి సమయ మనియు వ్రాయఁబడెను. నా కీ వాక్యశ్రవణము బాగుగాఁ గనఁబడలేదు. నేను వచ్చుటకు ప్రయత్నింతు ననియు, ఖిలాఫతును గోరక్షణమును కలిపి బదులుకు బదులుగా చర్చింపవల దనియు, గుణదోషములను పురస్కరించుకొని యే విషయమున కా విషయమును విడివిడిగా విచారించి దాని దాని యోగ్యత నిర్ణయింపవలసియుండుననియు ప్రత్యుత్తరము వ్రాసితిని.

నేను సభకు వెళ్లితిని. వేనవేల జనము రాలేదుగాని చాల మంది వచ్చిరి. ఆ సభకు శ్రద్ధానందస్వాములవారు విజయంచేసిరి. తొలఁత వారితో నేను పై విషయమునుగుఱించి మాటలాడితిని. వారికి నా యభిప్రాయము రుచింపెను. 'సభాముఖమున కీ విషయమును గొనిరం' డని వా రనిరి. హాకీముసాహెబుతోఁగూడ మాటలాడి చూచి

ఆ త్మ క థ

తని. గుణవోషములను పురస్కరించుకొని యీరెండు విషయములును విడి విడిగా చర్చింపఁబడవలయు నని నా యభిప్రాయము. ఖిలాఫతు విషయమునందు సత్య మున్నయెడల గవర్నమెంటువారు దాని కన్యాయ మాచరించినయెడల హిందువులు ముసలమానులకు తోడుపడవలెను. దీనికి గోరక్షణమును జోడింపరాదు. హిందువు లిందులకు వరతులు కోరుట మంచి దనిపింపదు. 'మీరు మా ఖిలాఫతుకు తోడుపడఁడు; మేము గోవధము మానుదుము' అని ముసల మాను లనుటయు మంచి దనిపింపదు. హిందువులు తమకు పొరుగువారగుటచేతను, ఏకభూమియం దుండువార లగుటచేతను హిందువుల మనోభావముల నాదరించుటకు ముసలమానులు స్వతంత్రముగా గోవధము చేయుట మానుకొనుట మంచిది. అది వారికి కర్తవ్యము. కాని ఇది స్వతంత్రవిషయము. నిక్కముగా నిది వీరికి కర్తవ్య మాయె నేని, తా మిది తమకు కర్తవ్యమని భావించుచునేని హిందువులు ఖిలాఫతువిషయమున సాయము చేసినను, చేయకపోయినను ముసలమానులకు గోవధము మాను టుచితము. ఈ రెండు విషయములను ఈరీతిగా విడి విడిగా విచారించుట యుక్తము కావున సభలో కేవలము ఖిలాఫతును గూర్చి మాటలాడుట యుచితమని నాయభిప్రాయము. సభవారికిఁగూడ నా యభిప్రాయము సంగతముగా నుండెను. సభలో గోరక్షావిషయము చర్చకు రాలేదు. అయినను మాలానా అబ్దుల్ బారీగా రిటు లనినీ: 'హిందువులు ఖిలాఫతుకు సాయపడినను సాయపడకున్నను, ఏక ష్టేత్రనివాసు లగుటచే హిందువుల మనఃప్రవృత్త ననుసరించి గోవధ మును మానవలయును.' ఒకానొక సమయమున గోవధ మాఁగి పోయి నటులఁగూడఁ గానవచ్చెను.

ఖిలాఫతులో పాంచాలవిషయమును జోడింప వలయు నని కొందఱు నూచించినీ, ఇదియును నాకు గిట్టలేదు. ఈ పాంచాల

విషయము స్థానికము. పాంచాలమునకు మహాదుఃఖ మొదవె వని సామ్రాజ్యమునకు సంబంధించిన శాంక్ష్యత్వమునుండి పాంచాలమును విడిగా నుంచుటకు వీలలేదు. సంధిపరతులనుండి యొద్భవించిన భిలాఫతు విషయముతో దీనిని జతపఱచుట యవివేకము నాలోపించు కొనుటయే యగు నని నాయభిప్రాయము. ఇది యందఱకును సమ్మత మాయెను.

ఆ సభలో మాలానాహజరత్ మోహనీగా రుండిరి. నే నిది వఱకే వీరి నెఱుఁగుదునుగాని వీ రింత యొద్ధ లని ఆదివఱ కెఱుఁగను. మా కిరవురకును చాల విషయములలో మతభేదము కలదు. అది తుది వఱకును అటులే యుండెను.

సభలో జరిగిన అనేక ప్రస్తావములలో హిందువులు, ముసల మానులు అందఱును స్వదేశవ్రత మవలంబింపవలయు ననియు, అందులకుఁగాను విదేశవస్త్రములను బహిష్కరింపవలయు ననియు నొక ప్రస్తావము తీర్మానమునకు వచ్చెను. నాఁటివఱకును ఖాదీకి పునర్జన్మము కలగలేదు. ఈ ప్రస్తావము హజరత్ సాహె బంగీకరించు నది కాదు. ఆంగ్లసామ్రాజ్యము భిలాఫతునకు న్యాయము కలిగింపని యొడల పగ దీర్చుకొనవలయు నని వారి యభిప్రాయము. కావున వారు ఈ ప్రతిపాదనమున కెదురుగా 'బ్రిటిషువస్తుమాత్రమును యథాసంభవ ముగా బహిష్కరింప వలయు'నని వాదించిరి. బ్రిటిషువస్తుమాత్రమును బహిష్కరించుట ఆశక్యమనియు, నయోగ్యమనియు చాలా హేతువులు నే నపుడు చెప్పితిని. ఇపు డాహేతువు లందఱకును దెలియును. నేను నా యహింసావిషయమును గూడ సభవారియెదుటఁ బెట్టితిని. నా వాదవ్రభావము సభవారిమీఁద బ్రసరించినటులు కనుగొంటిని. హజరత్ మోహనీగారి యుపన్యాసము నాలకించి సభవారు

ఆత్మకథ

హర్షనాదము లొనరించిరి గాన నా తూతూ ఎవరికిని వినిపించ దనుకొంటిని. అయినను నాధర్మమును నేను జేసికొనవలయు ననియు, నా యభిప్రాయముల నేల దాచిపెట్టవలయు ననియు నేను లేచి మాటలాడుటకు సాహసించితిని. సభ్యులు నా మాటలను జెవి యొగ్గి వినిరి. ప్లాట్ ఫారముమీఁది కొకరితరువాత నొకరుగా పలువురు వచ్చి నా యభిప్రాయమును సంపూర్ణముగా సమర్థించిరి. బ్రిటిషు వస్త్రమాత్ర బహిష్కారమును తీరుమానించుచో కొంచె మయినను ప్రయోజనము కలుగకపోగా నగుబాటగు నని నాయకులకు తెలిసి పోయెను. ఆ సభయంతటిలో వీదో సీమవస్తువు లేని మనుజుఁ డొకఁడును లేడు. ప్రతిపాదకులే యనుష్ఠింపఁజాలని విషయములు కల యీ తీరుమానమువలన చెఱుపుతక్క మేలు లేదని ఆ సభలో పలువురు కనుఁగొనిరి.

‘మేము మీ విదేశవస్త్ర బహిష్కారమువలన సంతోషించుచు కూరుచుండఁజాలము. మనము మన వస్త్రముల నన్నిటిని ఎపుడు వడికి నేసికొనఁగలము? ఇక విదేశవస్త్ర బహిష్కార మెపుడు చేయఁగలము? సీమవారికి కాక వుట్టించు వస్తు వొకటి మనకుఁ గావలయును. మీ వస్త్రబహిష్కారముతో మాకు జగడము లేదు గాని దానితోపాటు కాక కలిగించు చుఱుకువస్తువు దేనినయినను మాకు పడవేయుఁడు!’ అని మాలానాగా రనిరి. ‘క్రాంతి వస్తు విం కొకటి వలయు’ నని నాకుఁ గూడఁ దోచెను. విదేశవస్త్ర బహిష్కారము వడిగా ఫలింపదని నా కపుడు తెలి యును. అచ్చుఖాదీని తయారుచేసికొనఁగల శక్తి మనలో నున్న దని తరువాతఁ దరువాత నాకుఁ దెలిసెను గాని అపుడు తెలియలేదు. సీమబట్టలను ముట్టకుండుటకు కేవలము మిల్లలను నమ్ముకొనినచో దగా పడుదు మనియు నాకుఁ దెలియును. మాలానాసాహెబు తన

ఉపన్యాసము ముగించునంతలో ప్రత్యుత్తర మొసగుటకు నేను తయారుగా నుంటిని.

ఈ క్రొత్త వస్తువులు దెబ్బపుటకు నాకు ఉరుదూమాట గాని, హిందీమాటగాని దొరకలేదు. ఇట్టి శుద్ధముసలమాను సభలో యుక్తిప్రధానమును నుపన్యాస మొసగుట నా కిదియ మొదలు. కలకత్తాలో జరిగిన ముస్లింలీగులో నేను కొంచెము ఉపన్యసించితిని గాని యది కొలఁది నిముసములే. మరియు నుపన్యాసమునందలి విషయము సభ్యుల హృదయములకు తన్మయత కలిగింపవలసినచేకాని యుక్తిప్రధానము కాదు. మరియు, నిచటి సభ్యులు నాకు విరోధులు కాకున్నను వీరి మతమును, నా మతమును భిన్నము. ఢిల్లీ ముసల్మానులకడ శుద్ధమును, సలక్షణమును నగు ఉరుదులో నుపన్యసించఁ జాలను గాని వచ్చియు రాని హిందీలో నా యభిప్రాయమును వారికిఁ దెలుపఁగలిగినఁ జాలను. ఈ రీతిగా నా పనిని నేను నెఱవేర్చుకొంటిని. 'హిందీ - ఉరుదు' భాష రాష్ట్రభాష యగుట కర్తవ్యమయిన దనుటకీసభయే ప్రత్యక్షప్రమాణము. నే నింగ్లీషులో నుపన్యసించినచో నా యభిప్రాయమును ఇప్పటివలె వారి మనస్సులకు పట్టింపఁగలిగి యుండెడివాఁడను గాను. మరియు మాలానాసాపాబు చేసిన పూర్వపక్షమునకును అది తఱి యయ్యెడిది కాదు. ఒకవేళ అయినను దానికి సమర్థమయిన సమాధానము నాకడనుండి వచ్చియుండెడిది కాదు.

తుద కెటులో చెప్పఁగలిగితినిగాని మొదట నా యీ క్రొత్తవస్తువును దెబ్బపుట కురుదుమాటగాని, హిందీమాటగాని తట్టక పోవుట నాకు లోటుగా నుండెను. నాకు 'నాకొ-కో-ఆపరవనొ' అను మాట దొరకెను. మాలానాగా రుపన్యసించుచుండఁగా నా

ఆ త్మ క థ

కిటులు తో చెను: 'ఒకటి గాదు-రెండు గాదు: అనేక విషయములలో తాము గవర్నమెంటుకు సాయపడుచున్నాము. అట్టి గవర్నమెంటును బలవత్తరముగా నిరోధింపవలయు నని చెప్పుట వ్యర్థము. షోనీ కత్తి గట్టుద మందమా, కాని పని. కావున సాయము చేయకుండుటయే సరి యయిన నిరోధము' ఈరీతిగానే నా సభలో నాకొకొ-ఆపరేషన్ అను మాటను మొదటి మాటు వాడితిని. నా యుపన్యాసమున దీనిని సమర్థింపఁ దగిన యుక్తులను సభవారి మది కెక్కించితిని. ఈ మాట యెన్ని యర్థముల కాకరమో ఆపుడు నాకుఁ దెలియదు. కావున నేను దాని తప్పిసీలులోనికి దిగలేదు. నే నిటులు చెప్పినటులు గుర్తు:

ముసలమానులు ఒక గొప్ప విషయమును తీర్మానించుచున్నారు. వారికి సంఘివరతులు అనుకూలము కానిచో సర్కారు వారికి సాయ మాఁపి నేనెదరు. ఇది ప్రజల హక్కు. సరకారువారి బిరుదులు మే ముంచుకొనము. వారి నాకరి నిక మేము చేయము. ఖిలాఫతువంటి ఆవశ్యకమును ధర్మవిషయమును సరకారువారు వ్యర్థపుచ్చుచో మే మిక వారి కెటులు సాయ పడఁగలము? ఖిలాఫతు నెగురఁగొట్టుచో సాయము చేయకుండుట మా హక్కు.'

పిదపఁ గొన్ని నెలలవఱకును ఈ క్రొత్తవస్తువు ప్రచారములోనికి రాలేదు. కొన్ని నెలలవఱకు ఈశబ్ద మీ సభలో నడఁగి యుండెను. ఒకనెలవఱకు ఆమృతసరమున కాంగ్రెసు జరిగెను. నే నపుడు సహకారము చేయవలయు నను తీరుమాన మామోదించితిని. హిందూ ముసలమానుల కన్నఁడును ఆ సహకారమున కక్కఱ గలుగు నని నే నపు డనుకొనలేదు.

అమృతసరపు కాంగ్రెసు

వార్షలు లా అమలులో నున్నపుడు పేరునకు మాత్రము సాక్ష్యము పుచ్చికొని, నామమాత్రమునకు శోర్టులనువానిలో విచారించి వందలకొలది పంజాబువారిని నెలల కరబడి, యెండ్లతరబడి కైదులోఁ బెట్టిరి. ఈ దురన్యాయమునకు నలంపైపులను హాహాకారములు బయలుదేలుటచే సరకారువారు వారి నెంతకాలమో కైదులో నుంపజాలక పోయిరి. కాంగ్రెసు ప్రారంభము గాకముందే పలువురు విడుదల గావింపఁ బడిరి. హరికిషకలాలుగారు మొదలగువారు ముందు వదలిపెట్టఁబడిరి. పిమ్మట కాంగ్రెసు నడుమ, అలీసోదరులు విడువఁ బడి నూటిగా కాంగ్రెసుకు వచ్చిరి. నాఁడు లోకుల సంతోషమునకు మితి లేదు. తన ప్రాక్షీసు నంతయు త్యజించి పాంచాలమున బసపెట్టిన మోతీలాలు నెహ్రూగా రపుడు కాంగ్రెసుకు అధ్యక్షులు. శ్రేణానందస్వాములవారు స్వాగతసభ కధ్యక్షులు.

హిందీభాషలో నొక చిన్న యుపన్యాస మిచ్చి హిందీ భాషకు వకాలతునామా పుచ్చికొనుటయు, ఉపన్యాసమున వలస పోయిన హిందువుల స్థితిగతులను గుఱించి చెప్పటయుమాత్రమే ఇంతవఱకును కాంగ్రెసులో నాకుఁ గల పని. ఈ సంవత్సరమునఁ గూడ నింక కెక్కువ పని యుండ దని తలఁచితిని. కాని వెనుక వలుమా టులు జరగిన చందముగనే ఈమాటును కొంత కార్యభారము నామీఁద పడెను.

క్రొత్త సంస్కరణములను గుఱించి చక్రవర్తిగారి ఘర్మానా జారీ యాయెను. దానివలన నెవరికిని సంతృప్తికలుగలేదు. నాకుఁగూడ సంపూర్ణముగా సంతృప్తి కలుగలేదు. సదరు ఘర్మానాలో నూచింపఁ

ఆ త్మ క థ

బడిన సంస్కరణములలో లోపము లన్నను స్వీకరింపక దగు నని ఆవుడు నాకుఁ దోచెను. చక్రవర్తిగారి ఘర్మానాలో లార్డు సింహా గారి సంతకము గూడ నుండుటచే ఆ సమయమున ఆ భాషలో నా క్రాశాక్తిరణము క్రానిపించెను. క్రాని అనుభవశాలు లగు లోకమాన్యులు, చిత్తరంజనదాసులు మొదలగు పెద్దలు పెదవి విఱచిరి. భారతభూషణము మదనమోహనులు మధ్యస్థులుగా నుండిరి.

మదనమోహనులు నన్ను తమ డేరాలో నుంచుకొనిరి. క్రాశి విశ్వవిద్యాలయశంఖసాఫనమున కేగినపుడు నేను వారి నిరాడంబర జీవితము నెఱిగియుంటిని గాని నే నిపుడు వారి సొంత డేరాలోనే యుండుటవలన వారి దిన చర్యలో ప్రతివిషయమును చూచి యానందాశ్చర్యముల నొందితిని. వారున్న తావు పేదలకెల్ల సత్రము. దానిలో దారి దొరకడు. ఎటఁ జూచినను మనుష్యులే. ఇందు వైకాల్యము లేదు; ఏకాంతమును లేదు. ఎవఁ డే సమయమున నెంతసేపు మాటలాడఁ దలఁచికొనినను నచట లోటు లేదు. ఇట్టి వీరి యీ గదిలో నా దర్బారు—అనఁగా మంచము.

ఈ ప్రకరణము మోక్షవుల జీవితపద్ధతిని వర్ణించుటతో వ్యయింపక ప్రకృత మనుసరింతును.

మాలవ్యులతో ప్రకృతస్థితిగతులగుటించి మాటలాడుచుంటిని. అన్నగారి వలె వారు నా కన్ని పక్షములవారి యభిప్రాయములను దెలుపుచుండిరి. సంస్కరణముల గుఱించిన చర్చలలో నేనును భాగస్వామిని గావలయు నని తలఁచితిని. పాంచాలహత్యాకాండను గుఱించిన విచారణసంఘమున నాకు పా లుండెను. తత్సంబంధమున పరకారువారితో పని యున్నది. మఱియు, ఖిలాఫతు మాట యొకటి. మి. మాంటేగు హిందూదేశమునకు మిత్రమనియు భారతీయులకు దగాచేయఁ డనియు నా యభిప్రాయము. అలీసోదరుల విడుదల గూడ శుభచిహ్న మనుకొంటిని. ఇట్టి స్థితిలో సంస్కరణముల స్వీకరించుట మంచి దని తోచెను. సంస్కరణములు చాల నసంతోషకారకము లను, అణగొఱును గావున వానిని స్వీకరింపరా దని చిత్తరంజన

దానుగారి యభిప్రాయము. లోకమాన్యులు కొంచెము తటసులయ్యి యుండిరిగాని దేశిబంధువు పక్షమునే సమర్థింపఁ దలఁచికొనినది.

ముక్కాకలు తీసిన యీ లోకనాయకులతో నా మతము వేఱుపడుట నాకుఁ గష్ట మనిపించెను. ఇది యిటులుండఁగా నా యంతర్వాణి నాకు విస్పష్టముగా వినఁబడుచుండెను. కాంగ్రెసు నుండి తప్పించుకొనిపోవఁ బ్రయత్నించితిని. నేను గైరుహాజరగు నెడల నన్ని కార్యములును చక్కఁబడు ననియు, గొప్పగొప్ప నాయకులకును నాకును మరీభేదము లేకుండఁ బ్రతికిపోవును ననియును పండిత మోతీలాలుగారికిని మదనమోహనులకును దలిపితిని.

ఈ పూజ్యపాదులకు నా మాట యిట్లము కాలేదు. ఎవలో యీ మాటను వారి కిషన్ లాలుగారి చెవిలోఁ జూఁదిరి. 'అటు లెపుడును జరుగఁగూడదు. ఇది పొంచాలురకుఁ జాలఁ గష్టము కలిగించును' అని వా రనిరి. లోకమాన్యులతోడను దేశిబంధులతోడను జిన్నాగారితోడను సంప్రతించితిని. ఎంతయాలోచించినను దాని కౌనరాలేదు. నా వేదన యంతయు మాలవ్యాగారితో నిటులు వెల్లఁబోసికొంటిని: 'మాకు సమాధానము కుడురునటులు లేదు. నా ప్రస్తావమును తీర్మానమునకుఁ బెట్టుచో వోట్లు తీసికొనవలసి వచ్చును. దానికి వీలు కౌనఁబడదు. ఇంతవఱకును వోట్లు తీసికొనుటకు చేతు లెత్తించు చున్నాము. చేతు లెత్తునపుడు ప్రేక్షకులయు సభ్యులయు భేదము లేకుండఁ బోవుచున్నది. ఇంత పెద్ద సభలో నిక్కచ్చిగా వోట్లు పరిగణించుటకు సౌకర్యము లేదుగాన నేను నా పక్షమునకు వోట్లు కోరినను దానికి వీలు పొడకట్టదు.'

కాని లాలా హరికిషణ్ లాలుగారు దీనికి వీలు కలిగింప నేర్పాటుచేసిరి. 'వోట్లు తీసికొనునాఁడు ప్రతినిధులనేగాని ప్రేక్షకులను రానీయము. వోట్ల భారము నాది. అంతయే కాని, మీరెవ్వరికి గైరుహాజరేమి?' అని హరికిషణుగా రనిరి.

తుద కొప్పింపఁబడితిని. తీర్మానమును వ్రాసితిని. కేడు సంకోచముతో ప్రతిపాదింప నంగీకరించితిని. జిన్నా మాశప్రయోజనము

ఆ త్మ క థ

సమర్థులు. నేను ప్రతిపాదించితిని. మాకు గల మతభేదమునం దినుమతయు యుక్తియు లేకున్నను, మా యాపవ్యాసములం దేని యుక్తికన్న మఱి యేమియు లేకపోయినను సభ్యు లింతమాత్రము మతభేదమునగుఱవ సహింపకపోయిరి. వారికి కష్టము కలిగెను. సభ కైకమనస్య మిష్టము.

ఒక మూల ఉపన్యాసములు జరుగుచుండెను. ఒక మూల వేదికమీద రాజీప్రయత్నములు జరుగుచుండెను. ఒకరికడనుండి మఱియొకరి కడకు చీటులు నడచుచుండెను. మాలవ్యాగారు రాజీచేయుటకు సకలబాధలు పడుచుండిరి. ఇంతలో జనురామ దాసుగారు నా చేతిలో తమ చీటి నుంచి యీ సంతటమునుండి ప్రతి నిధులను తప్పించుటకు మిగుల మధురములగు శబ్దములతో నన్నను రోధించిరి. వారి తీరుమానమునం దొకటి చేర్చవలయు నని చేసిన మాచన నాకు బాగుగఁ గానిపించెను. మాలవ్యాగా రదికఱకే నలు వైపులను సంది కాసించుచుండిరి. 'జనురామదాసుగారు చేసిన మాచన యిరువాగుల వారికిని ఉపాదేయముగాఁ గానిపించుచున్నది.' అని నే నందిని. లోకమాన్యులకు దానిని జూపితిని. 'దాసుగారి కొప్పుదల యగుచో నాకును ఆపత్తి లేదు' అని వారనిరి. తుదకు దేశ ఇంధులును మెత్తఁబడి వివినచంద్రపాలుగారి దెసఁ జూచిరి. మాలవ్యు డభి ధ్యాయము కలిగెను. వా రా చీటిని బెఱికికొని దాసుగారి మోము నుండి 'సరే' అను మాట రాకమునుపే 'సభ్యులారా! తమ కింక సంతస మొదవఁగలదు; సమాధానము కుదిరెను' అని చెప్పివేసిరి. ఇక్క జెప్పన దేమి? కరతాశధ్వనులతో సభామంటప మంతయు మ్రోఁగిపోయెను. గంభీరములగు మోము లన్నియు సంతోషముతో ప్రజ్వలించెను.

ఆ తీర్మానమును సవరణను ఇవటఁ జర్చింపఁ బని లేదు. ఏలనఁగా, నీ తీర్మాన మెటులాయెనో చెప్పటయే నా శోధనములకు ముఖ్యము.

ఈ సమాధానమువలన నా జవాబుదారి యొక్క దాయెను.

కాంగ్రెసుతో సాయో త్సంబంధము

అమృతసరమున కాంగ్రెసు - వ్యవహారములు చూచినంత మాత్రమున మహాసభతో నాకు సాయోత్సంబంధము కలిగిన దని నే నుద్దేశింపలేదు. లోగడ నేను కాంగ్రెసులకు వెళ్లుట నాకుఁ గల భక్తిని దానిమందు దాఖలుచేసికొనుటకే. చిన్నచిన్న పనులు తక్కువెద్ద పను లేవియు నాకు అందున్నటు లెన్నఁడును గోచరింపనూ లేదు. నేను 'కోరనూ' లేదు.

నాకుఁ గల రెండు కీర్తులు కాంగ్రెసుకు ఉపయోగించు నని అమృతసరమున నా కనుభవ మాయెను. పాంచాలవిచారణసంఘము నందు నా చేసిన పని లోకమాన్యులకును మదనమోహనులకును మోతీలాలు గారికిని దేశబంధువులకును, సంతోషము కలిగించె నని నే నెఱిగితిని. సలహాలకును సంగ్రహింపులకును తమ యాంతరంగిక సభల లోనికి వీరు నన్నుఁ బిలువ నంపుచుండెడివారు. సరియగు విషయ నిర్ధారణ మిచటనే జరుగుచుండెడిది. కేవలము విషయముల నిర్ధారించు వారే యచట సమకూడెడివారు. నాయకుల విశ్వాసమునకుఁ దగిన వారే యచటికి రాఁగలవా రయినను చాటుమాటుగా పైవారుఁ గూడఁ గొందఱు దూఱకుండుట లేదు.

రాజబోవు సంవత్సరమునఁ జేయవలసిన పనులు రెండు గలవు. అందులకు నాకుఁ గొంత సామర్థ్యము గలదు; చేయవలయు నను ఉద్దేశమును గలదు.

జలియకొవాలాబాగులో జరిగిన హత్యలను గుర్తు కెచ్చుట కొక చిహ్నమును నెలకొలుపుట యీ పనులలో నొకటి. కాంగ్రెసంతయు

ఆత్మకథ

మీరుల పూనికతోనే విషయమును తీరమానించెను. దీని కయిదులక్షలు సంపాదించవలయును. నేను ఒక బ్రహ్మిగా నియమింపబడితిని. ప్రజాకార్యములకు ధనము పోగు చేయఁగలవారలలో మదనసోహన మాలవ్యాగారిని మొదటి పేరు. నేనును వారికి తీసికొట్టుకొనినాకుఁ దెలియును. నాకీ శక్తి కలదిని దక్షిణ - ఆఫ్రికాలో గుర్తించితిని. రాజులకడను ఖజానాకడను లక్షలు తెచ్చుకొన్నాకు లేదు. నేడేటికిని లేదు. కావున మాలవ్యాగారితో పోటీ పెట్టుకొనవలసిన పని నాకుఁ గనరాదు. అదియునుగాక జలియనువాలాబాగునకు సంబంధించిన పనిలో గజల ద్రవ్యము తీసికొనరాదని నాకుఁ దెలియును. కావున ఈ స్మృతిచిహ్నమును నెలకొలుపుటకు ధనము చేకూర్చవలసిన ముఖ్యభారము నాపైఁ బడునని బ్రహ్మిపదివి గ్రహించునపుడక్షకొంటిని పిదప నటులే యయ్యెను. ఇందుకు బొంబాయిలోని ఉదారలు చేతినిండు ధన మొసఁగిరి. అది యిప్పుడు నిలవ యున్నది. దాని వినియోగమున కొక చిక్కువచ్చెను. జలియనువాలా బాగులో హిందువులయు, ముసలమానులయు, సిక్కులయు రక్తముచే పవిత్రముగు నీ భూమిపై ట్టి స్మృతిచిహ్నముంపవలయునని శంక కలిగెను. ఏలనగా, ఈ ముప్పులో ఏ యిరువురికిని నేడు చెలిమి లేదు.

ఇక నా రెండవ శక్తి—నాకు మనదీ పని తెలియును. అది కాంగ్రెసు కుపయోగించును. కొలది మాటలతో అవినయము లేని భాషలో వ్రాయఁ గల నేర్పు నాకుఁ గలదని నాయకు లందఱెఱుఁగుదురు. దీర్ఘకాలాభ్యాసమువలన నాకీ నేర్పు కలిగెను. నాటిక మఱులో నున్న కాంగ్రెసు కార్యప్రణాళిక గోఖలేగారిచ్చి పోయిన కవిత. కాంగ్రెసు - తంతుకు అందలి నియమావళి యాధారము. మధురముగు దాని యితిహాసమును వారివలననే నేను వినియుంటిని. కాంగ్రెసు - పనులు విరివి యగుటవలన నిపు డా సమయబలము చాల దని సర్వవిధితమే. దానికే బ్రతియేఁడును చచ్చ జరుగుచుండెడిది. ఏడాదిపొడుగునను పనులు జరుగఁగల

3౮ కాంగ్రెసుతో సాక్షాత్సంబాధము

యేర్పాటుగాని రాజభోవు విషయములను విచారించు నేర్పాటుగాని నాటికి లేదు. దీనికి మంత్రులు చూపురు. కాని సిక్కమున కొక్కడే. అతఁ డయినను ముప్పొద్దులు పనిచేయు గలవాఁడు కాఁడు. ఈ యొక్కడే కాంగ్రెసు-ఆఫీసు నెటులు నడపును? భవిష్య ద్విషయముల నెటు లాలోచించును? భూతకాలమునఁ దలపెట్టిన కార్యముల నెటులు నిర్వహించును? కావున నా యేఁడు అన్నిటికంటె నీ విషయము నాలోచించుటయే ఆవశ్యక మాయెను. కాంగ్రెసులో వేనవేల జనము. అందు ప్రజాకార్య మెటులు సాధను? ప్రతినిధుల సంఖ్యకు హద్దు లేదు. ప్రతిప్రాంతమునుండియు ఇందఱు ప్రతినిధులు రావలయు నను నియతి లేదు. మఱియు అందఱును ప్రతినిధులే కావచ్చును. కావున దీని కొక యేర్పాటు ఉంకి తీరవలయు నని అందఱును తోచెను. నే నొక షరతుతో ఈ యేర్పాటు చేయుటకు పూచీపడితిని. జనములో పలుకుబడి గల మహానాయకు లిరువు రని నే నెఱుఁగుదును. ఈ కాంగ్రెసు - కార్యప్రణాళికను కూర్పుటలో జనులకు ప్రతినిధులుగా నాకు సాయము చేయుఁ డని వా రిరువురిని నేను తోరితిని. కాని వా రిరువురికిని యీ విధానమును తయారు చేయుటకు తీరిక యుండ దని నాకుఁ దెలియును. దానఁ జేసి 'తమకు విశ్వాసపాత్రములకు నిరువురను నాకు తో డొసఁగు'డని లోకమాన్యులను దేశబంధువులను యాచించితిని. ఈ కార్యప్రణాళి-పమితిలో వీరికంటె వైవా రెవరును ఉండఁ గూడ దని నూచించితిని. నా నూచన యంగీకృత మాయెను. లోకమాన్యులు శ్రీ కేలకర్ గారి పేరు చెప్పిరి. దేశబంధులు శ్రీ వి. బి. నేక గారి పేరు చెప్పిరి. ఈ మూవురును ఒక నాఁడేని కలిసి కూర్చుండలేదు. మేము టపాలో పరస్పరాభిప్రాయము తెఱిగికొంటిమి. తుదకు సమరసముగు నభిప్రాయముతో రిపోర్టు తయారుచేసితిమి. దీనిగఱించి నే నొకమాట చెప్పదును—'ఈ విధానము చొప్పున పని చేసికొనుచుఁ బోయినఁ జాలును; స్వరాజ్యము సిద్ధించును.' ఈ జవాబుదారీని నెత్తిమీఁదఁ దెట్టుకొనిన పదపనే కాంగ్రెసుతో నాకు సిక్కమున సంబంధము కలిగె నని నా యుద్దేశము.

ఖాదీ పుట్టుక

౧౯౦౮ సాళవణకు రాటమునుగాని, ముగ్గుమునుగాని నే నెఱుఁ గను. అయినను రాటముచే హిందూదేశపు బీదతనము షోవు నని నేను హిందూ-స్వరాజ్యమున వ్రాసియుంటిని. హిందూ దేశ మున పలువురు కడుపుకూటికి లేక చచ్చిపోవుచున్నారు. ఇటులు చావకుండఁ జేయుట కే యుపాయము దొరకునో ఆ యుపాయమే స్వరాజ్యమునకుఁ గూడఁ ద్రోవ కావు నను మాట యందఱకుఁ దెలిసినదే యని నే నా పుస్తకమున వ్రాసియుంటిని. ౧౯౧౫ సంవత్సరమున దక్షిణ-ఆఫ్రికా నుండి నేను ఇండియాకు వచ్చినపుడుగూడ రాటమును జూచి యెఱుఁగను. సత్యాగ్రహోక్రమమును విర్పాటు చేసిన తరువాత నచటఁ గొన్ని మగ్గుములు పెట్టితిమి. మగ్గుములు పెట్టుటకుఁగూడ మాకుఁ గడుఁ గష్ట మాయెను. మే మందఱ మిట్టి పనుల కపరిచితులము. మాకు మగ్గుము నడవుట సాగలేదు. మే మందఱమును వ్రాతవారమును, కూతవారమును గాని మగ్గుముమీఁద చేయివేసి యెఱుఁగము. చేతి పనులు మా యెఱిగినవి కావు. కావున మగ్గు మున్నును నేత నేర్పుటకు ఒకఁడు కావలసివచ్చెను. కాయావాడు పాలనపురములలో మగ్గుములను, నేత నేర్పువాఁడును దొరికెను. ఆ నేతకాఁడు తన విద్య నంతయు మాకు నేర్పలేదు. కాని మొదలు పెట్టిన పనిని మగ్గలూలు మా నెడివాఁడు కాఁడు. పనివానితన మతని సొమ్ము. కావున నేతలో నతఁడు నేర్పరియై ఆక్రమమునం దందఱకును నొకని తరువాత నొకనికి నేత నేర్పివైచెను.

మా వస్త్రములను మేము నేసికొనవలయు నని మా యూహ. కాన నాఁటినుండియు బొమ్మ బట్టలను విసర్జించితిమి. ఇండియా

మిల్లలలో తయారయిన నూలితో నేసిన వస్త్రములనే కట్టుకొనవలయునని నిశ్చయించితిమి. దీనితో మాకు కొవలసినన్ని సంగతులు తెలిసెను. సాలెవారి జీవనము, వారు నేయు వస్త్రముల మొత్తము, నూలు కొనుటలోఁ గల యిబ్బందులు, అందలి మోసము, తుదకు వారి యప్పు సాప్పులు ఈ మొదలగున వన్నియు మాకుఁ దెలిసిపోయెను. ఇట్టి స్థితిలో ఇంత వడిగా మాకుఁ గావలయు వస్త్రము లన్నియు మేము నేసికొనలేము. కావున సాలెవారికడ మా వస్త్రములఁ గొనవలయును. కాని ఇండియామిల్లు నూలితోడనే నేయఁబడిన వస్త్రములు బట్టలవర్తకులకడఁ గాని, సాలెవారికడఁ గాని దొరకవు. సాలెవారికడ నున్న సన్నబట్ట యంతయు నీమచూలే. ఇండియామిల్లులు సన్న నూలు తయారు చేయలేవు. నేఁటికిని అవి తయారు చేయు సన్ననూలు కడుఁ గొలఁది. మఱీ సన్ననూ లని తయారు చేయనే లేవు. మేము ప్రయత్నము చేయఁగాఁ జేయఁగా తాము నేసిన వస్త్రముల నన్నిఁటిని గొనవచో స్వదేశపు నూలితో నేసి పెట్టుదు మని కొందఱంగీకరించిరి. ఈరీతిగా ఇండియామిల్లునూలితో నేయఁబడిన వస్త్రములు మే మేర్పాటు చేసికొంటిమి. మా మిత్రులలోఁ గూడఁ ప్రచారము చేసితిమి. మే మీరీతి నలవోకగా నూలు మిల్లుల కేజెంటుల మయితిమి. ఈ పరిచయమువలన వారి కార్యపద్ధతియు, వారు చేయు మోసము వగైరాలు మాకుఁ దెలియనాయెను. తామే వడికి తామే నేసి యీవలయునని మిల్లువారి యుద్దేశము. చే మగ్గుములవారికి వా రొసరించు సాయ మనిచ్చాపూర్వకము గాని యిచ్చాపూర్వకముఁ గాదు.

ఇది యెల్లయుఁ జూడఁగా మన నూలు మనమే వడుకుకొంద మనిపించెను. మనము వడుకుకొననంతరమును పరాధీనత తప్ప దనుకొంటిమి. ఇండియామిల్లుల కేజెంటు మయి దేశసేవ చేయఁ గల గుడు మనుకొన లేదు.

ఆత్మకథ

మాకు నాటము దొరకలేదు; రాటము త్రిప్పగలవాడను దొరకలేదు. పంజెలకును, కంజెలకును మాకడ చక్రములు కలవుగాని వానిమీద దారము తీయుటకు వీలు కలదని మాకు తెలియదు. ఒకతూరి వజ్రము కౌళిదానుగాదు రాటముమీద దారము తీయగల యామె నొకతెను దీసికొని వచ్చి—'ఈమె మీకు నేర్పగల' దని చెప్పెను. క్రొత్త సంగతులను నేర్చుకొనుటలో నేర్పరి యగు నొకనిని నూ యాశ్రమమునుండి యామెకడ కంపితిమి గాని యతఁడును ఆ కళారహస్య మెఱుగఁజాలకయే వచ్చెను.

కాలము గడచిన కొలది నా కాకురత హెచ్చెను. ఆశ్రమ మనకు వచ్చిన ప్రతివానితోడను నే నీ సంగతిని గోల పెట్టుచుంటిని గాని యేమి లాభము? ఏలన, వదుకుట ఆఁడువారి కిజారా. కావున ఆఁడువారే ఆటి యాఁడువారిని కనిపట్టవలయును.

౧౯౦౭ సాలన గుజరాతువారు నన్ను శిష్య పరిషత్తున కధ్యక్షునిగా ప్రోచికి * తీసికొనిపోయిరి. అచట గంగాబాయి యను నామె నాకుఁ గానిపించెను. ఆమె తలచెడ్డది; చెడ్డసాహసము కలది. ఆమె వ్రాత కోఁత లెఱుగదు. వ్రాత కోఁతలు వచ్చిన యాఁడు వారలవ్వరికిని ఆమెసాహసము లేదు. ఆమె యస్పృశ్యతను దాఁలెను. ఆమె నిర్భయముగా నంత్యజాలలోఁ గలసి మెలసి వారికి నేవ యొనగ్గును. ఆమె ధనవతి. ఆయినను ఆమెకు కోరికలు తక్కువ. ఈమెశరీరము బలిష్ఠము. ఈమె ముక్కాఁకలు తీసినది; నదురుబెదురు తేక యెటకేని ఒంటరిగా వెళ్లగలదు. ఆమె గుర్రపు సవారు చేయఁ గలదు. నోధరాలో నా కీమెతో నెక్కువ పరిచితి యొదవెను. నేను నా రాటపు సాద నామెకడ వెళ్లఁబోసికొంటిని. దమయంతి నలుని వెతకఁ బోయినటులు రాటమును వెదకఁబోవుదు నని చెప్పి యామె నా బహువు తగ్గించెను.

* భద్రకర్పము.

దొరకెను

గంగాబాయి గుజరా తంతయుఁ దిరిగి తిరిగి పిదప బడోదా రాజ్యమునందలి లీజాపురమున గ్రామమున రాటమును గనుఁ గొనెను. అచటఁ జాల నిండ్లలో రాటము లున్నచిగాని యవి యట కలపయికిని, గోడలపయికిని ఎక్కియుండెను. అయినను ఏకు లిచ్చుట, తీసిన నూలంతయుఁ గొనటః ఈ రెండు నియమము లున్నయెడల రాటముమీఁద దారము తీయుటకు అచటివారు సంసిద్ధులయి యుండిరి. గంగాబాయి నా కిటులు వార్త యంపఁగనే నా సంతోషమునకు మేర లేకపోయెను. ఏకులు చేయించుట కష్టమాయెను. స్వ. భాయి ఉమర్ సోబానీగారి కీ సంగతి తెలుపఁగా వారు తమ విల్లునుండి యేకుల కట్టలను పంపుటకు పూచీపడిరి. నే నీ యేకులను గంగాబాయికిఁ బంపి తిని. నాఁటనుండి మేము నేయఁ జాల నన్ని నూలుకట్టలు వచ్చి పడుచుండెను.

భాయి ఉమర్ సోబానీగా రుదారతతో పంపుచుండిరిగదా యని మన మూరక పుచ్చుకొనుచుండుటయేనా? దాని కొక మితి లేదా? పోనీ, వెల యిచ్చిపుచ్చికొందమన్న నాకు మనస్కరింపలేదు. విల్లు-ఏకులు కొని నూలు తీయించుట నాకు దోష మని తోఁచెను. విల్లు-ఏకులు కొనినచో నిఁక విల్లునూలుమాత్ర మేల కొనరాదు? ప్రాచీనులకు విల్లు లేకులు చేసి పెట్టినవా? కానిచో వా రేకు లెటులు చేయించుకొనిరి? ఇటు లాలోచించి చూడేకువా రెవరేని యేకులు చేసి యిత్తురేమో కనుఁగొను మని గంగాబాయికిఁ జెప్పితిని. ఆమె యంగీకరించెను. ఆమె చూడేకులవాని నొకనిఁ బట్టుకొనెను. అతఁడు వెలకు ముప్పదియయిదు రూక లడిగెను. అదియంతగా నెక్కువ కాదు.

ఆ త్మ క థ

అపుడు నేను వెలకు లెక్క చేయలేదు. ఏకినమాదితో నీమె బాబుర కేకులు చేయుట నేనైను. నేను దూదిబిచ్చుమునకు బయలుదేరితిని. భాయి యశవంత ప్రసాదదేశాయి దూదిని పంపు భారమును వహించెను. గంగాబాయి బూనిన యీపని యిటు లత్యంతము వృద్ధి చెందెను. బీజాపూరునందు వడికిన నూలు నేయించుటకు గంగాబాయి నేతగాండ్రను సంపాదించెను. ఇటులు బీజాపూరు - ఖాదీ పేరు మోగెను.

ఇటులు బీజాపూరులో ఖాదీ వృద్ధి యగుచుండగా మా యాశ్రమములో రాటము నెలకొనుట కాలస్యము కాలేదు. మగకాలాల్ గాంధీ తన నేరువుచే రాటమునకు కొన్ని సంస్కరణము లొన గూర్చెను. ఆశ్రమమునందే రాటములును, తకిలీలును తయారు కాఁ జొచ్చెను. ఆశ్రమమున నేసిన ఖాదీగుడ్డ గజము వెల రు. ౧-౧-౦ ఆయెను. నే నీ మోటు ఖాదీని నా మిత్రుల కిచ్చి గజము ౧-కి రు. ౧-౧-౦ వనూలు చేసితిని. వారు సంతోషముతో నొసఁగిరి.

నేను బొంబాయిలో మంచము పట్టి యుంటిని. అయినను నా భోగటా నేను మానలేదు. అచట నూలు వదుకు ఆఁడువారిరువురు దొరకరి. వారు ఇరువది యెనిమిది కులముల నేరు నూలున కొక రూక పుచ్చికొనిరి. నే నప్పటికి ఖాదీకాస్త్రమున కంధుండ్రను. నాకు చేతినూలు కావలయును. మఱియు ఆఁడువారిచే వడికింపవలయును. గంగాబాయి యిచ్చు వెలయు, నా యిచ్చు వెలయు తాపేజా వేసి చూచికొనఁగా నేను ట్రాపీలో పడితి నని తెలిసికొంటిని. వా రంతకు తక్కువ ధరకు ఒప్పుకొనలేదు. కావున వారిని విడనాడవలసివచ్చెను. కాని వారివలన మాకుఁ గలుగవలసిన యుపయోగము కలుగనే కలిగెను. వీరు శ్రీ అవంతికాబాయికిని, శ్రీ రమాబాయి కామదారుకును,

శ్రీ కంకర్ లాల్ బాంకర్ గారి మాకు శ్రీ వసుమతీ బహేను గారికిని వడుకుట నేర్పిపోయిరి. నా గదిలో రాటము జమ్మని మ్రోయఁ దొడఁగెను. నా జమ్మ పోఁగొట్టుటలో నీ రాటమునకు భాగము కలదని చెప్పినచో నతిశయోక్తి కాఁజాలదు. జమ్మ పోఁగొట్టుటకు మనస్సు మార్చు ఒక హేతువు; ఇది నిక్కము. మనుజుల రోగములను బోఁ గొట్టుటలో మనస్సు పాలుమాత్ర మే మంత తక్కువా? నేనును రాటముమీఁదఁ జేయి వయచితినిగాని అపు డంతగా పని చేయఁ జాలక పోయితిని.

బొంబాయిలోఁగూడ నేకులకుఁ గఱవాయెను. చేతియేకు తెచ్చటను దొరకలేదు. శేవాశంకర్ ఝవేరీగారి బంగళాముందు నుండి ప్రతిదినము దూడేపలవాఁ డొకఁడు దూది యేకు వింటిని మూపునఁ బెట్టుకొని పోవుచుండెడివాఁడు. నే నతనిని పిలిపించితిని. అతఁడు పఱుపులకు దూది యేకుచున్నటులు తెలిసికొంటిని. 'ఏకులు చేసిపెట్టెదనా?' యని యడిగితిని. కాని అత డెక్కువ వెల యడిగెను. వెల ఎక్కుడయినను ఇచ్చి యేకులు చేయించితిని. ఈ రీతిగా తయారయిన నూలు జపమాలలుగాఁ జేసి వైష్ణవిశ్రుల కమ్మితిని. భాయి శివాజీ బొంబాయిలో నొక రాటపుకాల పెట్టెను. వీని యన్నిఁటికిని చాల వ్యయ మాయెను. శ్రద్ధాగురును, దేశభక్తులను ధన మొసఁగిరి. నేను ఖర్చు పెట్టితిని. ఈ వ్యయము వృథా కాదని వినయముతో మనవి చేసికొందును. దీనివలన మే మెన్నో సంగతులు తెలిసికొంటిమి. వీనితోపాటు రాటమువలని యుపయోగ మంతయుఁ దెలిసెను.

నేను ధరించున వన్నియు ఖాదీమయ మయిపోయినదాఁక నాకు తోఁచలేదు. నాకట్టుబట్ట లిండియామిల్లువి. బీజాపురము నందును అశ్రమమునందును తయారయినవి చాల మోటుగా నుండెను.

ఆత్మకథ

నుటియే వాని పన్నా చుప్ప దంగుళములు. నలుబదియయి దంగుళముల పన్నాగల ఖాదీ దోవతు లొక నెలలోపుగా నాకుఁ బంపనిచో మోటు ఖాదీపంచలు కట్టుకొనవలసిన యిక్కట్టు కలుగు నని గంగాబాయికి వ్రాసితిని. గంగాబాయి గాబరాపడెను. సనుయము చాల దనుకొనెను గాని ధైర్యము విడనాడలేదు. ఈమె యొక నెల లోపలనే ఏఁబది యంగుళముల పన్నా గల రెండు దోవతు లొసఁగినా దారిద్ర్యమును బాపెను.

ఇంతలో భాయి లక్ష్మణదాను లాఠీగ్రామమునుండి అంత్యజ్ఞాఁడయిన, భాయి రామజీనిని, అతని భార్య గంగాబహేనును ఆశ్రమమునకుఁ దీసికొని వచ్చి వారిచే పెద్ద పన్నా గల ఖాదీబట్టల నేయించెను. ఖాదీవ్యాప్తికి ఈ దంపతులు చేసిన పరి యింతింత కాదు. వీరు గుజరాతునందును తదితర దేశములందును చాలమందికి చేతినూలితో బట్టల నేతను నేర్పిరి. అక్షరములు రాకపోయినను సంస్కారవతియగు నీ గంగాసోదరిని మగ్గముమీఁద కూర్చున్న తఱిఁజూచి తీరవలయును. ఆమె కపు దొకటి కనఁబడదు, నుటియొకటి వినఁబడదు. ఆమె మగ్గమున తన్మయతఁ జెందిపోవును.

ఒక సంవాదము

స్వదేశీ ప్రచార మను పేరక బరచిన యీ ఖాదీప్రచార మారంభ మయిన మొదటి దినములలో మిల్లవారి విమర్శయు లెక్కవగా జరుగుచుండెడివి. భాయి ఉమర్ సోబానీ గారు సమర్థు లగు మిల్లయజమాను లగుటవలన తమ జ్ఞానమును అనుభవమును నాకుఁ దెలుపుటయే కాక మిగిలిన మిల్లలవారి యభిప్రాయమును గూడఁ దెలుపుచుండిరి. మిల్లయజమాను లందఱలో నొకని వాద వితనికి నచ్చెను. నన్నతనికడకు రమ్మ నెను. సరే యంటిని. మే మతిని కడ కరిగితిమి. మా కిటులు సంవాద మారంభ మాయెను:

మీ స్వదేశీ-ఆందోళనమే మొదటిది కా దని మీ రెఱుఁగుదురే కదా ?

ఔను. ఎఱుఁగుదును.

వంగవిభాగదినములలో స్వదేశీ-ఆందోళనము చాల జోరుగా జరిగియున్నటులును, మిల్లలకు చాల లాభము వచ్చినటులును మీ రెఱిఁగియుండురు. మే మపుడు వస్త్రముల విలువ హెచ్చించితిమి. చేయరాని పనులనుగూడఁ జేసితిమి.

నే నిదంతయు వింటిని. విని దుఃఖించితిని

మీ దుఃఖము నే నెఱుఁగుదును. కాని దానికి కారణము లేదు. మేము పరోపకారమునకు వ్యాపారము పెట్టుకొనలేదు. మాకు లాభము ఉండవలయును. మేము వాటాదారులకు జవాబు చెప్పవల

ఆత్మకథ

యును. ఖగ్గునుబట్టి వస్తువువెల యుండును. ఉత్పత్తి, అమ్మకమును ఎవ రారవగలరు? తను యాందోళనమునే స్వదేశవస్త్రములవెల తప్పక హెచ్చునని బంగాళీవారికి తెలియవలదా?

ఊప మా పిచ్చివారు కూడ నావంటి వారే. వాడికిని నాకు బలె పిచ్చి నమ్మకమే. కావున మిల్లు యజమాను లొక్కపైట్ట స్వాధ్యపరులు కౌజాల రని వారు నమ్మిరి; దగా చేయ రనుకొనిరి. విదేశ వస్త్రములను స్వదేశవస్త్రము లని మభ్యపెట్టి యమ్మురు రని వారనుకొనలేదు.

మీకు వెట్టి నమ్మకమని నే నెఱుగుదును. కావుననే మీకు హెచ్చరిక చేయఁ దలఁచితిని. అందులకే మి మ్మితమారము రమ్మని కష్ట పెట్టితిని. బోళాబంగాళీలవలె మీరును పప్పులో అడుగు వేయకుండురు గాక!

ఇటులు పలికి యాసేతు తనమిల్లులో తయారయిన నమోనాల నిటు తెమ్మని కన్ను గిటి పెను. తీసి పాఠవయచిన తుక్కునూలితో నేయఁబడిన కంబలి కి నమోనాలు గ్రువ్వఁబడి యుండెను. వాని నతఁడు చేకొని యిటు లనెను: 'వీనిని చూచితిరా; క్రొత్తగా తయారు చేసితిమి? వీనికి చాల ఖర్చు. ఇవి తుక్కునూలితో తయారు చేయఁబడినవి గావునఁ జాల చౌక. వీనిని మేము హిమాలయము నఱకు రవాణా చేయుదుము. మాకు ఎల్ల చోటులను ఏజెంట్లు కలరు. మీరుగాని మీ యేజెంట్లుగాని తొక్కి చూడని చోటులలో, మీ మాటలుఁగూడ చూఱని చోటులలో మాకు కౌతాయి కలవు. మా కింకను క్రొత్త యేంజెంట్లతో పనిలేదు. హిందూదేశమునకు కావలసి నంత వస్త్రము హిందూదేశములో తయారు కాదని మీరు తెలిసికొనుఁడు. కావున స్వదేశీ-ఆందోళనమున చేయవలసిన దే మనఁగా

ముఖ్యముగా వస్తూత్పత్తి. మనము వస్త్రపరిమాణమును, నాణెమును గూడ వృద్ధిచేసికొనఁ గలిగినచో విచేతవస్త్ర ముప్రయత్నముగనే ఆఁగి పోవును. మీరీ ప్రకృతపద్ధతిని ఆందోళన జరిపినచో లాభము లేదు గాన నిఁకముందు క్రొత్త మిల్లలను పెట్టించుటకు ఉద్యమించుట మంచి దని సలహా యిచ్చుచున్నాను. స్వదేశవస్తువుల ఖర్చు ఎక్కువ చేయుటకంటె స్వదేశవస్తువుల యుత్పత్తి యొక్కవ చేయవలయును.

నే నీ పనిచే చేయుచున్నా నని తెలుపుచో నా కాఢి ర్యాదము లొసఁగుదురా ?

ఏమి? అది యెటులు? మీరు క్రొత్త మిల్లలను పెట్టించుటకు ప్రయత్నము చేయుచో తప్పక ధన్యవాదముల కర్హులు.

ఆ పనిమాత్రము చేయుట లేదుగాని రాటమును పునరుద్ధరించుటకు చాలఁ బ్రయత్నించుచుంటిని.

ఆ కేటి పని?

రాటపు సంగతి యంతయుఁ జెప్పి యిటు లంటిని:

నేను మీతో సంపూర్ణముగా నేకీభవించుచున్నాను. నేను మిల్లల కేజినీ పుచ్చికొనఁగోరను. దీన హిందూదేశమునకు మేలు నకు బదులు కీడు గలగును. చాలఁ గాలమువఱకు మన మిల్లల వ్యాపార మునకు లో టుండదు. చేతినూలితో వస్త్రముల సుత్పత్తిచేయించుటయు దానిని ఖర్చు పెట్టించుటయు నాపని. కావున నేను ఖాదీని తయారు చేయించుటకే పూనుకొన్నాను. ఖాదీమొఁదనే నాకు విశ్వాసము పెండు. ఏలయనఁగా, సగము సగము పనితో సగము సగ మాఁకటితో చచ్చిపోవు ఆఁడువారికి పని చూపింపఁగలను. ఆఁడువారిచే నూలు వడికించుటయు దానితో నేసిన వస్త్రములను హిందూ

ఆత్మకథ

దేశమునం దంతటను కట్టించుటయు నా పని. రాట మెంత సఫల మగునో నే నిపుడు నెప్పుడూలను. ఇపుడే దీనికి గణేశపూజ జరిగెను. దీనియందు నాకు దొడ్డ విశ్వాసము కలదు. దీనివలన నిసుమంతయు హాని కే దనుట నిర్వివాదము. ఇది యెంత కొలఁదిగా ఉత్పన్న మయినను దీనివలన హిందూదేశమునం దుత్పత్తి వృద్ధి యగును. ఉత్పత్తి యయినంత మేరకు లాభమును కలగు గాన నీ ప్రయత్నమువలన మీరాపాదించిన దోషము లేదు.

మీ కిరీతిగనే యుద్యమము సాగించుందురేని నేఁ జెప్పిన దేమియు లేదు. ఈ యంత్రయోగమున రాటము గిట్టునో గిట్టినో యనునది వేఱు మాట. అయినను నేను తమకు జయము కోరు చున్నాను.

అసహకారము

విదవ ఖాదీ యెటు లెటు లభివృద్ధి చెందెనో యీ ప్రకరణ ములలోఁ జెప్పఁ జనదు. నా యొనర్చిన ఆయా యీ పనులు ఎటు లెటులు వ్యాప్తమాయెనో ఆ యితిహాసములోనికి దిగుట కిది తావు కాదు. అందు దిగినచో నొకొక్క విషయ మొకొక్క పుస్తక మయిపోవును. నేను సత్యమును శోధించుకొనుచుఁ బోవుచుండఁగా ఒక విషయము తరువాత మఱి యొక విషయ మప్రయత్నముగా నెటులు తటస్థించెనో దానిని జెప్పటయే నా యాశయము.

కావున అసహకారమును గూర్చి కొంచెము ప్రసంగించుట కిది తఱి యనవచ్చును. ఖిలాఫతును గుఱించి అజీసోదరులు దిట్టముగా ఆందోళనము నడపుచుండిరి. స్వ. మాళానా అబ్దుల్ బారీ మొదలగు ఉలేమాలతో నే నీ విషయమును గుఱించి లెస్సగా గుర్పించితిని. ముసలమానులు శాంతిని, అహింసను ఎంతవఱకు పాలింపఁగల రను విషయము వివేచించితిమి. ప్రకృతోపయోగముకొఱ కొక వాద్దువఱకు శాంతిని అహింసను పరిపాలించుటలో ముసలమానుల నిస్థాము బాధింప దనియు, ఒకసారి అహింసాప్రతిజ్ఞను గైకొనినచో దానిని మీఱరా దనియును తుదకు వారు సిద్ధాంతీకరించిరి. ఖిలాఫతు-కాన్ఫరెన్సులో అసహకారపు తీర్మానము వచ్చెను. దీర్ఘముగా చర్చలు జరిగిన పిదప నందఱును దీని నామోదించిరి. అలహాబాదునందీ విషయ మొక రే యెల్లయుఁ జర్చింపఁబడినటులు నాకు గుర్తు. హాకీము సాహెబునకు శాంతిమయమగు అసహకార మత్యక్తమని శంక యుండెను. కాని కొంత కాలమునకు వారికి శక

ఆత్మకథ

పోయెను. తరువాత వీరు హృదయ మిచ్చి పని చేసిరి. వీరీ యుద్యమమునకుఁ గావించిన సాయ మమూల్యము.

పిదప గుజరాతులో పాలిటికల్ కాస్పరె స్థామెను. నే నీ సభలో అసహకారపు తీరుమానము తెచ్చితిని. దీనిని కొందఱు తెలిసిరి. వారి యుద్దేశ మిది: కాంగ్రెసు అసహకారమును తీర్మానింపఁతవఱకు ప్రాంతసభలకు దీనిని తీర్మానించు హక్కు లేదు. నే నిటు లంటిని: ప్రాంతసభలు వెనుకడుగు వేయ నక్కఱలేదు; ముందడుగు వేయుటకు వలయునంత అధికారము కలదు. ఇంతియకాక ధైర్య మున్నచో ముందడుగిడుట గూడ ధర్మము. దీనివలన ప్రదానసంస్థకు అనఁగా కాంగ్రెసుకు గౌరవము హెచ్చును. ఇటులు నే ననిన పిదప ఈ విషయమునందలి గుణదోషములు చర్చకు వచ్చెను. శాంతముగా పూర్వపక్షములు సిద్ధాంతములు జరిగెను. చీట్లు పుచ్చుకొనఁబడెను. అసహకారమున కెక్కువ చీట్లు వచ్చెను; తీర్మానింపఁబడెను. ఇది తీర్మానింపఁబడుటలో అబ్బాస్ త్రైయవోజీ వల్లభభాయిగారల పాతెక్కువ. అబ్బానుగా రధ్యతులు. వీరి యుద్దేశము అసహకారముదెసనే మొగ్గెను.

ఈ సంగతి విచారించుటకు ౧౯౨౦ సం. సెప్టెంబరులో కాంగ్రెసు-ప్రశ్నోకసభ జరిగెను. అందులకు పెద్దపెద్ద యేర్పాట్లు జరిగెను. లాలా లజపతిరాయలు అధ్యక్షులుగా నెన్నుకొనఁబడిరి. బొంబాయినుండి భిలాఫసు-స్పెష లొకటియు, కాంగ్రెసు-స్పెష లొకటియు బయలుదేరినవి. సభ్యసముదాయముతో ప్రేక్షక సముదాయముతో కలకత్తా-కాంగ్రెసు కిటకిట లాడిపోయెను.

మాలానా షేకత్ అలీగారి మాటమీఁద రైలులో అసహకారపు తీరుమానమునకు ముసాయిదా తయారు చేసితిని. నేఁటి

పాతకును ముసాయిదాలలో శాంతిమయశబ్దమును వాడు సలవాటు నాకు లేదు. కాని యుపన్యాసములలో కలదు. అయినను శాంత్యర్థ భోధక మగు శబ్దము ఉరుదు మొదలగు భాషలలో నాకుఁ దెలియక పోవుటచే ముసలమానులు మాత్ర మున్న సభలలో ఆ యర్థమును దెలుపఁజాలక పోవుచుంటిని. కావున మూలానా అబుల్ కలామ్ అజద్ గారి నడుగఁగా శాంత్యర్థమును బోధించుటకు బా-అమక అని యు అసహకారార్థమునకు తర్క-వి-మవాలాత్ అనియుఁ దెలిపిరి.

ఈ రీతిగా నేను గుజరాతీ హిందీ ఉరుదు పదములను తెలిసి కొనుచుండఁగా, కాంగ్రెసులో పై తీర్మానము తయారుచేయు భారము నాపాలఁ బడెను. ఆ ముసాయిదాలో శాంత్యర్థభోధక మగు పదము పడలేదు. చిత్తు తీరుమానమును రాత్రి రైలులో తయారుచేసి మూలానా సోకరి గారి చేతి కిచ్చితిని. ఉండవలసిన 'శాంతి' శబ్దము ముసాయిదాలో జాటిపోయె నని రాత్రి గుర్తు వచ్చెను. 'అచ్చుకాక ముందే శాంతిమయశబ్దమును జోడింపవలయు' నని మహాదేవ దేశాయి గారిని పంపితిని. దీనిని జోడింపకముందే చిత్తుతీర్మాన మచ్చయి పోయినటులు గుర్తు. ఆ రాత్రియే విషయనిర్ధారక సభ. కావున ముందరనే శాంతిమయశబ్దమును చేర్పవలసివచ్చెను. ముందరనే నేను చిత్తుతీర్మానమును తయారుచేసికొని యుండనిచో చాల చిక్కుపడి పోవువాఁడనే యని పిదప తెలిసికొంటిని.

ఇల్ల లుకఁగనే పండుగు కాలేదు. ముసల్ల పండుగు ముం దున్నది. నా తీర్మానము నెవగు సమర్థింతురో, మఱి యెవ రెదిరింతురో నాకుఁ గొంచెమేని తెలియలేదు. లాలాజీ యెటు మల్లు నూశ్రునో కొంచెమేని తెలియదు. అనుభవము గల పురాణయోధు లందఱును కలకత్తాలో నుండిరి. వీరిలో విదుషి ఆసీబెఫంటు, పండిత

ఆత్మకథ

మాలవ్యులు, విజయరాఘవాచార్యులు, పండిత మోతీలాలుగారు, దేశబంధులు లోనగు నాయకులు ముఖ్యులు. ఖిలాఫతు పాంచాల దోషముల నివృత్తికొఱకే అసహకారము చేయబడునని నా తీర్మానము. దీంతో శ్రీ విజయరాఘవాచార్యులవారికి సంతోషము కలుగలేదు. వీరు 'ఏవో కొన్ని అన్యాయములకుమాత్ర మసహకార మేమిటి? అన్యాయములలోని కల్ల స్వరాజ్య మియకుండుటయే దురన్యాయము. స్వరాజ్యమునకే అసహకార మాచరింపవలదు' నని చెప్పిరి. మోతీలాలుగారుగూడ నిటులే పలికిరి. నేను వెంటనే వీరి నూచన నొప్పుకొని నా తీర్మానములో స్వరాజ్యమును గూడఁ జేర్చితిని. దీర్ఘమును గంభీరమును నిశితమును నగు చచ్చతో అసహకారపు తీర్మాన మామోదింపబడియెను.

అందఱకంటె మొదట నీ యాందోళనమున మోతీలాలుగారు చేరిరి. నాఁడు వా రా తీర్మానముమీఁద మధురముగా కావించిన వాదము నేటికిని నాకు గుర్తున్నది. వారందలి శబ్దములను కొన్నిఁటిని మార్చ నూచింపఁగా నేను మార్చితిని. దేశబంధువుల నిటు వైపు త్రిప్పుటకు వీరు చాలఁ బాటుపడిరి. దేశబంధువుల కసహకార మనిన ఇష్టమే కాని ప్రజలు దీని భారమును వహింపఁజాల రని వారికి సంకోచము. దేశబంధువులును, లజపతిరాయలును నాగపురమున పూర్తి గా అసహకారవాదు లయిపోయిరి. ఇట్టి శిష్టసభలో లోకమాన్యులు తేని లోపమునకు నేను కడు చింతపడితిని. వారత్తటి నా సభలో నుండురేని నా కాశీర్యాదము లొసఁగి యుండు రని నా యుద్దేశము. ఒకవేళ వారు ఖండించినను నా కది సౌభాగ్యమే. దానఁ గొంత నేర్చికొని యుండును. వీరికిని నాకును మతభేదము కలదు గాని యది చాల మధురము. 'మా బంధుత్వములు సన్నిహితము' లని వారు

తలపించెడివారు. ఈ పంక్తులు వ్రాయుచుండగా వారి మృత్యుచిత్రము నా యెదుట నిలుచుచున్నది. నా సహచరుఁడు పటవర్ధనుడు నడిరేయి నీ వార్తను నాకు తెలిపాను చేసెను. వెంటనే 'నా హోటలు తునినీ పడిపోయె' నను వాక్యము నా నోరినుండి వచ్చెను. అపుడు నా చుట్టును సహచరులు కలరు. అపు డనహాకారము మూర్తిమంత మయ్యుండెను. వారికడనుండి నాకు తేజస్సు వచ్చు ననుకొంటిని. వారి యుద్దేశ మే దెస నుండెనో దైవమున కెఱుకగాని ప్రజేతిహాసములో నట్టి కష్టకాలమున వారు లేకపోవు టందఱకును చింతాకర మని మాత్రము నా కెఱుక.

నాగపురమున

కలకత్తాలో జరిగిన స్పెషల్ కాంగ్రెసునందు తీర్మానింపఁ బడిన అసహకారమును నాగపురమునఁ గాఁబోవు కాంగ్రెసు స్థిరీకరింపవలయును. కలకత్తాయందుబలె నాగపురమునందును జనులు తండ్రిపఠండుము. నాఁటికిని ప్రతినిధుల సంఖ్య నియతము చేయఁబడ లేదు. కావున నుమారు పనునాలుగువేల ప్రతినిధులు వచ్చినటులు నాకు గుర్తు. విద్యాలయములకు సంబంధించిన తీర్మానములో కొంచెము మార్పు చేయవలసిన దని లాలాజీ పట్టు పట్టఁగా నే నందుల కంగీకరించితిని. ఇటువలె దేశబంధువు నూచించిన మార్పులను గూడ నంగీకరించితిని. తుదకు అహింసాత్మక మగు అసహకారప్రస్తావ మందఱచేతను ఆమోదింపఁబడెను.

ఈ సభలోఁగూడ కాంగ్రెసునిబంధనల మార్పును గుఱించి పునరాలోచన జరుగవలసి యున్నది. కలకత్తా స్పెషల్ కాంగ్రెసు లోనే నే నీ నిబంధనల ముసాయిదాను సభవారి యెదుటఁ బెట్టితిని. సభవారిందఱును దీనిని యభేచ్ఛముగా చర్చించిరి. శ్రీ విజయరాఘవా చార్యులవారి కాంగ్రెసు కధ్యక్షులు. నిర్ణాయక సభవారి నిబంధన లలో నొక పెద్ద మార్పు చేసిరి. నేను ౧౫౦౦ ప్రతినిధులను నూచించితిని. వారు ౬౦౦౦ చేసిరి. ఇది దూరదృష్టి లేని మార్పుని నాయుద్దేశము. ఇన్నియేండ్ల యనుభవముతను బడసిన పిదపఁగూడ నాయుద్దేశము మాఱలేదు. ప్రతినిధుల సంఖ్యాబాహుళ్యమువలన పని కాగుగా జరుగు ననియు, ప్రజాస్వామ్యము చక్కగా నిర్వహింపఁ

బడుననియు ననుకొనుట వట్టి కల్ల. స్వయంనియుక్తులగు ప్రతినిధులు ఆటువేలమంది ఉండుటకన్న ఉదారమనమ్ములను ప్రజాస్వత్యపరిపాలకులును ప్రామాణికులును నగు ప్రతినిధులు పదియేనువందలమంది యున్నచో ప్రజాతంత్రము సురక్షిత మగును. ప్రజాతంత్రమును నిర్వహించుటకు జనులలో స్వాతంత్ర్యము స్వాభిమానము వికమత్యము ఉండవలయును. జనులు యోగ్యులును సత్యసంధులును నగు ప్రతినిధులనే యెన్నుకొనవలయును. సంఖ్యామోహమున్నచో ఆటువేలే యని మితి యేమి? ఇంకను ఎక్కుడింపవచ్చును. కావున నీ విషయమాలోచించి నిశ్చయింపఁబడువఱు ఆటువేలం ఖాయము చేయఁబడెను.

స్వరాజ్యమును గుఱించి కాంగ్రెసులో తీవ్రముగా చర్చ జరిగెను. 'వీ లగుచో సామ్రాజ్యములో నుండవచ్చును. వీలు లేనిచో సామ్రాజ్యమునుండి విడిపోవచ్చును. ఎటులేని స్వరాజ్యము సంపాదించఁదగును.' అని కాంగ్రెసుకార్యప్రజాళికలో నొక నిబంధన కలదు. స్వరాజ్యము సామ్రాజ్యంతర్భాగమే కావలయు నని ఒక పక్షమువారి వాదము. దీనికి సమర్థకులు మాలవ్యులును, జిన్నా గారును. కాని వీరి కెందఱో బాసట కాలేదు. 'కాంతిసాధనములచేతనే, సత్యసాధనములచేతనే స్వరాజ్యము సంపాదించవలయును' అని మఱియొక నిబంధన కలదు. ఈ మరతులకును వివాదము కలిగెను. కాంగ్రెసు ఈ వివాదము నంగీకరింపలేదు. నిబంధన లన్నిటిపై చక్కగా చర్చ జరిగెను. తుదకు తీర్మానము చేయఁబడెను. ప్రామాణికత్యముతోడను జాగరూకతతోడను ఈ నిబంధనలను లోకులు నిర్వహింతు రేని సంస్కారమును పొంది స్వరాజ్యమును బడయఁగల రని వా పరమవిశ్వాసము. అయినను ఈ విషయ మిచట నప్రస్తుతము.

ఆ త్మ క థ

హిందూముసలమానుల యొక్కమును గుఱించియు, అంధ్రజులను గుఱించియు ఖాదీని గుఱించియు ఆ కాంగ్రెసులో తీర్మానములు చేయఁబడెను. నాఁటినుండియు కాంగ్రెసునందలి హిందూసభ్యుల స్పృశ్యతాకలంకమును తుడిచివేయఁ బూనుకొనిరి. నాఁటినుండియు ఖాదీచేత కాంగ్రెసు కంకాళమాత్రావశిష్టులగు నిఱువేదలతో పోరాని చుట్టటికమును గలుపుకొనెను భిలాఫతుసు అంగముగా అసహకారమును జేపట్టి దాని మూలమున హిందూముసలమానుల యొక్కమునకుఁ బాలఁ బాటుపడెను. కాంగ్రెసు చేసిన పనులలో నిది చాల దొడ్డ పని.

పూర్ణా హుతి

ఇ పుడి ప్రకరణములను ముగింపవలసిన సమయ మాసన్న మాయెను. ఇటుమీదట నా జీవితములో జన్మలకుఁ దెలియని విషయ మేదియు లేదు. మఱియు నేను ౧౯౨౧ సాలు నుండియు కౌంగ్రెసునాయకులతో చాలఁ గలసి మెలసి పని చేసితిని. నాటినుండియు నా జీవితమున నే యంశమును ఎత్తికొనినను వారి సంబంధము తెలుపనిచో నది యథార్థవర్ణనము కాదు. వారి బాంధవ్యములు నా కింకను నూతనములుగా నున్నవి. శ్రేద్ధానందులు దేశబంధులు లాలాజీ హాకీముసాహెబు మనకు లేకున్నను సాభాగ్యవశమున పలువురు దేశనాయకులు మన కున్నారు. కౌంగ్రెసులో చాల పరివర్తనము కలిగినను దాని పదఁపటి చరిత్ర మింకను ప్రక్రియాదశయందే యున్నది. నా ముఖ్యశోధనము లన్నియు మహాసభాద్వారముననే జరిగెను గావున నా శోధనములను వ్రాయ వలసినవచ్చుచో నాయకులకును నాకును గల సంబంధము నుదాహరింప వలసి వచ్చును. ఔచిత్య నెఱిగి యిప్పుడు దీని నంట నొల్లను. మఱియు నేఁడు జరుగుచున్న శోధనలు నా యుద్దేశమున నిశ్చయత్యక్తము లని యనిపించుకొనఁ దగవు గాన నీ గ్రంథము నికఁ ముగించుట. నాకు విధి యని తలఁచుచున్నాను. నా కల మిక మొంద రికి సాగవల దనుచున్నది.

పాఠకులకడ నెలవు తీసికొనవలసి వచ్చుటచే నాకు చెత గలుగుచున్నది. నాకు నా శోధనము లనర్హములు. వాని యథార్థ వర్ణనము చేయఁగలిగితినిో లేదో నాకుఁ దెలియదు. నేను దేనిని దాఁచుకొనలేదు. ఉన్న దున్నటులు చెప్పితిని. సత్యమును నే

ఆ త్మ క థ

నే రూపమునఁ జూచితినో యే మార్గమునఁ జూచితినో ఆ రూపమున ఆ మార్గమునఁ దెలుపుట కెల్లపుడును ప్రయత్నించితిని. దీని సంతయు పాతకుల యెదుట నిడి చిత్తకాంతి నొందుచున్నాను. ఏల యనఁగా, వీనిని ఒఱించుచో పాతకుల హృదయములలో సత్యమునెడలను, అహింసయెడలను అధికముగు శ్రద్ధ కలుగఁగల దని నా కాశ.

సత్యముకంటె వేఱుగా పరమేశ్వరుఁ డొకఁ డున్నాఁడని నా కనుభవము లేదు. సత్యమున కహింసయే రాజమార్గ మని యీ గ్రంథమునందలి ప్రతిపుటయుఁ జెప్పఁజాలని యెడల నా యీ ప్రయత్న మంతయు వ్యర్థ మని తలఁచును. నా ప్రయత్న మంతయు వ్యర్థ మయినను నా సిద్ధాంతము వ్యర్థము కాదు. ఇంతకును నా యహింస సత్యమయినను అపకృత్యముగనే, అపూర్ణముగనే యున్నది. కావున నా కనుఁగొనఁగలిగిన దా సత్యసూర్యునిలో నొక కిరణమే. మఱియు వేల సూర్యు లయినను ఆ సత్యసూర్యునకు తీసికట్టు. సంపూర్ణముగు నహింస లేనిచో సంపూర్ణ మగు సత్యము దొరక దని ఇన్నాళ్లు శోధించిన పిదపఁగూడఁ జెప్పుచున్నాను.

వ్యాపకుఁ డగు నీ సత్య నారాయణుని ప్రత్యక్షదర్శనమునకు జీవమాత్రమును తనవలెనే ప్రేమించుట త్యాగవశ్యకము. ఈ సత్యమును బడయఁగోరువాఁడు జీవనమునందలి యే డ్యేత్రమునకును ఆవల నుండఁ జాలఁడు. కావుననే రాజనీతి డ్యేత్రమునకు సత్యభక్తి న స్పీడ్చుకొని పోయెను. మతమునకు రాజనీతితో సంబంధము లే దని చెప్పువారికి మత మున నేమియో తెలియ దని నిస్సంకోచముగాఁ జెప్పుట వినయేతరము కా దనుకొనుచున్నాను.

ఆత్మశుద్ధి లేక ప్రాణిమాత్రముతో విక్యానుభవము కలుగదు. ఆత్మశుద్ధి లేక అహింసాపరిపాలన మసంభవము. ఆత్మశుద్ధి లేనిచో

ఆత్మవర్జనము వొరకదు. కావున జీవనక్షేత్ర మంతయు పరిశుద్ధము కావలయును. ఈ శుద్ధి సాధ్యము. ఏల యనఁగా, ఒకని శుద్ధి యనేకులను శుద్ధుల నొనరించును. వ్యప్తికిని సమప్తికిని ఇట్టి శుద్ధి కలుగఁ గలంత సన్నిహితసంబంధము కలదు. ఇట్టి శుద్ధికి ప్రయత్నింపఁగల శక్తిని సత్యనారాయణుఁడు ప్రతివానికిని ఇచ్చియే యున్నాఁడు.

ఈ శుద్ధిమార్గము చాల నెగుడు దిగు డయిన దని ప్రతిక్షణమును నా కనుభవ మగుచున్నది. శుద్ధు డగుటకు మనోవాక్కాయములచే నిర్వికారుఁడును రాగద్వేషాదిరహితుఁడును గావలయును. ప్రతిక్షణమును సదమద మగుచున్నను నే నట్టి నిర్వికారస్థితికడకుఁ జేరఁజాలకున్నాను. కావున లోకులస్తోత్రములు నన్ను మఱుకొలుపక పలుమాటులు వేసట గొలుపుచున్నవి. శస్త్రప్రయుద్ధ మొనరించి జగత్తును జయించుటకంటె మనోవికారములను జయించుట నాకు కష్ట మనిపించుచున్నది. హిందూదేశమునకు వచ్చిన పేదపఁగూడ నాలోఁ గొన్ని వికారములు తెలియకుండ నడఁగియున్నవని కనుఁగొని సిగ్గులుచున్నాను గాని ధైర్యమును మాత్రము గోలుపోవలేదు. సత్యశోధనలలో నా కానందము కలిగెను. ఇంకను కలుగుచునే యున్నది. కాని యింకను అగ్నిపథము ముందున్న దని నే నెఱుఁగుదును. కావున నే నింకను శూన్యతను బడయవలయును. అన్నిటికంటెఁ దన యల్పత్వము మానవున కెంతవఱకు గోచరము కాదో అంతవఱకును ముక్తి లేదు. ఈ వినయమునకు అహింస ఎల్ల. ఈ వినయము లేక ముక్తి లే దనుట అనుభవనిర్ధము. ఇట్టి వినయమును ప్రార్థించుచు, దీనికి లోకుల సాయమును యాచించుచు నిరక నీ ప్రకరణములను ముగించుచున్నాను.

అయిదవ భాగము — రెండవ ఖండము
సమాప్తము

